

การแปลสุนทรพจน์ครั้งแรกเนื่องในโอกาสพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีโจ ไบเดน

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการแปลและการล่าม สาขาวิชาการแปลและการล่าม

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Translating Joe Biden's Presidential Inaugural Address

Mr. Thee Suvarnajata

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts in Translation and Interpretation

Field of Study of Translation and Interpretation

FACULTY OF ARTS

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อสารนิพนธ์	การแปลสุนทรพจน์ครั้งแรกเนื่องในโอกาสพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีโจ ไบเดน
โดย	นายธีร์ สุวรรณะชญ
สาขาวิชา	การแปลและการล่าม
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองทิพย์ พูลลาภ

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.แพรว จิตติพลังศรี)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองทิพย์ พูลลาภ)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คารินา โชติรวี)	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ธีร์ สุวรรณะชฎ : การแปลสุนทรพจน์ครั้งแรกเนื่องในโอกาสพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง
ของประธานาธิบดีโจ ไบเดน . (Translating Joe Biden's Presidential Inaugural
Address) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.ทองทิพย์ พูลลาภ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแปลด้วยสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดนจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางการถ่ายทอดวจนลีลาของตัวบทต้นฉบับสู่ตัวบทฉบับแปลโดยที่ยังคงสื่อความหมายและเนื้อหาไว้ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยต้องอาศัยแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตืออาเน นอร์ด (Christiane Nord) ทฤษฎีการแปลแบบสื่อความหมาย (Communicative Translation) ของปีเตอร์ นิวมาร์ก (Peter Newmark) และแนวคิดการแปลวจนลีลาของจิน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier) มาใช้เพื่อถ่ายทอดด้วยสุนทรพจน์แรกที่คงรูปแบบวจนลีลาและวาทศิลป์ไว้ได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์

ผลการวิจัยพบว่าทฤษฎีต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้สามารถตอบโจทย์และมีหลักการแปลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งบทแปล นั่นคือ บทสุนทรพจน์ที่เก็บลักษณะของวจนลีลาไว้ได้อย่างครบถ้วน มีการใช้เครื่องมือทางวรรณศิลป์และวาทศิลป์ต่าง ๆ ที่ตรงตามความหมายที่ต้องการจะสื่อ ตลอดจนรักษารายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ และเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ไว้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา การแปลและการล่าม
ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6288011122 : MAJOR TRANSLATION AND INTERPRETATION

KEYWORD: Speech, Presidential Inaugural Address, Joseph Robinette Biden Jr.,
President of the United States, Communicative Translation, Stylistic
Approach, Jean Boase-Beier

Thee Suvarnajata : Translating Joe Biden's Presidential Inaugural Address .
Advisor: Asst. Prof. TONGTIP POONLARP, Ph.D.

This special research aims to translate Joe Biden's Inaugural Address from English to Thai. Several translation approaches and methods were explored to analyze the source text, including Christiane Nord's Text Analysis, Peter Newmark's Communicative Translation and Jean Boase-Beier's Stylistics Approach in order to produce a translation that achieves completeness in terms of meaning transfer while maintaining the style of the original.

The findings indicate that the above approaches can help to solve the problems encountered in the process of translation, and to produce a translation that maintains the source text stylistics while literary devices and rhetoric are appropriately rendered and details of people, places, and historical events are adequately translated.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Translation and
Interpretation

Student's Signature

Academic Year: 2022

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองทิพย์ พูลลาภ อาจารย์ ที่ปรึกษาที่ให้อำนาจ แรงผลักดัน ความรู้ คำชม และคำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยตลอดการทำสารนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.แพรว จิตติพลังศรีและ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คารินา โชติรวี ที่กรุณาตรวจและอ่านสารนิพนธ์ตลอดจนให้คำแนะนำในการแก้ไขเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์เพื่อทำให้อารนิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และคณาจารย์ประจำสาขาวิชาการแปลและการล่าม ภาควิชาการแปล คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ในการแปลให้แก่ผู้วิจัยเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปในอนาคตข้างหน้า

ขอขอบคุณคุณณัฐกานต์ จินดาบริรักษ์ คุณณิภาพร อางควนิช และเจ้าหน้าที่ศูนย์การแปลและการล่ามเฉลิมพระเกียรติทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ แจ้งกำหนดการต่าง ๆ ที่ต้องทราบตลอดจนอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยเสมอมา และขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นการแปลรุ่นที่ 20 ที่อยู่ด้วยกัน คอยช่วยเหลือ ประคับประคอง และเป็นกำลังใจให้แก่กันและกันมาตลอด

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณและขอบคุณผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้การสนับสนุน ให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนให้อำนาจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีตลอดมาทั้งในช่วงระยะเวลาการศึกษาและการทำสารนิพนธ์เล่มนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณพิมพ์ชนก คุตชนม์ เจ้าหน้าที่หลักสูตรสหสาขาวิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้รับฟังเรื่องราวและปัญหาต่าง ๆ ให้คำแนะนำ แบ่งปันประสบการณ์และเทคนิคในการทำสารนิพนธ์ ตลอดจนการใช้โปรแกรม iThesis เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ผู้วิจัยรับผิดชอบอยู่ รวมทั้งเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยตลอดการทำสารนิพนธ์เล่มนี้

เหนือสิ่งอื่นใด ขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยในทุก ๆ ด้านและคอยถามไถ่ถึงความคืบหน้าในการทำสารนิพนธ์เล่มนี้อยู่เสมอ

สุดท้ายนี้ คุณความดีอันใดที่เกิดจากการทำสารนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมอุทิศถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระผู้ทรงพระมหากรุณาธิคุณพระราชทานโอกาสแก่ผู้วิจัยให้ได้มาศึกษาในฐานะนิสิตปริญญาโทและได้มาทำงานในฐานะเจ้าหน้าที่ ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5 ระเบียบวิธีวิจัย.....	5
1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย.....	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	7
2.1สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดี (Presidential Inaugural Address).....	7
2.1.1 โครงสร้างของสุนทรพจน์แรกประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา	8
2.1.2 กลวิธีทางภาษา.....	19
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	33
2.2.1 ทฤษฎีวิัจจนกรรม (Speech Act theory).....	33
2.2.2 แนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบทของคริสตอานา นอร์ด (Christiane Nord).....	36

2.2.2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท (Extratextual Factors)	37
2.2.2.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท (Intratextual Function)	40
2.2.3 วัจนลีลา (Style).....	45
2.2.4 วาทศิลป์และวาทวิทยา (Rhetoric, Speech).....	48
2.2.5 ประเภทของตัวบท (Text Typology).....	50
บทที่ 3 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ	53
3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท.....	53
3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท.....	59
3.3 การวิเคราะห์บริบททางสังคมและวัฒนธรรม.....	100
3.4 การวิเคราะห์วัจนลีลาที่เกี่ยวข้อง.....	104
3.5 การวิเคราะห์หมโนอุปลักษณ์.....	108
บทที่ 4 การวางแผนการแปลและการถ่ายทอดบทแปล	111
4.1 การวางแผนการแปล.....	111
4.1.1 การแบ่งประเภทการแปล	111
4.1.2 การเลือกรูปแบบการแปล	112
4.2 ปัญหาการแปล.....	116
4.3 ตารางบทแปลและคำอธิบายที่เกี่ยวข้อง.....	122
บทที่ 5 บทสรุป.....	165
5.1 ทบทวนวัตถุประสงค์.....	165
5.2 ทบทวนสมมติฐานการวิจัย.....	165
5.3 รายงานและอภิปรายผลการวิจัย	166
5.4 ข้อเสนอแนะ	168
บรรณานุกรม.....	170
ภาคผนวก.....	176

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง (1) การวิเคราะห์ทัศนภาคตัวบทประเภทตัวบทสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา	9
ตาราง (2) โครงสร้างทัศนภาคของสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีบาร์ค โอบามา.....	15
ตาราง (3) โครงสร้างทัศนภาคของสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตัน	16

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ (1) ผู้ส่งสารขณะกล่าวคำสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี.....	62
ภาพที่ (2) จอร์จ วอชิงตัน	62
ภาพที่ (3) อับราฮัม ลินคอล์น	64
ภาพที่ (4) จิมมี คาร์เทอร์.....	65
ภาพที่ (5) นักบุญออกัสตินแห่งฮิปโป (Saint Augustine of Hippo).....	65
ภาพที่ (6) มาร์ติน ลูเทอร์ คิง จูเนียร์.....	67
ภาพที่ (7) เหตุการณ์บุกปิดล้อมอาคารรัฐสภาสหรัฐ กรุงวอชิงตัน ดีซี ของกลุ่มผู้สนับสนุนอดีตประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2021.....	68
ภาพที่ (8) ประกาศเลิกทาส (Emancipation Declaration)	69
ภาพที่ (9) เหตุการณ์การขัดขวางการเดินทางวันเรียกร้องสิทธิเลือกตั้งของสตรีก่อนหน้าวันสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสัน วันที่ 3 มีนาคม 1913.....	73
ภาพที่ (10) กมลลา แฮริส รองประธานาธิบดีหญิงคนแรกของสหรัฐอเมริกา	73
ภาพที่ (11) แผนที่ National Mall อนุสรณ์สถานต่าง ๆ และสุสานแห่งชาติอาร์ลิงตัน.....	77
ภาพที่ (12) ยอดโดมอาคารรัฐสภาสหรัฐอเมริกาซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการก่อสร้างในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของอับราฮัม ลินคอล์น วันที่ 4 มีนาคม 1861	78
ภาพที่ (13) รัฐสหพันธรัฐ หรือ รัฐฝ่ายเหนือ (Union States/ Northern States) ในระหว่างสงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกา	78
ภาพที่ (14) ลาน National Mall กรุงวอชิงตัน ดีซี มองจากทางอากาศ.....	79
ภาพที่ (15) สุสานแห่งชาติอาร์ลิงตัน แม่น้ำโปโตแมค และทัศนียภาพกรุงวอชิงตัน ดีซี	80
ภาพที่ (16) Red States และ Blue States ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาปี 2016 และ 2020.....	81
ภาพที่ (17) ใบปิดภาพยนตร์สารคดี The War ที่ใช้เพลง American Anthem เป็นเพลงประกอบที่มีการหยิบยกมากล่าวในตัวของผู้ส่งสาร.....	84

ภาพที่ (18) Norah Jones ผู้ร้องเพลง American Anthem เพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง The War
 84

ภาพที่ (19) ภาพที่ (20) ภาพที่ (21) ภาพที่ (22) ตัวอย่างการใช้ວິຈນภาษา (ที่มา
<https://www.youtube.com/@bideninaugural>)..... 91

ภาพที่ (23) ภาพที่ (24) ภาพที่ (25) ตัวอย่างภาพการใช้ลักษณะหน่วยเหนือเสียงประกอบการกล่าว
 ตัวบท (ที่มา <https://www.youtube.com/@bideninaugural>)..... 100

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

การกล่าวสุนทรพจน์ครั้งแรก หรือ Presidential Inaugural Address เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา หลังจากที่ได้อ่านคำสาบานตนเข้ารับตำแหน่งกับประธานศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกาแล้ว ซึ่งเปรียบได้กับการมีพระปฐมบรมราชโองการในพระราชพิธีบรมราชาภิเษกของพระมหากษัตริย์ที่จะประกาศพระราชปณิธานที่จะทรงงานเพื่อประเทศชาติบ้านเมืองและประชาชน สุนทรพจน์ครั้งแรกจึงต้องเป็นที่จดจำ มีความเป็นเลิศและโดดเด่น มีองค์ประกอบของความเป็นพิธีกรรม ตลอดจนมีเนื้อหาเพื่อเสริมสร้างความสมัครสมานสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน

สุนทรพจน์แรกมักจะใช้กลวิธีทางภาษาและลักษณะทางวาทศิลป์ต่าง ๆ ในตัวบทเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้ฟังคล้อยตามและเห็นด้วย ดังเช่นเมื่อครั้งที่ประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์นได้กล่าวสุนทรพจน์แรกในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในปี 1861 เพื่อโน้มน้าวให้รัฐทางใต้ของสหรัฐอเมริกาที่แยกตัวออกไปตั้งตัวเป็นประเทศใหม่ซึ่งได้แก่ สมาพันธรัฐอเมริกา (Confederate States of America) หลีกเลี่ยงการทำสงคราม กับรัฐบาลกลาง ใจความตอนหนึ่งว่า “You can have no conflict without being yourselves the aggressors. You have no oath registered in heaven to destroy the Government, while I shall have the most solemn one to “preserve, protect, and defend it.” I am loath to close. We are not enemies, but friends.” ผู้ส่งสารเลือกใช้วิธีทางวาทศิลป์กล่าวถึงสิ่งที่มีความขัดแย้งกันเพื่อเตือนผู้ที่จะแบ่งแยกประเทศว่า ไม่มีสิทธิที่จะทำเช่นนั้น แต่ตัวผู้ส่งสารมีสิทธิที่จะปกป้องความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของชาติไว้ หรือเพื่อเป็นการเยียวยาหรือการสร้างความปลอดภัยระหว่างกัน นอกจากนี้ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาบางท่านยังได้แสดงความกังวลต่ออนาคตของประเทศชาติออกมาตรง ๆ ดังเช่นประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี. รูสเวลต์ในปี 1933 ซึ่งสะท้อนความวิตกกังวลของประชาชนที่มีต่อภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (Great Depression) มีเนื้อความตอนหนึ่งว่า “So, first of all, let me assert my firm belief that the only thing we have to fear is...fear itself...” และประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดีในปี 1961 สื่อความในเชิงอุดมคติที่เรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงและเสียสละเพื่อประเทศชาติ โดยร้องขอผู้ฟังให้คิดและทำตามสิ่งที่เขากล่าวว่า “Ask not what

country can do for you, —ask what you can do for your country.” สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาจึงเป็นเครื่องมือที่แสดงถึงวิสัยทัศน์ อุดมการณ์ทางการเมือง แนวคิดในการบริหารประเทศ และมุมมองต่อโลกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคันใหม่ได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยได้เลือกสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดนมาใช้ในการวิจัยเนื่องจากสุนทรพจน์นี้มีขึ้นเนื่องในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งอันเป็นวาระพิเศษ และเป็นการประกาศชัยชนะเหนือโดนัลด์ ทรัมป์ อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาในการเลือกตั้งปี 2020 ซึ่งเปรียบเทียบกับกับการชนะสงครามกลางเมือง อารอน ชิฮัน ดิน (Arron Sheehan-dean) ศาสตราจารย์ประจำภาควิชา Southern Studies มหาวิทยาลัยลุยเซียนาสเตท ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวบนเว็บไซต์หนังสือพิมพ์ดิ วอชิงตันโพสต์ (The Washington Post, 2021) ว่า การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาปี 2020 นั้นมีสถานการณ์ที่ไม่ต่างกับการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาปี 1860 ที่ภายหลังจากประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์นชนะการเลือกตั้ง กลุ่มผู้สนับสนุนทาสในมลรัฐทางใต้ต่างไม่ยอมรับผลการเลือกตั้ง ด้วยความกลัวว่าอับราฮัม ลินคอล์นที่เป็นประธานาธิบดีจากพรรครีพับลิกันจะห้ามไม่ให้รัฐเกิดใหม่ทางตะวันตกเป็นรัฐที่มีทาสและยกเลิกระบบทาส ซึ่งส่งผลให้รัฐทางใต้ประกาศแยกตัวออกจากสหรัฐอเมริกาและนำไปสู่สงครามกลางเมืองในที่สุด ซึ่งในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาปี 2020 ทรัมป์และผู้สนับสนุนของเขาเองต่างออกมาต่อต้านผลการเลือกตั้งและพยายามที่จะออกมาท้าทายหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเคลื่อนไหวโดยใช้อาวุธเช่นเดียวกับการเลือกตั้งปี 1860

นอกจากนี้หนังสือพิมพ์เดอะ การ์เดียน (The Guardian, 2021) กล่าวถึงประเด็นการชนะการเลือกตั้งของประธานาธิบดีโจ ไบเดนเหนือประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ไว้อย่างน่าสนใจว่า เหตุการณ์ดังกล่าวคือการส่งสัญญาณว่า ขนบทางการเมืองอเมริกันได้กลับคืนสู่สภาวะปกติอีกครั้ง หลังจากที่ตกอยู่ในสภาวะยุ่งเหยิงเนื่องจากความไม่แน่นอนทางการเมืองสหรัฐ การใช้ประชานิยมสุดโต่งและความวุ่นวายในการบริหารงานของทรัมป์ตลอด 4 ปีที่ผ่านมา อีกทั้งประชาคมโลกยังมีปฏิกิริยาตอบรับต่อเหตุการณ์นี้ในเชิงบวกในแง่มุมมองที่สหรัฐอเมริกาจะกลับมามีบทบาทบนเวทีโลกอีกครั้ง อีกทั้งการเลือกตั้งดังกล่าวยังมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเลือกตั้งที่มีผู้ออกมาใช้สิทธิมากที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์อเมริกัน โดยมีผู้ออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งล่วงหน้าทั้งการทยอยไปลงคะแนนที่คูหาเลือกตั้งและการลงคะแนนทางไปรษณีย์เนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19

ซึ่งไบเดนชนะการเลือกตั้งครั้งนี้ได้เนื่องจากการสนับสนุนและการลงคะแนนอย่างล้นหลามของกลุ่มสตรี ชาวอเมริกันผิวสี ชาวอเมริกันผิวขาวที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และผู้อาศัยอยู่ในเมืองในหลายมลรัฐที่เป็นมลรัฐสมรภูมิ (Battleground States) นอกเหนือจากการเลือกตั้งปี 1860 ซึ่งอยู่ในช่วงสงครามกลางเมือง และการเลือกตั้งปี 1930 ซึ่งอยู่ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจตกต่ำ สุนทรพจน์แรกนี้มีใจความสำคัญที่ต้องการจะสร้างความสมัคสมานสามัคคีให้เกิดขึ้นในสังคมอเมริกัน ผ่านการกล่าวถึงเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สหรัฐอเมริกาได้ประสบพบเจอในช่วงระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา เช่น เหตุการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 ซึ่งส่งผลให้สหรัฐอเมริกาและผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก อีกทั้งยังส่งผลให้บริษัทห้างร้านและกิจการต่าง ๆ ต้องปิดตัวลง ทั้งยังส่งผลให้ประชาชนจำนวนมากต้องตกงาน เหตุการณ์ประท้วงและการบุกปิดล้อมอาคารรัฐสภาเพื่อขัดขวางการลงมติรับรองผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาปี 2020 โดยกลุ่มผู้สนับสนุนอดีตประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ตลอดจนลัทธิการเมืองสุดโต่ง ลัทธิเชิดชูผิวขาว การก่อการร้ายภายในประเทศ ความรุนแรงและความเกลียดชังด้านเชื้อชาติ เช่น การเหยียดสีผิวหรือการเหยียดเชื้อชาติ และอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังที่ก่อให้เกิดความแตกแยกในสังคมครั้งใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกาอย่างไม่เคยมีมาก่อน เป็นต้น อีกทั้งยังมีการใช้โวหารที่มีพลังในการแสดงให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงของสังคม ตลอดจนการใช้วาทศิลป์และกลวิธีทางภาษาต่าง ๆ ที่ดึงดูดผู้ฟังให้คล้อยตาม เช่น การใช้คำที่มีความหมายตรงกันข้ามเพื่อแสดงสิ่งต่าง ๆ ที่มีความหมายขัดแย้งให้มีภาพที่ชัดเจนมากขึ้น เช่น ““Together we shall write an American story of hope, not fear; of unity, not division; of light, not darkness...”” หรือเพื่อสร้างความหวังและเพื่อปลุกใจ ตลอดจนสร้างความฮึกเหิมแก่ชาวอเมริกัน อีกทั้งยังมีการใช้คำและรูปแบบการเขียนที่นุ่มนวลเข้ากับบุคลิกของประธานาธิบดีโจ ไบเดนด้วย ซึ่งสำนักข่าวซีเอ็นเอ็น (CNN, 2021a) ให้ความเห็นว่าไบเดนใช้คำที่ให้ความหมายในเชิงเห็นอกเห็นใจ เนื่องจากเขาเคยผ่านประสบการณ์ที่เจ็บปวดมาก่อนหน้านี้ในชีวิตและยังจุดประกายความหวังให้เกิดขึ้นในใจของชาวอเมริกันด้วยการเชิญชวนให้สวดภาวนาต่อผู้เสียชีวิตจากโควิด-19 ในขณะที่นิตยสารฟอร์บส์ (Forbes, 2021) ให้ความเห็นว่าไบเดนใช้คำที่ให้ความหมายในเชิงบวกและมีวิสัยทัศน์ ซึ่งเข้ากับบุคลิกของไบเดนที่ผ่านร้อนผ่านหนาวในวงการการเมืองมาเป็นเวลานานและสะท้อนให้เห็นถึงความจริงใจและการถือสัจจะซึ่งเป็นบุคลิกและสิ่งที่เขาให้ความสำคัญที่สุดอีกด้วย เจมส์ ฟาลโลวส์ นักเขียนประจำเว็บไซต์ดี แอตแลนติก แอตแลนติก (The Atlantic, 2021) กล่าวว่าสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดนเป็นสุนทรพจน์แรกทีที่ประสบ

ความสำเร็จมากที่สุดครั้งหนึ่งเนื่องจากการใช้ภาษาพื้นฐาน และตรงไปตรงมา จึงส่งผลให้มีความมีเหตุผลอยู่ในตัวด้วย นอกจากนี้สุนทรพจน์แรกของไบเดนยังแสดงให้เห็นถึงความจริงที่ปราศจากความเฉยเมย แต่ยังแสดงให้เห็นถึงความจริงที่ปราศจากการเติมแต่งอีกเช่นกัน

ปัญหาที่พบในการถ่ายทอดบทแปลจากภาษาต้นทางมาสู่ภาษาปลายทางในการแปลสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดนคือ การกล่าวถึงสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ หรือ Presuppositions เนื่องจากไบเดนได้หยิบยกเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ขึ้นมากล่าวถึงในสุนทรพจน์แรก ตลอดจนการกล่าวอ้างถึงในตัวบท (Allusion) ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องไปศึกษาและสืบค้นเพิ่มเติมว่ามีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อถึงอย่างไรบ้าง เนื่องจากในตัวบทมีการกล่าวถึงสิ่งต่าง ๆ ในเชิงประวัติศาสตร์และวรรณศิลป์ต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก เช่น คำว่า “Better Angels” “Dark Winter” “Winter of Peril and Possibilities” เป็นต้น ตลอดจนการคงลีลาภาษาและวาทศิลป์ ในตัวบทให้มีความใกล้เคียงกับตัวบทต้นฉบับไว้ให้ได้มากที่สุด เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่จำเป็นต้องค้นคว้าหรือวิจัยเพิ่มเติม เช่น กระบวนการแปลความหมายที่อยู่ในตัวบทจากภาษาต้นทางมาสู่ภาษาปลายทาง เนื่องจากสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดนมีปัจจัยทางสังคม การเมือง และวัฒนธรรมต้นทางที่แตกต่างจากสังคมไทยซึ่งเป็นวัฒนธรรมปลายทาง จำเป็นต้องศึกษา ค้นคว้า และประยุกต์วิธีการแปล ตลอดจนระดับวังนลีลาที่เหมาะสมกับตัวบทประเภทสุนทรพจน์ และการศึกษาวาทวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการแปลสุนทรพจน์ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่จะถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นทางมาสู่ภาษาปลายทางได้อย่างมีอรรถรส มีประสิทธิภาพ และรักษาความหมายตลอดจนเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อให้ครบถ้วน

1.2 วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าวิจัย

1. หาแนวทางการแปลสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดน
2. ศึกษาแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตีอาน นอร์ด (Christiane Nord) ที่สามารถจะนำมาใช้กับการแปลตัวบท ประเภทสุนทรพจน์
3. ศึกษาเรื่องวังนลีลาที่ปรากฏในสุนทรพจน์ต้นฉบับและศึกษาวังนลีลาที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับตัวบทในภาษาปลายทาง

4. เพื่อแปลตัวบทสุนทรพจน์ทั้งหมดจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้อ่านในภาษาปลายทาง

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord) แนวทางการแปลแบบสื่อความหมาย (Communicative Translation) ของ ปีเตอร์ นิวมาร์ก (Peter Newmark) และแนวคิดการแปลวัจนลีลาของ จีน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier) จะช่วยให้สามารถถ่ายทอดตัวบทสุนทรพจน์แรกที่คงรูปแบบวัจนลีลาและวาทศิลป์ไว้ได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

สุนทรพจน์ครั้งแรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดนที่ผู้วิจัยศึกษาและเลือกมานี้เป็นสุนทรพจน์ซึ่งทางเว็บไซต์ของทำเนียบขาวได้ลงไว้ มีความยาวทั้งสิ้น 15 หน้า หรือ 2,514 คำ

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นตำรา บทความวิชาการ บทความวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ตัวบท วาทวิทยา และวัจนลีลาศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง จากนั้นจึงดำเนินการวิเคราะห์ตัวบทเพื่อหาแนวทางการถ่ายทอดความหมายที่เหมาะสม

1.6 ขั้นตอนการศึกษาวิจัย

- 1.1 การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับสุนทรพจน์ครั้งแรกของประธานาธิบดี ทฤษฎีการแปล และกลวิธีทางภาษาที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับและบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน และการวิเคราะห์วัจนลีลาศาสตร์ตามแนวทางของจีน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier)
- 1.3 วิเคราะห์ปัญหาการแปล
- 1.4 วางแผนการแปล
- 1.5 ลงมือแปลโดยค้นคว้าข้อมูลด้านภาษาและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

1.6 ตรวจสอบและแก้ไขงานแปลให้ถูกต้องและมีความเหมาะสม

1.7 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.เข้าใจกลวิธีการวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับและพิจารณาทฤษฎีการแปลที่จะสามารถนำมาใช้กับการแปลตัวบทได้อย่างเหมาะสม
- 2.เข้าใจวิธีการวิเคราะห์และเลือกแนวทางการแก้ปัญหา และเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกเฉพาะเรื่องในการแปลเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเพิ่มเติมได้
- 3.สามารถนำไปใช้ประกอบการศึกษาและทำความเข้าใจบริบททางสังคมและวัฒนธรรมสหรัฐอเมริกาในปัจจุบันได้

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะทบทวนวรรณกรรมในประเด็นที่เกี่ยวกับสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดี และทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องในการถ่ายทอดตัวบทประเภทสุนทรพจน์ดังนี้

2.1 สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดี (Presidential Inaugural Address)

เถิง (Teng, 2015: 1688) กล่าวว่า สุนทรพจน์ของประธานาธิบดี (Presidential Address) คือการปราศรัยที่มีการกล่าวในงานพิธีอันเป็นวาระพิเศษ ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อแนะนำตัวประธานาธิบดี คนใหม่ที่กำลังจะเข้าดำรงตำแหน่ง สุนทรพจน์ของประธานาธิบดีมีหลายประเภท เช่น State of Union Address Inaugural Address Farewell Address เป็นต้น สุนทรพจน์ของประธานาธิบดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา (Presidential Inaugural Address) ถือเป็นตัวบท (Genre) ประเภทหนึ่งที่มีลักษณะพิเศษยิ่งกว่าสุนทรพจน์ทางการเมืองทั่วไป กล่าวคือมีจุดมุ่งหมายหลักในการสร้างสถานะของประธานาธิบดีคนใหม่ อีกทั้งยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อปลุกเร้าความเชื่อของประชาชนบนพื้นฐานของค่านิยมที่มีมาแต่เดิม เช่น เสรีภาพ อิสรภาพ ความเชื่อทางศาสนา โดยที่จะไม่มีการหาเสียงเพื่อเรียกคะแนนใด ๆ เพิ่มอีก ทั้งนี้ สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีไม่เพียงแต่จะแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเฉพาะตนของประธานาธิบดีแล้ว แต่ยังบ่งชี้ถึงอุดมการณ์ทางการเมืองหลัก อุดมการณ์ส่วนตัวและความคิดเชิงอำนาจของการเมืองระดับประเทศของประธานาธิบดีคนนั้น ซึ่งนอกเหนือจากการแสดงจุดยืนและแนวคิดทางการเมืองแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผู้กล่าวสุนทรพจน์อีกประการหนึ่งคือ การสร้างขวัญกำลังใจและแรงบันดาลใจต่อสาธารณชนทั้งสองสิ่งนี้มีความสำคัญเป็นอย่างมากในเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เห็นได้ชัดว่า ความสำคัญและคุณค่าในการค้นคว้าวิจัยในด้านนี้เป็นที่สิ่งที่ประจักษ์ชัดเจนในตัวอยู่แล้ว ถาน (Tan, 2022: 117)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายของสุนทรพจน์ว่า “คำพูดที่ประธานหรือบุคคลสำคัญเป็นต้นกล่าวในพิธีการหรือในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ในขณะที่ พชร บัวเพียร (2541) ให้คำจำกัดความของสุนทรพจน์ไว้ว่า สุนทรพจน์ คือ คำพูดที่ดิงามมักใช้กล่าวในงานที่เป็นพิธีการ เพื่อมุ่งสร้างสรรค์สังคมโดยมีจุดมุ่งหมายทั่วไป 5 ประการ คือ เพื่อเร้าใจ (to stimulate) เพื่อโน้มน้าว (to convince) เพื่อเร้าใจ (to convince) เพื่อบอกเล่า (to inform) และเพื่อบันเทิง (to entertain)

ในขณะที่คำปราศรัย คือ คำกล่าวในพิธีที่เป็นทางการ ลักษณะ สดเวทิน (2536) กล่าวว่า คำปราศรัยจะต้องมีเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ ใช้ภาษาไพเราะ มีความน่าฟัง เป็นการพูดเฉพาะเรื่องหรือเฉพาะโอกาสที่ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ข้อสังเกต และคำแนะนำของผู้พูด เช่น คำกล่าวของบุคคลสำคัญ หรือผู้ใหญ่ต่อผู้น้อยและผู้เสมอกันให้นำไปปฏิบัติเป็นแนวทางต่อไป โดยสรุป สุนทรพจน์และคำปราศรัยมีลักษณะที่คล้ายกัน หากแต่ในที่นี้ สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีมีลักษณะความเป็นสุนทรพจน์มากกว่า เนื่องจากสุนทรพจน์แรกเป็นสิ่งที่กล่าวขึ้นเนื่องในโอกาสพิเศษ และผู้ส่งสารได้อ่านจากต้นฉบับ เพื่อความถูกต้องและการป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ อีกทั้งมีการพูดอย่างดิงามและไพเราะ โน้มน้าวใจผู้ฟัง จรรโลงใจ และเชิญชวนให้ผู้ฟังลุกขึ้นมาทำสิ่งดี ๆ ให้กับประเทศชาติ

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงโครงสร้างและกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ดังนี้

2.1.1 โครงสร้างของสุนทรพจน์แรกประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

หลิว (Liu, 2012: 2409-2411) ได้ศึกษาตัวบทสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาตั้งแต่จอร์จ วอชิงตันถึงสมัยบารัค โอบามา จำนวนทั้งสิ้น 35 บท พบว่าแม้ว่าสุนทรพจน์เหล่านี้จะมีน้ำเสียง, ใจความ และรูปแบบที่แตกต่างกัน แต่โครงสร้างภายในมีความคล้ายคลึงกัน โดยแบ่งออกเป็นอรรถภาค (Move) จำนวน 8 อรรถภาคได้ดังนี้

Move I	Salutation
Move II	Announcing entering upon office
Move III	Articulating sentiments on the occasion
Move IV	Making pledges
Move V	Arousing patriotism in citizens
Move VI	Announcing political principles to guide the new administration
Move VII	Appealing to the audience

Move VIII	Resorting to religious power
-----------	------------------------------

ตาราง (1) การวิเคราะห์ที่อรรถภาคด้วยบทประเภทด้วยบทสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา

(1) การกล่าวทักทาย (Salutation)

ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาจะกล่าวสุนทรพจน์แรกต่อสาธารณชนเนื่องในโอกาสที่เข้ารับตำแหน่งใหม่ โดยปกติ ในอรรถภาคที่หนึ่งของสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกจะเป็นการกล่าวทักทายต่อสาธารณชน ซึ่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกามักจะใช้คำกล่าวทักทายต่อไปนี้

“Fellow citizens”

“My Fellow-citizens”

“My countrymen”

“Fellow-citizens of the United States”

“Fellow-countrymen”

แต่เมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 19 และ 20 การกล่าวทักทายในสุนทรพจน์แรกจะเพิ่มการกล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมพิธีจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เข้าร่วมในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาก่อนที่จะกล่าวสุนทรพจน์ต่อประชาชนด้วย เช่น

“Chief Justice Rehnquist Carter, President Clinton, distinguished guests and my fellow citizens”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ค.ศ. 2001)

“Mr. Vice President, Mr. Speaker, Mr. Chief Justice, Senator Cook, Mrs. Eisenhower, and my fellow citizens of this great and good country we share together”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน ค.ศ. 1973)

(2) การประกาศตนเข้ารับตำแหน่ง (Announcing upon entering office)

ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่มักจะประกาศตนเข้ารับตำแหน่งในอัตถภาคแรก ๆ ของสุนทรพจน์ หากแต่มีประธานาธิบดีบางคนที่ประกาศตนเข้ารับตำแหน่งในอัตถภาคสุดท้ายของสุนทรพจน์แรกเช่นกัน

“In taking again the oath of office as President of the United States, I **assume the solemn obligation** of leading the American people forward along the road over which they have chosen to advance”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี รูสเวลต์ ค.ศ. 1937)

ตัวอย่างที่ยกมานี้เป็นการประกาศตนเข้ารับตำแหน่งโดยปกติของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาในช่วงแรก เพื่อประกาศว่าประธานาธิบดีผู้นั้นได้รับเลือกโดยชาวอเมริกันและจากประเทศชาติให้เข้ามารับตำแหน่งนี้ และเหนือสิ่งอื่นใดยังเป็นการประกาศให้โลกทราบว่าประธานาธิบดีคนใหม่นั้น ได้รับเลือกเข้ามาโดยประชาชนอีกเช่นกัน

(3) การแสดงความรู้สึก (Articulating sentiments on the occasion)

ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่จะแสดงความรู้สึกของตนเนื่องในโอกาสที่เข้ารับตำแหน่งในฐานะผู้นำประเทศคนใหม่ โดยมากประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกามักจะแสดงเจตจำนงเพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อสาธารณชนและเพื่อกล่าวขอบคุณประธานาธิบดีที่กำลังจะพ้นจากตำแหน่ง รวมถึงสิ่งที่ประธานาธิบดีคนก่อน ๆ ได้ทำเพื่อประเทศชาติไปด้วยในตัว

“On behalf of our nation, I salute my predecessor, President Bush, for his half-century service to America”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีบิล คลินตัน ค.ศ. 1993)

นอกจากกล่าวขอบคุณอดีตประธานาธิบดีคนก่อนที่กำลังจะพ้นจากตำแหน่งแล้ว ประธานาธิบดีคนใหม่ยังมักจะกล่าวถึงภาระความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงที่ตนได้รับมาเพื่อบริหารประเทศในอีก 4 ปีข้างหน้าอีกด้วย

“When I reflect that the acceptance of the office which their partiality has bestowed imposed the discharge of the most arduous duties and involves the weightier obligations, I am conscious that the position which I have been called to fill, though sufficient to satisfy the loftiest ambition, is surrounded by fearful responsibilities.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอห์น ไทเลอร์ ค.ศ. 1849)

(4) การให้สัญญา (Making pledges)

ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่จะให้สัญญาต่อสาธารณชนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในตัวประธานาธิบดีและคณะรัฐบาล อีกทั้งยังเป็นการเติมเต็มความคาดหวังของผู้ฟังอีกด้วย

“It shall be displayed to the extent of my humble abilities in continued efforts so as to administrate the Government as to preserve their liberty and promote their happiness.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีแอนดรูว์ แจ็กสัน ค.ศ. 1833)

(5) การปลุกจิตสำนึกรักชาติต่อสาธารณชน (Arousing patriotism in citizens)

ในส่วนนี้ ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่จะกล่าวถึงความรักชาติและความเชื่อมั่นในอนาคตของประเทศชาติเพื่อรวมประชาชนให้มีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน วิธีการที่ดีที่สุดคือการหยิบยกประเด็นหรือเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์มาใช้ประกอบดังตัวอย่างนี้

“It is now three days more than a hundred years since the adoption of the first written constitution of the United States – the Articles of Confederation and Perpetual Union. The new Republic was then beset with danger on every hand. It had not conquered a place in the family of nations. The decisive battle of the war for independence, whose centennial anniversary will be soon gratefully

celebrated at Yorktown, had against the settled opinions of mankind: for the world did not then believe that the supreme authority of government could be safely entrusted to the guardianship of the people themselves”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีเจมส์ เอ. การ์ฟิลด์ ค.ศ. 1881)

(6) การประกาศหลักการการเมืองเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารประเทศ (Announcing political principles to guide the new administration)

อรรถกถาคือเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในการประกาศหลักการการเมืองของประธานาธิบดีคนใหม่ อีกทั้งยังเป็นความคาดหวังของผู้ฟังด้วยอีกประการหนึ่ง โดยปกติ หลักการเมืองที่ใช้ในอรรถกถาคือจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนวิธีการที่หนึ่ง จะใช้หลักการพื้นฐานที่เป็นไปตามหลักการของสถาบันการเมืองอเมริกันและนโยบายหลักในการบริหารประเทศที่กำลังจะเป็นรูปร่างมากขึ้น ซึ่งประธานาธิบดีทุกคนจะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ ความสามัคคี เสรีภาพ และประชาธิปไตย อันเป็นหลักการพื้นฐานที่มีการปฏิบัติสืบทอดกันมา

“Under this constitution the boundaries of freedom have been enlarged, the foundations of order and peace have been strengthened, and the growth of our people in all the better elements of national life has indicated the wisdom of founders and given new hope to their descendants. Under this Constitution our people long ago made themselves safe against danger from without and secured for their mariners and flag equality of rights on all the seas. Under this constitution twenty-five states have been added to the Union, with constitution and laws, framed and enforced by their own citizens, to secure the manifold blessings of local self-government.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีเจมส์ เอ. การ์ฟิลด์ ค.ศ. 1881)

วิธีการที่สอง สามารถทำได้โดยการชี้ให้เห็นถึงปัญหาผ่านการใช้หลักการหรือนโยบายรัฐประศาสนศาสตร์เป็นเครื่องมือหลักในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของชาติ

“Our greatest primary task is to **put people to work... Hand in hand with this we must frankly recognize the overbalance of population in our industrial centers and, by engaging on a national scale in a redistribution and endeavor to provide a better use of the land for those best fitted for land... Finally, in our progress toward a resumption of work we require two safeguards against a return of the evils of the old order; there must be a strict supervision of all banking and credits and investments; there must be...**”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี รูสเวลต์ ค.ศ. 1937)

(7) การร้องขอผู้ฟัง (Appealing to the audience)

ในการกล่าวสุนทรพจน์ไม่ว่าจะแบบใด ผู้ฟังย่อมเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถมองข้ามไปได้ โดยมากในสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจะพบประโยคที่มีการเรียกร้องหรือร้องขอ ซึ่งมักจะเป็นการให้ความช่วยเหลือและการขอการสนับสนุนจากสาธารณชน หรือ การเรียกร้องให้เสียสละและอุทิศตนเพื่อประเทศชาติ เป็นต้น

“Convinced that I owe my election to the inherent love for the constitution and the union which still animates the hearts of the American people, **let me earnestly ask their powerful support in sustaining all just measures calculated to perpetrate these...**”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีเจมส์ บูคานัน ค.ศ. 1857)

“And so, my fellow Americans, **ask not what country can do for you—ask what you can do for your country**”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอห์น เอฟ เคนเนดี ค.ศ. 1961)

(8) การอาศัยอำนาจทางศาสนา (Resorting to religious power)

ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาทุกคนจะกล่าวถึงพระเจ้าทุกครั้งในสุนทรพจน์แรก โดยมากมักจะปรากฏอยู่ในช่วงท้ายของสุนทรพจน์แรก เนื่องจากชาวอเมริกันส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์และเชื่อในพระเจ้าอยู่แล้ว ส่งผลให้ความเชื่อทางศาสนากลายเป็นเครื่องมือในการสร้างความสามัคคีในหมู่ชาวอเมริกัน โดยปรกติแล้ว ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาจะกล่าวถึงพระเจ้าในสองวิธีด้วยกัน ได้แก่ การภาวนาเพื่อขอคำชี้แนะและการขออำนาจพรจากพระเจ้า

“In assuming responsibilities so vast, I **fervently revoke the aid of that Almighty Ruler of the Universe in whose hands are the destinies of nations and of men to guard this heaven—favored land against the mischief which without his guidance might arise from an unwise public policy.**”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีเจมส์ เค. โพลค์ ค.ศ. 1845)

“**God bless you all, and God bless America**”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ค.ศ. 2001)

นอกจากงานวิจัยของ Liu (2012) แล้ว Supan and Snoden (2012) ได้นำสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาทั้ง 2 ท่านได้แก่ จอร์จ วอชิงตันและบารัค โอบามา มาวิเคราะห์และจำแนกอัตถภาคพบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้:

สุนทรพจน์ของโอบามา จะมีลักษณะโครงสร้างที่เป็นสัดส่วนและเป็นอัตถภาค (Move) เป็นจำนวนมากถึง 9 อัตถภาคด้วยกัน โดยที่มีการแบ่งออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และมีความเป็นลำดับ ในขณะที่แต่ละส่วนจะให้ความสำคัญกับประเด็นเฉพาะเรื่อง เช่น เน้นย้ำถึงปัญหาสังคม ชี้ให้เห็นถึงปัญหาในอดีต และการกล่าวขอบคุณประชาชนที่สนับสนุนและลงคะแนนให้

Move I	Addressing the Audience
Move II	Constructing the Presidential Identity
Move III	Thanking the predecessors, supporter or god
Move IV	Acknowledging the American current crisis
Move V	Pointing out the crisis of the past

Move VI	Addressing cynics
ve VII	Addressing the world
Move VIII	The solution lies with the people
Move IX	Ending by thanking all supporters

ตาราง (2) โครงสร้างอรรถภาคของสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีบารัค โอบามา

ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างของอรรถภาคที่ 7 ดังนี้

“To those who cling to power through corruption and deceit and the silencing of dissent, know that you are on the wrong side of history, but that **we will extend a hand if you are willing to unclench your fist.**”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีบารัค โอบามา)

ตัวอย่างข้างต้นกล่าวถึงการยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือหากผู้รับการช่วยเหลือพร้อมที่จะคลายกำมือของตนมาเปรียบเทียบกับสหรัฐอเมริกาพร้อมที่จะช่วยเหลือชาวโลก หากได้รับการร้องขอ โอบามาได้เลือกใช้ประโยคสั้น ๆ มากกว่าที่จะใช้ประโยคยาว จากจำนวนประโยคทั้งสิ้น 111 ประโยคสามารถจำแนกออกได้เป็นประโยคสั้น 98 ประโยค และประโยคยาวเพียง 13 ประโยค กล่าวได้ว่าการใช้ประโยคสั้นส่งผลให้สุนทรพจน์แรกมีพลัง มีความกระชับ เข้าใจง่าย และยังเสริมสร้างขวัญกำลังใจผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ในสุนทรพจน์แรกของโอบามายังมีการใช้ประโยคคำสั่งที่ปกติมักจะใช้เมื่อออกคำสั่งให้ผู้ฟังกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามความต้องการของผู้พูด หากแต่ประโยคคำสั่งที่พบในสุนทรพจน์แรกนี้เป็นการใช้ในรูปสุภาพและให้ความรู้สึกที่คล้ายกับการให้คำแนะนำ เพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้ฟังให้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างประเทศขึ้นใหม่ และยังส่งผลให้สุนทรพจน์แรกยังมีความกลมกลืนเป็นเนื้อเดียวและเป็นที่น่าจดจำอีกด้วย อีกทั้งเขายังเลือกใช้คำยาก หรือ Big Words ในสุนทรพจน์ ซึ่งการใช้คำยากในสุนทรพจน์คือหัวใจสำคัญของการเขียนสุนทรพจน์อีกหนึ่งประการ เพื่อเพิ่มระดับวาทศิลป์และความลึกซึ้งในตัวบท แต่ขณะเดียวกันก็เลือกใช้คำสรรพนาม “We” เพื่อให้ผู้พูดและผู้ฟังรู้สึกเหมือนอยู่ในระดับเดียวกัน อีกทั้งยังเสริมสร้างการยอมรับในตัวตนให้มีมากขึ้น และปลุกเร้า

ความรู้สึกรักชาติและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนอีกด้วย (Supan, Snodin, 2012: 156-157)

ส่วนสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตันมีความแตกต่างจากสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีบาร์ค โอบามา กล่าวคือมีอัตถภาคน้อยกว่า ดังตารางด้านล่างนี้

Move I	Addressing the Audience
Move II	Constructing the Presidential Identity
Move III	Pointing out the crisis of the past
Move IV	Addressing the World
Move V	Ending by thanking all supporters

ตาราง (3) โครงสร้างอัตถภาของสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตัน

ในที่นี้ผู้วิจัยยกตัวอย่างของสุนทรพจน์ของวอชิงตันดังนี้

“Such being the impressions under which I have, in obedience to the public summons, repaired to the present station; **it would be peculiarly improper to omit in this first official Act, my fervent supplications to that Almighty Being who rules over the Universe, who presides in the Councils of Nations, and whose providential aids can supply every human defect,** that his benediction may consecrate to the liberties and happiness of the People of the United States, a Government instituted by themselves for these essential purposes: and may enable every instrument employed in its administration to execute with success, the functions allotted to his charge.

In these honorable qualifications, **I behold the surest pledges, that as on one side, no local prejudices, or attachments; no separate views, nor party animosities, will misdirect the comprehensive and equal eye which ought to watch over this great assemblage of communities**

and interests: so, on another, that the foundations of our National policy will be laid in the pure and immutable principles of private morality; and the pre-eminence of a free Government, be exemplified by all the attributes which can win the affections of its Citizens, and command the respect of the world.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอร์จ วอชิงตัน)

จากตัวอย่างข้างต้น เห็นได้ว่าวอชิงตันสอดแทรกประเด็นต่าง ๆ ไว้ในประโยคเดียว ทำให้รูปประโยคค่อนข้างยาว นอกจากนี้ยังมีการใช้ประโยคยาวถึง 14 ประโยค ในขณะที่ใช้ประโยคสั้นเพียงแค่ 12 ประโยคเท่านั้น และไม่ค่อยพบการใช้รูปประโยคคำถามหรือคำสั่ง เนื่องจากผู้พูดต้องการที่จะให้สุนทรพจน์แรกของตนมีลักษณะพรรณนาโวหารในตัวเองเพื่อเป็นการให้คำสัตย์และปฏิญาณตนต่อประชาชน นอกจากนี้ในสุนทรพจน์แรกของ วอชิงตันยังพบว่ามีการใช้คำที่แตกต่างไปจากสุนทรพจน์แรกของโอบามา เนื่องจากความแตกต่างทางด้านเวลาและปัจจัยด้านการสื่อสารโดยเฉพาะการใช้คำที่แตกต่างกันไปตามกาลเวลาที่การกล่าวสุนทรพจน์แรก ในสุนทรพจน์แรกของวอชิงตันยังพบการใช้คำยากในปริมาณที่มากกว่าของโอบามา กล่าวคือ พบการใช้คำยากเกือบทุกคำ ในขณะที่โอบามาจะใช้คำยากในบางประโยคเท่านั้น นอกจากนี้วอชิงตันยังเลือกใช้สรรพนามบุรุษที่หนึ่งคือ “I” แทนที่จะใช้คำว่า “We” ดังที่ประธานาธิบดีบารัค โอบามาใช้อีกด้วย

เฟลล์ส (Phelps, 1993 อ้างถึงใน Supan, Snodin, 2012: 163-164) กล่าวว่าสุนทรพจน์แรกของวอชิงตันกล่าวขึ้นในช่วงเวลาของผู้ดีหรือชนชั้นสูง เนื่องจากในเวลานั้นผู้ฟังสุนทรพจน์แรกยังคงจำกัดอยู่เฉพาะบุคคลในวงการศึกษาที่เกี่ยวข้องและเข้าร่วมในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเช่น ชนชั้นสูงหรือสมาชิกสภาเท่านั้น แต่ในขณะที่สุนทรพจน์แรกของโอบามาก้าวขึ้นในช่วงเวลาที่มีความเท่าเทียมภายใต้ระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นผู้ฟังจึงเป็นชาวอเมริกันทุกคน ทุกเพศ ทุกฐานะ ทุกเชื้อชาติ และทุกระดับการศึกษา หรือแม้กระทั่งผู้รับชมการถ่ายทอดสดจากทางโทรทัศน์ทั้งภายในประเทศและจากทั่วโลกอีกเช่นกัน

โดยสรุป สุนทรพจน์แรกของโอบามาที่มีลักษณะที่ตรงไปตรงมาและใช้คำยากน้อยเพื่อดึงดูดความสนใจและให้ความเชื่อมั่นต่อผู้ฟังว่าเขาอยู่ในระดับเดียวกับประชาชน ในขณะที่สุนทรพจน์แรกของวอชิงตันมีกลุ่มผู้ฟังเป็นชนชั้นสูงหรือสมาชิกสภาที่เป็นคนขาวผู้มีการศึกษาเท่านั้น จึงส่งผลให้

มีการใช้คำยากและประโยคยาวในสุนทรพจน์แรกเพื่อแสดงออกถึงอำนาจของประธานาธิบดีและความทรงภูมิปัญญาไปด้วยในตัว ด้วยปัจจัยข้างต้นที่กล่าวมาจึงส่งผลให้การใช้ภาษาและความคาดหวังในสุนทรพจน์แรกมีความแตกต่างกันไป (Supan, Snodin 2012: 164)

นอกจากงานวิจัยข้างต้นแล้ว มีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในสุนทรพจน์ของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์กับภาษาที่ใช้ในสุนทรพจน์ของประธานาธิบดีโจ ไบเดนบนสื่อสังคมออนไลน์ โคเนอร์และคณะ (Körner R. et al., 2020) ได้ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการใช้ภาษาระหว่างไบเดนและทรัมป์โดยการเก็บข้อมูลจากสื่อสังคมออนไลน์ Twitter และจากสุนทรพจน์ในโอกาสต่าง ๆ พบว่าทั้งไบเดนและทรัมป์ต่างใช้รูปแบบวลีที่ต่างกัน กล่าวคือไบเดนใช้ลีลาภาษาที่ให้เกียรติให้ความเคารพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ในขณะที่ทรัมป์ใช้ลีลาภาษาที่สร้างความเสื่อมเสียและเห็นแก่ตัว นอกจากนี้หากกล่าวถึงการใช้อำนาจในเชิงอำนาจแล้ว เห็นได้ว่าไบเดนให้ความสำคัญกับการใช้อำนาจในการส่งเสริมความร่วมมือ ในขณะที่ทรัมป์ใช้อำนาจในการบีบบังคับ โคเนอร์และคณะ (Körner et al., : 647) ได้วิเคราะห์ประเด็นทางภาษาศาสตร์ที่น่าสนใจไว้ดังนี้ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าไบเดนใช้คำที่ปรากฏอยู่ข้างกัน (Neighbor Words) ใน Twitter ของเขาที่ปรากฏบ่อยที่สุดมีดังนี้ “administration” “family” “achieve” และ “I give you my word” ซึ่งไบเดนได้อ้างถึงสถาบันการเมืองอเมริกัน ผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสอดคล้องไปกับการสร้างเกียรติภูมิและอำนาจที่มีมาแต่เดิม นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ยังได้กล่าวถึงประเด็นความเชื่อมโยงระหว่างคำ (Word co-occurrence) กับ Twitter ของทรัมป์ไว้เช่นกัน ซึ่งคำที่ปรากฏร่วมของไบเดนมีดังนี้ “defeat” “threat” “poison” “administration” “failed” “ignored” หรือ “promised” กล่าวได้ว่า ความเชื่อมโยงระหว่างคำของไบเดนมีความชัดเจนอยู่ในตัวเนื่องจากไบเดนมีสถานะของผู้ทำชิงตำแหน่งประธานาธิบดี หรือแม้กระทั่งยังอาจตีความได้ว่าไบเดนปฏิเสธความเชื่อมั่นและเชื่อถือในตัวทรัมป์ได้อีกเช่นกัน ในขณะที่ความเชื่อมโยงระหว่างคำของทรัมป์มีดังนี้ “campaign” “breit-bart news” “nobel peace prize” “derangement” “impeaching” สังเกตได้ว่าทรัมป์เลือกใช้คำที่แสดงออกถึงอันตรายที่ยังคงอยู่ในปัจจุบันและมีลักษณะยกย่องตนเองอีกด้วย

เมื่อพูดถึงการใช้คำในสุนทรพจน์ ไบเดนเลือกใช้คำว่า “failed” และ “panicked” เนื่องจากในระหว่างการหาเสียงเลือกตั้ง ไบเดนวิพากษ์วิจารณ์นโยบายและพฤติกรรมส่วนตัวของทรัมป์อยู่

เสมอ อีกทั้งยังมีความเชื่อมโยงไปถึงการผูกขาดอำนาจและภัยอันตรายอีกด้วย ในขณะที่ทรมป์เมื่อกล่าวถึงไบเดนเขาใช้คำว่า “depression” “sleepy” “Hunter” (ในที่นี้ทรมป์กล่าวถึงฮันเตอร์ ไบเดน บุตรชายคนรองของไบเดนที่เกิดกับเนเลียภรรยาคนแรก ซึ่งมีข้อกังขาเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดและข้อหาเลี้ยงภาษี) “depression” “lockdown” ซึ่งทรมป์ใช้คำเหล่านี้ก็เพื่อเป็นการวิพากษ์วิจารณ์และโจมตีไบเดนโดยตรง ซึ่งคำต่าง ๆ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงอำนาจเชิงบิบบังคับในเชิงลบได้อีกด้วย กล่าวโดยสรุป ผลการวิเคราะห์พบว่าภาษาที่ไบเดนใช้ใน Twitter และสุนทรพจน์นั้นแสดงให้เห็นถึงการรวมอำนาจ เกียรติยศ และอำนาจตามจารีตประเพณี ในขณะที่ทรมป์ใช้คำเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงอำนาจเชิงบิบบังคับ ความเป็นใหญ่ อำนาจโดยเบ็ดเสร็จและเชิงปฏิวัติ ดังที่สะท้อนได้จากประสบการณ์ทางการเมืองของไบเดนตลอดระยะเวลา 37 ปีนับแต่เขาได้ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาและตามมาด้วยการดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีในสมัยโอบามา ในขณะที่ทรมป์ไม่มีประสบการณ์ทางการเมืองมาก่อน โดยเขาเป็นเพียงผู้จัดการโทรทัศน์และนักธุรกิจก่อนที่จะได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดี อีกทั้งยังสะท้อนผ่านบุคลิกภาพและนิสัยของเขาที่เป็นคนที่ไม่โหวง่าย พร้อมทั้งจะเผชิญหน้า และยังแสดงการข่มขู่คู่แข่งทางการเมืองเพื่อที่จะเอาชนะอีกฝั่งให้ได้ อยู่เสมอด้วย นอกจากนี้เว็บไซต์ Expert A.I. (2021) ยังได้กล่าวถึงประเด็นการใช้กาลในสุนทรพจน์แรกของไบเดนและทรมป์ที่ว่า สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสามารถกล่าวถึงสิ่งต่าง ๆ ได้ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต โดยที่ไบเดนเลือกใช้ Present Simple Tense เป็นหลักมากถึง 60% โดยมีสาเหตุหลักคือเขาเลือกที่จะให้ความสำคัญกับสิ่งที่มีความเป็นปัจจุบันมากกว่าผ่านการกล่าวถึงสถานการณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สหรัฐอเมริกากำลังเผชิญอยู่เช่น วิกฤติการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในขณะที่ทรมป์ใช้ Past และ Future Tense ในประโยคมากกว่า

2.1.2 กลวิธีทางภาษา

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงกลวิธีทางภาษาต่าง ๆ ที่ปรากฏในสุนทรพจน์แรก ได้แก่ อุปลักษณ์ มโนอุปลักษณ์ การซ้ำคำหรือข้อความที่มีความหมายคล้ายคลึงกันหรืออยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน สามครั้ง การเบี่ยงบัง การใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน การซ้ำคำและโครงสร้างคู่ขนาน ดรรชนีพจน์ และการใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ที่ไม่ต้องการคำตอบ

2.1.2.1 อุปลักษณ์ (Metaphor)

ซัซวดี ศรลัมพ์ (2548) กล่าวว่า อุปลักษณ์ (Metaphor) คือรูปภาษาที่เกิดจากการนำภาษา มาใช้ในการเปรียบเทียบ กล่าวคือเป็นการนำความหมายประจำคำจากรูปภาษาหนึ่งไปใช้ในเชิง เปรียบเทียบจากสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งให้มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น และเป็นแนวคิดที่สำคัญใน การศึกษาภาษาศาสตร์ปริชาน (Cognitive Linguistics) โดยให้ความสำคัญกับการอธิบายความสัมพันธ์ ทางภาษาและความคิดของมนุษย์ ในขณะที่ อำนาจ ปักษาสุข (2559) กล่าวว่าแต่เดิม การศึกษา แนวคิดเรื่องอุปลักษณ์จะมุ่งเน้นศึกษาอุปลักษณ์ในรูปของโวหารภาพพจน์ (Figure of Speech) อัน เป็นเครื่องมือทางวรรณศิลป์ในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียนลงในผลงานหรืองานประพันธ์ ที่มีความงามหรือสุนทรียภาพไปสู่ผู้อ่าน กล่าวได้ว่าการศึกษาเรื่องอุปลักษณ์แต่เดิมจะมุ่งเน้นศึกษาและ วิเคราะห์เฉพาะศิลปะในการประพันธ์ที่ก่อให้เกิดความงามทางวรรณศิลป์เท่านั้น

โอซาน (Ozan, 2022: 88) กล่าวว่า อุปลักษณ์เป็นที่นิยมใช้โดยทั่วไปเพื่อเสริมสร้างความ เข้าใจของผู้รับสารที่มีต่อสุนทรพจน์ หากแต่การใช้อุปลักษณ์ภายใต้บริบทของสุนทรพจน์การเมืองอาจ มีความแตกต่างกันโดยแบ่งออกได้ดังนี้ ประการที่ 1 คือ การทำความเข้าใจโดยง่าย (Simplification) เนื่องจากการเมืองเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ยาก สำหรับผู้ที่ไม่ได้อยู่ในวงการ หากไม่มีการใช้อุปลักษณ์มาช่วย เสริม จะส่งผลให้ประชาชนทั่วไปเข้าถึงและเข้าใจในสุนทรพจน์ได้ยาก ซึ่งการเดินทางมักจะเป็นสิ่งที่ ประชาชนทั่วไปคุ้นเคยกันดี ดังนั้นนักการเมืองมักจะนำอุปลักษณ์ที่เกี่ยวกับการเดินทางมาใช้อยู่เสมอ เพื่อให้ผู้รับสารหรือผู้ฟังเข้าใจได้โดยง่าย ประการที่ 2 คือการเชิญชวน (Persuasion) ซึ่งเป็น จุดประสงค์หลักของนักการเมืองในการเชิญชวนให้ประชาชนคล้อยตามสิ่งที่ได้กล่าวออกมา และ ประการที่ 3 คือ การสร้างแรงบันดาลใจ (Motivation) เพื่อให้ประชาชนได้ประพฤติปฏิบัติในวิถีทางที่ ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ซึ่งนักการเมืองเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการสร้างแรงบันดาลใจดังกล่าว

2.1.2.2 มโนอุปลักษณ์ (Conceptual Metaphor)

จอร์จ เลคอฟ (George Lakoff) และ มาร์ค จอห์นสัน (Mark Johnson) นักปรัชญา ภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน ได้นำเสนอแนวคิดเรื่องอุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ในหนังสือเรื่อง METAPHORS WE LIVE BY ในปี 1980 ที่มีใจความสำคัญว่าอุปลักษณ์ไม่เพียงแต่แทรกอยู่ในระบบภาษาแต่ยังอยู่ใน ระบบความคิดและการกระทำของมนุษย์โดยที่เราไม่รู้ตัวว่ากำลังใช้อุปลักษณ์อีกเช่นกัน

เลคอฟ และ จอห์นสัน (Lakoff & Johnson, 2003: 4-5 อ้างถึงในสาธิต ทรงทรัพย์, 2564) ให้ความเห็นว่ามนุษย์ใช้อุปลักษณ์เพื่อทำความเข้าใจและเรียนรู้สิ่งที่เป็นนามธรรมหรือสิ่งที่ไกลตัวผู้พูด ให้เป็นรูปธรรมและมีความชัดเจนขึ้นได้ (Kovecses, 2010 อ้างถึงในสาธิต ทรงทรัพย์, 2564) ยังได้อธิบายเพิ่มว่าอุปลักษณ์คือการทำความเข้าใจมโนทัศน์หนึ่งโดยนำอีกมโนทัศน์หนึ่งมาใช้เปรียบเทียบ เนื่องจากมโนทัศน์คือสิ่งที่เป็นนามธรรม ดังนั้นต้องนำอีกมโนทัศน์หนึ่งที่เป็นรูปธรรมหรือมีความชัดเจนกว่ามาอธิบาย โดยมีกระบวนการถ่ายทอดความหมายจากความหมายต้นทาง (Source Domain) ไปยังความหมายปลายทาง (Target Domain)

เลคอฟ และ จอห์นสัน (Lakoff และ Johnson อ้างถึงในอำนาจ ปักชาสุข, 2559) แบ่งอุปลักษณ์ออกเป็นสองประเภท ได้แก่

1. อุปลักษณ์ระดับ ถ้อยคำ (Metaphorical Expressions) คือ ถ้อยคำที่แสดงการเปรียบเทียบระหว่างสองสิ่งที่แตกต่างกัน

2. อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ หรือ มโนอุปลักษณ์ (Conceptual Metaphor) คือความคิดที่เป็นระบบและเปรียบเทียบในระบบการรับรู้ของผู้ใช้ภาษา

อุปลักษณ์ในสองรูปแบบนี้มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกัน เนื่องจากมนุษย์มีระบบความคิดที่เป็นอุปลักษณ์ กล่าวคือคนเราจะมองโลก แสดงออก และสื่อสารในรูปแบบที่เปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว ดังนั้นมโนอุปลักษณ์จึงสามารถสะท้อนระบบวิธีคิดหรือมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาออกมาได้อีกด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

CHULALONGKORN UNIVERSITY

You are *wasting* my time

This gadget will *save you hours*

How do you *spend* the time these days?

You need to *budget* your time

I've *invested* a lot of time in her

I *lost* a lot of time when I got sick

Do you *have* much time *left*?

เลคอฟและจอห์นสัน (Lakoff & Johnson, 1980: 7-8)

เห็นได้ว่ามโนอุปลักษณ์ Time is Money นั้น เปรียบเทียบเวลาว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเหมือนเงินทองหรือการลงทุนในทุก ๆ วัฒนธรรม ผ่านการใช้คำศัพท์ที่อยู่ในวงการการเงินได้แก่ wasting save spend budget invest lost และ left มาใช้เปรียบเทียบกับเวลา ซึ่งเปรียบได้กับสังคมยุคปัจจุบันที่เวลาเป็นของมีค่าและควรค่าแก่การเก็บรักษาหรือใช้ให้เกิดประโยชน์ให้ได้มากที่สุด

เซวี่และคณะ (Xue et al., 2013: 679-681) ได้ศึกษาและจำแนกประเภทของมโนอุปลักษณ์ในสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาโดยอาศัยแนวคิดมโนอุปลักษณ์ของ Lakoff โดยแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ได้ดังนี้

ก. อุปลักษณ์การเดินทาง (Journey Metaphors)

เลคอฟและจอห์นสัน (Lakoff & Johnson , 1993 อ้างถึงใน Xue, et al., 2013: 679) กล่าวว่า อุปลักษณ์การเดินทางคือ “กิจกรรมการเดินทางที่มีจุดประสงค์เพื่อมุ่งจากจุดหมายหนึ่งไปสู่อีกจุดหมายหนึ่ง” จุดมุ่งหมายของนักการเมืองนั้นโดยมากมักจะเป็นการคำนึงถึงเป้าหมายเป็นสำคัญ (Goal-oriented) เช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวหรือนักเดินทางที่มีจุดมุ่งหมายในการเดินทางไปสู่เมืองหรือสถานที่ ๆ ต้องการเดินทางไปท่องเที่ยว ในสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาพบการใช้อุปลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับความเร็ว (speed) เส้นทาง (path) การก้าวเดิน (steps) การมุ่งไปข้างหน้า (advancing) และจุดมุ่งหมาย (goals) เป็นต้น

“Every *step toward freedom* in the world makes our country safer – so we will act boldly in freedom’s cause”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ค.ศ. 2006)

“Let us go *forward firm in our faith*, steadfast in our purpose, cautious of danger”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน ค.ศ. 1969)

ในการเดินทาง หากนักท่องเที่ยวหรือนักเดินทางไม่มีแผนที่หรือไม่รู้ทิศทางหรือตำแหน่งของสถานที่ที่ตนจะไปแล้ว ย่อมส่งผลให้หลงทางได้ เช่นเดียวกับการแถลงนโยบายในการบริหารประเทศ หากประชาชนไม่ทราบว่าประธานาธิบดีคนใหม่มีนโยบายอย่างไรย่อมส่งผลให้ประชาชนและประเทศชาติเดินไปอย่างสะเปะสะปะไร้ทิศทางอย่างคนตาบอดได้ ดังนั้นการใช้อุปลักษณ์การเดินทางใน

สุนทรพจน์แรก ย่อมกระตุ้นให้ประชาชนได้คิดคำนึงและเข้ามามีส่วนร่วมกับประธานาธิบดีคนใหม่ในการทำให้ภารกิจที่ได้กล่าวไว้ในสุนทรพจน์แรกตลอดระยะเวลาการดำรงตำแหน่งนั้นสำเร็จลุล่วงลงได้

ข. อุปลักษณ์สงคราม (War Metaphor)

อุปลักษณ์การเมืองคือสงคราม [POLITICS IS WAR] คือสิ่งที่หยั่งรากลึกลงในจิตใจมนุษย์และมีการกล่าวถึงและนำไปใช้โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ การเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา นั้นเปรียบเสมือนการทำสงครามในสนามรบนั่นเอง เนื่องจากผู้สมัครเลือกตั้งแต่ละคนล้วนพยายามทุกวิถีทางที่จะชนะการเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีให้ได้ ดังที่เห็นได้จากการรายงานข่าวหรือสถานการณ์การเลือกตั้ง มักจะใช้คำที่เกี่ยวกับสงคราม เช่น fight battle defend และ protect เป็นต้น ในการรายงานข่าวที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งที่มีความเข้มข้นและดุเดือด ทั้งนี้ในการทำสงครามย่อมมีศัตรูเสมอ และศัตรูของสหรัฐอเมริกาคืออุปสรรคทางสังคมหรืออำนาจและประเทศใด ๆ ที่ขัดขวางความก้าวหน้าของสหรัฐอเมริกา

“We have **beaten back despair and defeatism**. We have saved a number of countries from losing their liberties”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีแฮรี เอส ทูแมน ค.ศ. 1949)

“Standing in this same place a third of century ago, Franklin Delano Roosevelt addressed a Nation **ravaged by depression** and gripped in fear.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน ค.ศ. 1969)

จากตัวอย่างที่กล่าวมานี้ ศัตรูของสหรัฐอเมริกาคือ ความสิ้นหวังและความพ่ายแพ้และภาวะเศรษฐกิจถดถอย ซึ่งศัตรูเหล่านี้แม้จะทรงพลังแต่ก็ไม่น่ากลัว โดยที่ประชาชนมีเพียงสองทางเลือกเท่านั้นคือต่อสู้และเผชิญหน้าหรือจะหนีหรือยอมแพ้โดยที่ไม่ทำอะไรเลยนั้นเป็นเรื่องที่ยอมไม่ได้เป็นอันขาด ดังนั้นประชาชนจึงมีหน้าที่ในการเอาชนะศัตรูโดยที่ไม่มีการหนีหรือยอมแพ้ใด ๆ ทั้งสิ้น

ค. อุปลักษณ์การก่อสร้าง (Building Metaphors)

การก่อสร้างคือสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วไปในชีวิตประจำวันของมนุษย์คือแวดวงความหมายต้นทางอาคารหลังหนึ่งย่อมประกอบไปด้วยโครงสร้าง รากฐาน อิฐ ชนวนกันความร้อน ราวจับ และอื่น ๆ เป็น

ต้น ซึ่งมีโนอุปลักษณ์ก่อสร้างสามารถแบ่งออกได้เป็นสองประเภทคือ สังคมคืออาคาร [SOCIETY IS A BUILDING] และ การกระทำที่คุ้มค่าคือการก่อสร้าง {WORTHWHILE ACTIVITY IS A BUILDING}

อุปลักษณ์สังคมคืออาคาร [SOCIETY IS A BUILDING] คือการเปรียบเทียบอาคารหนึ่งหลังเข้ากับสังคมหนึ่ง ๆ ที่มีประชาชนทุกชนชั้น ทุกอาชีพ ทุกฐานะที่เปรียบได้กับโครงสร้างหรือรากฐานของอาคาร โดยปรกติในสุนทรพจน์การเมือง ประเทศชาติ สังคม และระบบต่าง ๆ คือสิ่งที่อยู่ในแวดวงความหมายปลายทาง ในขณะที่ประชาชนและระบบทางสังคมเปรียบเสมือนช่างก่อสร้างและตัวอาคาร ดังนั้นผู้สร้างจึงจำเป็นต้องพยายามสร้างและปกป้องอาคารโดยอาศัยความพยายามของทุกคนและทุกฝ่าย ในขณะที่ระบบการเมืองของชาติคือรากฐานของอาคารที่ประชาชนมีหน้าที่ต้องพยายามรักษาไว้เพื่อไม่ให้อาคารพังถล่มลงมา ซึ่งจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างใหญ่หลวงต่อประเทศชาติ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“Our **whole system of self-government will crumble** either if officials elect what laws they will enforce or citizens elect what laws they will support.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีเฮอริเบิร์ต ฮูเวอร์ ค.ศ. 1929)

“Let us resolve that **we the people will build** an American opportunity society.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโรนัลด์ เรแกน ค.ศ. 1985)

เห็นได้ว่า ในตัวอย่างที่ (1) มีการนำระบบทางสังคมเช่น ระบอบการปกครองมาใช้ในฐานะอุปลักษณ์เปรียบเทียบกับอาคาร หากอาคารถล่มทั้งประเทศชาติก็พลอยล่มสลายไปด้วย ในขณะที่ตัวอย่างที่ (2) เน้นย้ำว่าในการสร้างอาคารหลังหนึ่ง ประชาชนทุกคนซึ่งเปรียบเสมือนช่างก่อสร้างมีหน้าที่ต้องช่วยกันก่ออิฐถือปูนเพื่อให้อาคารหลังนั้นสร้างแล้วเสร็จ กล่าวโดยสรุป อุปลักษณ์การก่อสร้างคือตัวอย่างของการทำให้สิ่งที่พูดเป็นความจริงที่จับต้องได้นั่นเอง

ง. อุปลักษณ์ครอบครัว (Family Metaphor)

อุปลักษณ์ครอบครัวมีการนำมาใช้อย่างกว้างขวางในสุนทรพจน์การเมือง โดยมีจุดประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนได้เป็นอย่างดี ซึ่งในที่นี้ประเทศชาติเปรียบเสมือนบ้าน รัฐบาลเปรียบเสมือนพ่อแม่ ในขณะที่ประชาชนคือลูก ๆ นั่นเอง

“To renew America, we must be bold. We must do what no generation has had to do before. We must invest more in our people, in their jobs, in their future, and at the same time cut our massive debt. And we must do so in a world in which we must compete for all every opportunity.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีบิล คลินตัน ค.ศ. 1993)

“Each and every one of us, in our own way, must assume personal responsibility is to embrace a new spirit of community for a new century. For anyone of us to succeed, we must succeed as one America”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีบิล คลินตัน ค.ศ. 1997)

ในตัวอย่าง (1) คือการเตือนให้เห็นสิ่งที่ควรทำและหนักแน่น ในขณะที่ตัวอย่าง (2) จะให้ความรู้สึกคล้ายกับพ่อแม่ที่กำลังอบรมหรือสั่งสอนลูกให้รู้และเห็นถึงสิ่งที่ควรหรือไม่ควรทำ โดยปรกติพ่อแม่จะต้องให้ความรัก การดูแล และพร้อมจะสนับสนุน ตลอดจนปกป้องลูก ๆ ของตน ในขณะเดียวกันย่อมต้องปลูกฝังลูกให้มีคุณธรรม มีวินัยและพึ่งพาตนเองได้ด้วย นอกจากนี้ในบางครั้งอาจจะต้องเข้มงวดบ้างเพื่อกำกับให้ลูกไม่เดินออกนอกเส้นทางเพื่อหล่อหลอมและฝึกระเบียบวินัยแก่ลูก ๆ พร้อมทั้งให้ความรักที่อบอุ่นไปด้วยในตัว ซึ่งทำได้โดยการแสดงความรักใคร่และความรู้สึกที่ดีต่อลูก ๆ อย่างเปิดเผย พร้อม ๆ กับแสดงความรู้สึกแข็งแกร่งและนิ่งสงบ และยังถือว่าการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสคือการแสดงความเห็นอกเห็นใจอีกด้วย

จ. อุปลักษณีสึ่งแวดล้อมและธรรมชาติ (Natural Environment Metaphor)

การใช้อุปลักษณีสึ่งสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภท ได้แก่ อุปลักษณีสภาพอากาศ (Weather Conditions) และอุปลักษณีสัญชาตศาสตร์ (Geographical Features) ถึงแม้ว่าวงความหมายต้นทางจะไม่ค่อยเป็นที่นิยมใช้ก็ตาม แต่กระนั้นก็ยังมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน อุปลักษณีสภาพอากาศมีหน้าที่ในการบ่งชี้การเปลี่ยนแปลงในเชิงนามธรรม ซึ่งเปรียบได้กับ มโนอุปลักษณีสถานการณ์คือสภาพอากาศ {CIRCUMSTANCE IS WEATHER} กล่าวคือ มโนอุปลักษณีสึ่งเปรียบได้กับลมที่พัดพาความรู้มาในสภาพอากาศเปลี่ยนแปลง ซึ่งก่อให้เกิดการเปรียบเทียบในเชิงมโนอุปลักษณีสึ่งเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมนั้น ๆ

พร้อมกันนั้น ได้มีการนำเสนออุปลักษณีสัญชาตศาสตร์คือสภาพอากาศ [SOCIAL CONDITION IS WEATHER] ขึ้นมา เนื่องจากเป็นที่นิยมใช้มากกว่าอุปลักษณีสึ่งให้รู้สึกมั่นคงเช่น สภาพอากาศแจ่มใสและอบอุ่น ซึ่งหากอุปลักษณีสัญชาตศาสตร์มีความแปรปรวนเท่าใด เช่น การใช้พายุฝนฟ้าคะนองหรือหิมะตกหนัก ย่อมส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในเชิงอุปลักษณีสึ่งขึ้นเท่านั้น และยังส่งผลให้เกิดการประเมินผลทั้งในด้านบวกและด้านลบได้อีกด้วย

โดยปรกติการใช้อุปลักษณีสึ่งแวดล้อมและธรรมชาติมักมาพร้อมกับการใช้อุปลักษณีสัญชาตศาสตร์ เนื่องจากสภาพอากาศย่อมส่งผลกระทบต่อการเดินทางของบุคคล ๆ หนึ่งเสมอ แม้ว่าบุคคลนั้น ๆ เลือกที่จะเดินทางภายใต้สภาพอากาศที่ดีก็ตาม แต่ก็ย่อมหลีกเลี่ยงสภาพอากาศที่เลวร้ายไม่ได้เช่นกัน ดังนั้นคนเราจึงควรเชื่อว่าฟ้าหลังฝนย่อมมีสิ่งดีงามเกิดขึ้นเสมอและย่อมมีความสุขเมื่อผ่านพ้นความยากลำบากไปแล้ว ดังตัวอย่างนี้

“For a new breeze is blowing, and a world refreshed by freedom seems reborn”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ค.ศ. 2001)

“There are times when the future seems thick as a fog; you sit and wait, hoping the mists will lift and reveal the right path”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอร์จ เอช ดับเบิลยู บุช ค.ศ. 1989)

นอกจากนี้ สภาพสังคมยังมีความใกล้ชิดกับลักษณะภูมิศาสตร์ผ่านการใช้อุปลักษณสภาพสังคมคือลักษณะทางภูมิศาสตร์ [SOCIAL CONDITIONS ARE GEOGRAPHICAL FEATURES] กล่าวได้ว่าลักษณะทางภูมิศาสตร์มีลักษณะเป็นแนวนอนหรือแนวตั้ง ในขณะที่ลักษณะทางภูมิศาสตร์แนวตั้งจะมีความคล้ายคลึงกับมโนอุปลักษณสิ่งที่อยู่ข้างบนคือสิ่งที่ดี [UP IS GOOD]

“This honor now beckons America – the chance to **help lead the world at last out of the valley of turmoil, and onto that high ground of peace** that man has dreamed of since the dawn of civilization”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสัน ค.ศ. 1969)

2.1.2.3 การซ้ำคำหรือข้อความที่มีความหมายคล้ายคลึงกันสามครั้ง (A list of three)

วัชรวิรรณ กัดต๊ะ (2552) ให้ความเห็นว่าวิธีการนี้เป็นหนึ่งในวิธีการที่พบบ่อยที่สุดในสุนทรพจน์เพื่อโน้มน้าวใจผู้ฟัง ไม่ว่าจะในสุนทรพจน์ทางการเมืองแต่ละประเภทหรือบทสนทนาทั่วไปในชีวิตประจำวันก็ตาม วิธีนี้เป็นวิธีการที่ดึงดูดและโน้มน้าวใจทั้งผู้พูดและผู้ฟัง เพราะให้ความรู้สึกเป็นเอกภาพและมีความสมบูรณ์แบบอยู่ในตัว วิธีการนี้อาจเป็นการใช้คำซ้ำอย่างง่าย ๆ ก็ได้ เช่น

“**We** have called by different names brethren of the same principle. **We** are all Republicans, **We** are all Federalists.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโทมัส เจฟเฟอร์สัน ค.ศ. 1801)

2.1.2.4 การเบี่ยงบัง (Hedging)

อิเมเนซ (Jimenez 2017: 111) กล่าวว่า การเบี่ยงบังเป็นลักษณะทางภาษาเพื่อลดระดับความชัดเจนของถ้อยคำหรือลดระดับความมั่นใจของผู้ส่งสารลง ซึ่งเป็นสิ่งที่ปรากฏบ่อยในวาทกรรมการเมือง โดยเฉพาะเมื่อในสุนทรพจน์นั้น ๆ มีประเด็นที่อ่อนไหวปรากฏอยู่ เฟรเซอร์ (Fraser, 2010) อ้างถึงใน Jimenez, 2017: 111) กล่าวว่า การเบี่ยงบังเป็นกลวิธีทางภาษาที่มีผลต่อการตีความ

ข้อความที่ผู้พูดถ่ายทอดออกมา กล่าวคือ ผู้พูด (ในกรณีนี้คือนักการเมือง) สามารถลดหรือควบคุมผลกระทบอันไม่พึงประสงค์ต่อผู้ฟังหรือให้ข้อมูลน้อยกว่าที่ผู้ฟังคาดหวังไว้ได้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือไม่ต้องรับผิดชอบต่อผลกระทบที่จะตามมาภายหลัง เฟรเซอร์แบ่งประเภทของการเบี่ยงบังออกเป็นสองประเภทดังนี้

1) การเบี่ยงบังโดยใช้คำบุพบท (Prepositional Hedging) การเบี่ยงบังประเภทนี้จะใช้คำที่มีส่วนช่วยในการปรับโครงสร้างเชิงบุพบทของตัวบท โดยมากมักจะใช้คำว่า

เฟรเซอร์ (Fraser, 2010: 205)

2) การเบี่ยงบังโดยเจตนา (Illocutionary Hedging) เป็นการใช้คำที่สื่อความถึงเจตนาในการสื่อสารข้อมูลเช่น การยืนยันหรือการนำเสนอโดยขึ้นอยู่กับตัวผู้พูดว่าจะสื่อสารออกไปในแบบใด ประกอบไปด้วยการใช้กริยาช่วย ประโยค if-clause และ Reversal Tag เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการเบี่ยงบังในเชิงรวม (Compound Hedging) ซึ่งสามารถทำได้ตั้งแต่สองถึงสามชั้นหรือมากกว่านั้นได้อีกด้วย

“We are a nation of Christian and Muslims, Jews and Hindus – and non-believers. We are shaped by every language and culture, drawn from every end of this Earth; and because we have tasted the bitter swill of civil war and segregation,

and emerged from that dark chapter stronger and more united, we **cannot** help but **believe** that the old hatreds shall someday pass.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีบารัค โอบามา ค.ศ. 2009)

จากตัวอย่างข้างต้น พบการเปรียบเทียบในประเภทที่สองทั้งหมด โดยการใช้คำว่า “cannot” เป็นกริยาช่วยและคำว่า “believe” เป็นคำแสดงทัศนภาวะ การเปรียบเทียบดังกล่าวมีส่วนช่วยในการหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าและลดข้อมูลที่มีประเด็นที่อ่อนไหวซึ่งในที่นี้คือประเด็นการไม่เปิดใจยอมรับต่อศาสนาหรือวัฒนธรรมอื่น ๆ ซึ่งกลายเป็นน้ำผึ้งหยดเดียวที่ก่อให้เกิดสงครามมาแล้วหลายครั้ง

2.1.2.5 การใช้คู่คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน (Contrastive pairs)

วัชรวิวรรณ กลัดเข็ม (2552) กล่าวว่ากลวิธีนี้เป็นอีกวิธีหนึ่งที่พบได้ทั่วไปในสุนทรพจน์ทางการเมือง โดยเรียกได้อีกอย่างว่า “Antithesis” กลวิธีนี้จะใช้คำคู่ที่มีความหมายตรงข้ามกัน โดยประกอบด้วยคำสองส่วนที่มีความหมายตรงข้ามกัน ในอีกแง่หนึ่งก็ใช้วิธีการซ้ำคำ (Repetition) เพื่อให้เกิดผลกระทบโดยรวมก็ได้

“On this day, we gather because we have chosen **hope** over **fear**, **unity of purpose** over **conflict and discord**”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีบารัค โอบามา ค.ศ. 2009)

อิเมเนส (Jimenez, 2017: 29) กล่าวว่าในสุนทรพจน์แรกของโอบามาที่ใช้คำที่มีความหมายตรงข้ามกันข้าม เช่นคำว่า “hope” และ “fear” ไม่เพียงแต่เป็นการเน้นย้ำประโยค แต่ยังทำให้สาธารณชนได้คิดถึงสิ่งที่ผู้พูดกำลังกล่าวอยู่อีกด้วย ในกรณีนี้การใช้คำที่มีความหมายในเชิงบวก เช่น “hope” “unity of purpose” พร้อม ๆ กับการใช้คำที่มีความหมายในเชิงลบ เช่น “fear” “conflict and discord” ส่งผลให้เกิดการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดีได้อย่างชัดเจนซึ่งในที่นี้คือ “ความหวัง” “ความสามัคคี” และ “ความกลัว” “ความขัดแย้ง และ ความแตกสามัคคี” อย่างไรก็ตามโอบามาได้กล่าวต่อสาธารณชนอย่างชัดเจนว่า การดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของเขาจะต้องมีแต่เรื่องดี ๆ เช่น ความหวังและความสามัคคีเกิดขึ้นในสังคม

2.1.2.6 การซ้ำคำและโครงสร้างคู่ขนาน (Anaphora and Parallelism)

อิเมเนส (Jimenez, 2017: 17) เสนอว่าการซ้ำคำเกิดขึ้นได้บ่อยในประโยคประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในทั่วไปในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีการนำกลวิธีทางภาษานี้มาใช้ในสุนทรพจน์การเมือง โดยที่ไม่เพียงแต่ซ้ำคำสำคัญในสุนทรพจน์เท่านั้น แต่ยังมีการซ้ำวลีอีกด้วย หากนักการเมืองรู้จักการใช้วิธีซ้ำคำในตัวอย่างที่มีประสิทธิภาพ ย่อมก่อให้เกิดจังหวะจะโคนในสุนทรพจน์ ทั้งยังส่งผลให้ผู้ฟังคาดหวังถึงสิ่งที่นักการเมืองจะกล่าวในลำดับต่อไป อันเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ฟังอีกด้วย การซ้ำคำจะเกิดขึ้นพร้อมกับการใช้โครงสร้างคู่ขนานในตัวอย่างบ่อยครั้ง ในที่นี้คือการซ้ำประโยคหรือคำที่มีโครงสร้างทางไวยากรณ์คล้ายคลึงกัน หรือเสียงหรือจังหวะในบางครั้ง เป็นต้น

กลวิธีนี้จะก่อให้เกิดความสมดุลและจังหวะในประโยคขึ้น ซึ่งการใช้กลวิธีทั้งสองวิธีนี้ควบคู่กันไปจะส่งผลให้เกิดความต่อเนื่องได้มากและเป็นสิ่งที่เก็บบรรยากาศความคิดบางประการของสาธารณชนได้เป็นอย่างดีอีกด้วย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“Together, **We** will Make America Strong Again. **We** will Make America Wealthy Again.

We will Make America Proud Again. **We** will Make America Safe Again.”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ค.ศ. 2017)

การซ้ำคำสรรพนาม “We” ในตอนแรกของแต่ละประโยค พร้อมทั้งการใช้โครงสร้างคู่ขนานในตัวอย่าง คำสรรพนาม+คำกริยา+บุพบท+คำนาม+คำคุณศัพท์+คำวิเศษณ์ ได้สร้างจังหวะให้เกิดขึ้นในตัวอย่าง ส่งผลให้ได้โครงสร้างประโยคที่คล้ายคลึงกับสโลแกน และสาธารณชนสามารถจดจำและท่องจำได้ง่าย ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้ความคิดเห็นมีความเด่นชัดขึ้นเท่านั้น แต่ยังโน้มน้าวใจให้ผู้ฟังคล้อยตามได้ง่ายและมีประสิทธิภาพเป็นอย่างมากอีกด้วย กล่าวคือ การใช้สรรพนาม “We” ในตัวอย่างนั้น หมายความว่าถึงผู้พูดและผู้ฟัง เป็นการนำพาทั้งสองฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วมกับทรัมป์ในการทำให้สหรัฐอเมริกากลับมารุ่งเรืองอีกครั้งหนึ่ง

2.1.2.7 ดรชนีพจน์ (Deixis)

อิเมเนส (Jimenez, 2017: 13-15) กล่าวว่า ดรชนีพจน์คือคำหรือวลีที่ทำหน้าที่บ่งชี้ อ้างอิง หรือเชื่อมโยงข้อความ สถานที่หรือบุคคลเข้ากันได้ในช่วงเวลา ๑ หนึ่ง นอกจากนี้ยังแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและบริบทต่าง ๆ ที่มีการใช้ในตัวบทอีกด้วย

กรันดี (Grundy, 2008: 26 อ้างถึงใน Jimenez, 2017: 13) จำแนกดรชนีพจน์ออกเป็นสามประเภทได้แก่

1) ดรชนีพจน์บุคคล (Person deixis)

ดรชนีพจน์ประเภทนี้เป็นดรชนีพจน์ที่พบได้บ่อยที่สุดในสุนทรพจน์การเมือง โดยทำหน้าที่ระบุถึงสถานะของผู้ร่วมสนทนาในข้อความว่าอยู่ในระดับใด มักปรากฏในรูปของสรรพนามต่าง ๆ ได้แก่

1.1) สรรพนามบุรุษที่ 1 (I, We) ที่หมายความถึงตัวผู้พูด หรือ “We” ที่หมายความถึงกลุ่มบุคคลหรือตัวผู้พูด

1.2) สรรพนามบุรุษที่ 2 (You) ที่หมายถึงตัวผู้ฟัง ในกรณีนี้อาจหมายความถึงกลุ่มผู้ฟังได้อีกเช่นกัน

1.3) สรรพนามบุรุษที่ 3 (He, she, it และ they) ที่หมายถึงตัวบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีส่วนร่วมในสถานการณ์การสื่อสารนั้น ๆ ที่ไม่ใช่ทั้งผู้พูดหรือผู้ฟัง

นักการเมืองจะใช้สรรพนามข้างต้นในฐานะกลวิธีทางภาษาเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมเพิ่มความใกล้ชิดกับผู้ฟัง ปฏิเสธหรือแบกรับความผิดชอบประการใดประการหนึ่ง หรือ โน้มน้าวผู้ฟังให้คล้อยตาม

2) ดรชนีพจน์เวลา (Time deixis/Temporal deixis)

ดรชนีพจน์ประเภทนี้ทำหน้าที่บ่งบอกรูปแบบการกระทำ รวมถึงผู้พูดและช่วงเวลา กล่าวคือเป็นการบ่งชี้ถึงจังหวะเวลาที่ข้อความนั้น ๆ ได้ถูกผลิตขึ้นมา ดรชนีพจน์บอกเวลานี้ยังรวมถึงกริยาวิเศษณ์บ่งบอกเวลา เช่น now/then/soon/recently และกริยาวิเศษณ์ที่แสดงเวลา เช่น before, last month, yesterday, now หรือแม้กระทั่ง this ยังเป็นดรชนีพจน์บอกเวลาที่นิยมใช้โดยทั่วไป นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่แสดงดรชนีพจน์บอกเวลาได้เช่น การใช้กาล (Tense) ต่าง ๆ หรือหน่วยคำ (Morpheme) เป็นต้น ฟินีแกน (Finegan, 2008: 195 อ้างถึงใน Lucia, 2017: 14)

กรันดี (Grundy, 2008: 26 อ้างถึงใน Lucia, 2017: 15) กล่าวว่า กาลต่าง ๆ มีความสำคัญเป็นอย่างมากในตรรกะนิพจน์บอกเวลา เนื่องจากประโยค ๆ หนึ่งมีบทบาทในฐานะเครื่องมืออ้างอิงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาและสามารถพิจารณาโดยอาศัยช่วงเวลาที่มีข้อความนั้น ๆ ถูกสร้างขึ้นประกอบไปพร้อมกันด้วย

3) ตรรกะนิพจน์สถานที่ (Place deixis/Spatial deixis)

ตรรกะนิพจน์ประเภทนี้ทำหน้าที่บ่งบอกหรือเจาะจงสถานที่ที่ผู้พูดและผู้ฟังร่วมอยู่ในเหตุการณ์ โดยรวมถึงช่วงเวลาของผู้พูดผู้ฟังด้วย คำสรรพนามและคำกริยาวิเศษณ์ เช่น this/that หรือ here/there เป็นคำที่ทำหน้าที่บ่งชี้ถึงสถานที่ที่พบได้บ่อยที่สุด นอกจากนี้กริยาแสดงความเคลื่อนไหว เช่น go/come ยังทำหน้าที่เป็นคำบ่งชี้ถึงสถานที่ได้อีกด้วย แม้ว่าการบ่งชี้และกริยาวิเศษณ์จะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละภาษาก็ตาม ผู้พูดย่อมเป็นศูนย์กลางของตรรกะนิพจน์บอกสถานที่เสมอ ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างการใช้ตรรกะนิพจน์ในสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีดังนี้

“I stand **here today** humbled by the task before us, grateful for the trust you have bestowed, mindful of the sacrifices borne by our ancestors”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีบารัค โอบามา ค.ศ. 2009)

ในส่วนต้นของประโยค โอบามาใช้ตรรกะนิพจน์บอกสถานะผู้ร่วมสนทนา “I” ซึ่งหมายความว่าถึงตัวผู้พูดซึ่งในที่นี้คือประธานาธิบดีเอง ตามมาด้วยตรรกะนิพจน์บอกสถานที่ ผ่านการใช้คำวิเศษณ์ “here” ซึ่งระบุตำแหน่งสถานที่ที่ตัวบทถูกสร้างขึ้น และตรรกะนิพจน์บอกเวลา โดยใช้คำว่า “today” เพื่อระบุถึงเวลาที่ผู้พูดริเริ่มข้อความขึ้นมา ในที่นี้คือการอ้างอิงถึงเวลาที่ผู้พูดกล่าวสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีนั่นเอง

2.1.2.8 การใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ที่ไม่ต้องการคำตอบ (Rhetorical Question)

เบอร์ตัน (Burton, 2007) กล่าวว่า คำถามเชิงวาทศิลป์ที่ไม่ต้องการคำตอบ คือคำถามที่ถามขึ้นโดยที่ไม่มีจุดประสงค์ต้องการคำตอบ โดยที่คำถามนั้นอาจจะอยู่ในส่วนเริ่มต้นของวาทกรรมนั้น ๆ เพื่อเริ่มต้นวาทกรรมและประหม่นถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมาหรืออาจอยู่ในส่วนหนึ่งส่วนใดของวาทกรรมก็ได้ เช่น

“Can we forge against these enemies a grand and global alliance, North and South, East and West, that can assure a more fruitful life for all mankind? Will you join in that historic effort?”

(สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี ค.ศ. 1961)

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้แก่ ทฤษฎีวิัจจนกรรม แนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบทของคริสตอานา นอร์ด วิจันลีลา วาทศิลป์และวาทวิทยา ตลอดจนการจำแนกประเภทของตัวบท

2.2.1 ทฤษฎีวิัจจนกรรม (Speech Act theory)

พิมพ์ผกา ไชยโชค และสาวิตรี คทวณิช (2562) กล่าวว่า วิัจจนกรรม (Speech Act) คือ การกระทำที่ผู้ส่งสารไม่ว่าจะเป็นผู้พูดหรือผู้เขียนกล่าวถ้อยคำ (Utterance) ออกมาต่อผู้รับสารไม่ว่าจะเป็นผู้ฟังหรือผู้อ่านในบริบทใดบริบทหนึ่ง โดยที่ถ้อยคำนั้น ๆ มีหน้าที่บ่งชี้ถึงการกระทำไปพร้อม ๆ กับการกล่าวถ้อยคำในเวลาเดียวกัน ซึ่งทฤษฎีวิัจจนกรรมจะศึกษาคำพูดหรือคำกล่าวในฐานะของการกระทำอย่างหนึ่ง โดยมุ่งเน้นศึกษาหน้าที่ของคำกริยาที่ก่อให้เกิดการกระทำต่าง ๆ ตลอดจนศึกษาคำบ่งเจตนาในคำพูดหรือคำกล่าวนั้น โดยไม่ได้มุ่งศึกษาที่ประเภทประโยค หากแต่มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับการกระทำขณะกล่าวถ้อยคำนั้นเป็นหลัก เนื่องจากผู้พูดย่อมพูดโดยมีจุดมุ่งหมายหรือความตั้งใจบางประการโดยไม่ได้กล่าวขึ้นเพียงลอย ๆ ดังนั้นเมื่อผู้แปลทราบหน้าที่หรือเจตนาของเนื้อความที่พูดเมื่อใด ย่อมก่อให้เกิดการแปลที่ตรงตามหน้าที่ได้เมื่อนั้น

วรรณภา แสงอร่ามเรือง (2563: 45-46) กล่าวว่าในช่วงปลายทศวรรษที่ 60 การศึกษาภาษาได้เปลี่ยนแปลงจากการศึกษาระบบของภาษามาเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนหน้าที่และลักษณะเฉพาะทางภาษาในรูปแบบผู้กระทำ กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้เป็นการศึกษาภาษาในเชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatics) ลุดวิก วิทท์เกินชไตน์ (Ludwig Wittgenstein) นักปรัชญาชาวออสเตรียเป็นบิดาแห่งแนวคิดนี้ ถือว่า “การพูดและการกระทำคือ ‘การเล่นภาษา’ อย่างหนึ่ง” ในขณะที่ “คำพูดคือ ‘การกระทำ’” เนื่องจากการศึกษา

ภาษาศาสตร์แนวปฏิบัตินิยมถือว่าคำพูดคือการกระทำ จึงส่งผลให้มีความจำเป็นต้องศึกษาความสัมพันธ์ในมุนีทั้งของผู้พูดและผู้ฟัง

พิมพ์ผกา ไชยโชค และสาวิตรี คทวณิช (2562) กล่าวว่า ทฤษฎีวิัจจนกรรม (Speech Act Theory) เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศอังกฤษโดยจอห์น แอล. ออสติน (John L. Austin) นักภาษาศาสตร์ชาวอังกฤษในปี 1962 ออสตินแบ่งวิัจจนกรรมตามความคิดของเขาออกเป็นสามระดับ ดังนี้

1) วิัจจนกรรมตรงตามคำ (Locutionary Act) มีหน้าที่สื่อความหมายที่ตรงตามรูปแบบภาษา และตรงตามคำที่ประกอบขึ้นเป็นถ้อยคำ

2) วิัจจนกรรมเชิงปฏิบัติ (Illocutionary Act) มีหน้าที่ในการสื่อถึงกระทำของผู้พูดผ่านบางสิ่งบางอย่างโดยใช้ถ้อยคำที่มีพลัง ในทัศนะของออสตินเห็นว่าวิัจจนกรรมดังกล่าว คือ พลังวิัจจนกรรมเชิงปฏิบัติ (Illocutionary Force) เนื่องจากถ้อยคำประเภทนี้ย่อมมีเจตนาแอบแฝง

นอกจากนี้ ออสตินยังได้แบ่งประเภทของวิัจจนกรรมเชิงปฏิบัติออกได้ดังต่อไปนี้

- 1) การตัดสิน (Verdictives)
- 2) การแนะนำ (Exercitives)
- 3) การผูกพัน (Commissives)
- 4) การแสดงอาการ (Exercitives)
- 5) การแสดงเหตุผล (Expositives)

3) วิัจจนกรรมแสดงผล (Percolutionary Act) มีหน้าที่และแสดงคาดหวังของผู้พูดที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจถึงเจตนาของถ้อยคำผู้พูดที่กล่าวออกมาพร้อมทั้งกระทำการบางอย่างตามเจตนา นั้น กล่าวคือ เปรียบเสมือนกับการแสดงผลของถ้อยคำที่กล่าวออกมานั้นเอง

ต่อมา จอห์น อาร์. เซิร์ล (John R. Searle) หรือ เจ. อาร์. เซิร์ล (J. R. Searle) นักปรัชญาภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน ได้นำความคิดของออสตินมาพัฒนาต่อ โดยเซิร์ล (Searle, 1969: 12-20) ได้จำแนกวิัจจนกรรมออกเป็นห้าประเภทดังนี้

1) วิัจจนกรรมความจริง (Representatives) มีหน้าที่บอกเล่าข้อมูลแก่ผู้ฟัง เช่น การพูด การยืนยัน การสรุป การโอ้อวด เป็นต้น

2) วิัจจนกรรมชี้แนะ (Directives) มีหน้าที่บอกผู้ฟังเพื่อทำหรือปฏิบัติบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งมักเป็นการเชื้อเชิญ การขอร้อง และการเสนอแนะ เป็นต้น

3) วจนกรรมผูกพัน (Commissives) มีหน้าที่ให้สัญญาว่าจะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อไปในอนาคต เช่น การให้สัญญา การสาบาน การรับประกัน และการเสนอตัว เป็นต้น

4) วจนกรรมแสดงออก (Expressives) มีหน้าที่แสดงความรู้สึกและทัศนคติของผู้พูดต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น การขอบคุณ การแสดงความยินดี การแสดงความเสียใจ และการขอโทษ เป็นต้น

5) วจนกรรมประกาศ (Declarations) ผู้พูดจะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ข้อความตามประกาศที่โดยมากมักจะมีระดับความเป็นทางการสูง ได้แก่ การเปิดงาน การเสนอชื่อ หรือการแต่งตั้ง เป็นต้น

นอกจากนี้ เซิร์ล (Searle, 1979 อ้างถึงในพิมพ์ผกา ไชยโชค และสาวิตรี คทวนิช 2562) ยังได้แบ่งวจนกรรมออกเป็นสองลักษณะได้แก่

1) วจนกรรมแบบตรง (Direct Speech Act)

วจนกรรมนี้จะใช้ถ้อยคำในฐานะรูปประโยคที่มีหน้าที่ชัดเจน เช่น ประโยคบอกเล่า ใช้ในการแสดงข้อมูลหรือบอกเล่าสิ่งต่าง ๆ ประโยคปฏิเสธ ใช้ในการกล่าวปฏิเสธ ประโยคคำถาม ใช้ในการตั้งคำถาม ประโยคคำสั่ง ใช้สำหรับออกคำสั่ง ประโยคอุทาน ใช้เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ เป็นต้น

2) วจนกรรมแบบอ้อม (Indirect Speech Act)

วจนกรรมนี้จะมีใช้ถ้อยคำที่มีความแตกต่างไปจากโครงสร้างทางภาษาที่มีอยู่ ซึ่งผู้ฟังต้องตีความจากบริบทแวดล้อมและความรู้ความเข้าใจพื้นฐานที่มีร่วมกับผู้พูดเพิ่มเติม โดยที่รูปประโยคต่าง ๆ ดังเช่นที่ยกตัวอย่างข้างต้นนั้นไม่ได้ทำหน้าที่โดยตรงตามรูปแบบและหน้าที่ในการใช้ แต่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น

วจนกรรมทั้งสองแบบข้างต้นมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจความสัมพันธ์ในด้านโครงสร้างทางภาษา ความหมาย และเจตนาของผู้ส่งสาร ทั้งยังแสดงให้เห็นว่าภาษาที่ใช้กันทั่วไปในชีวิตประจำวันอาจไม่ได้มีโครงสร้างที่ตรงตามรูปไวยากรณ์เสมอไป หากแต่บางครั้งประโยคที่มีโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมือนกันอาจสื่อวจนกรรมออกมาในรูปแบบที่ต่างกันได้อีก หากไวยากรณ์ไม่อาจบอกเจตนาที่แท้จริงของผู้ส่งสารได้ ยังมีส่วนช่วยในการตีความถ้อยคำและทำความเข้าใจในบริบทแวดล้อมต่าง ๆ ที่ผู้พูดต้องการสื่อได้อีกด้วย

วรรณฯ แสงอร่ามเรือง (2563: 47) กล่าวว่าในตัวบท ๆ หนึ่งย่อมมีโครงสร้างหรือรูปแบบภาษาเดียวกันอาจแสดงเจตนาที่แตกต่างกันได้ เช่นเดียวกับผู้พูดที่มีวิธีการแสดงเจตนาในการพูดผ่านคำพูดหรือรูปแบบภาษาที่แตกต่างกันได้อีกเช่นกัน กล่าวคือ รูปแบบหรือโครงสร้างภาษาเดียวกันย่อมมีการแสดงเจตนารมณ์ที่แตกต่างกันเช่นเดียวกับเจตนาของผู้พูดที่ต้องการสื่อออกมาย่อมมีวิธีการแสดงออกโดยการใช้คำพูดหรือรูปแบบภาษาที่ต่างกันอีกด้วย จากจุดนี้แสดงให้เห็นว่าเราสามารถใช้อธิบายภาษาในฐานะเครื่องแสดงการกระทำได้หลายรูปแบบ ดังนั้น ผู้แปลต้องศึกษาวิเคราะห์รูปแบบของคำกล่าวและหน้าที่ในการสื่อสาร ซึ่งรูปประโยคอาจไม่ได้มีรูปแบบที่ตายตัว แต่อาจใช้เน้นย้ำเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ ที่ผู้ใช้ภาษาต้องการได้อีกเช่นกัน

นอกจากนี้ วรรณฯ แสงอร่ามเรือง (2563: 50) ยังให้ความเห็นว่าผู้แปลต้องวิเคราะห์เจตนาของผู้พูดอย่างถูกต้อง โดยต้องรู้ว่าคำใดคือคำบ่งชี้เจตนา และมีวิธีถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาปลายทางอย่างถูกต้องได้อย่างไร หากผู้แปลต้องการตีความตัวบทให้ถูกต้อง ย่อมมีความจำเป็นต้องค้นหาคำบ่งชี้เจตนาในคำกล่าวนั้น ๆ ให้ได้ อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงปัจจัยในการแปลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ความสนิทสนม ความสุภาพ ความนิยมในการเลือกวลีลีลาเพื่อแสดงหน้าที่ต่าง ๆ ในภาษาปลายทางและภาษาต้นทาง เป็นต้น

2.2.2 แนวทางการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบทของคริสตียาน นอร์ด (Christiane Nord)

นอร์ด (Nord, 2005: 41) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบทว่า ให้เริ่มจากการวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกก่อน จากนั้นจึงให้วิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบทในลำดับต่อไป เนื่องจากโดยปรกติสถานการณ์จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนตัวบทและทำหน้าที่เป็นปัจจัยควบคุมสิ่งที่เป็นองค์ประกอบภายในตัวบทเพื่อนำออกมาใช้ต่อไป หากผู้อ่านหรือผู้แปลค้นหาและเข้าใจถึงปัจจัยภายนอกตัวบทจากปัจจัยรอบตัวบท (Text Field) เช่น ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ข้อมูลบรรณานุกรม ประเภทของตัวบท เป็นต้นแล้ว ก็ย่อมที่จะทราบลักษณะปัจจัยภายในเรื่องได้อีกเช่นกัน หรือในทางกลับกัน ผู้อ่านหรือผู้แปลสามารถหาองค์ประกอบภายในตัวบทก่อนแล้วจึงค่อยหาองค์ประกอบภายนอกตัวบทก็ได้เช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบภายในและภายนอกตัวบทต่างส่งผลให้แกกันและกันและยังมีความเชื่อมโยงถึงกันอีกด้วย

2.2.2.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท (Extratextual Factors)

วรรณมา แสงอร่ามเรือง (2563: 81-94) กล่าวถึงองค์ประกอบภายนอกตัวบทในทัศนะของ นอร์ด์ว่า หมายถึง องค์ประกอบของสถานการณ์จริงที่มีการนำตัวบทไปใช้ในฐานะเครื่องมือในการ สื่อสาร ไม่ได้หมายถึงองค์ประกอบในสถานการณ์สมมติที่ผู้แต่งสร้างขึ้น ซึ่งทำหน้าที่ในฐานะตัว ควบคุมองค์ประกอบภายในตัวบท องค์ประกอบภายนอกตัวบทมีดังต่อไปนี้

(1) ผู้ส่งสาร (Sender)

นอร์ด์จำแนกผู้ส่งสารและผู้ผลิตตัวบทออกจากกัน เนื่องจากอาจมีบางกรณีที่ไม่ได้ หมายความว่าถึงคนเดียวกัน แต่โดยปกติแล้วมักมีความหมายว่าคนเดียวกัน คือผู้แต่ง หากแต่การ วิเคราะห์ตัวบทที่มีความสำคัญต่อการแปลจำเป็นต้องจำแนกสองคำนี้ออกจากกัน เนื่องจากอาจมีบาง กรณีที่ผู้แต่งและผู้ส่งสารเป็นคนละคนกัน

ผู้ส่งสารอาจเป็นได้ทั้งบุคคลหรือสถาบันที่ใช้ตัวบทนั้น ๆ โดยมีจุดประสงค์เพื่อแจ้งข่าวสาร หรือข้อมูลที่ผู้รับสารจำเป็นต้องรู้เพื่อประโยชน์บางอย่าง ในขณะที่ผู้ผลิตตัวบทจะสร้างหรือรังสรรค์ตัว บทนั้น ๆ ขึ้นมาตามคำสั่งของผู้ส่งสารตามหลักเกณฑ์การเรียบเรียงตัวบทหรือขนบที่นิยมในภาษาและ วัฒนธรรมที่จะนำไปใช้ ซึ่งตัวบทที่ได้นั้นจะมีหน้าตาแตกต่างออกไปและอาจทำโดยผู้เชี่ยวชาญอีกคน หนึ่ง และมีผู้ถ่ายทอดสารที่เป็นบุคคลอื่นทำหน้าที่ในส่วนนี้

(2) เจตนาของผู้ส่งสาร (Sender's Intention)

เจตนาของผู้ส่งสารจะมองจากตัวผู้ส่งสารเอง สำหรับผลที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการมองจากมุมมอง ของผู้รับสารในขณะรับสารนั้น ๆ ในขณะที่หน้าที่ของตัวบท จะเป็นการมองจากภายนอกโดยการใช้ ปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อกัน กล่าวได้ว่า หน้าที่ของตัวบทและเจตนาของผู้ส่งสารอาจไม่ใช่เรื่องเดียวกัน เสมอไป ในขณะที่บางกรณีเจตนาของผู้ส่งสาร หน้าที่ของตัวบทและผลที่เกิดขึ้นอาจเป็นสิ่งเดียวกันก็ ได้ หากแต่เมื่อมีการนำมาใช้ในบริบทของการวิเคราะห์ตัวบท นักแปลควรมองทั้งสามสิ่งนี้ให้แยกจาก กันชัดเจน เพราะย่อมเป็นประโยชน์ในการค้นหาวิธีการจัดการในขณะแปลได้ ทั้งนี้ Nord ให้หลักการ ว่า ผู้แปลจำเป็นต้องยึดหลักความซื่อสัตย์ที่มีต่อผู้ส่งสารเสมอ ห้ามบิดเบือนหรือทำสิ่งที่ขัดต่อเจตนา ของผู้ส่งสารอย่างเด็ดขาด ถึงแม้จะแปลโดยเปลี่ยนแปลงหน้าที่ของตัวบทต้นฉบับก็ตาม

(3) ผู้รับสาร (Audience)

นอร์คกล่าวว่ามีผู้รับสารมีสองกลุ่มได้แก่ ผู้รับสารตัวบทต้นทางและผู้รับสารงานแปล อีกทั้งยังมีผู้รับสารอีกประเภทหนึ่งคือ ผู้ร่วมรับฟังหรือร่วมรับสาร ซึ่งผู้แปลจำเป็นต้องคำนึงถึงผู้รับสารเป็นอย่างมาก เพราะผู้รับสารงานแปลในภาษาปลายทางอาศัยอยู่ในคนละบริบทวัฒนธรรมและสังคมกับผู้รับสารตัวบทต้นฉบับ นอกจากนี้ยังต้องประเมินความรู้พื้นฐานของผู้รับสาร หากผู้รับสารยังไม่มีความรู้ความเข้าใจจำเป็นต้องสื่อความให้ชัดเจน แต่หากรู้แล้วก็อาจรวบรัดได้

(4) สื่อ (Medium/Channel)

สื่อมีหน้าที่นำพาตัวบทไปสู่ผู้รับสาร ในลำดับแรกผู้แปลต้องพิจารณาว่าตัวบทนั้นนำเสนอในสถานการณ์การสื่อสารใด สื่อสารในรูปแบบใด เป็นการสื่อสารเป็นลายลักษณ์อักษรหรือปากเปล่า เนื่องจากไม่เพียงแต่จะมีผลต่อการรับสารเท่านั้น แต่ยังมีผลต่อการผลิตตัวบทด้วย นอกจากนี้สถานการณ์การสื่อสารยังมีส่วนในการระบุสถานที่และเวลาอีกเช่นกัน เนื่องจากผู้ที่อยู่ในสถานการณ์นั้นจะทราบดีว่าในตัวบทนั้นกล่าวถึงใครหรือที่ใดจากสถานการณ์จริง หากเป็นการสื่อสารในรูปแบบลายลักษณ์อักษรย่อมต้องระบุเรื่องสถานที่ เวลา ผู้ส่งสารและผู้รับสารไว้ในปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยภายในตัวบทให้ชัดเจน

การวิเคราะห์สื่อมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะเป็นการบอกขนาดและกลุ่มผู้รับสาร ระดับการศึกษาและการรับรู้ข้อมูล ตลอดจนความคาดหวังหรือข้อเรียกร้องของผู้รับสารได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังช่วยในการทำความเข้าใจถึงเจตนาของผู้ส่งสารได้ว่าตัวบทนั้นผลิตในสื่อแบบใดและผลิตขึ้นเนื่องในโอกาสใด เช่น ไปสเตอร์ ไปสการ์ด แผ่นพับ ประกาศ ข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ประกอบกับในปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีส่วนช่วยในการนำเสนอทางสื่อให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และมีช่องทางการสื่อสารมากขึ้น เช่น อินเทอร์เน็ต มือถือ สื่อสังคมออนไลน์ แม้กระทั่งการสื่อสารทางไกลในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น ส่งผลให้ผู้แปลต้องคำนึงถึงการใช้งานในพื้นที่จำกัด ตลอดจนคำนึงถึงการใช้ภาษาที่กระชับและสื่อสารได้รวดเร็วของข้อความแปลในช่องทางสื่อข้างต้น ย่อมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้งานแปลประสบความสำเร็จได้

(5) สถานที่ (Place)

ผู้แปลต้องคำนึงว่าสถานการณ์ในตัวบทนั้นเกิดขึ้นที่ไหน เมื่อใด และเหตุใดมีความสำคัญต่อตัวบท หรือมีชนิดของตัวบทแตกต่างกันไปหรือไม่ ซึ่งประเด็นนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เนื่องจากต้องแยกพิจารณาเป็นส่วน ๆ อีกทั้งยังสื่อถึงสภาพการเมือง ตลอดจนปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมต่าง ๆ ในสังคมนั้น ๆ เช่น ในกรณีในตัวบทนั้น ผลผลิตขึ้นในประเทศที่มีการควบคุมสื่ออย่างเข้มงวด ผู้อ่านย่อมต้องมองหรืออ่านด้วยวิธีการที่แตกต่างไปจากตัวบทที่ผลิตขึ้นในประเทศที่สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อต่าง ๆ ได้อย่างเสรี

นอกจากนี้ข้อมูลด้านสถานที่ยังโยงโยให้ผู้อ่านทราบว่าผู้ส่งสารเป็นคนในวัฒนธรรมใด อีกทั้งยังบอกกล่าวถึงผู้รับสาร สื่อ โอกาสพิเศษในการสื่อสาร และปัจจัยภายในต่าง ๆ เช่น การใช้ภาษาถิ่น เป็นต้น นอกจากนี้ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อมักจะพบในปัจจัยรอบตัวบท เช่น สถานที่พิมพ์ ข้อมูลเกี่ยวกับสำนักพิมพ์ เป็นต้น ในบางกรณีผู้แปลอาจค้นหาได้จากบทวิจารณ์ของหนังสือเล่มนั้น ๆ หรือในบางครั้งอาจเป็นความรู้ทั่วไปของผู้อ่านก็ได้

(6) เวลา (Time)

เวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสถานที่ เนื่องจากภาษาแต่ละภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงในเชิงกฎเกณฑ์และการใช้ไปตามกาลเวลาอยู่เสมอ ดังนั้นปัจจัยด้านเวลาของการผลิตตัวบททำหน้าที่ในฐานะเครื่องบ่งชี้เบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพภาษาในตัวบท เพราะไม่เพียงแต่แสดงถึงความเปลี่ยนแปลงภาษาไปตามกาลเวลาแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรมในเวลานั้นด้วย

นอกจากนี้เวลายังสามารถใช้ไขปริศนาเพื่อทำความเข้าใจในเจตนาของผู้ส่งสารได้ เนื่องจากมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจของผู้แปลว่าจะแปลตัวบทนั้นหรือไม่อย่างไรและในรูปแบบใด

(7) โอกาสพิเศษในการสื่อสาร (Motive)

ตัวบทประเภทต่าง ๆ ล้วนมีโอกาสพิเศษในการสื่อสารที่เห็นได้ชัด เช่น คำประกาศต่าง ๆ ในงานมงคลสมรส งานศพ รายงานข่าว บทความวิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็น บันทึกการประชุมจดหมายเวียนในหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้โอกาสพิเศษข้างต้นยังมีการผลิตตัวบทและการใช้สื่อที่แตกต่างออกไป เช่น หนังสือพิมพ์ การ์ด หรือแบบฟอร์ม

โอกาสพิเศษยังทำหน้าที่ในฐานะสื่อกลางซึ่งเป็นเจตนาของผู้เขียนและหน้าที่ของตัวบท และมักจะถูกกำหนดโดยสังคมและยังทำหน้าที่ในการกำหนดปัจจัยด้านเนื้อหา วงศัพท์ที่ใช้ และโครงสร้าง ภาษา ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ เช่น การใช้น้ำเสียง สัญลักษณ์พิเศษ เป็นต้น นอกจากนี้ทำให้เราทราบ ขนบของตัวบทและยังมีส่วนช่วยในการหาตัวผู้ส่งสารได้อีกเช่นกัน

(8) หน้าที่ของตัวบท (Function)

นอร์คให้ความหมายของหน้าที่ตัวบทว่าเป็นหน้าที่ในการสื่อสารแต่ละหน้าที่ หรือหน้าที่ในการสื่อสารทุกหน้าที่ของตัวบทนั้น ๆ ทั้งหมดเพื่อนำมาใช้ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งในการผลิตตัวบทหรือรับสารใดสารหนึ่ง ทั้งนี้การผลิตตัวบทหรือการรับสารอาจเกิดกรณีพิเศษเพื่อการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น อันเกิดจากการประกอบขึ้นมาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ผู้ส่งสาร (ในที่นี่รวมถึงบทบาทและเจตนาของผู้ส่งสารด้วย) ผู้รับสารและความคาดหวังของผู้รับสาร สื่อ เวลา สถานที่ และโอกาสพิเศษ เป็นต้น

ผู้แปลสามารถหาหน้าที่ของตัวบทได้จากคำบ่งชนิดของตัวบทที่ปรากฏในหน้าชื่อเรื่อง เช่น ข่าว คู่มือประกอบการใช้งาน หากไม่ปรากฏชนิดของตัวบทที่เด่นชัด ผู้แปลต้องพิจารณาจากบริบทภายนอกต่าง ๆ โดยรวมเป็นปัจจัยสุดท้าย โดยปรกติผู้แปลจะพิจารณาปัจจัยภายนอกตัวบทเมื่อได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วในรูปของข้อบ่งชี้ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องนำไปพิจารณาประกอบองค์ประกอบภายในตัวบทอีกครั้งเพื่อให้แน่ใจว่าหน้าที่ดังกล่าวถูกต้องแล้วหรือไม่ และจำเป็นที่ต้องมีการตรวจสอบซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง ซึ่งผู้แปลต้องไม่เพียงแต่แปลให้เหมาะสมกับหน้าที่การใช้งานเท่านั้น แต่ยังต้องอิงตัวบทต้นฉบับอย่างซื่อสัตย์อีกด้วย

2.2.2.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท (Intratextual Function)

วรรณา แสงอร่ามเรือง (2563: 94-115) กล่าวว่านอร์คเน้นการวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบทโดยการตั้งคำถามสองคำถามดังนี้

- 1) อะไร คือการให้ความสำคัญกับเนื้อหา
- 2) อย่างไร คือ รูปแบบของตัวบท

องค์ประกอบภายในของตัวบทที่นักแปลพึงวิเคราะห์ได้แก่ หัวเรื่องของตัวบท เนื้อหา เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ โครงสร้างของตัวบท อวัจนภาษาในตัวบท ศัพท์ และโครงสร้างประโยค มีรายละเอียดดังนี้

(1) หัวข้อเรื่องของตัวบท (Subject Matter)

การวิเคราะห์หัวข้อเรื่องของตัวบทมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากหากตัวบทใดไม่ได้ประกอบด้วยหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งโดยเฉพาะ ตัวบทนั้นย่อมมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันเสมอ แต่เมื่อใดที่มีตัวบทที่มีความแตกต่างกันรวมอยู่ด้วยกัน เท่ากับว่าเป็นเพียงการนำตัวบทหลาย ๆ ตัวบทมารวมกันเท่านั้น หากผู้แปลทราบในตัวบทที่ตนแปลนั้นเป็นเรื่องใดและนำไปใช้ในบริบทใดแล้ว เมื่อนั้นผู้แปลย่อมสามารถคาดเดาหรือตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจได้ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแปลเป็นอย่างมาก อีกทั้งหัวข้อเรื่องของตัวบทยังบ่งชี้ได้ว่าตัวบทเป็นตัวบทที่เกี่ยวข้องกับความรู้อะไร ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ให้ผู้แปลตัดสินใจได้ว่างานที่ตนรับมานั้นจะประสบความสำเร็จหรือไม่ประการใด นอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจหน้าที่ของชื่อเรื่องและข้อมูลซึ่งนำเกี่ยวกับองค์ประกอบภายนอกตัวบทต่าง ๆ เช่น ผู้ส่งสาร เวลา หรือหน้าที่ของตัวบท เป็นต้น

(2) เนื้อหา (Content)

การวิเคราะห์เนื้อหาของตัวบทที่ซับซ้อนไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ด้านโครงสร้างหรือด้านความหมายก็ตาม ล้วนแล้วแต่ควรนำมาเรียบเรียงใหม่ในรูปแบบภาษาของตนเอง (Paraphrase) อย่างง่าย ๆ ก่อน จากนั้นจึงแบ่งออกเป็นหน่วยข้อมูลที่มีความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลกันดังปรากฏในตัวบทต้นฉบับ การใช้วิธีนี้จะส่งผลให้นักแปลสังเกตถึงสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจและสิ่งที่ขาดความเกี่ยวเนื่องในตัวบทได้อย่างชัดเจน หากแต่เมื่อใดที่ผู้แปลใช้วิธีนี้ ย่อมต้องระมัดระวังไม่ให้ความหมายแฝงที่อยู่ในคำศัพท์เดิมหายไปเมื่อใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคำตรงข้ามในบทแปล ซึ่งควรทำเครื่องหมายไว้เพื่อกันลืม การวิเคราะห์เนื้อหายังมีส่วนช่วยในการคาดเดาปัจจัยภายในตัวบทอื่น ๆ ได้ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก อีกทั้งยังช่วยในการคาดเดาเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ โครงสร้างของตัวบท ลักษณะเฉพาะทางด้านภาษาและวัจนลีลาของศัพท์ และโครงสร้างภาษาได้

(3) เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presuppositions)

เนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจคือเงื่อนไขของผู้พูดที่มีต่อผู้ฟัง ผู้พูดย่อมคาดหวังว่าผู้ฟังจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดได้ละไว้แล้ว ซึ่งนอกเหนือจากเป็นสิ่งต่าง ๆ ที่ประกอบสถานการณ์ขณะพูดแล้ว ยังหมายความรวมถึงเรื่องทั่ว ๆ ไปได้อีกด้วย เช่น ประวัติผู้แต่ง เหตุการณ์ทางสังคมและการเมืองหรือปรัชญาต่าง ๆ เป็นต้น การหาเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจเป็นสิ่งที่ยากเนื่องจากความแตกต่างทางภูมิหลังทางวัฒนธรรมระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร ทั้งนี้ ผู้แปลอาจค้นหาการใช้ภาษาและปัจจัยภายในตัวบทต้นฉบับอื่น ๆ เพื่อความชัดเจนเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อีกเช่นกัน นอกจากนี้ปัจจัยภายในตัวบทอื่น ๆ อาจมีส่วนช่วยในการหาเนื้อความที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจได้ เช่น หัวข้อเนื้อเรื่อง คำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา เป็นต้น

(4) โครงสร้างของตัวบท (Composition)

การวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบทมีความจำเป็นต่อผู้แปลเป็นอย่างมาก เนื่องจากหากในตัวบทมีตัวบทเล็ก ๆ ที่ต่างกัน และตัวบทแต่ละส่วนมีหน้าที่หรือปัจจัยเชิงสถานการณ์ที่ต่างกัน อาจทำให้ผู้แปลได้กลวิธีการแปลที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละส่วน อีกทั้งตัวบทส่วนต้นและส่วนท้ายยังมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือการตีความตัวบทได้เป็นอย่างมาก อีกทั้งยังช่วยในการวิเคราะห์หาชนิดและหน้าที่ของตัวบทได้อีกด้วย เนื่องจากตัวบทมีการกำหนดโครงสร้างขนบที่ยึดถือปฏิบัติกัน การวิเคราะห์โครงสร้างของตัวบทสามารถแบ่งออกได้ดังนี้:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1) การวิเคราะห์โครงสร้างมหภาค (Macrostructure Composition)

ผู้แปลต้องแบ่งตัวบทเป็นตอนหรือการจัดย่อหน้าหรือลักษณะประโยค จากนั้นจึงทำเครื่องหมายที่ส่วนต้นและส่วนท้ายของประโยค เพื่อการทำความเข้าใจและตีความตัวบท ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากและมีการใช้มาอย่างยาวนาน สำหรับตัวบทที่ไม่ได้มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรแต่เป็นการพูดปากเปล่า นักแปลต้องวิเคราะห์ลักษณะเหนือหน่วยเสียง เช่น การใช้ทำนองเสียง หรือ การหยุดพัก เป็นต้น ในขณะที่ตัวบทบางชนิดจะมีโครงสร้างแบ่งตอนตัวบทที่ตายตัวเป็นลักษณะเฉพาะของตัวบทนั้น ๆ เช่น นิทานหรือเทพนิยายจะมีคำขึ้นต้นและจบเรื่องในทำนองเดียวกันหมด หรือจดหมายแบบต่าง ๆ จะมีลักษณะเฉพาะตัว เช่น ชื่อ-ที่อยู่ คำทักทาย

เนื้อหาจดหมาย และคำลงท้าย เป็นต้น ดังนั้นการแปลตัวบทที่มีชนบโครงสร้างหรือการแบ่งตอนที่มีลักษณะเฉพาะนั้น ต้องคำนึงถึงชนบที่นิยมใช้ในวัฒนธรรมนั้น ๆ ด้วย

2) การวิเคราะห์โครงสร้างจุลภาค (Microstructure Composition)

ผู้แปลต้องวิเคราะห์โครงสร้างประโยค เช่น สัดส่วนการกระจายตัวของประโยคหลักและประโยคย่อย การใช้กาลต่าง ๆ การใช้ส่วนแทรกเพื่อขยายความ ศัพท์ที่ใช้ ความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลกันของเนื้อหา เป็นต้น หากเป็นการพูดปากเปล่าหรือการสนทนา นักแปลต้องวิเคราะห์ลักษณะเหนือหน่วยเสียง เช่น ระดับเสียงในประโยคว่าสูงต่ำเท่าใด การลงเสียงหนักเบา การซ้ำคำ การแบ่งวรรคตอนในขณะพูด จากนั้นจึงวิเคราะห์การแบ่งประโยคหรือการดำเนินเรื่องของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในตัวบทว่ามีความเกี่ยวข้องกับการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยข้อมูลเพื่อการเรียงลำดับก่อนหลังในการดำเนินเรื่องเพื่อโครงสร้างด้านข้อมูลหรือการแสดงเหตุผลโต้แย้งในเรื่องอย่างไร นอกจากนี้ ผู้แปลอาจใช้วิธีเล่าเรื่องโดยไม่เรียงตามลำดับเวลาก็ได้ ซึ่งการใช้วิธีจะช่วยให้เกิดความตื่นตื้นต่อผู้อ่านได้อีกเช่นกัน

(5) อวัจนภาษาในตัวบท (Non-Verbal Elements)

อวัจนภาษาในตัวบทอาจเป็นสิ่งหรือสัญลักษณ์ที่แสดงออกมาโดยไม่ได้ใช้ภาษาเป็นสื่อ ทำหน้าที่ในการเสริมความ ขยายความให้เด่นชัดหรือลดความกำกวมของเนื้อหา เช่น การใช้ท่าทาง ประกอบคำพูดที่ต้องห้าม ตาราง รูปภาพในการ์ตูน เป็นต้น ทั้งนี้ไม่นับรวมภาษาใบ้หรือภาษาท่าทาง ซึ่งถือว่าการสื่อสารแทนภาษาอย่างหนึ่ง

อวัจนภาษาในการสื่อสารแบบประจันหน้ากันจะมีการส่งสัญญาณโดยท่าทางและสีหน้า หรือการทำท่าทางโดยใช้อวัยวะต่าง ๆ เป็นตัวช่วย เป็นต้น ในขณะที่อวัจนภาษาแบบภาษาลายลักษณ์อักษร อาจหมายถึงการใช้ตัวอักษรรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้ตัวหนาหรือตัวเอียง การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ ตัวพิมพ์เล็ก การขีดเส้นใต้คำ การเว้นระยะห่างพิเศษ รูปภาพ ตาราง แผนผัง หรือแผนภูมิ เป็นต้น

อวัจนภาษาในตัวบทมีส่วนเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมต้นทางของเจ้าของภาษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้แปลควรพยายามศึกษาและวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับว่ามีวัฒนธรรมต้นทางของเจ้าของภาษาอยู่ในตัวบทหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และสามารถถ่ายทอดมาสู่ผู้รับสารในวัฒนธรรมปลายทางโดยไม่มี

การเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ ซึ่งในบางกรณีผู้แปลอาจจำเป็นต้องถ่ายทอดอวัจนภาษาผ่านคำพูดหรือใช้อวัจนภาษาในตัวแทนที่ภาษาลายลักษณ์อักษรได้อีกเช่นกัน

ทั้งนี้ การวิเคราะห์อวัจนภาษาในตัวแทนจะมีส่วนช่วยในการหาโครงสร้างของตัวแทนได้ผ่านการแบ่งย่อหน้าหรือการเปลี่ยนลักษณะตัวอักษร หรือทำให้ผู้แปลได้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้อ่านละไว้ในฐานที่เข้าใจเพิ่มเติม และอาจทำให้ผู้แปลได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกตัวแทนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เป็นเจตนาของผู้ส่งสารและหน้าที่ของตัวแทน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ เช่น จุดไข่ปลา หรือได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศัพท์ เช่น การแสดงสีหน้าในการประชดประชันหรือเสียดสี หรือการแสดงท่าทางต่าง ๆ ทางร่างกาย เช่น การขยิบตา การยกไหล่ หรือ การยกคิ้ว เป็นต้น

(6) ศัพท์ (Lexis)

ผู้แปลต้องคำนึงถึงการเลือกใช้ศัพท์ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยด้านเนื้อเรื่องและหัวข้อเรื่องของบทเป็นสำคัญ การวิเคราะห์ศัพท์ในตัวแทนนั้นสามารถทำได้หลายระดับ เช่น การวิเคราะห์ศัพท์เชิงวิชาการ สีลาการเขียนที่มีระดับที่แตกต่างกัน การใช้คำเลียง รูปแบบของคำ ความหมาย วัจนลีลา ลักษณะพิเศษด้านความหมายและวัจนลีลาของคำศัพท์ เช่น การใช้คำที่มีความหมายแฝงหรือศัพท์เฉพาะด้านที่ใช้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมไปถึงโครงสร้างประโยคที่คาดว่าต้องมีในตัวแทนและลักษณะเหนือหน่วยเสียง

การเลือกใช้ศัพท์จะเป็นเครื่องแสดงเจตนาของผู้ส่งสารได้เป็นอย่างดี หากผู้แปลวิเคราะห์หาจากปัจจัยภายนอกตัวแทนแล้วยังไม่พบเจตนาของผู้ส่งสาร ก็อาจวิเคราะห์จากการใช้ศัพท์ในตัวแทนได้ผ่านการตั้งคำถามว่าเหตุใดผู้แต่งใช้ถ้อยคำหรือสำนวนนี้โดยมีเจตนาหรือจุดประสงค์ใด หรือการเลือกใช้คำ ๆ นั้นมีจุดประสงค์ต้องการที่จะให้เกิดเหตุหรือผลบางอย่างก็ได้

ทั้งนี้ สื่อยังอาจมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำ เช่น ประการรับสมัครงานในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารที่จำเป็นต้องใช้ภาษาที่กระชับและได้ใจความ หรือการประกาศรับสมัครงานในสื่ออื่น ๆ อาจให้รายละเอียดต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วน เป็นต้น

(7) โครงสร้างประโยค (Sentence Structure)

การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคจะเน้นย้ำและให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ด้านรูปแบบหน้าที่และวัจนลีลาของการใช้โครงสร้างประโยคต่าง ๆ ซึ่งสามารถทำได้โดยการวิเคราะห์ประโยคหลัก

ประโยคย่อย หรือสัดส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การใช้วงเล็บ ความสั้นยาวของประโยค การใช้วลีซ้ำ ๆ การตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ โครงสร้างที่ผิดจากหลักไวยากรณ์ หัวข้อเรื่องและโครงสร้างของตัวบท ตลอดจนองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค จังหวะความเร็ว ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ ตื่นเต้นในเรื่อง เป็นต้น

นอกจากนี้ ลักษณะเฉพาะด้านโครงสร้างภาษายังขึ้นอยู่กับปัจจัยภายในตัวบทอื่น ๆ อีกเช่นกัน โดยเฉพาะเนื้อเรื่องและโครงสร้างประโยค ผลกระทบจากปัจจัยศัพท์ หรือปัจจัยจากลักษณะเหนือหน่วยเสียง เป็นต้น อีกทั้งการเลือกใช้โครงสร้างประโยคยังถูกกำหนดจากปัจจัยภายนอกตัวบทอื่น ๆ ได้ เช่น เจตนาของผู้ส่งสารหรือปัจจัยของผู้รับสารหรือปัจจัยด้านสื่อและหน้าที่ของตัวบท เป็นต้น

2.2.3 วจนลีลา (Style)

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2556: 148) กล่าวว่าวจนลีลา (Style) คือรูปแบบการใช้ภาษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งที่มีความแตกต่างจากการใช้ภาษาในรูปแบบอื่นโดยขึ้นอยู่กับบริบทหรือสถานการณ์ การใช้ภาษา ทั้งนี้ วจนลีลามีความหมายที่ใกล้เคียงกับทำเนียบภาษา (Register) เป็นอย่างมาก แต่มีรูปแบบที่แตกต่าง กล่าวคือ วจนลีลาคือรูปแบบหรือลักษณะวิธภาษาที่มีการใช้ในตัวบทนั้น ๆ ในขณะที่ทำเนียบภาษาคือชนิดหรือประเภทของวิธภาษาหน้าที่ที่มีวจนลีลาที่แตกต่างกัน หากแต่ในบางครั้งทำเนียบภาษาอาจมีความหมายครอบคลุมถึงวจนลีลาได้อีกเช่นกัน เช่น วจนลีลาเป็นทางการ คือทำเนียบภาษาประเภทหนึ่ง หรือ วจนลีลาวรรณคดี คือทำเนียบภาษาอีกประเภทหนึ่ง เป็นต้น โดยสรุป วจนลีลาคือการมองภาษาในมุมมองรูปแบบทางภาษาที่มีความแตกต่างกันไปโดยขึ้นอยู่กับบริบทและปัจจัยการใช้ภาษาในสังคม

จิน โบแอส-เบเออร์ (Jean Boase-Beier) ศาสตราจารย์กิตติคุณประจำภาควิชาวรรณกรรมและการแปล มหาวิทยาลัยอีสต์ แองเกลีย ได้นำเสนอแนวทางการศึกษาทฤษฎีการแปลวจนลีลา (Stylistic Translation) โดยให้ความเห็นว่านักแปลเป็นทั้งผู้อ่านและผู้เขียนในเวลาเดียวกัน ผู้แปลจำเป็นต้องอ่านตัวบทในภาษาต้นทาง ศึกษาถึงผลกระทบของการใช้วจนลีลาของตน ตลอดจนพิจารณาถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการแปลวจนลีลาคือการอ่านอย่างไรให้มีความลื่นไหลและมีผลกระทบต่อแปลของผู้แปลอย่างไร การใช้วจนลีลาของผู้แปลนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยอื่น ๆ ในภาษาต้นทางอย่างไรบ้าง และผู้รับสารหรือผู้อ่านคือคนกลุ่มใด อีกทั้งแนวคิดเรื่องวจนลีลามี

ความซับซ้อนเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับวัจนลีลาของตัวบทต้นฉบับและตัวบทภาษาปลายทาง อีกทั้งในแต่ละกรณียังมีความสัมพันธ์กับผู้เขียนหรือผู้แต่ง ตลอดจนการนำเสนอทางเลือกต่าง ๆ หรือมีความสัมพันธ์ต่อผู้รับสารหรือผู้อ่านอย่างไรบ้าง ซึ่งต้องอาศัยการตีความเพื่อก่อให้เกิดผลตามมา เมื่อใดก็ตามที่ผู้แปลถ่ายทอดข้อความใหม่เมื่อแปลตัวบทเป็นภาษาปลายทาง เมื่อนั้นถือว่าผู้แปลได้ถ่ายทอดวัจนลีลาในภาษาปลายทางที่ผู้แปลได้เลือกสรรมาแล้ว โบแอส-เบเออร์ (Boase-Beier, 2020: 4-5)

โบแอส-เบเออร์นำเสนอแนวคิดการแปลวัจนลีลาออกเป็น 5 ประการดังนี้

1. การใช้วัจนลีลาเพื่อถ่ายทอดภาพในใจ (Using style to translate mind)

โบแอส-เบเออร์กล่าวว่า โดยปกติแล้ว ตัวบทที่มีการผลิตออกมานั้นคือภาพสะท้อนความรู้สึกนึกคิดของผู้แต่งหรือผู้เขียน ทั้งนี้ผู้แปลอาจสร้างเสียง ทศนะ ภาพในใจ หรือเจตนาของผู้แต่งขึ้นใหม่ได้ โดยที่ต้องระมัดระวังว่าสิ่งที่ผู้แปลสร้างขึ้นนั้น ย่อมไม่เหมือนกับสิ่งที่ผู้แต่งได้รังสรรค์ขึ้นมาแต่เดิม โบแอส-เบเออร์ (Boase-Beier, 2020: 91)

2. การแปลสิ่งที่มีความกำกวม (Translating the ambiguity)

ความกำกวมในเชิงวัจนลีลาหมายถึงโครงสร้างประโยคที่มีหลายความหมาย หากแต่ในเชิงภาษาศาสตร์ สามารถหมายความถึงลักษณะทางภาษาที่เป็นที่ใช้น้อยอย่างแพร่หลาย โดยเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างสัญญะและความหมายที่ไร้ขอบเขต นอกจากนี้ ความกำกวมยังมีส่วนที่ดึงดูดผู้อ่านให้เข้ามามีส่วนร่วมกับงานเขียนนั้น ๆ ได้ เนื่องจากการใช้ความกำกวมในตัวบทสามารถแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างและขัดแย้งกันของหลาย ๆ สิ่งได้พร้อมกันในเวลาเดียว โบแอส-เบเออร์ (Boase-Beier, 2020: 99)

3. โครงสร้างที่โดดเด่น (Foregrounding)

โครงสร้างที่โดดเด่นในเชิงวัจนลีลาคือโครงสร้างของตัวบทหรือข้อความที่ดึงดูดให้ผู้อ่านเข้ามาหา โดยที่โครงสร้างที่โดดเด่นในตัวบทนั้นย่อมหมายความรวมถึง “การใช้กลวิธีบางอย่างที่บังคับให้อ่าน” ด้วย โฟว์เลอร์ (Fowler, 1996: 57 อ้างถึงใน Boase-Beier, 2020: 106) ดังที่ทฤษฎี Relevance Theory ของกัตต์เรียกว่า “ร่องรอยการสื่อสาร” (Communicative Clue) ที่ไม่เพียงแต่

ส่งผลให้ผู้อ่านสนใจกับตัวบทในระดับคำ วลี หรือข้อความเท่านั้น แต่ยังคงเตือนให้ผู้อ่านให้ความสนใจกับสิ่งที่ผู้แต่งหรือผู้พูดต้องการสื่อสารอีกด้วย กัตต์ (Gutt, 2000: 134 อ้างถึงใน Boase-Beier, 2020: 106)

4. อุปลักษณ์ (Metaphor)

นิวมาร์ก (Newmark, 1995: 105-13 อ้างถึงใน Boase-Beier, 2020: 112) กล่าวว่า การแปลอุปลักษณ์เป็นสิ่ง “ที่เป็นปัญหาเฉพาะทาง” อีกทั้งยังได้นำเสนอรูปแบบการแปลอุปลักษณ์ต่าง ๆ โดยแบ่งออกได้ดังนี้ เช่น อุปลักษณ์ไร้พลัง (Dead) อุปลักษณ์จำเจ (Cliché) อุปลักษณ์มาตรฐาน (Standard) อุปลักษณ์ประยุกต์ (Adapted) อุปลักษณ์สร้างใหม่ (Recent) และอุปลักษณ์แปลกใหม่ (Original) เป็นต้น

5. ความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบกับความหมาย (Iconicity)

โบแอส-เบเออร์ (Boase-Beier, 2020: 119) กล่าวว่าแนวคิดความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบกับความหมายในแปลวจนลีลาเกิดขึ้นจากงานเขียนของชาร์ลส์ แซนเดอร์ส เพียร์ซ (Charles Sanders Peirce) นักตรรกศาสตร์และนักปรัชญาอเมริกันในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 โดยที่เขาให้คำจำกัดความของความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบกับความหมายว่าเป็น “สัญลักษณ์” ที่แสดงให้เห็นถึงวัตถุ และเลียนแบบสิ่งต่าง ๆ เช่น คำเลียนเสียงธรรมชาติหรือการจำลองรูปทรงต่าง ๆ ตลอดจนการจำลอง (Mimesis) ที่ถือว่าเป็นความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบกับความหมายประเภทหนึ่งได้อีกด้วย โบแอส-เบเออร์ (Boase-Beier, 2020: 121) นอกจากนี้ ยังมีความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบกับความหมายอีกประเภทที่เรียกว่า “สัทสุนทรีย” (Phonaesthesia หรือ Sound Symbolism) กล่าวคือ ความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบกับความหมายประเภทนี้มีการใช้อย่างกว้างขวางในหมู่ผู้ใช้ภาษาเกือบทุกภาษาบนโลกใบนี้ เช่น การใช้คำที่มีสระขึ้นต้นหรือลงท้ายเหมือนกัน เป็นต้น ความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบกับความหมายในตัวบทมีส่วนช่วยในการสร้างผลกระทบอย่างใดอย่างหนึ่งในตัวบท และผู้แปลจำเป็นต้องระมัดระวังถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในตัวบทต้นทางเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่มีลักษณะคล้ายกันในตัวบทปลายทางอีกด้วย โบแอส-เบเออร์ (Boase-Beier, 2020: 124)

เห็นได้ว่า การแปลวจนลีลาตามแนวคิดที่โบแอส-เบเออร์ได้นำเสนอมานั้น ผู้แปลสามารถศึกษาวจนลีลาของตัวบทและทำความเข้าใจว่าตัวบทนั้น ๆ หมายความว่าอย่างไร แต่ผู้แปลย่อมต้อง

เข้าใจว่าไม่มีสิ่งใดที่จะรับประกันได้ว่าผู้แปลจะเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายได้ ในขณะที่การแปลนั้นไม่ได้มีความแตกต่างไปจากสถานการณ์การสื่อสารที่ต้องอาศัยการตีความเพื่อให้ได้หลักฐานที่เพียงพอในการถ่ายทอดความหมาย อีกทั้ง ผู้แปลจำเป็นต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมที่เลือกใช้เพื่อการถ่ายทอดความหมายของวัฒนธรรมที่ผ่านการตีความอย่างสมเหตุสมผลออกมาอย่างถูกต้องและสมบูรณ์แบบ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ฟังหรือผู้อ่านด้วย

2.2.4 วาทศิลป์และวาทวิทยา (Rhetoric, Speech)

มูร์ทีและโกซาล (Murthy & Ghosal, 2014: 250) ให้คำจำกัดความของวาทศิลป์ว่าเป็นเครื่องมือในการให้ข้อมูล ชักชวนและจุดประกายแก่ผู้ฟังเพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่งภายใต้สถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจง อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการชักชวนผู้คนหมู่มากในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้พูดที่จะประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการการเมืองจำเป็นต้องทำความเข้าใจต่อทัศนคติและอารมณ์ความรู้สึกที่มีอยู่ในตัวของผู้ฟัง เมื่อใดที่ผู้ฟังรับรู้ว่าคุณเชื่อของตนเองได้รับความเข้าใจและได้รับการสนับสนุนแล้ว เมื่อนั้นผู้พูดจะสร้างความเชื่อมโยงไปถึงนโยบายที่ตนสื่อสารออกไปได้ อีกทั้งผู้ฟังยังจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณว่าข้อโต้แย้งที่ตนได้ฟังมานั้นมีความถูกต้องและสอดคล้องกับปัญหาหรือไม่อย่างไร ซึ่งไม่สามารถเกิดขึ้นได้ผ่านการใช้คำหรือศัพท์เพียงอย่างเดียว แม้ว่าการแสดงออกทางภาษาจะเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็ตาม ชาร์เตอร์-แบล็ค (Charteris-Black 2005) ส่วนวาทวิทยา (Speech) หมายถึงศาสตร์ที่มุ่งศึกษาหลักการพูดซึ่งเป็นทักษะการสื่อสารขั้นพื้นฐานของมนุษย์ในการใช้ความคิดและการถ่ายทอดความคิดผ่านการใช้ภาษาและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการสื่อสาร (ปัทมรา ชัยวงศ์ และเมตตา วิวัฒนานุกูล, 2561: 88) นักวิชาการหลายคนต่างยกย่องอริสโตเติลให้เป็นบิดาแห่งวาทวิทยา โดยใช้ตำรา The Rhetoric of Aristotle เป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาด้านวาทวิทยา

กริชนัน (Krishnan I.A. & al, 2020 อ้างถึงในนุรคามิดาห์ ฟาฮิรา และนิงทยาส Nurkhamidah, Fahira และ Ningtyas, 2021: 75) กล่าวว่า อริสโตเติลได้แบ่งองค์ประกอบของวาทวิทยาออกเป็นสามประเภทได้แก่

1) ผู้พูด (Ethos)

ผู้พูดต้องมีศิลปะในการโน้มน้าวผู้ฟังหรือผู้อ่านในการที่จะสะท้อนถึงความน่าเชื่อถือและไว้วางใจของตัวผู้พูดออกมา ซึ่งมีองค์ประกอบย่อยอีกสามองค์ประกอบ ได้แก่

- 1) ความรู้ในสิ่งที่พูด (Perceived Intelligence)
- 2) คุณธรรมในตัวผู้พูด (Virtuous Character)
- 3) ความปรารถนาดีหรือเจตนาดีต่อผู้รับฟัง (Good Will)

2) ผู้ฟัง (Pathos)

ผู้พูดมีความจำเป็นต้องจูงใจด้วยการสร้างอารมณ์ในการโน้มน้าวใจผู้ฟังให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เกเบรียลเซน และ คริสเตนเซน (Gabrielsen & Christiansen, 2010 อ้างถึงในนุรคามิดาห์ ฟาฮิรา และนิงทยาส Nurkhamidah, Fahira และ Ningtyas, 2021: 75) กล่าวว่าอารมณ์และความรู้สึกที่ให้อารมณ์ที่ไม่มั่นคงมีดังนี้ ความรัก ความอยากรู้อยากเห็น ความรู้สึกมั่นคง ความโลภ ความสงสาร และความรู้สึกผิด พร้อม ๆ กันกับที่ เอ็มชเวนีราดเซ (Mshvenieradze, 2013 อ้างถึงในนุรคามิดาห์ ฟาฮิรา และนิงทยาส Nurkhamidah, Fahira และ Ningtyas, 2021: 75) ได้เพิ่มความโกรธ การดูถูกเหยียดหยาม ความสงสัย ความกลัว และความสับสนเข้าไปเป็นหนึ่งในอารมณ์ที่ใช้ในการโน้มน้าวผู้ฟังให้คล้อยตามด้วย ทั้งนี้ผู้ฟังยังจำเป็นต้องใช้การให้เหตุผล การโต้แย้ง หรือการใช้ตรรกะเข้ามาช่วยในการโน้มน้าวใจผ่านองค์ประกอบย่อยต่าง ๆ เช่น

- 1) การใช้ตรรกะย่อ (Enthymeme)
- 2) การยกตัวอย่าง (Example)

3) การให้เหตุผล (Logos)

ผู้พูดต้องรู้จักใช้ตรรกะ ความชัดเจน ความเป็นเหตุเป็นผล และความจริงใจมาใช้ประกอบการพูด ให้สอดคล้องกับปัจจัยข้างต้นสองประการ นอกจากนี้ เฉลิมรัตน์ สุโนภักดี (2557) ยังกล่าวว่าการใช้เหตุผล (Reasoning) มีความสำคัญต่อการสร้างสารเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีส่วนช่วยให้เนื้อหาหรือข้อความมีความสามารถในการโน้มน้าวใจผู้ฟังและมีน้ำหนักขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

2.2.5 ประเภทของตัวบท (Text Typology)

แคธารินา ไรส์ (Katharina Reiss) นักภาษาศาสตร์และนักวิชาการด้านการแปลชาวเยอรมัน ได้นำเสนอแนวทางการแบ่งประเภทของตัวบท (Text Typology) โดยอาศัยแนวทางการแบ่งประเภทการใช้งานภาษาตามเจตนาการสื่อสารของคาร์ล บือเลอร์ (Karl Bühler) นักภาษาศาสตร์ชาวเยอรมัน ในช่วงทศวรรษ 1970 ซึ่งบือเลอร์ได้จำแนกหน้าที่ของภาษาออกเป็น 3 ประการได้แก่ 1) การให้ข้อมูล (Informative Function) 2) การแสดงอารมณ์ความรู้สึก (Expressive Function) และ 3) การโน้มน้าว (Appellative Function) โดยไรส์ได้พัฒนาแนวคิดประเภทของตัวบทผ่านการเชื่อมโยงองค์ประกอบของตัวบทผ่านมิติทางภาษาและสถานการณ์การสื่อสาร เฉินและจาง, (Chen & Zhang, 2020) ซึ่ง ไรส์และแฟร์เมียร์ (Reiss & Vermeer, 1984 อ้างถึงในวรรณภา แสงอร่ามเรือง 2563: 116-119) ได้จำแนกประเภทของตัวบทตามเจตนาในการสื่อสารออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้:

1) ตัวบทประเภทให้ข้อมูล (Informative Text) ตัวบทประเภทนี้มีหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แก่ผู้อ่าน เช่น ข่าวสาร หรือ ข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ สารานุกรม พจนานุกรม คู่มือการใช้ เป็นต้น

2) ตัวบทประเภทเน้นการแสดงออก (Expressive Text) ตัวบทประเภทนี้นอกจากจะให้นิเวศการแล้ว ยังมีการเรียบเรียงถ้อยความอย่างมีศิลปะ มีการใช้ภาษาที่ไพเราะสละสลวย ก่อให้เกิดสุนทรียภาพหรือจินตนาการ เช่น บทกลอน กวีนิพนธ์ เรื่องสั้น นวนิยาย ชีวิตประวัติ เป็นต้น

3) ตัวบทประเภทปฏิบัติการ (Operative Text) ตัวบทประเภทนี้จะกระตุ้นให้ผู้รับสารปฏิบัติในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการ ซึ่งไม่เพียงแต่ต้องการให้ข้อมูลหรือบอกข่าวสารอย่างมีศิลปะเท่านั้น แต่ยังจำเป็นต้องอาศัยการจัดรูปแบบภาษาที่มีการเชิญชวน กระตุ้นหรือโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารกระทำการตามเจตนาของผู้ส่งสาร เช่น โฆษณา ใบปลิว เอกสารปลุกกระตม สุนทรพจน์การเมือง เป็นต้น

นอกจากนี้ไรส์ยังได้จำแนกประเภทของตัวบทอีก 1 ประเภทเป็นตัวบทเสริม เฉินและจาง (Chen & Zhang, 2020) ดังนี้:

4) ตัวบทประเภทภาพและเสียง (Audio-medial Text) ตัวบทประเภทนี้มีหน้าที่ในการโฆษณาต่อผู้รับสารผ่านการใช้ภาพและเสียงที่เกื้อหนุนต่อตัวบทประเภทหลัก 3 ประเภทข้างต้น เช่น ภาพยนตร์ โฆษณาภาพและเสียง เป็นต้น

การแบ่งประเภทของตัวบทดังที่ได้กล่าวข้างต้นนั้น ถือว่าเป็นเพียงการแบ่งประเภทตัวบทตามหน้าที่หลักในการสื่อสารของตัวบทแต่ละประเภทเท่านั้น ทั้งนี้ ผู้แปลต้องพิจารณาถึงหน้าที่ของ

ตัวบทบางประเภทที่ในบางครั้งอาจมีหน้าที่หลายอย่างผสมกัน อันเนื่องมาจากผู้แต่งอาจมีเจตนาหลายชั้นในการสร้างตัวบทนั้น หรือ ตัวบทบางชนิดอาจมีหน้าที่สองประการที่เท่าเทียมในเวลาเดียวกัน เช่น ตัวบทที่ให้ข่าวสารและทำหน้าที่แสดงออกไปพร้อมกัน ดังนั้นผู้แปลต้องพิจารณาถึงสิ่งที่จำเป็นต้องคงไว้ในตัวบทก่อนการถ่ายถอดเป็นภาษาปลายทาง เนื่องจากอาจมีบางกรณี que ผู้แปลไม่สามารถถ่ายถอดเป็นภาษาปลายทางให้สนองต่อหน้าที่ของตัวบทได้

การจำแนกประเภทตัวบทของไรส์และแวร์เมียร์ ทำให้ผู้แปลทราบว่าตัวบทภาษาต้นทางนั้นเป็นตัวบทประเภทใด นอกจากนี้ ผู้แปลอาจอาศัยความรู้เกี่ยวกับตัวบทและความรู้พื้นฐานตัวบททั่วไปมาเสริมในการวิเคราะห์ตัวบทได้ ซึ่งตัวบทอาจมีเครื่องบ่งชี้เบื้องต้น เช่น ชื่อเรื่อง ชนิดของตัวบท จำนวนการใช้ภาษาในตัวบท เป็นต้น อนึ่ง หากในตัวบทปรากฏการใช้วาทศิลป์ในรูปแบบต่าง ๆ บ่อยครั้ง เช่น การซ้ำคำหรือวลีในต้นประโยคหรือคำกลอน (Anaphora) การเล่นสัมผัสพยัญชนะ (Alliteration) การใช้คำศัพท์หรือแสดงความคิดตรงกันข้าม (Antithesis) การใช้วลีซ้ำ ๆ กัน (Parallel) การกล่าวเกินจริง (Hyperbole) และการถามนำ ตลอดจนการแบ่งวรรค การให้จังหวะ การเปรียบเทียบ เป็นต้น อนึ่ง หากในตัวบทปรากฏการใช้วาทศิลป์ในรูปแบบต่าง ๆ บ่อยครั้ง เช่น การซ้ำคำหรือวลีในต้นประโยคหรือคำกลอน (Anaphora) การเล่นสัมผัสพยัญชนะ (Alliteration) การใช้คำศัพท์หรือแสดงความคิดตรงกันข้าม (Antithesis) การใช้วลีซ้ำ ๆ กัน (Parallel) การกล่าวเกินจริง (Hyperbole) และการถามนำ ตลอดจนการแบ่งวรรค การให้จังหวะ การเปรียบเทียบ เป็นต้น ผู้แปลย่อมคาดเดาไว้ก่อนได้ว่าเป็นตัวบทประเภทเน้นการแสดงออกหรือตัวบทประเภทปฏิบัติการนั่นเอง

จากการทบทวนวรรณกรรม เห็นได้ว่าการแบ่งโครงสร้างสุนทรพจน์ออกเป็นอัตถภาคมีส่วนช่วยเป็นอย่างมากต่อการทำความเข้าใจกระบวนการการเขียนสุนทรพจน์อย่างเป็นลำดับขั้นตอน และการใช้กลวิธีทางภาษาต่าง ๆ เช่น การใช้ไ้มโนอุปลักษณ์ ยังส่งผลให้ผู้แปลเห็นภาพในการถ่ายถอดความหมายของสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาทั้งในอดีตและปัจจุบันออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีวิัจจนกรรมของเซอร์ลทำให้ผู้วิจัยเข้าใจว่าภาษาคือการกระทำอย่างหนึ่ง ซึ่งมีความจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจทั้งในบริบทของผู้พูดและผู้ฟัง เนื่องจากผู้พูดย่อมพูดโดยมี

จุดมุ่งหมายหรือความตั้งใจบางประการโดยไม่ได้กล่าวขึ้นเพียงลอย ๆ เมื่อผู้แปลทราบหน้าที่หรือเจตนาของเนื้อความที่พูดแล้ว ย่อมก่อให้เกิดการแปลที่ตรงตามหน้าที่ได้

ในขณะที่แนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตืออานเน นอร์ดทำให้ผู้วิจัยเข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับการส่งสารอย่างเป็นระบบ มีแบบแผน และจัดลำดับความคิดอย่างเป็นขั้นตอน โดยอาศัยการถ่ายทอดความหมายจากการแปลตัวบทต้นฉบับเป็นหลัก อีกทั้งยังมีความจำเป็นต่อการวิเคราะห์ตัวบททั้งจากในหน่วยที่เล็กที่สุดคือวาทกรรมไปถึงส่วนที่ใหญ่ที่สุดคือภาษา

การศึกษาเกี่ยวกับวจนลีลา วาทศิลป์ และวาทวิทยา ทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้คำ ระดับภาษา ระดับความเป็นทางการของวจนลีลา และปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแปลตัวบทประเภทสุนทรพจน์ รวมทั้งเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการกล่าววาทะว่าต้องคำนึงและให้ความสำคัญถึงสิ่งใดบ้างเพื่อให้การแปลตัวบทประเภทสุนทรพจน์มีความสมบูรณ์แบบและถ่ายทอดความหมายได้อย่างครบถ้วน มีความสละสลวย ต่อเนื่อง และนำไปใช้ในการศึกษาในแขนงที่เกี่ยวข้องได้ต่อไปในอนาคต

จากการได้ทำความเข้าใจในแนวคิดต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยได้เกณฑ์และรูปแบบการแปลเพื่อวางแผนและตัดสินใจที่เหมาะสมในการเลือกรูปแบบภาษาและวจนลีลาที่จะนำมาใช้เพื่อถ่ายทอดความหมายมาเป็นภาษาปลายทาง ซึ่งจะช่วยให้ได้บทแปลที่สามารถคงลักษณะของวจนลีลาที่เหมาะสมกับประเภทตัวบทสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดน ซึ่งถือว่าเป็นสุนทรพจน์ทางการเมืองประเภทหนึ่งได้

บทที่ 3

การวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับ

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ตัวบทต้นฉบับสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดน ทั้งองค์ประกอบภายนอกและภายในตัวบท วัจนลีลาของตัวบทต้นฉบับ ตลอดจนบริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง

3.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบท

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกของตัวบทได้แก่ ผู้ส่งสาร เจตนาของผู้ส่งสาร ผู้รับสาร สื่อ สถานที่ เวลา โอกาสพิเศษในการสื่อสาร และหน้าที่ของตัวบท

3.1.1 ผู้ส่งสาร (Sender)

ผู้ส่งสารของตัวบทนี้คือนายโจเซฟ โรบินเนตต์ ไบเดน จูเนียร์ (Joseph Robinette Biden, Jr.) หรือ โจ ไบเดน เกิดเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 1942 ในครอบครัวนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก เชื้อสายไอริชและอังกฤษ ที่เมืองสแครนตัน (Scranton) มลรัฐเพนซิลเวเนีย (Pennsylvania) เป็นบุตรชายคนโตจากสี่คนของโจเซฟ โรบินเนตต์ ไบเดน ซีเนียร์ (Joseph Robinette Biden, Sr.) และแคเธอรีน ยูจีนียา ฟินนิแกน ไบเดน (Catherine Eugenia Finnigan Biden) ในปี 1953 ครอบครัวของเขาได้ย้ายไปตั้งรกรากที่เมืองเคลย์มอนต์ (Claymont) มลรัฐเดลาแวร์ (Delaware) เนื่องจากบิดาของโจ ไบเดนประสบปัญหาในการทำธุรกิจ และในเวลาต่อมาได้หันมาประกอบอาชีพเซลส์แมนขายรถยนต์และประสบความสำเร็จในอาชีพนี้พร้อม ๆ กับที่ความเป็นอยู่ของครอบครัวดีขึ้นตามลำดับ

โจ ไบเดนเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนโฮลี โรซารี (Holy Rosary) ซึ่งเป็นโรงเรียนคาทอลิกในเมืองเคลย์มอนต์ รัฐเดลาแวร์ ในวัยเด็ก เขาเคยมีอาการพูดติดอ่างขั้นรุนแรงจนทำให้ถูกกลั่นแกล้งและล้อเลียนจากเพื่อนร่วมชั้นและสร้างความลำบากใจให้กับอาจารย์อยู่เสมอ หากแต่เขาได้พยายามฝึกการบังคับและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ และฝึกหัดซ้อมพูดหน้ากระจกอยู่เสมอ ทุกวันจนหายขาดจากอาการติดอ่างได้ในท้ายที่สุด นอกจากนี้ไบเดนยังมีความสามารถทางกีฬาเป็นอย่างมากเล่นได้ทั้งอเมริกันฟุตบอลและเบสบอล ทำให้เขาเป็นที่ยอมรับมากขึ้น ต่อมาเขาได้เข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเซนต์ เฮเลนา (Saint Helena) ในเมืองวิลมิงตัน (Wilmington) มลรัฐเดลาแวร์ และได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าชั้นเรียนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษา

ตอนปลาย จากนั้นก็ได้เข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาร์คเมียร์ (Archmere College) เมืองเคลย์มอนต์ รัฐเดลาแวร์และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขารัฐศาสตร์และประวัติศาสตร์ วิชาโทภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัยเดลาแวร์ในปี 1965 ต่อมาในปี 1966 เขาได้พบรักและสมรสกับเนเลีย ฮันเตอร์ (Nelia Hunter) ภรรยาคนแรกและมีบุตรด้วยกันสามคน ได้แก่ ฮันเตอร์ (Hunter) โบ (Beau) และเนโอมี (Naomi)

ในปี 1968 โบเดนสำเร็จการศึกษาจากคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยซีราคิวส์ (Syracuse University) มลรัฐนิวยอร์ก หลังสำเร็จการศึกษาเขาได้เดินทางกลับไปประกอบอาชีพเป็นทนายความในรัฐเดลาแวร์ ก่อนที่จะเข้าสู่แวดวงการเมือง โดยเริ่มต้นจากการทำงานในสภาเทศมณฑลนิวคาสเซิล (Newcastle County Council) ระหว่างปี 1970-1972 เมื่อเขาอายุ 29 ปี และได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นวุฒิสมาชิกในรัฐสภาสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือว่าเป็นวุฒิสมาชิกที่มีอายุน้อยที่สุดในเวลานั้น แต่ทว่าเพียงไม่กี่สัปดาห์หลังได้รับเลือกเป็นวุฒิสมาชิก เนเลียและเนโอมีผู้เป็นภรรยาและบุตรสาวเสียชีวิตเนื่องจากประสบอุบัติเหตุถูกรถชนขณะกำลังซื้อของในช่วงเทศกาลคริสต์มาส ในขณะที่ฮันเตอร์และโบได้รับบาดเจ็บสาหัส จากอุบัติเหตุครั้งนี้ทำให้เขาตั้งใจวางมือทางการเมือง แต่กลับได้รับการชักชวนให้เข้าร่วมเป็นวุฒิสมาชิกในปี 1973 โดยเขาได้สาบานตนเข้าเป็นวุฒิสมาชิกข้าง ๆ เพียงผู้ปวยของบุตรชาย และได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งนี้ติดต่อกันถึงหกสมัย ส่งผลให้เขาเป็นวุฒิสมาชิกของรัฐเดลาแวร์ที่ดำรงตำแหน่งยาวนานที่สุดในปี 1977 เขาสมรสใหม่กับดร. จิล เจคอบส์ (Jill Jacobs) อาจารย์วิชาภาษาอังกฤษประจำโรงเรียนมัธยมปลายเซนต์มาร์คในเมืองวิลมิงตัน (Wilmington) มลรัฐเดลาแวร์ (Delaware) และมีบุตรสาวด้วยกัน 1 คน คือ แอชลีย์ เบลเซอร์ โบเดน (Ashley Blazer Biden) ในปี 1980 นอกจากนี้ โจ โบเดนยังเคยดำรงตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์วุฒิคุณ (Adjunct Professor) ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยไวด์เนอร์ (Widener University) ระหว่างปี 1991-2008 อีกด้วย

ตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งวุฒิสมาชิก โบเดนให้ความสำคัญกับนโยบายด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ยุติธรรมอาญา และนโยบายปราบปรามยาเสพติดเคยดำรงตำแหน่งเป็นประธานคณะกรรมการนโยบายต่างประเทศวุฒิสภาติดต่อกันถึงสองวาระตั้งแต่ปี 2001-2003 และ 2007-2009 และมีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมากในการวางแผนและดำเนินนโยบายการต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาเพื่อการต่อต้านการก่อการร้าย อาวุธทำลายล้างอาวุธสูง (Weapons of Mass Destruction) และการดำเนินนโยบายโลกยุคหลังสงครามเย็นในภูมิภาคยุโรป

ตะวันออกกลาง เอเชียตะวันตกเฉียงใต้ และยุติการแบ่งแยกผิวสี (Apartheid) ตลอดจนดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการด้านตุลาการตั้งแต่ปี 1987-1995 ระหว่างที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าว เขาได้รับคำชื่นชมเป็นอย่างมากจากการเป็นแกนนำในการร่างและการผลักดันกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านความรุนแรงต่อสตรี พร้อมทั้งจัดทำแหล่งข้อมูลของผู้ที่เคยตกเป็นเหยื่อความรุนแรง และยังได้เปลี่ยนโฉมหน้าการประชุมเรื่องความรุนแรงทางเพศทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ อีกทั้งยังเป็นสมาชิกที่ประชุมคอเคัสเพื่อการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ (International Narcotics Control Caucus) โดยทำหน้าที่เป็นแกนนำในการร่างกฎหมายเพื่อจัดตั้งหน่วยงานเพื่อการควบคุมนโยบายปราบปรามยาเสพติดของประเทศอีกด้วย ในปี 2009 ไบเดนได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งเป็นรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาจากการที่บารัค โอบามา อดีตวุฒิสมาชิกรัฐอิลลินอยส์ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดีในครั้งนั้น

ตลอดระยะเวลาที่ไบเดนดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริการะหว่างปี 2009-2012 เขาได้ทำหน้าที่ในฐานะที่ปรึกษาและให้การสนับสนุนต่อนโยบายต่าง ๆ ของโอบามา เช่น การยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชนชั้นกลางในสหรัฐอเมริกา การลดความรุนแรงที่เกิดจากอาวุธปืน การต่อต้านความรุนแรงต่อสตรี และการแก้ไขปัญหาโรคมะเร็ง อีกทั้งการออกกฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องฟื้นฟูเศรษฐกิจที่ส่งผลดีเป็นอย่างมากต่อเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ตลอดจนรัฐบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้ป่วยและการบริหารที่เสียได้ (Patient Protection and Affordable Care Act) ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในชื่อ “โอบามาแคร์” (Obamacare) ซึ่งมีส่วนช่วยในการลดจำนวนชาวอเมริกันที่ไม่มีประกันสุขภาพลงไปได้ถึง 20 ล้านคน ณ เวลาที่พ้นจากตำแหน่ง พร้อมทั้งสั่งห้ามมิให้บริษัทประกันชีวิตปฏิเสธความคุ้มครองจากสภาพที่เป็นอยู่ก่อน นอกจากนี้โจ ไบเดนยังมีบทบาทที่โดดเด่นและเป็นที่ยึดตามองในด้านการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาในซีกโลกตะวันตกและยังมีส่วนในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกากับกลุ่มประเทศพันธมิตรยุโรปและภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ตลอดจนเป็นผู้ผลักดันนโยบายถอนทหารสหรัฐ 15,000 นายออกจากอิรักอีกด้วย

ในปี 2015 โบ บุตรชายคนโตของเขาเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งสมองไม่กี่เดือนต่อมา โจ ไบเดนประกาศว่าเขาจะไม่ลงสมัครเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาปี 2016 เนื่องจากเขาและครอบครัวอยู่ระหว่างการไว้ทุกข์กับการจากไปของบุตรชายคนโต แต่เขาได้ให้การสนับสนุนฮิลลารี คลินตัน อดีตสุภาพสตรีหมายเลขหนึ่งของสหรัฐอเมริกา และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ

ต่างประเทศในการเลือกตั้งครั้งนั้น ซึ่งในเวลาต่อมาได้พ่ายแพ้ให้กับโดนัลด์ ทรัมป์และไมค์ เพนซ์ ผู้สมัครจากพรรครีพับลิกัน หลังจากพ้นจากตำแหน่งรองประธานาธิบดี ไบเดนและภรรยาได้เปิดมูลนิธิไบเดน (Biden Foundation) ซึ่งเป็นองค์กรการกุศลเพื่อสร้างโอกาสให้แก่ชาวอเมริกันทุกคน ตลอดจนเปิดกองทุน ศูนย์และสถาบันการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ความริเริ่มไบเดนเพื่อการรักษาโรคมะเร็ง (Biden Cancer Initiative) ศูนย์การทูตและการมีส่วนร่วมระดับโลกเพนน์ไบเดน (Penn Biden Center for Diplomacy and Global Engagement) และสถาบันไบเดน มหาวิทยาลัยเดลาแวร์ (Biden Institute Delaware University) เป็นต้น

ในวันที่ 25 เมษายน 2019 ไบเดนได้ประกาศอย่างเป็นทางการว่าจะลงสมัครเลือกตั้งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาปี 2020 ในฐานะผู้สมัครของพรรคเดโมแครต ซึ่งหลังจากการสรรหาผู้สมัครประธานาธิบดีทั้งสิ้นสามครั้งในช่วงต้นปี 2020 ผู้สมัครหลายคนต่างทยอยถอนตัว ประกอบกับการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในสหรัฐอเมริกาที่ทำให้การสรรหาผู้สมัครต้องระงับไปตลอดการหาเสียง เขาได้นำเสนอนโยบายหลายอย่าง เช่น การให้ความช่วยเหลือต่อผู้มีรายได้น้อย การรับมือสภาวะอากาศเปลี่ยนแปลงของโลก การขยายบริการประกันสุขภาพของรัฐ เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้เขามีคะแนนนำหน้าทรัมป์ในทุก ๆ โพล ส่วนหนึ่งเนื่องจากการวิพากษ์วิจารณ์การรับมือสถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19 ที่ล่าช้าของทรัมป์ที่ส่งผลให้เกิดภาวะเศรษฐกิจฝืดผวนขึ้นในสหรัฐอเมริกา

ในเดือนสิงหาคม 2020 ไบเดนได้เลือกกมลลา แฮร์ริส อดีตอัยการสูงสุดแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย และอดีตรัฐมนตรีต่างประเทศแคลิฟอร์เนียให้มาเป็นผู้สมัครตำแหน่งรองประธานาธิบดี (Running Mate) ส่งผลให้เธอเป็นสตรีอเมริกันเชื้อสายแอฟริกันและเอเชียคนแรกที่ได้ร่วมลงหาเสียงเลือกตั้งในตำแหน่งนี้ และในปลายเดือนสิงหาคม เขาก็ได้รับเลือกให้เป็นผู้สมัครเลือกตั้งประธานาธิบดีของพรรคเดโมแครตอย่างเป็นทางการ ในการนับคะแนนเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาในวันที่ 7 พฤศจิกายน 2020 เพียง 4 วันให้หลังจากการลงคะแนนในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2020 เขาได้คะแนนเสียง 270 คะแนน (จากคะแนนเสียง 538 คะแนน) ส่งผลให้ไบเดนได้กลายเป็นว่าที่ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาในที่สุด โดยเขาได้รับคะแนนเสียงอย่างเป็นทางการจากการลงคะแนนโดยคณะผู้เลือกตั้ง (Electoral College) ไปทั้งสิ้น 306 คะแนนต่อ 232 คะแนนของทรัมป์ และได้คะแนนนิยมไปทั้งสิ้น 81,283,098 คะแนน (51.3%) ขณะที่ทรัมป์ได้คะแนนนิยมไปทั้งสิ้น 74,216,154 คะแนน (46.9%)

ถึงกระนั้น ทรัมป์และแกนนำคนอื่น ๆ ในพรรครีพับลิกันต่างออกมาแสดงความไม่พอใจต่อผลการเลือกตั้งครั้งนี้ โดยอ้างว่ามีการโกงการเลือกตั้งเกิดขึ้น ถึงแม้ว่ามีความพยายามที่จะฟ้องร้อง

หลายครั้งก็ตาม แต่ก็ไม่มีหลักฐานใด ๆ ที่จะชี้ชัดถึงการกระทำดังกล่าวได้ จึงส่งผลให้ศาลยกคำร้องส่วนใหญ่ไป ในช่วงต้นเดือนธันวาคม 2020 ขณะที่ทุกมลรัฐต่างรับรองผลการเลือกตั้งเสร็จสิ้นและกำลังจะส่งผลการเลือกตั้งไปที่สภาคองเกรสเพื่อดำเนินการรับรองผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ ทรัมป์ได้ออกมาเรียกร้องให้ล้มผลการเลือกตั้ง ซึ่งสมาชิกสภาสังกัดพรรครีพับลิกันจากบางรัฐเช่น จอช ฮอวลีย์ จากรัฐมิสซูรี และ เท็ด ครูซ จากรัฐเท็กซัส ต่างออกมาขานรับข้อเสนอของทรัมป์

ในขณะที่กระบวนการลงมติรับรองผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการได้เริ่มขึ้นในวันที่ 6 มกราคม 2021 นั้น กลุ่มผู้สนับสนุนของทรัมป์ได้เดินขบวนไปยังอาคารรัฐสภาโดยนัดรวมพลที่ทำเนียบขาวเพื่อขัดขวางการลงมติรับรองผลการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ โดยทรัมป์ได้กล่าวปลุกระดมผู้ชุมนุมพร้อมทั้งชมชูปุ่มค็อกซ์ให้ใช้อำนาจในฐานะรองประธานาธิบดีและประธานวุฒิสภา ยับยั้งการรับรองผลการเลือกตั้งและผู้ชุมนุมได้บุกเข้าไปในอาคารรัฐสภาพร้อมก่อความเสียหายและปล้นชิงสิ่งของต่าง ๆ ส่งผลให้การลงมติรับรองผลการเลือกตั้งต้องหยุดชะงักไปหลายชั่วโมงพร้อมทั้งต้องอพยพและคุ้มกันเพนซ์และสมาชิกรัฐสภาไปยังที่ปลอดภัย จากเหตุการณ์นี้มีผู้เสียชีวิต 5 ราย รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำรัฐสภา 1 ราย และมีผู้บาดเจ็บเป็นจำนวนมาก หลังเหตุการณ์ความวุ่นวายผ่านไปหลายชั่วโมง เจ้าหน้าที่ทหาร-ตำรวจจึงสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ และสภาคองเกรสได้ลงมติรับรองผลการเลือกตั้งให้ไบเดนและแฮร์ริส เป็นประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่ในที่สุด ในวันที่ 20 มกราคม 2021 ไบเดนได้สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่ในพิธีสาบานตนที่อาคารรัฐสภา กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ภายใต้การรักษาความปลอดภัยและการบังคับใช้มาตรการทางสาธารณสุขต่าง ๆ อย่างเข้มงวด ตลอดจนการลดทอนรายละเอียดของพิธีการต่าง ๆ ลงเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19

3.1.2 เจตนาของผู้ส่งสาร (Sender's Intention)

ผู้ส่งสารมีเจตนาที่จะบอกกล่าวให้ชาวอเมริกันและชาวโลกทราบว่าตนได้เข้ารับตำแหน่งในฐานะประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่อย่างเป็นทางการ ทั้งยังเรียกร้องให้สังคมอเมริกันละทิ้งความขัดแย้งต่าง ๆ และหันมาให้ความสำคัญร่วมกันในการเผชิญหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่สังคมอเมริกันกำลังเผชิญ เช่น ความรุนแรงภายในประเทศ แนวคิดการเมืองสุดโต่ง ลัทธิเชิดชูผิวขาว การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ตลอดจนการเหยียดสีผิวและเชื้อชาติ เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้ส่งสารยังมีจุดประสงค์ในการเชิดชูแนวคิดเรื่องประชาธิปไตยและระบอบรัฐสภาที่มีชัยชนะเหนือภัยอันตรายต่าง ๆ ตลอดจนแก้ไขนโยบายต่าง ๆ ของ ทรัมป์ที่ได้เคยทำไว้ใน ช่วงเวลาที่ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีที่ส่งผลให้ชื่อเสียงและความเชื่อมั่นของสหรัฐอเมริกาในเวทีโลก ถึงจุดตกต่ำที่สุด เช่น การผลักดันให้สหรัฐอเมริกากลับเข้าร่วมในความตกลงปารีส (Paris Climate Accord) ตลอดจนการกลับเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์การอนามัยโลก และดำเนินการแก้ไขปัญหาค้างคองนิวเคลียร์อิหร่าน เป็นต้น พร้อมทั้งประกาศตัวว่าเขาจะเป็นประธานาธิบดีของชาวอเมริกันทุกคน (President for all Americans) ในการผลักดันให้นโยบายการบริหารประเทศของเขาเข้าถึงชาวอเมริกันทุกคน ต่อให้ประชาชนผู้นั้นไม่ได้เลือกเขาก็ตาม แทนที่จะมองประชาชนผู้ที่ไม่ได้เลือกเขาเข้ามาเป็นศัตรูหรือฝ่ายตรงข้าม

3.1.3 ผู้รับสาร (Audience)

ผู้รับสารของต้นฉบับคือชาวอเมริกันและประเทศอื่น ๆ ในโลกที่รับชมหรือรับฟังการถ่ายทอดสดทั้งในสถานที่จริง รวมถึงทางโทรทัศน์หรือทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ด้วย

3.1.4 สื่อ (Medium/Channel)

สุนทรพจน์แรกของไบเดนในวันที่ 20 มกราคม 2021 ร่างขึ้นโดยวินัย เรดดี (Vinay Reddy) นักร่างสุนทรพจน์ชาวสหรัฐเชื้อสายอินเดียและที่ปรึกษาทำเนียบขาวด้านการร่างสุนทรพจน์ ไมค์ โดนิลอน (Mike Donilon) ที่ปรึกษาอาวุโสของไบเดน แอนโทนี บลิงเคน (Anthony Blinken) ว่าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา และรอน เคลน (Ron Klain) หัวหน้าคณะทำงานของไบเดน สุนทรพจน์แรกนี้มีความยาวทั้งสิ้น 2,514 คำ ใช้เวลากล่าวทั้งสิ้น 21 นาที ตั้งแต่เวลา 11:52 น. ถึง 12:13 น. ตามเวลาท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีรูปแบบการสื่อสารโดยปากเปล่า และมีการใช้อัจฉริยะภาษาเข้ามาประกอบเช่น การใช้สีหน้า น้ำเสียง และท่าทาง เป็นต้น

3.1.5 สถานที่ (Place of Communication)

ตัวบทนี้ร่างขึ้นและกล่าวในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของไบเดนที่อาคารรัฐสภาในกรุงวอชิงตัน ดีซี เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2021 โดยมีการถ่ายทอดสดจากสถานที่จัดพิธีผ่านสื่อต่าง ๆ ไปยังผู้ชมทุกที่ทั่วประเทศและทั่วโลก เช่น ทางโทรทัศน์ ทางวิทยุ หรือช่องทางออนไลน์

3.1.6 เวลา (Time of Communication)

ตัวบทนี้กล่าวในปี 2021 ซึ่งเป็นช่วงเวลาในยุคปัจจุบัน ในตัวบทมีการกล่าวถึงเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบันเพื่อให้ผู้รับสารเห็นภาพและมีความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ภาษาที่ใช้ในตัวบทเป็นภาษาที่ใช้ในยุคปัจจุบัน

3.1.7 โอกาสพิเศษในการสื่อสาร (Motive of Communication)

ตัวบทนี้กล่าวในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของไบเดน ซึ่งถือว่าเป็นหมุดหมายแรกของการเข้ารับตำแหน่งและทำงานของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาในอีกสี่ปีข้างหน้า เพื่อเป็นการบอกกล่าวให้ประชาชนและโลกได้รู้ว่าประธานาธิบดีคนใหม่มีนโยบายและความคิดต่อประเทศชาติและต่อโลกอย่างไรบ้าง พร้อมทั้งกล่าวขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกคนทุกฝ่ายและกล่าวอวยพรประเทศชาติไปด้วย

3.1.8 หน้าที่ของตัวบท (Text Function)

หน้าที่ของตัวบทนี้คือตัวบทประเภทโน้มน้าว หรือ Appellative Function เนื่องจากผู้สื่อสารได้ร้องขอประชาชนให้ละทิ้งซึ่งความขัดแย้งและหันหน้ามาสมัครสมานสามัคคีกันเพื่อเผชิญหน้ากับภัยอันตรายต่าง ๆ เช่น วิกฤติการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ปัญหาความแตกแยกในสังคม ความรุนแรงภายในประเทศ แนวคิดการเมืองสุดโต่ง ลัทธิเชิดชูผิวขาว การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ตลอดจนการเหยียดสีผิวและเชื้อชาติ เป็นต้น

ทั้งนี้ เมื่อแปลเป็นภาษาปลายทาง หน้าที่ของตัวบท คือ ตัวบทเน้นการให้ข้อมูล หรือ Informative Text เนื่องจากตัวบทนี้มีจุดประสงค์เพื่อเน้นการให้ข้อมูลต่าง ๆ แก่ผู้อ่านหรือผู้รับสาร ซึ่งเป็นชาวไทย

3.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบภายในตัวบท

ในลำดับต่อไป ผู้วิจัยจะวิเคราะห์องค์ประกอบภายนอกตัวบทซึ่งประกอบด้วย หัวข้อเรื่อง เนื้อหาของตัวบท สิ่งทีละไว้ในฐานที่เข้าใจ โครงสร้างของตัวบท อวัจนภาษา ศัพท์ โครงสร้างประโยค และลักษณะเหนือหน่วยเสียง

3.2.1 หัวข้อเรื่อง (Subject Matter)

เนื่องจากตัวบทนี้เป็นสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่ ดังนั้นหัวข้อเรื่องของตัวบทนี้ย่อมเป็นการบอกกล่าวแก่ชาวอเมริกันและชาวโลกได้รับรู้ว่า สหรัฐอเมริกาและโลกใบนี้ได้มีประธานาธิบดีผู้เข้ารับตำแหน่งใหม่แล้ว ซึ่งตำแหน่งนี้เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญและทรงอิทธิพลเป็นอย่างยิ่งไม่เพียงต่อชาวอเมริกันแต่ยังมีความสำคัญต่อโลกใบนี้อีกด้วย อีกทั้งยังแสดงถึงความรู้สึกนึกคิด ความตั้งใจและปณิธานของผู้ส่งสารที่มุ่งมั่นจะลงมือทำทุกสิ่งเพื่อประเทศชาติ

3.2.2 เนื้อหาของตัวบท (Content)

ตัวบทนี้มีความยาว 2,514 คำ แบ่งออกเป็น 26 ย่อหน้า ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบ่งตัวบทออกเป็น 3 ช่วงดังนี้ ในช่วงที่หนึ่ง (ย่อหน้าที่ 1-10) เริ่มต้นด้วยการกล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมพิธีและบอกกล่าวให้โลกรู้ว่าวันแห่งประชาธิปไตย วันแห่งประวัติศาสตร์และวันแห่งความหวังของชาติได้เดินทางมาถึงแล้ว และยังเน้นย้ำว่าประชาธิปไตยเป็นสิ่งที่มีค่าและเปราะบางควรค่าแก่การรักษาไว้เป็นอย่างดี ตลอดจนกล่าวขอบคุณประธานาธิบดีคนก่อน พร้อมทั้งบ่งชี้ถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ประเทศชาติต้องเผชิญตลอดระยะเวลาหลายปีโดยการหยิบยกเหตุการณ์ประวัติศาสตร์มาประกอบ และภาระหน้าที่ที่ชาวอเมริกันทุกคนจำเป็นต้องร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา ก่อร่างสร้างประเทศโดยใช้ความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวเท่านั้น

ช่วงที่สอง (ย่อหน้าที่ 11-19) ผู้ส่งสารขอความร่วมมือจากชาวอเมริกันและให้คำมั่นสัญญาว่าจะสร้างสังคมที่เป็นอยู่ให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิมเพื่ออนุชนคนรุ่นหลัง ตลอดจนเรียกร้องให้ชาวอเมริกันทุกคนมีความเคารพ ยอมรับฟัง ยอมรับ และให้เกิดเกียรติซึ่งกันและกัน พร้อมละทิ้งซึ่งความขัดแย้งเพื่อมารวมแรงร่วมใจกันทำงานเพื่อผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ ที่ประเทศชาติกำลังเผชิญอยู่ไปด้วยกัน นอกจากนี้ผู้ส่งสารยังได้แสดงออกซึ่งความหวังที่จะเห็นประเทศชาติเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม และยังให้สัญญาว่าเขาจะเป็นประธานาธิบดีของชาวอเมริกันทุกคน แม้ว่าจะมีชาวอเมริกันบางคนที่ไม่ได้ลงคะแนนให้เขาก็ตาม

ในช่วงที่สาม (ย่อหน้าที่ 20-26) ผู้ส่งสารได้ตั้งคำถามถึงอนาคต ตลอดจนบททดสอบและความท้าทายต่าง ๆ ที่กำลังรอคอยอยู่ข้างหน้าว่าสังคมและประเทศชาติจะผ่านพ้นช่วงเวลาที่ยากลำบากแสนสาหัสนี้ไปด้วยกันได้หรือไม่ และเชิญชวนชาวอเมริกันทุกคนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการ

เขียนประวัติศาสตร์หน้าใหม่แห่งความหวังนี้ไปด้วยกัน และปิดท้ายด้วยการกล่าวอ้อนวอนต่อพระเจ้า เป็นเจ้าให้ปกป้องและคุ้มครองประเทศชาติและกองทัพ พร้อมทั้งกล่าวขอบคุณประเทศชาติ

3.2.3 สิ่งทีละไว้ในฐานที่เข้าใจ (Presuppositions)

เนื่องจากตัวบทนี้เป็นตัวบทที่มีความเกี่ยวข้องในสาขารัฐศาสตร์และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และยังมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากผู้รับสารที่อยู่ในภาษาปลายทาง ดังนั้นผู้แปลและผู้รับสารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องประวัติศาสตร์ การเมืองโลก และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ตลอดจนเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงแบ่งสิ่งที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

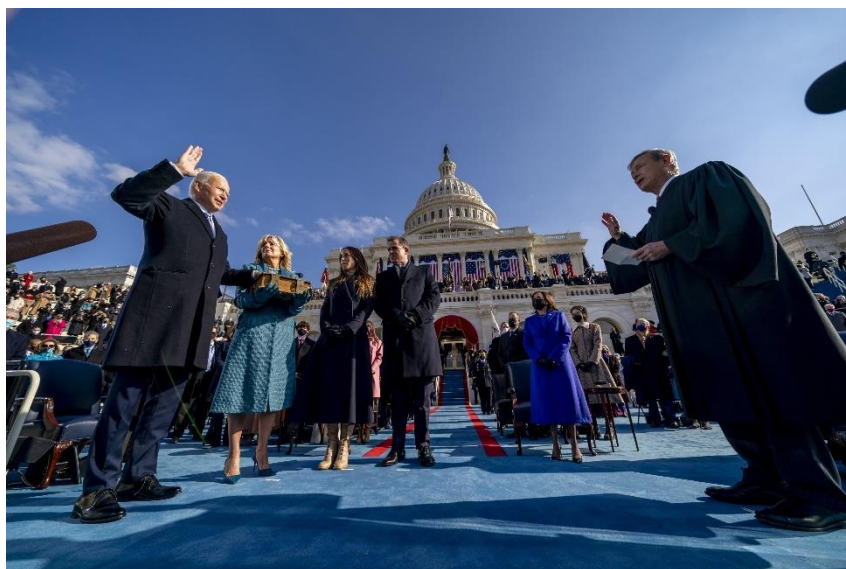
บุคคล

- 1) **I thank my predecessors of both parties for their presence here today.** (ย่อหน้า 3)

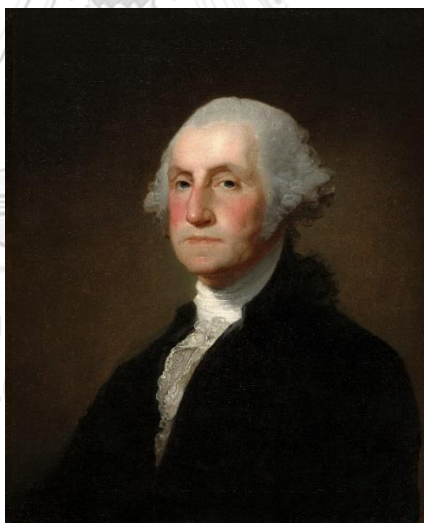
คำว่า “Predecessors” ที่ปรากฏในตัวบทนี้หมายถึงอดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาทั้งพรรครีพับลิกันและพรรคเดโมแครตที่ผู้ส่งสารได้กล่าวขอบคุณที่เดินทางมาร่วมในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง ประกอบด้วยอดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ได้แก่ บิล คลินตัน จอร์จ ดับเบิลยู บุช และ บารัค โอบามา เช่นเดียวกับไมค์ เพนซ์ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีต่อจากไบเดนและแดน เควลา อดีตรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาในสมัยประธานาธิบดีจอร์จ เอช. ดับเบิลยู บุช ซึ่งเป็นอดีตรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาที่ยังมีชีวิตอยู่ที่เดินทางมาร่วมในพิธีนี้เพียงคนเดียว

ในขณะที่โดนัลด์ ทรัมป์ปฏิบัติไม่เข้าร่วมในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งซึ่งเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่ประธานาธิบดีที่กำลังจะพ้นจากตำแหน่งถือปฏิบัติมาตลอด โดยเขาและเมลาเนียผู้เป็นภรรยาได้เดินทางออกจากกรุงวอชิงตัน ดีซี ไปยังฐานทัพอากาศแอนดรูว์ส เพื่อโดยสารเครื่องบินแอร์ฟอร์ซวันซึ่งเป็นเครื่องบินประจำตำแหน่งของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเดินทางไปยังมาร์อะลาโก (Mar-a-Lago) ซึ่งเป็นบ้านพักตากอากาศส่วนตัวของเขาที่มลรัฐฟลอริดา (Florida) ก่อนเริ่มพิธีไม่นานนัก

- 2) **“I’ve just taken the sacred oath each of those patriots has taken – the oath first sworn by George Washington...”** (ย่อหน้า 4)

ภาพที่ (1) ผู้ส่งสารขณะกล่าวคำสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี
ที่มา <https://apnews.com/article/joe-biden-donald-trump-new-york-ronald-reagan-television-cebdb622a8d8e93fd01f4820d559c9d3>

ภาพที่ (2) จอร์จ วอชิงตัน

ที่มา <https://www.nga.gov/collection/art-object-page.178198.html>

คำว่า “Sacred oath each of those patriots has taken” ที่ผู้ส่งสารกล่าวถึงในตัวบทคือคำกล่าวสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา โดยรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา หมวด 2 มาตรา 1 กำหนดให้ประธานาธิบดีที่ได้รับเลือก (President-elect) ต้องกล่าวคำสาบานตนก่อนเข้ารับตำแหน่ง โดยในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาที่จัดขึ้นใน

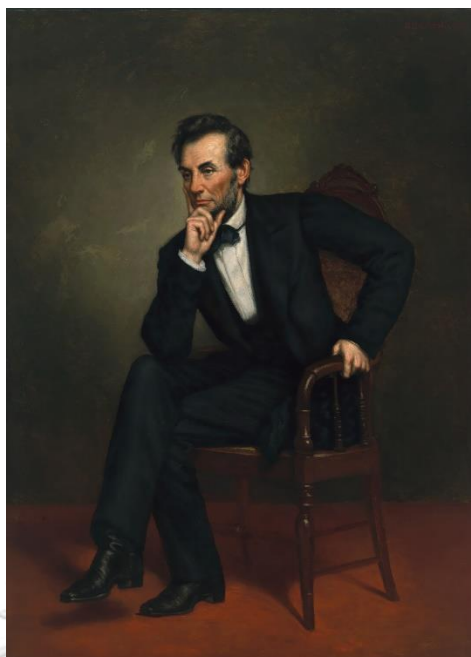
วันที่ 20 มกราคมของทุก ๆ 4 ปี (หากวันที่ 20 มกราคมในปีใดตรงกับวันอาทิตย์ ประธานาธิบดีที่ได้รับเลือกจะต้องกล่าวคำสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเป็นการส่วนตัวก่อน จากนั้นจึงจะกล่าวสาบานตนเข้ารับตำแหน่งอย่างเป็นทางการและมีพิธีการและการเฉลิมฉลองต่าง ๆ ในวันถัดไป)

ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งนั้น รองประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือก (Vice President-elect) จะเป็นผู้กล่าวสาบานตนเข้ารับตำแหน่งก่อน โดยมีตุลาการสมทบในศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกา (Associate Justice of the Supreme Court of the United States) เป็นผู้ประกอบพิธี จากนั้นประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกจึงจะกล่าวสาบานตนเข้ารับตำแหน่งตามลำดับ โดยมีประธานศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกา (Chief Justice of the United States) เป็นผู้ประกอบพิธี ซึ่งประธานาธิบดีผู้ได้รับเลือกจะต้องยกมือขวาขึ้นและวางมือซ้ายบนคัมภีร์ไบเบิลที่เป็นสมบัติของตนหรือของครอบครัวหรือใช้คัมภีร์ไบเบิลของอดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา เช่น George Washington Inaugural Bible หรือ Lincoln Bible โดยไม่เปิดตัวเล่มหรือเปิดไปที่หน้าที่ตนเห็นว่ามีสำคัญก็ได้ พร้อมทั้งกล่าวคำสาบานตนตามประธานศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกาดังนี้

“I (ชื่อ-สกุลของผู้สาบาน) do solemnly swear (or affirm), that I will faithfully execute the office of the President of the United States, and will to the best of my ability to preserve, protect and defend the Constitution of the United States. So, help me God.”

เมื่อกล่าวคำสาบานตนเข้ารับตำแหน่งจบแล้ว วงดุริยางค์เหล่าทัพจะบรรเลงเพลง Ruffles and flourishes สี่ครั้งตามด้วยเพลง Hail to the Chief และยิงสลุต 21 นัดเพื่อเป็นเกียรติยศแก่ประธานาธิบดีคนใหม่ (ในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของผู้สังสาร ได้เปลี่ยนการยิงสลุต 21 นัดไปจัดในช่วงพิธีวางพวงมาลาที่หลุมฝังศพทหารนิรนาม ณ สุสานแห่งชาติอาร์ลิงตันแทน)

นอกจากนี้ผู้สังสารยังได้กล่าวถึงจอร์จ วอชิงตัน (22 กุมภาพันธ์ 1732- 14 ธันวาคม 1799) ผู้ที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกาจากความเป็นผู้นำในช่วงแรกของการก่อตั้งประเทศ ซึ่งวอชิงตันเคยดำรงตำแหน่งที่มีความสำคัญหลายตำแหน่งด้วยกัน เช่น อดีตแม่ทัพกองทัพอากาศพื้นทวีป (Continental Army) ในสงครามประกาศอิสรภาพสหรัฐอเมริกา ประธานที่ประชุมยกร่างรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกา ตลอดจนประธานาธิบดีคนแรกของสหรัฐอเมริกา (ดำรงตำแหน่งระหว่าง 30 เมษายน 1789-4 มีนาคม 1797) อีกทั้งยังได้รับการยกย่องเป็นหนึ่งในคณะบิดาผู้ก่อตั้งสหรัฐอเมริกา (Founding Fathers of the United States)

ภาพที่ (3) อับราฮัม ลินคอล์น

ที่มา https://npg.si.edu/object/npg_NPG.65.50

- 3) “In another January, on New Year’s Day in 1863, **Abraham Lincoln** signed the Emancipation Proclamation.” (ย่อหน้าที่ 8)

อับราฮัม ลินคอล์น (12 กุมภาพันธ์ 1809-15 เมษายน 1865) อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนที่ 16 (ดำรงตำแหน่งระหว่าง 4 มีนาคม 1861-15 เมษายน 1865) คือประธานาธิบดีที่ชาวอเมริกันให้ความเคารพและยกย่องมากที่สุดจากผลสำรวจทั้งเชิงวิชาการและผลสำรวจความคิดเห็นหลาย ๆ สำนัก เนื่องจากเป็นผู้ยกเลิกระบบทาสที่ทำให้ชาวอเมริกันผิวสีมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับชาวอเมริกันผิวขาว และยังมี ความพยายามที่จะรักษาความเป็นเอกภาพของชาติและนำพาประเทศชาติก้าวข้ามสงครามกลางเมืองเพื่อรวมชาติสหรัฐที่แตกแยกเป็นฝ่ายสหพันธรัฐและฝ่ายสมาพันธรัฐในขณะนั้นให้กลับมาเป็นหนึ่งเดียว

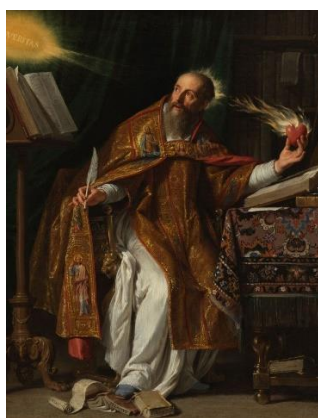

ภาพที่ (4) จิมมี คาร์เตอร์

ที่มา <https://www.whitehouse.gov/about-the-white-house/presidents/james-carter/>

- 4) “ – as does **President Carter**, who I spoke with last night, who cannot be with us today...” (ย่อหน้าที่ 3)

เจมส์ เอิร์ล คาร์เตอร์ จูเนียร์ (James Earl Carter Jr.) หรือ จิมมี คาร์เตอร์ (เกิดวันที่ 1 ตุลาคม 1924) อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนที่ 39 (ดำรงตำแหน่งระหว่าง 20 มกราคม 1977- 20 มกราคม 1981) และยังเป็นอดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาที่มีอายุโสมมากที่สุดที่ยังมีชีวิตอยู่ เขาไม่สามารถเดินทางมาเข้าร่วมในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของไบเดนได้ เนื่องจากมีปัญหาสุขภาพ ภาพประกอบกับมีอายุมากถึง 97 ปีแล้ว

ภาพที่ (5) นักบุญออกัสตินแห่งฮิปโป (Saint Augustine of Hippo)

ที่มา <https://www.britannica.com/biography/Saint-Augustine>

5) Many centuries ago, **St. Augustine**, a saint in my church, wrote that a people was a multitude defined by the common objects of their love. (ย่อหน้าที่ 14)

คำว่า “Saint of my church” ที่ผู้ส่งสารกล่าวถึงในดัวบทคือนักบุญในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มบุคคลที่หลากหลายและมีเรื่องราวที่น่าสนใจ เช่น มรณสักขี พระมหากษัตริย์ พระราชินี ผู้สอนศาสนา นักเทววิทยา นางชีและบาทหลวง รวมถึงบุคคลธรรมดาที่เสียสละตนเองหรืออุทิศชีวิตเพื่อศาสนาและพระเจ้า เป็นต้น นักบุญที่ผู้ส่งสารได้หยิบยกขึ้นมากล่าวถึงคือ นักบุญออกัสตินแห่งฮิปโป (Saint Augustine of Hippo) นักเทววิทยาและหนึ่งในบิดาจารย์ลาตินแห่งคริสตจักร (Latin Christian Father) ท่านเกิดที่ประเทศแอลจีเรียในแอฟริกาเหนือในยุคของจักรวรรดิโรมันเมื่อปี 354 ก่อนที่ท่านจะเข้าพิธีรับศีลล้างบาปเป็นคริสต์ศาสนิกชนท่านเคยนับถือศาสนา маниกิ (Manichaeism) และยังได้เคยไปศึกษาวิชาวาทวิทยาที่นครคาร์เธจ (ปัจจุบันอยู่ในประเทศโมร็อกโก) ท่านได้หันมาเข้ารับเป็นคริสต์ศาสนิกชนและเข้าพิธีรับศีลล้างบาปที่มีลานโดยนักบุญเซนต์แอมโบรสน์ในปี 387 ก่อนที่จะเดินทางกลับมารับตำแหน่งเป็นบิชอปแห่งฮิปโปในปี 396 จนกระทั่งมรณภาพในปี 430 ระหว่างที่เมืองฮิปโปมีการสู้รบติดพันกับชนเผ่าแวนดัล (Vandals) ท่านมีงานประพันธ์ที่เป็นที่รู้จักหลายเรื่อง เช่น คำสารภาพบาป (Confession) เทวนคร (City of Gods) ว่าด้วยพระตรีเอกภาพ (On the Trinity) และหลักคำสอนเกี่ยวกับศาสนาคริสต์และคริสตศาสนธรรม (On Christian Doctrine) เป็นต้น

ภาพที่ (6) มาร์ติน ลูเทอร์ คิง จูเนียร์

ที่มา https://www.independent.co.uk/news/long_reads/martin-luther-king-i-have-a-dream-speech-greatest-of-all-time-washington-dc-1963-50th-anniversary-death-a8280296.html

- 6) “Here we stand looking out in the great mall where **Dr. King** spoke of his Dream.”
(ย่อหน้าที่ 12)

ข้อความข้างต้นนี้กล่าวถึง มาร์ติน ลูเทอร์ คิง จูเนียร์ (Martin Luther King Jr.) หรือ ดร. คิง (15 มกราคม 1929-4 เมษายน 1968) ศาสนาจารย์ (Minister) ในศาสนาคริสต์นิกายแบปติสต์ และนักณรงค์เรียกร้องสิทธิพลเมืองและความเสมอภาคให้แก่ชาวอเมริกันผิวสีและชาวอเมริกันผิวขาวในช่วงทศวรรษที่ 1950 ถึง 1960 โดยการใช่วิธีประท้วงอย่างสันติซึ่งส่งผลให้เขาได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพในปี 1964 และเป็นบุคคลที่อายุน้อยที่สุดในขณะนั้นที่ได้รับรางวัลดังกล่าว โดยเหตุการณ์ในตัวเองที่ผู้ส่งสารสื่อความถึงนั้นคือเหตุการณ์ March on Washington ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 1963 ที่หน้าอนุสรณ์สถานลินคอล์น (Lincoln Memorial) กรุงวอชิงตัน ดีซี โดยเป็นการชุมนุมเพื่อต่อต้านการเหยียดเชื้อชาติและแสดงพลังสนับสนุนร่างรัฐบัญญัติว่าด้วยกฎหมายสิทธิพลเมืองที่กำลังอยู่ในระหว่างการอภิปรายในรัฐสภา มีผู้เข้าร่วม 250,000 คน ในวันนั้นเขาได้กล่าวสุนทรพจน์ “I have a dream” หรือ “ข้าพเจ้ามีความฝัน” ซึ่งในเวลาต่อมาได้กลายเป็นสุนทรพจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของศตวรรษที่ 20 เนื่องจากเป็นสุนทรพจน์ที่มีพลังและมีจิตวิญญาณ อีกทั้งยังมี

ผลกระทบต่อสังคมอเมริกันในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษที่ 20 อีกเช่นกัน เนื่องจากคิงไม่ได้มองชาวอเมริกันผิวขาวเป็นศัตรู ซึ่งชาวอเมริกันผิวขาวและผิวสีอื่นทุกคนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวนี้ได้อีกด้วย ดังนั้นถือว่าทุกฝ่ายต่างได้ประโยชน์จากการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธินี้ได้อย่างเท่าเทียมกันนั่นคือการรวมสังคมอเมริกันที่แตกแยกจากการแบ่งแยกผิวสีให้กลับมาเป็นหนึ่งเดียวกันได้นั่นเอง

เหตุการณ์

ภาพที่ (7) เหตุการณ์บุกปิดล้อมอาคารรัฐสภาสหรัฐ กรุงวอชิงตัน ดีซี ของกลุ่มผู้สนับสนุนอดีตประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2021

ที่มา <https://www.pbs.org/newshour/politics/how-the-attack-on-the-u-s-capitol-unfolded>

- 7) “From now, on this hallowed ground – where, just few days ago, violence sought to shake the Capitol’s very foundation...” (ย่อหน้าที่ 2)

เหตุการณ์แรกๆที่ผู้สังสารได้หยิบยกขึ้นมากล่าวในตัวเองก็คือเหตุการณ์บุกปิดล้อมอาคารรัฐสภาสหรัฐ กรุงวอชิงตัน ดีซี ของกลุ่มผู้สนับสนุนทรัมป์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2021 ก่อนหน้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของผู้สังสารเพียงไม่กี่วัน โดยมีสาเหตุมาจากทรัมป์ออกมาอ้างว่าตนแพ้การเลือกตั้งในครั้งนี้อย่างไรก็ตามเนื่องจากการโง่งมการเลือกตั้งเกิดขึ้นและปลุกระดมให้ผู้สนับสนุนของตนซึ่งประกอบด้วยกลุ่มการเมืองขวาจัดกลุ่มต่าง ๆ เช่น Proud Boys Oath Keepers

และThree Percenters เป็นต้น ออกมาชุมนุมขัดขวางการลงมติรับรองผลเลือกตั้ง ซึ่งส่งผลให้การลงมติรับรองผลการเลือกตั้งต้องล่าช้าและหยุดชะงักไปหลายชั่วโมง พร้อมกับต้องอพยพและคุ้มกันรองประธานาธิบดีไมค์ เพนซ์ แนนซี เพโลซี ประธานสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาทั้งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรไปยังที่ปลอดภัยหรือต้องหลบซ่อนตัวในอาคารรัฐสภาเพื่อความปลอดภัย พร้อมทั้งเกิดการจลาจล ฉกชิงและทำลายทรัพย์สิน ตลอดจนการทำร้ายร่างกายเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้สื่อข่าว จนมีผู้บาดเจ็บและผู้เสียชีวิต จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ทหาร เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำรัฐสภา และกองกำลังพิทักษ์มาตุภูมิ (National Guard) สามารถควบคุมพื้นที่และควบคุมสถานการณ์ให้กลับเข้าสู่สภาวะปกติและการลงมติรับรองผลการเลือกตั้งได้เริ่มต้นอีกครั้งในเวลา 20.00 น. และดำเนินต่อไปจนแล้วเสร็จในเวลา 3.24 น.ตามเวลาท้องถิ่น

ภาพที่ (8) ประกาศเลิกทาส (Emancipation Declaration)

ที่มา <https://www.blackpast.org/african-american-history/emancipation-proclamation-1863/>

- 8) “In another January, on New Year’s Day in 1863, **Abraham Lincoln signed the Emancipation Proclamation.** When he put pen to paper, the president

said, and I quote: “If my name ever goes down into history, it’ll be for this act. And my whole soul is in it” (ย่อหน้าที่ 8)

เหตุการณ์ที่สองที่ผู้สังสารได้หยิบยกมากล่าวถึงในดับทคือการลงนามในประกาศเลิกทาส (Emancipation Declaration) ของประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์นเมื่อวันที่ 1 มกราคมของปี 1863 ขณะที่ลินคอล์นจะลงนามในประกาศ เขาได้กล่าวว่า “หากชื่อของข้าพเจ้าจะเป็นที่จดจำในหน้าประวัติศาสตร์ ก็ย่อมเกิดจากการกระทำนี้และข้าพเจ้าได้ทุ่มเททั้งชีวิตจิตใจให้กับมัน” ลินคอล์นเห็นว่าการประกาศเลิกทาสนี้เป็นมาตรการเฉพาะหน้าในยามสงครามโดยมีผลบังคับใช้เฉพาะในรัฐสมาพันธรัฐที่แยกตัวออกไปเท่านั้น ในขณะที่ในรัฐสหพันธรัฐที่มีพรมแดนติดต่อกับเขตสมาพันธรัฐ (Union Border States) และพื้นที่ของสมาพันธรัฐภายใต้การยึดครองโดยสหพันธรัฐไม่มีผลบังคับใช้ ถึงแม้ว่าในทางปฏิบัติประกาศเลิกทาสจะมีผลที่จับต้องได้และปลดปล่อยทาสผิวสีให้เป็นอิสระได้น้อยก็จริง แต่ในเชิงสัญลักษณ์ถือว่ามีผลสัมฤทธิ์เป็นอย่างมาก ซึ่งประกาศเลิกทาสถือว่าเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของสงครามกลางเมืองสหรัฐที่ดำเนินมาได้สามปี เนื่องจากไม่เพียงแต่รับรองและปลดปล่อยทาสผิวสีในรัฐทางใต้ที่แยกตัวออกไปให้เป็นอิสระเท่านั้น แต่ยังส่งผลให้ประเทศมหาอำนาจเช่น สหราชอาณาจักรและฝรั่งเศสต้องล้มเลิกความคิดที่จะสนับสนุนฝ่ายสมาพันธรัฐเพื่อขยายอำนาจและอิทธิพลของตนไป เนื่องจากทั้งสองประเทศมีจุดยืนต่อต้านระบบทาส หากสนับสนุนฝ่ายสมาพันธรัฐ ย่อมหมายความว่าทั้งสองประเทศสนับสนุนระบบทาสด้วย อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้อดีตทาสผิวสีสมัครเข้าร่วมรบกับฝ่ายสหพันธรัฐหรือฝ่ายเหนือได้ เมื่อสิ้นสุดสงครามกลางเมืองในกองทัพฝ่ายสหพันธรัฐมีทหารผิวสีเข้าร่วมรบในสงครามกลางเมืองถึง 200,000 นาย นอกจากนี้ยังได้ปูทางสู่การเลิกทาสในสหรัฐอเมริกาเป็นการถาวร เนื่องจากดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นว่าประกาศเลิกทาสคือมาตรการเฉพาะหน้าในยามสงคราม เมื่อสงครามสิ้นสุดลงย่อมไม่มีผลบังคับใช้อีก ดังนั้นลินคอล์นและคณะรัฐบาลตลอดจนกลุ่มพันธมิตรในสภาองเกรสจึงได้ดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 13 (13th Amendment) โดยยกเลิกระบบทาสซึ่งผ่านมติเห็นชอบของสภาองเกรสในเดือนมกราคม 1865 และได้รับการรับรองในเดือนธันวาคมปีเดียวกัน

9) “Through the Civil War, the Great Depression, World War, 9/11, through struggle, sacrifice and setbacks, our better angels have always prevailed...” (ย่อหน้าที่ 10)

เหตุการณ์ที่สามที่ผู้สังสารกล่าวถึงในดับท คือสงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกาอันเกิดจากความขัดแย้งเรื่องการเมืองของระบบทาสที่ยืดเยื้อมาเป็นเวลานานนับแต่ก่อตั้งประเทศระหว่างรัฐ

ทางเหนือและรัฐทางใต้ แม้ว่าจะมีความพยายามในการสร้างการประนีประนอมกันทั้งสองฝ่ายก็ตาม แต่กลับลงท้ายด้วยความล้มเหลว เนื่องจากเศรษฐกิจของรัฐทางเหนือพึ่งพาอุตสาหกรรมและการผลิตเป็นหลักจึงส่งผลให้รัฐทางเหนือมีความเจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ในขณะที่เศรษฐกิจของรัฐทางใต้พึ่งพาการเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกฝ้ายซึ่งต้องอาศัยแรงงานทาสเป็นจำนวนมาก ประกอบกับในขณะนั้นมีมลรัฐเกิดใหม่ที่ขอเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนมาก ทั้งมลรัฐทางเหนือและมลรัฐทางใต้ต่างมีมุมมองในเรื่องการมีอยู่ของระบบทาสที่แตกต่างกันไป ซึ่งมลรัฐทางใต้อยากให้มลรัฐใหม่นั้นเป็นรัฐที่มีทาส ในขณะที่มลรัฐทางเหนือกลับไม่อยากจะให้มีมลรัฐที่มีทาส พร้อม ๆ กับที่กระแสเรียกร้องให้ยกเลิกระบบทาส (Abolitionism) เริ่มเติบโตมากขึ้นในมลรัฐทางเหนือ ยังส่งผลให้มลรัฐทางใต้เกิดความหวาดเกรงว่ารัฐบาลกลางมีความพยายามที่จะยกเลิกระบบทาส จนกระทั่งความขัดแย้งมาถึงจุดแตกหัก เมื่ออับราฮัม ลินคอล์น ผู้สมัครเลือกตั้งประธานาธิบดีจากพรรครีพับลิกันที่มีจุดยืนในการยกเลิกระบบทาสได้รับเลือกให้เป็นประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา จึงส่งผลให้รัฐทางใต้ทั้ง 11 รัฐประกาศแยกตัวออกจากสหรัฐอเมริกา (Secession) ไปตั้งเป็นประเทศใหม่ใช้ชื่อว่า “สมาพันธรัฐอเมริกา” (Confederate States of America) โดยที่สงครามกลางเมืองนี้ดำเนินไปเป็นเวลาทั้งสิ้น 4 ปี ตั้งแต่ปี 1861-1864 ซึ่งสิ้นสุดลงด้วยชัยชนะของฝ่ายเหนือและรัฐทางใต้ที่แยกตัวออกไปได้รับอนุญาตให้กลับเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของสหรัฐอเมริกาอีกครั้งพร้อม ๆ กับการฟื้นฟูประเทศขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ลำดับต่อมา ผู้สังสารได้กล่าวถึงเหตุการณ์วิกฤติเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ที่เกิดจากตลาดหุ้นวอลล์สตรีทล่ม (Wall Street Crash) ในปี 1929 ซึ่งส่งผลให้ผู้คนสูญเสียความเชื่อมั่นในทางเศรษฐกิจ โดยส่งผลให้การใช้จ่ายและการลงทุนลดลงอย่างรวดเร็วและทั่วโลกพลอยได้รับผลกระทบจากวิกฤติครั้งนี้ด้วยอีกเช่นกัน หากแต่วิกฤตินี้ได้สิ้นสุดลงเพียงไม่กี่ปีก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 จะเริ่มต้นขึ้น ซึ่งในสหรัฐอเมริกาวิกฤตินี้สิ้นสุดลงจากโครงการ New Deal ของประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี. รูสเวลต์ที่ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินและการสร้างงานในด้านต่าง ๆ

จากนั้น ผู้สังสารหยิบยกเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ขึ้นมา เนื่องจากสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมรบในฝ่ายสัมพันธมิตรในสงครามโลกทั้งสองครั้ง โดยสงครามโลกครั้งที่หนึ่งในช่วงแรกสหรัฐอเมริกายังคงวางตนเป็นกลางไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่เมื่อเรือดำน้ำเยอรมันยิงตอร์ปิโดล่มเรือโดยสารลูซิตาเนียของอังกฤษส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต 1,198 ราย โดยเป็นชาวอเมริกัน 128 ราย ส่งผลให้สหรัฐอเมริกาคัดความสัมพันธ์ทางการทูตและประกาศสงครามกับเยอรมนีในวันที่ 6

เมษายน 1917 ในส่วนของสงครามโลกครั้งที่สองนั้น ภายหลังจากที่กองเรือแปซิฟิกของสหรัฐที่ฐานทัพเรือเพิร์ล ฮาร์เบอร์ถูกโจมตีโดยกองทัพญี่ปุ่นในวันที่ 7 ธันวาคม 1941 สหรัฐอเมริกาได้ประกาศสงครามกับญี่ปุ่นในวันถัดมา ซึ่งสามวันถัดมาในวันที่ 10 ธันวาคม 1941 อิตาลีและเยอรมนีก็ได้ประกาศสงครามกับสหรัฐอเมริกา และสหรัฐอเมริกาได้ประกาศสงครามกับอิตาลีกับเยอรมนีเช่นกัน ซึ่งในสงครามโลกครั้งที่หนึ่งมีทหารอเมริกันเสียชีวิต 50,000 นาย ส่วนในสงครามโลกครั้งที่สองมีทหารอเมริกันเสียชีวิตถึง 400,000 นาย

จากนั้นผู้ส่งสารได้หยิบยกเหตุการณ์การก่อการร้าย 9/11 ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่กลุ่มผู้ก่อการร้ายอัลกออิดะฮ์ หรือ อัล-เคตา ก่อเหตุจี้เครื่องบินโดยสารของสายการบินอเมริกันแอร์ไลน์ เที่ยวบินที่ AA11 และสายการบินยูไนเต็ด แอร์ไลน์ เที่ยวบินที่ UA 175 ทั้งสองเที่ยวบินดังกล่าวออกเดินทางจากนครบอสตัน โดยมีจุดหมายปลายทางที่นครลอสแอนเจลิส ฟังก์ชันอาคารแผ่นดินไหวเซนเตอร์ที่นครนิวยอร์กและก่อเหตุจี้เครื่องบินโดยสารของสายการบินอเมริกันแอร์ไลน์ เที่ยวบินที่ AA 77 ซึ่งออกเดินทางจากกรุงวอชิงตัน ดีซี โดยมีจุดหมายปลายทางที่นครลอสแอนเจลิส ฟังก์ชันอาคารเพนตากอนซึ่งเป็นที่ทำการของกระทรวงกลาโหมสหรัฐ กรุงวอชิงตัน ดีซี ในขณะที่ผู้ก่อการร้ายอัลกออิดะฮ์พยายามก่อเหตุจี้เครื่องบินสายการบินยูไนเต็ด แอร์ไลน์ เที่ยวบิน UA93 ซึ่งออกเดินทางจากเมืองนอร์ค (Newark) โดยมีจุดหมายปลายทางที่นครซานฟรานซิสโก โดยคาดว่าเป้าหมายอาจเป็นอาคารรัฐสภาหรือทำเนียบขาวและแคมป์เดวิด บ้านพักประจำตำแหน่งประธานาธิบดีในมลรัฐแมริแลนด์ หรือโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์แห่งใดแห่งหนึ่งตามแนวชายฝั่งตะวันออกของประเทศ หากแต่ผู้โดยสารบนเที่ยวบินนั้นได้ลุกขึ้นมาขัดขวางและพยายามยึดเครื่องบินคืน ส่งผลให้เครื่องบินประสบอุบัติเหตุตกที่ทุ่งราบแห่งหนึ่งใกล้เมืองแซงค์วิลล์ (Shankville) มลรัฐเพนซิลเวเนีย (Pennsylvania) เหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต 3,000 ราย และมีผู้บาดเจ็บถึง 6,000-25,000 ราย โดยหน่วยงานซีไอเอตั้งข้อสังเกตว่ากลุ่มผู้ก่อการร้ายอัลกออิดะฮ์เป็นผู้อยู่เบื้องหลังการก่อการร้ายครั้งนี้ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สหรัฐอเมริกาและประเทศพันธมิตร ตลอดจนประเทศอื่น ๆ เริ่มต้นสงครามต่อต้านการก่อการร้าย (War against Terrorism) ที่ยังคงดำเนินมาจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ (9) เหตุการณ์การขัดขวางการเดินทางขบวนเรียกร้องสิทธิเลือกตั้งของสตรีก่อนหน้าวันสาบานตน
เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสัน วันที่ 3 มีนาคม 1913

ที่มา

<https://www.senate.gov/artandhistory/history/common/image/March1913ParadeLOC.htm>

ภาพที่ (10) กมลา แฮร์ริส รองประธานาธิบดีหญิงคนแรกของสหรัฐอเมริกา

ที่มา <https://www.whitehouse.gov/administration/vice-president-harris/>

10) “Here we stand, where 108 years ago, at another inaugural, thousands of protesters tried to block brave women marching for the right to vote, and

today we marked the swearing in of the first women in American history elected to national office, Vice President Kamala Harris.” (ย่อหน้าที่ 12)

ในต้วบทนี้เห็นได้ว่า ผู้ส่งสารให้ความสำคัญต่อบทบาทของสตรีที่มีต่อประเทศชาติโดยการหยิบยกเหตุการณ์การขัดขวางการเดินทางเพื่อเรียกร้องสิทธิการเลือกตั้งสตรี ซึ่งเหตุการณ์นี้เป็นการเดินทางครั้งใหญ่เพื่อเรียกร้องสิทธิเลือกตั้งของสตรีนำโดยอลิซ พอล (Alice Paul) นักเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิเลือกตั้งสตรี (Suffragist) ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีวูดโรว์ วิลสัน เพียง 1 วัน เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 1913 ซึ่งเหตุการณ์เริ่มต้นขึ้นอย่างสันติโดยกลุ่มผู้เรียกร้องสิทธิได้เดินทางออกจากอนุสรณ์สถานสันติภาพทางฝั่งตะวันตกของอาคารรัฐสภาไปบนถนนเพนซิลเวเนีย (Pennsylvania Avenue) เพื่อมุ่งหน้าไปยังทำเนียบขาว แต่กลับถูกกลุ่มผู้สังเกตการณ์ที่ดูเหตุการณ์อยู่ริมถนนที่เพิ่มจำนวนขึ้นเข้ามาขวางทางเส้นทางจนทำให้ขบวนเดินต่อไปไม่ได้ และการสาบานตนเข้ารับตำแหน่งรองประธานาธิบดีของกมลลา แฮร์ริส อดีตอัยการสูงสุดแห่งรัฐแคลิฟอร์เนียและอดีตสมาชิกวุฒิสภารัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งส่งผลให้เธอเป็นสตรีเชื้อสายแอฟริกัน-เอเชียคนแรกที่ได้ลงเลือกตั้งและดำรงตำแหน่งที่มีความสำคัญระดับชาติ ซึ่งถือว่าเป็นพัฒนาการและการเสริมสร้างสิทธิสตรีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างก้าวกระโดดตลอดระยะเวลา 100 กว่าปีที่ผ่านมา

11) “A once in-a-century virus silently stalks the country has taken as many lives in one year as America lost in all of World War II. Millions of jobs have been lost, hundreds of thousands of businesses closed.” (ย่อหน้าที่ 6)

นอกจากนี้ ผู้ส่งสารยังได้กล่าวถึงวิกฤติการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่เกิดขึ้นเมื่อปลายปี 2019 และกำลังดำเนินอยู่จนถึงปัจจุบัน โดยมีจุดศูนย์กลางการระบาดครั้งแรกที่นครอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน ก่อนที่เชื้อจะแพร่ระบาดไปทั่วโลก ซึ่งในสหรัฐอเมริกาพบผู้ติดเชื้อครั้งแรกที่มลรัฐวอชิงตันเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2020 หลังจากนั้นเพียงไม่กี่เดือน หลาย ๆ มลรัฐ ต่างพบผู้ติดเชื้อและมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนส่งผลให้รัฐบาลสหรัฐต้องประกาศภาวะฉุกเฉินในเดือนมีนาคม โดยออกคำสั่งและมาตรการทางสาธารณสุขต่าง ๆ เช่น การใช้มาตรการเว้นระยะห่างสังคม (Social Distancing) การจำกัดการเดินทางเข้าประเทศในช่องทางต่าง ๆ การสั่งปิดโรงเรียนตลอดจนสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งตลอดการระบาดจนถึงก่อนหน้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของไบเดนนั้นมีจำนวนผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมากไม่ต่างจากจำนวนผู้เสียชีวิตในสงครามโลกครั้งที่ 2

ปัญหาสังคม

- 12) “A cry for racial justice – some four hundred years in the making – moves us: the dream of justice for all will be deferred no longer.” (ย่อหน้าที่ 6)

ผู้ส่งสารได้บ่งชี้ให้เห็นถึงปัญหาสังคมอเมริกันซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เพียงแต่ชาวอเมริกันเท่านั้นที่รับรู้เท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ชาวโลกทุกคนสังเกตเห็นและรับรู้ได้ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ประเด็นแรกคือความเท่าเทียมทางเชื้อชาติ เพราะสหรัฐอเมริกาไม่เพียงแต่ประกอบด้วยชาวอเมริกันผิวขาวเพียงเชื้อชาติเดียวเท่านั้น แต่ยังมีชาวอเมริกันหลากหลายเชื้อชาติและสีผิวอีกด้วย เหตุที่ใช้คำว่า “Some four hundred years in the making” นั้น มีความเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีทาสผิวสีกลุ่มแรกเดินทางมาถึงอาณานิคมเจมส์ทาวน์ (Jamestown) มลรัฐเวอร์จิเนีย (Virginia) เมื่อกว่า 400 ปีที่ผ่านมา นอกจากชาวอเมริกันผิวขาวที่อพยพมาจากประเทศต่าง ๆ ในยุโรปไม่ว่าจะด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น การอพยพมาตั้งถิ่นฐาน การลี้ภัยทางการเมืองหรือศาสนา เป็นต้น ทั้งนี้ ชาวอเมริกันผิวสีต่างถูกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมและถูกกดขี่มาเป็นเวลาหลายร้อยปี ประกอบกับในช่วงหลายปีที่ผ่านมาในสหรัฐอเมริกาเกิดเหตุการณ์หรืออคติความที่เกิดจากความเกลียดชังทางด้านเชื้อชาติบ่อยครั้งขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่ชาวอเมริกันผิวสีที่ตกเป็นเหยื่อเท่านั้น หากแต่ชาวอเมริกันผิวสีอื่นหรือเชื้อชาติอื่นยังคงตกเป็นเหยื่ออีกด้วย ซึ่งผู้ส่งสารกล่าวสรุปในประเด็นนี้ด้วยความตั้งใจที่จะให้ชาวอเมริกันทุกผิวสีมีความสามัคคีและอยู่ร่วมกันอย่างสันตินั่นเอง

- 13) “A cry for survival comes from the planet itself, a cry that can’t be any more desperate or any more clear, and now a rise of political extremism – white supremacy, domestic terrorism that we must confront and that we will defeat.” (ย่อหน้าที่ 7)

ผู้ส่งสารยังชี้ให้เห็นว่าโลกต้องเผชิญกับปัญหาสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อย่างรุนแรงอันเนื่องมาจากอุณหภูมิของโลกที่เพิ่มสูงขึ้นและมลภาวะต่าง ๆ เช่น สภาวะอากาศเปลี่ยนแปลง ภาวะโลกร้อน เป็นต้น แม้กระทั่งลัทธิการเมืองสุดโต่งที่เกิดขึ้นในประเทศ เช่น ลัทธิเชิดชูผิวขาวและการก่อการร้ายภายในประเทศ เช่น การกราดยิงหรือการทำร้ายร่างกายคนต่างผิวสีหรือเชื้อชาติในสถานที่สาธารณะต่าง ๆ เช่น ในโรงเรียนหรือห้างสรรพสินค้าที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา

14) Our history has been a constant struggle between the American ideal that **we're all created equal** and the harsh, ugly reality that **racism, nativism, fear, demonization** have long torn us apart. The battle is perennial and victory is never assured. (ย่อหน้าที่ 10)

ผู้สังสารได้ชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมามีความเท่าเทียมกัน ซึ่งหลักการนี้ได้มีการบัญญัติไว้ในคำแถลงการณ์ประกาศอิสรภาพสหรัฐอเมริกา (Declaration of Independence) จากนั้นผู้สังสารยังได้แสดงให้เห็นถึงความจริงอีกด้านของสังคมอเมริกันที่มีการเหยียดเชื้อชาติอย่างเป็นระบบที่ก่อให้เกิดภาวะชาติภุมินิยม ความกลัว และการจำกัดความให้บางสิ่งบางอย่างมีค่าเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายหรือเป็นปีศาจ กล่าวได้ว่าผู้สังสารจะนำความยุติธรรมทางชนชาติมาเป็นหลักในการบริหารประเทศ ซึ่งต่อจากนี้ไปจำเป็นต้องมีการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมอาญาตลอดจนสิทธิในการลงคะแนนเลือกตั้ง

15) “Folks, this is a time of testing. We face an attack on our democracy and on truth, **a raging virus, a growing inequity, the sting of systemic racism, a climate in crisis, America’s role in the world.**” (ย่อหน้าที่ 20)

นอกจากนี้ ผู้สังสารยังได้บ่งชี้ปัญหาสังคมต่าง ๆ เช่น เชื้อไวรัสโควิด-19 ที่กำลังระบาดอย่างหนักทั่วโลกในขณะนั้น ความไม่เท่าเทียมกันทางสังคมที่เพิ่มสูงขึ้น การเหยียดเชื้อชาติหรือสีผิวอย่างเป็นระบบ และปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง

เหตุการณ์

16) We come together as one nation, under God, indivisible, to carry out the **peaceful transfer of power**, as we **have for more than two centuries.** (ย่อหน้าที่ 2)

ผู้สังสารได้กล่าวถึงประเด็นดังกล่าวว่า พิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่คือสิ่งที่ก่อให้เกิดการถ่ายโอนอำนาจอย่างสันติจากประธานาธิบดีคนเก่าที่กำลังจะพ้นจากตำแหน่งมาสู่ประธานาธิบดีคนใหม่ที่กำลังจะเข้ารับตำแหน่ง กล่าวคือ สิ่งนี้คือการส่งมอบอำนาจของประชาชนให้แก่ผู้ที่จะมาเป็นประธานาธิบดีคนใหม่ ซึ่งการกล่าวคำสาบานตนเข้ารับ

ตำแหน่งนั้นคือการแปลงสภาพของบุคคลธรรมดาให้เป็นประธานาธิบดีอย่างเป็นทางการนั่นเอง ซึ่งสหรัฐอเมริกา มีธรรมเนียมปฏิบัตินี้มาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาสองร้อยปีนับแต่ก่อประเทศเป็นต้นมา

สถานที่

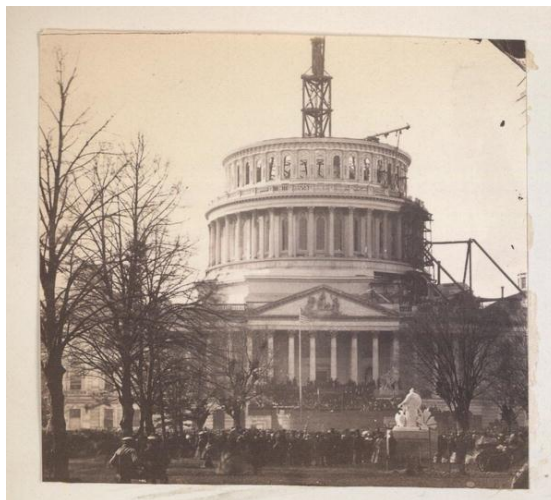
ผู้ส่งสารได้หยิบยกสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงวอชิงตัน ดีซีและพื้นที่โดยรอบมากกว่าในตัวบท ในที่นี้ ผู้วิจัยจะสรุปสถานที่ต่าง ๆ ที่ผู้ส่งสารได้กล่าวถึงดังแผนที่ต่อไปนี้

ภาพที่ (11) แผนที่ National Mall อนุสรณ์สถานต่าง ๆ และอุทยานแห่งชาติอาร์ลิงตัน

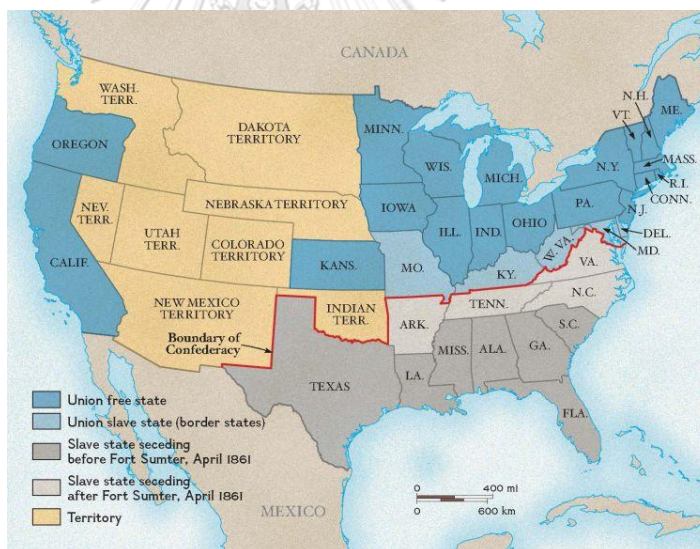
ที่มา <https://store.avenza.com/products/national-mall-and-memorial-parks-us-national-park-service-map>

สถานที่ต่าง ๆ ในกรุงวอชิงตัน ดีซีและพื้นที่โดยรอบที่ผู้ส่งสารได้หยิบยกมากกว่าในตัวบท นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นสถานที่ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา เนื่องจากเกี่ยวข้องกับความสำเร็จและอุทิศตนเพื่อประเทศชาติ เสริมสร้างความสามัคคี และเพื่อเป็นการย้ำเตือนประชาชนในชาติเพื่อเป็นบทเรียนไม่ให้เกิดซ้ำรอยเดิมอีก ดังนี้

ภาพที่ (12) ยอดโดมอาคารรัฐสภาสหรัฐอเมริกาซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการก่อสร้างในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีของอับราฮัม ลินคอล์น วันที่ 4 มีนาคม 1861

ที่มา <https://www.loc.gov/resource/msspin.pin2104/>

ภาพที่ (13) รัฐสหพันธรัฐ หรือ รัฐฝ่ายเหนือ (Union States/ Northern States) ในระหว่างสงครามกลางเมืองสหรัฐอเมริกา

ที่มา <https://education.nationalgeographic.org/resource/union-confederacy>

- 17) “Here we stand in the shadow of **the Capitol dome**, as was mentioned earlier, **completed amid the Civil War**, when **the Union** itself was literally hanging in the balance.” (ย่อหน้าที่ 12)

ผู้ส่งสารได้กล่าวถึงยอดโดมอาคารรัฐสภาสหรัฐอเมริกาที่สร้างแล้วเสร็จในช่วงระหว่างสงครามกลางเมือง (ยอดโดมอาคารรัฐสภาสหรัฐอเมริกาก่อสร้างแล้วเสร็จในปี 1865) อีกทั้งยังได้กล่าวถึงฝ่ายสหพันธรัฐ (Union) หรือ รัฐฝ่ายเหนือในสงครามกลางเมืองสหรัฐซึ่งประกอบด้วยมลรัฐดังต่อไปนี้ ได้แก่ แคลิฟอร์เนีย (California) คอนเนคติกัต (Connecticut) เดลาแวร์ (Delaware) อิลลินอยส์ (Illinois) อินเดียนา (Indiana) ไอโอวา (Iowa) แคนซัส (Kansas) เมน (Maine) แมรีแลนด์ (Maryland) แมสซาชูเซตส์ (Massachusetts) มิชิแกน (Michigan) มินเนโซตา (Minnesota) เนวาดา (Nevada) นิวแฮมป์เชียร์ (New Hampshire) นิวเจอร์ซีย์ (New Jersey) นิวยอร์ก (New York) โอไฮโอ (Ohio) โอเรกอน (Oregon) เพนซิลเวเนีย (Pennsylvania) โรด ไอส์แลนด์ (Rhode Island) เวอร์มอนต์ (Vermont) เวสต์ เวอร์จิเนีย (West Virginia) และ วิสคอนซิน (Wisconsin) ฝ่ายสหพันธรัฐมีเมืองหลวงคือกรุงวอชิงตัน ดีซี (Washington DC)

ภาพที่ (14) ลาน National Mall กรุงวอชิงตัน ดีซี มองจากทางอากาศ
ที่มา <https://www.loc.gov/item/2011634065/>

18) “Here we stand looking out in the great **mall** where Dr. King spoke of his Dream.” (ย่อหน้าที่ 12)

“The great mall where Dr. King spoke of his dream” ที่ผู้ส่งสารหยิบยกมา กล่าวถึงในต้วบหนี่คือลาน National Mall ที่ตั้งอยู่ใจกลางกรุงวอชิงตัน ดีซี โดยมีอาณาบริเวณ ตั้งแต่อาคารรัฐสภาไปจนจรดแม่น้ำโปโตแมก (Potomac River) และรายล้อมไปด้วยพิพิธภัณฑต่าง ๆ และที่ทำการของสถาบันสมิธโซเนียน (Smithsonian Institute) หอศิลป์ อนุสรณ์สถาน

ประติมากรรม อนุสาวรีย์ต่าง ๆ ตลอดจนอาคารที่ทำการรัฐบาลของแต่ละกระทรวง เป็นต้น ซึ่งสถานที่นี้เป็นสถานที่ ๆ ดร. มาร์ติน ลูเทอร์ คิง จูเนียร์ได้กล่าวสุนทรพจน์ “I have a dream” เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 1963 ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงไปแล้วข้างต้น

ภาพที่ (15) สุสานแห่งชาติอาร์ลิงตัน แม่น้ำโปโตแมค และทัศนียภาพกรุงวอชิงตัน ดีซี

ที่มา <https://www.stayarlington.com/directory/arlington-national-cemetery/>

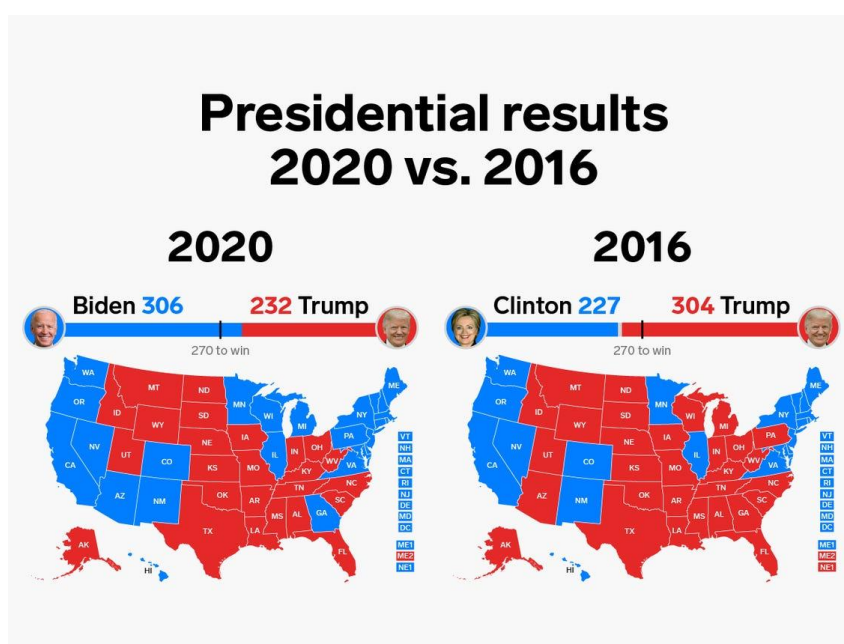
19) “Here we stand across the Potomac from Arlington Cemetery” (ย่อหน้าที่

12)

สถานที่ที่ผู้ส่งสารได้กล่าวถึงนี้คือสุสานแห่งชาติอาร์ลิงตัน (Arlington National Cemetery) ตั้งอยู่ที่เทศมณฑลอาร์ลิงตัน (Arlington County) มลรัฐเวอร์จิเนีย (Virginia) สุสานแห่งนี้ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโปโตแมค (Potomac) บริหารงานโดยทบวงทหารบกสหรัฐอเมริกา (United States Department of Army) สถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ฝังศพทหารสหรัฐ 400,000 นายที่เสียชีวิตจากการรบในทุก ๆ สมรภูมิต่างที่กองทัพสหรัฐเข้าไปมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นทหารประจำการ ทหารเกษียณ ทหารผ่านศึก อดีตนักโทษเชลยศึกสงคราม ตลอดจนสมาชิกครอบครัวของทหารผู้นั้น นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่ฝังศพของบุคคลสำคัญต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกาในทุกวงการ เช่น วิลเลียม โฮเวิร์ด แทฟต์ (William Howard Taft) อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนที่ 27 และอดีตประธานศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกาคนที่ 10 จอห์น เอฟ. เคนเนดี (John F. Kennedy) อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนที่ 35 และแจ็กเคอลีน เคนเนดี (Jacqueline Kennedy) อดีตสุภาพสตรีหมายเลข

หนึ่ง (First Lady of the United States/FLOTUS) ภริยาของประธานาธิบดี จอห์น เอฟ. เคนเนดี และครอบครัวของจอห์น เอฟ. เคนเนดี เช่น วุฒิสมาชิก โรเบิร์ต เอฟ. เคนเนดี (Robert F. Kennedy) และ วุฒิสมาชิก เอ็ดเวิร์ด เคนเนดี (Edward Kennedy) เป็นต้น

ข้อมูลอื่น ๆ

ภาพที่ (16) Red States และ Blue States ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาปี 2016 และ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา [https://www.businessinsider.com/2020-vs-2016-electoral-college-maps-](https://www.businessinsider.com/2020-vs-2016-electoral-college-maps-trump-biden-clinton-president-2020-11)

[trump-biden-clinton-president-2020-11](https://www.businessinsider.com/2020-vs-2016-electoral-college-maps-trump-biden-clinton-president-2020-11)

20) “We must end this uncivil war that pits **red** against **blue**...” (ย่อหน้าที่ 16)

ผู้ส่งสารได้กล่าวเน้นย้ำถึงจุดมุ่งหมายในการสร้างความสามัคคีด้วยการหยุดยั้งความขัดแย้งระหว่างพรรคสีแดงและพรรครีพับลิกัน ซึ่งพรรคสีแดงคือพรรครีพับลิกันซึ่งปัจจุบันเป็นพรรคฝ่ายค้าน และใช้ช้างเป็นสัญลักษณ์ ในขณะที่พรรครีพับลิกันคือพรรคเดโมแครตซึ่งปัจจุบันเป็นพรรครัฐบาล และใช้ลาเป็นสัญลักษณ์ โดยรัฐที่มีผู้ลงคะแนนเสียงเลือกพรรครีพับลิกันมากที่สุดจะเรียกว่า “Red-State” ในขณะที่รัฐที่มีผู้ลงคะแนนเสียงเลือกพรรคเดโมแครตมากที่สุดจะเรียกว่า “Blue-State” ซึ่งคำเรียกนี้เริ่มใช้ครั้งแรกในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาปี 2000 และจะใช้ในการ

เลือกตั้งประธานาธิบดี (Presidential Election) ตลอดจนการเลือกตั้งระดับรัฐอื่น ๆ เช่น การเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา (Senate Election) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives Election) และการเลือกตั้งผู้ว่าการรัฐ (State Governors Election) เป็นต้น

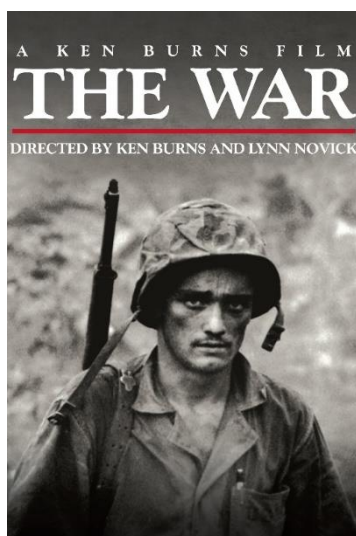
21) Look, folks. All my colleagues I **served with in the House and the Senate** up there, we all understand the world is watching, watching all of us today. So here's my message to those beyond our borders: America has been tested and we've come out stronger for it. **We will repair our alliances and engage with the world once again.** (ย่อหน้าที่ 18)

นอกจากนี้ ผู้ส่งสารได้กล่าวถึงเพื่อนร่วมงานที่เคยร่วมงานในรัฐสภามาก่อน ซึ่งรัฐสภาสหรัฐอเมริกา (United States Congress) ประกอบด้วย 2 สภา ได้แก่ สภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives) และวุฒิสภา (House of Senate)

สภาผู้แทนราษฎรสหรัฐประกอบด้วยสมาชิก 435 คน จาก 50 มลรัฐโดยคิดจากสัดส่วนของประชากรทั้งหมดของแต่ละมลรัฐ และมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่สามารถออกเสียงได้ (Non-Voting Members) 6 คน ทำหน้าที่เป็นผู้แทนของกรุงวอชิงตัน ดีซี (District of Columbia/Washington DC) และเปอร์โต ริโก (Puerto Rico) รวมถึงอาณานิคมของสหรัฐอเมริกาอีก 4 แห่ง ได้แก่ อเมริกันซามัว (American Samoa) กวม (Guam) หมู่เกาะเวอร์จินของสหรัฐอเมริกา (US Virgin Island) และหมู่เกาะนอร์ธเทิร์นมาเรียนา (Northern Mariana Islands) โดยมีประธานสภาผู้แทนราษฎร (Speaker of the House) ที่มาจากการเลือกตั้งโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้นำ ทั้งนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรยังอยู่ในลำดับที่สามของลำดับการสืบทอดตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา (United States Presidential Line of Succession) ถัดจากรองประธานาธิบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะมีการเลือกตั้งทุก ๆ สองปี คุณสมบัติของผู้ลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องมีอายุอย่างน้อย 25 ปี เป็นพลเมืองสหรัฐอเมริกาอย่างน้อย 7 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ในมลรัฐที่ตนลงสมัครเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจเฉพาะเป็นของตน เช่น อำนาจการเสนอร่างรัฐบัญญัติงบประมาณ อำนาจการเสนอถอดถอนเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐที่กระทำความผิดต่อวุฒิสภา ตลอดจนอำนาจในการเลือกประธานาธิบดีในกรณีที่คณะผู้เลือกตั้งลงคะแนนเสียงไม่ถึง 270 เสียง (Electoral College tie)

ในขณะที่วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก 100 คน แบ่งออกเป็นมลรัฐละ 2 คน ในอดีตวุฒิสมาชิกจะมาจากการเลือกตั้งของสภานิติบัญญัติแห่งมลรัฐ (State Legislatures) จนกระทั่งในปี 1913 ได้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 17 (17th Amendment) โดยกำหนดให้วุฒิสมาชิกต้องมาจากการเลือกตั้ง โดยมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งวาระละ 6 ปีโดยไม่จำกัดวาระ ในบางครั้งวาระการดำรงตำแหน่งวุฒิสมาชิกมีลักษณะเป็นการดำรงตำแหน่งแบบสลับฟันปลา (Staggering) กล่าวคือ รัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาไม่ได้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาต้องพ้นจากตำแหน่งพร้อมกันทั้งสภา หากแต่ได้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาทยอยพ้นจากวาระทุก ๆ 2 ปี สมาชิกวุฒิสภาจะแบ่งออกเป็นสามกลุ่มเมื่อปรากฏผลการเลือกตั้งวุฒิสภาครั้งแรก ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อดำรงตำแหน่งครบ 2 ปี กลุ่มที่ 2 ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อดำรงตำแหน่งครบ 4 ปี และกลุ่มที่ 3 ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อดำรงตำแหน่งครบ 6 ปี โดยมีรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภา (President of the Senate) อีกตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งประธานวุฒิสภามีอำนาจในการลงมติชี้ขาด (Decisive Vote) ในกรณีที่คะแนนเสียงไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด คุณสมบัติของผู้ลงสมัครวุฒิสมาชิกจะต้องมีอายุอย่างน้อย 30 ปี เป็นพลเมืองสหรัฐอเมริกาอย่างน้อย 9 ปี และมีภูมิลำเนาอยู่ในมลรัฐที่ตนลงสมัครเลือกตั้ง วุฒิสภามีอำนาจเด็ดขาดในการลงมติเห็นชอบต่อคำสั่งแต่งตั้งของประธานาธิบดี (Presidential Appointment) ที่ต้องอาศัยการเห็นชอบ ตลอดจนการให้ความเห็นและการรับรองสนธิสัญญา แต่กระนั้น วุฒิสภายังต้องให้ความเห็นชอบต่อคำสั่งแต่งตั้งของรองประธานาธิบดีและให้การรับรองสนธิสัญญาใด ๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ และยังทำหน้าที่ตัดสินคดีที่เกี่ยวข้องกับการถอดถอนเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐที่สภาผู้แทนราษฎรส่งมาด้วย

นอกจากนี้ ผู้ส่งสารยังได้ส่งสัญญาณถึงการฟื้นฟูความสัมพันธ์กับประเทศพันธมิตรและการกลับมามีส่วนร่วมในเวทีโลก พร้อมทั้งทิ้งท่าทีที่ไม่เป็นมิตรและเย็นชาต่อกลุ่มประเทศพันธมิตรจากการบริหารในยุคของทรัมป์ สืบเนื่องจากบทบาทของสหรัฐอเมริกาในเวทีโลกที่ตกต่ำอย่างถึงที่สุด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อตกลงอีกครั้งเพื่อที่ทำให้ประชาคมโลกกลับมามีความเชื่อมั่นในสหรัฐอเมริกาอีกครั้ง ไบเดนได้ประกาศว่าสหรัฐอเมริกากลับเข้าร่วมในข้อตกลงปารีส และกลับเข้าเป็นสมาชิกขององค์การอนามัยโลกอีกครั้ง กระนั้นก็ยังคงมีความสงสัยว่าเขาจะดำเนินการกับข้อตกลงนิวเคลียร์อิหร่านที่ทรัมป์ถอนตัวออกไปอย่างไร

ภาพที่ (17) ใบปิดภาพยนตร์สารคดี *The War* ที่ใช้เพลง *American Anthem* เป็นเพลงประกอบที่มี
การหยิบยกมากล่าวในตัวของผู้สังสาร
(ที่มา <https://www.pbs.org/show/war/>)

ภาพที่ (18) Norah Jones ผู้ร้องเพลง *American Anthem* เพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง *The War*
(ที่มา <https://healthyceleb.com/norah-jones/>)

22) “The works and prayers of centuries have brought us to this day...What shall be our legacy? What will our children say? ... Let me know in my heart, where my days are through, America, America, I gave my best to you.” (ย่อหน้าที่ 22)

ผู้ส่งสารได้หยิบยกเพลง American Anthem เป็นเพลงประกอบภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “The War” ซึ่งเป็นภาพยนตร์สารคดีที่เกี่ยวข้องกับสงครามโลกครั้งที่สอง กำกับโดยคีย์ เบิร์นส์ (Key Burns) ขับร้องโดยโนราห์ โจนส์ (Norah Jones) นักร้อง นักแต่งเพลง และนักเปียโนชาวอเมริกันเชื้อสายอินเดีย ขึ้นมาในต้วบท เนื่องจากเธอได้ให้สัมภาษณ์ภายหลังจากพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาของโจ ไบเดนว่า “รู้สึกเป็นเกียรติมากที่ได้ขับร้องเพลงที่มีความสำคัญนี้ เนื่องจากเพลง American Anthem เป็นเพลงที่มีความงดงาม มีความหมายและสะท้อนให้เห็นถึงบุคคลหลายกลุ่มได้เป็นอย่างมาก”

3.2.5 โครงสร้างของต้วบท (Text Composition)

เนื่องจากต้วบทนี้เป็นต้วบทประเภทสุนทรพจน์ ดังนั้นผู้วิจัยจะแบ่งโครงสร้างสุนทรพจน์แรกออกเป็นอรรถภาค (Move) ตามที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงไว้ในบทที่ 2 ดังนี้

Move I: การกล่าวทักทาย (Salutation)

อรรถภาคแรกที่ปรากฏในต้วบทนี้เริ่มต้นด้วยการกล่าวทักทายบุคคลสำคัญที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งพร้อมทั้งกล่าวทักทายประชาชนก่อนเป็นอันดับแรก ดังนี้

“Chief Justice Roberts, Vice-President Harris, Speaker Pelosi, Leader Schumer, Leader McConnell, Vice-President Pence, my distinguished guests and my fellow Americans.”

Move II: การแสดงความรู้สึก (Articulating sentiments on the occasion)

จากนั้นผู้ส่งสารได้กล่าวขอบคุณประธานาธิบดีคนก่อน ๆ ของทั้งสองพรรค พร้อมทั้งบอกเล่าความรู้สึกของตน ตลอดจนกล่าวถึงภาระหน้าที่ที่ได้รับมา นั่นคือ การรวมประชาชนและประเทศชาติให้เป็นหนึ่งเดียวกันโดยการสร้างความสามัคคี เช่น

“...I thank my predecessors, of both parties, for their presence here today. I thank them from the bottom of my heart and I know the resilience of our Constitution and the strength of our nation – as does President Carter, whom I

spoke with last night, who cannot be with us today, but whom we salute for his lifetime in service.”

“Today, on this January day, my whole soul is in this: Bringing America together. Uniting our people. And uniting our nation. I ask every American to join me in this cause. Uniting to fight the common foes we face: Anger, resentment, hated, extremism, lawlessness, violence, disease, joblessness, hopelessness.”

Move III: การปลุกจิตสำนึกรักชาติต่อสาธารณชน (Arousing patriotism in citizens)

ในลำดับต่อมา ผู้สังสารได้ปลุกจิตสำนึกรักชาติให้เกิดในหมู่ผู้ฟังผ่านการเชิญชวนและร้องขอให้ประชาชนให้ร่วมมือกับผู้สังสารในการสร้างสังคมที่ดียิ่งกว่าผ่านการใช้เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์มาใช้ประกอบ เช่น

“Through the Civil War, the Great Depression, World War, 9/11, through struggle, sacrifice, and setbacks, our "better angels" have always prevailed. In each of these moments, enough of us came together to carry all of us forward. And, we can do so now.”

Move IV: การประกาศหลักการการเมืองเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารประเทศ (Announcing political principles to guide the new administration)

ในลำดับต่อมา ผู้สังสารได้ประกาศหลักการการเมืองอันเป็นแนวทางในการบริหารประเทศกับผู้รับสารหรือผู้ฟังโดยการใช้หลักการของสถาบันทางการเมืองอเมริกัน โดยกล่าวว่า เหตุการณ์บุกปิดล้อมอาคารรัฐสภาเพียงไม่กี่วันก่อนหน้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งและใช้ความรุนแรงนั้น จะไม่มีทางขัดขวางการสร้างประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นได้ ไม่ว่าจะช่วงเวลาใดก็ตาม ดังนี้

“And here we stand, just days after a riotous mob thought they could use violence to silence the will of people, to stop the work of our democracy, and to drive us from this sacred ground. That did not happen. It will never happen. Not today. Not tomorrow. Not ever.”

นอกจากนี้ ผู้ส่งสารยังได้ใช้วิธีการหรือนโยบายการปกครองในการแก้ไขปัญหาของชาติเพิ่มเติมลงในตัวบทอีกด้วย เช่น

“I understand they worry about their jobs, about taking care of their families, about what comes next. I get it. **But the answer is not to turn inward, to retreat into competing factions, distrusting those who don't look like you do, or worship the way you do, or don't get their news from the same sources you do.**”

Move V: การให้สัญญา (Making Pledges)

ในลำดับต่อมา ผู้ส่งสารกล่าวขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเลือกตั้งและการลงคะแนนที่ผ่านมา พร้อมทั้งให้สัญญากับผู้รับสารหรือผู้ฟังว่าจะประธานาธิบดีของชาวอเมริกันทุกคน ถึงแม้ว่าผู้รับสารจะไม่ได้เลือกเขาก็ตาม และกล่าวเชิญชวนผู้ที่ไม่ได้ลงคะแนนเลือกตั้งให้ผู้ส่งสารให้ก้าวเดินไปพร้อม ๆ กับผู้ส่งสาร ตลอดจนมีความเชื่อมั่นในตัวผู้ส่งสาร เช่น

“To all those who support our campaign I am humbled by the faith you have placed in us. To all those who did not support us, let me say this: Hear me out as we move forward. Take a measure of me and my heart. And if you still disagree, so be it.”

“And I pledge this to you: I will be a President for all Americans. I will fight as hard for those who did not support me as for those who did.”

จากนั้นจึงใช้การตั้งคำถามเพื่อสะท้อนให้เห็นว่าประเทศชาติจะสามารถผ่านพ้นบททดสอบที่มาในรูปแบบของความยากลำบากแสนสาหัสที่ต้องเผชิญมาเป็นระยะเวลาหลายปีได้หรือไม่ เช่น

“Will we rise to the occasion? Will we master this rare and difficult hour? Will we meet our obligations and pass along a new and better world for our children?”

Move VI: การประกาศตนเข้ารับตำแหน่ง (Announcing upon entering office)

ในลำดับต่อมา ผู้ส่งสารประกาศเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่โดย การประกาศตนว่าจะอยู่เคียงข้างประชาชน จะพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญ ประชาธิปไตย และ ประเทศชาติ ตลอดจนเชิญชวนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเขียนประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของ ประเทศชาติซึ่งเป็นประวัติศาสตร์แห่งความรัก ความหวัง ความยุติธรรม และเสียสละ เช่น

“My fellow Americans, I close today where I began, with a sacred oath. Before God and all of you I give you my word. I will always level with you. I will defend the Constitution. I will defend our democracy. I will defend America.”

“And together, we shall write an American story of hope, not fear. Of unity, not division. Of light, not darkness. An American story of decency and dignity. Of love and of healing. Of greatness and of goodness. May this be the story that guides us.

The story that inspires us. The story that tells ages yet to come that we answered the call of history.”

Move VII: การอาศัยอำนาจทางศาสนา (Resorting to religious power)

จากนั้น ผู้ส่งสารได้กล่าวอวยพรและขอพรจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของการปิดท้าย ดังนี้

“May God bless America and may God protect our troops. Thank you, America.”

3.2.6 อวัจนภาษา (Non-Verbal Elements)

ในด้วบทนี้มีอวัจนภาษา ผู้ส่งสารจะอ่านด้วบทในที่สาธารณะและจะมีการใช้ท่าทาง ประกอบเช่น การใช้น้ำเสียงในการเน้นย้ำเมื่อถึงประเด็นที่มีความสำคัญในด้วบท การแสดงสีหน้า การใช้ท่าทางต่าง ๆ เช่น การใช้มือ ดังด้วอย่างต่อไปนี้

นาทีที่ 1.54.09 ผู้ส่งสารผายมือไปยังผู้เข้าร่วมพิธีที่มาจากทั้งพรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกันเพื่อสื่อให้เห็นว่าตนแสดงความขอบคุณผู้เข้าร่วมทั้งหมดจากเบื้องลึกของหัวใจ

นาทีที่ 1.56.25 ผู้ส่งสารแสดงออกถึงสีหน้าที่มีความเคร่งเครียดและเพิ่มโทนเสียงเพื่อสื่อความให้เนื้อหาที่ตนพูดนั้นมีระดับความจริงจังและความสำคัญที่เพิ่มมากยิ่งขึ้น

นาทีที่ 1:59:39 ผู้ส่งสารใช้มือสองข้างเพื่อสื่อถึงการเน้นย้ำประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสามัคคีของคนในชาติ ให้ชนในชาติมีความสมัครสมานสามัคคีกัน พร้อมทั้งยังแสดงให้เห็นว่าหากในสังคมแตกความสามัคคีกันจะเกิดความเสียหายได้ต่อประเทศชาติบ้าง

นาทีที่ 2:01:35 ผู้ส่งสารพามือไปยังทิศทางที่เป็นอาคารรัฐสภาเพื่อสื่อว่าสถานที่แห่งนี้ เป็นสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์และมีความหมายเป็นอย่างยิ่งต่อประวัติศาสตร์ของประเทศชาติ เนื่องจากยอดโดมของอาคารรัฐสภาสร้างเสร็จในช่วงสงครามกลางเมืองสหรัฐ อันเป็นช่วงเวลาประเทศชาติตกอยู่ในช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อภายใต้สถานการณ์ที่มีความล่อแหลมเป็นอย่างมาก

นาทีที่ 2:11:19 ผู้ส่งสารนำมือมาทาบอกเมื่อกล่าวถึงเพลง American Anthem เพื่อสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องด้วยความรักชาติจากข้างในหัวใจออกมา อนึ่ง ท่าทางนี้เป็นท่าที่ชาวอเมริกันนิยมใช้เมื่อกล่าวคำปฏิญาณตนต่อหน้าธงชาติและเมื่อเคารพธงชาติอีกด้วย

ภาพที่ (19) ภาพที่ (20) ภาพที่ (21) ภาพที่ (22) ตัวอย่างการใช้วัจนภาษา

(ที่มา <https://www.youtube.com/@bideninaugural/>)

เกร็ก ฮาร์ดแมน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษากายได้วิเคราะห์และให้ความเห็นถึงการใช้อวัจนภาษาของผู้ส่งสารตลอดการกล่าวสุนทรพจน์แรกในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีว่า ไบเดนมีรูปแบบในการใช้ภาษากายสื่อสารด้วยกันสองรูปแบบ รูปแบบแรกคือ “Come-on-Man” และรูปแบบที่สองคือ “Now-Look” ซึ่งเขาให้ความเห็นว่าการใช้รูปแบบแรกทำให้ไบเดนดูเหมือนว่าไม่มีพลังของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี แต่กระนั้น ไบเดนก็ยังมีความพยายามในการให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดข้อความเป็นอย่างมาก ซึ่งเขาได้ยกตัวอย่างว่าหากโรนัลด์ เรแกน อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา กล่าวสุนทรพจน์แรกของไบเดนแล้ว ย่อมแสดงให้เห็นว่ามีระดับความมีพลังที่ต่ำกว่ามาก นอกจากนี้การใช้มือเพียงข้างเดียวยังส่งผลให้เขาดูเหมือนว่าจิตใจไม่จดจ่ออยู่กับสารที่กำลังส่งไป ขาดความมั่นใจและดูราวกับปิดกั้นตนเอง ซึ่งหากใช้มือพร้อมกันทั้งสองข้างย่อมส่งผลให้สุนทรพจน์แรกมีพลังมากขึ้นกว่านี้ นอกจากนี้การใช้ภาษากายของไบเดนยังไม่สามารถควบคุมช่องว่างที่เขาอยู่ได้ ส่งผลให้ไม่มีพลังในการกล่าวสุนทรพจน์เกือบตลอดเวลา ฮาร์ดแมนยังได้ให้คะแนนของการกล่าวสุนทรพจน์แรกที่ระดับ “C” ซึ่งสามารถมองว่าอยู่ในเกณฑ์ดีและไม่ดีได้ทั้งสองแง่มุม เนื่องจากไบเดนไม่ค่อยมีพลังมากพอในการถ่ายทอดสุนทรพจน์แรกที่มาทาบอกทั้ง ๆ ที่ควรจะได้ดีกว่านี้ หากเทียบกับประธานาธิบดีคนก่อน ๆ อีกทั้งยังให้คำแนะนำว่า ไบเดนควรฝึกฝนการ

กล่าวสุนทรพจน์ให้มากกว่านี้เพื่อให้มีความสามารถทัดเทียมกับผู้นำโลกคนอื่น ๆ เช่น วลาดีเมียร์ ปูติน เป็นต้น

3.2.7 ศัพท์ (Lexis)

เจมส์ ฟาลโลวส์ นักเขียนประจำเว็บไซต์ดิ แอตแลนติก (The Atlantic, 2021) ได้ให้ความเห็นเรื่องการใช้คำศัพท์ในตัวบทนี้ว่า ไบเดนใช้ศัพท์พื้น ๆ (Plain English) และเนื้อหาของสุนทรพจน์แรกมีความตรงไปตรงมาและมีเหตุผล นอกจากนี้เขายังไม่ใช้คำศัพท์ที่มีความลึกซึ้ง มีความดุดัน เกรี้ยวกราด หรือเชิงปลุกกระตมอย่างเช่นที่ทรัมป์ใช้ แต่ไบเดนเลือกที่จะใช้วิธีการแสดงความคิดเห็นหรือความเชื่อของตนต่อปัญหาของชาติอย่างตรงไปตรงมา จึงส่งผลให้คำศัพท์ที่ใช้ในสุนทรพจน์แรกของไบเดนมีอารมณ์ที่เข้ากันและลงตัวกับบุคลิกของผู้กล่าวได้อย่างดี

นอกจากนี้ ไบเดนยังได้ใช้ศัพท์ที่แสดงออกถึงความเป็นจริงในสังคมออกมาในตัวบทผ่านสามชั้นตอนด้วยกัน ได้แก่ การแสดงความเห็นอกเห็นใจในเรื่องความเจ็บปวด ความกลัว ความไม่แน่นอน และความทุกข์ระทมที่ประชาชนต้องฝ่าฟันมาโดยตลอด จากนั้น ยังได้แสดงถึงความเชื่อมั่นที่มีต่อวิถีที่ผ่านไปแล้ว และความเชื่อมั่นว่าสิ่งนั้น ๆ จะต้องสำเร็จ อีกทั้งยังกล่าวถึงแผนการที่จะทำให้ทุกสิ่งลุล่วงไปได้ เช่น

“Through the Civil War, the Great Depression, World War, 9/11, through struggle, sacrifice and setbacks, our better angels have always prevailed.....with unity, we can do great things, important things.”

จากตัวอย่างที่ยกมานี้ เห็นได้ว่าผู้ส่งสารสามารถถ่ายทอดข้อความในสามชั้นตอนดังกล่าวออกมาได้เป็นอย่างดี โดยที่สุนทรพจน์แรกของเขาสะท้อนให้เห็นถึงความสิ้นหวังอันเกิดจากวิกฤติการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 ภาวะเศรษฐกิจพังทลาย ภาวะสภาพอากาศเปลี่ยนแปลง การโจมตีระบอบประชาธิปไตยและข้อเท็จจริงในสังคมได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังสะท้อนผ่านการเชิญชวนให้ผู้เข้าร่วมพิธียืนสงบนิ่งเพื่อไว้อาลัยให้กับผู้เสียชีวิตจากไวรัสโควิด-19 จำนวน 400,000 ราย อีกด้วย อีกทั้งยังสรุปปิดท้ายด้วยสถานการณ์ที่มีขนาดใหญ่ขึ้นโดยใช้ภาษาที่เรียบง่าย และความเป็นจริงที่ไม่มีการเติมแต่ง เช่น

“We face an attack on democracy and on truth, a raging virus, growing inequity, the sting of systemic racism, a climate in crisis, America’s role in the world. Any one of these would be enough to challenge us in profound ways.”

จากนั้นผู้ส่งสารได้สลับมากล่าวถึงการกลายเป็นอีกสิ่งหนึ่ง (Becoming) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของวาทศิลป์การเมืองแบบอเมริกัน โดยการใช้ศัพท์ที่สื่อความถึงการเชิญชวนไปพร้อม ๆ กับการตั้งคำถามถึงสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น

“We will be judged, you and I, for how we resolve the cascading crises of our era. Will we rise to the occasion? Will we master this rare and difficult hour? Will we meet our obligations and pass along a new and better world for our children? I believe we must and I believe we will. And when we do, we will write the next chapter in the American story...”

จากนั้นผู้ส่งสารได้ใช้คำศัพท์ในรูปแบบ “Who we are” ที่บ่งบอกถึงตัวตนและที่มาของประเทศชาติ ทั้งยังกล่าวถึงความหวังหรือความกลัวและความแข็งแกร่งหรือความอ่อนแอ และยังหมายถึงภารกิจที่ยังไม่สำเร็จและ “Who I am” คือเรื่องราวของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีและความชัดเจนและความคลุมเครือที่มีต่อการรับรู้ความเจ็บปวดและความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อประเทศชาติในฐานะบุคคลธรรมดาอีกด้วย

นอกจากนี้ ผู้ส่งสารยังได้ใช้คำที่มีความหมายเชิงลบ (Negative Words) และ คำที่มีความหมายในเชิงบวก (Positive Words) เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ทั้งในเชิงลบและเชิงบวกโดยแสดงให้เห็นถึงสภาพสังคม คำที่มีความหมายเชิงลบจะสื่อความถึงศัตรูที่สังคมอเมริกันต้องเผชิญ ได้แก่ Anger (ความโกรธเกรี้ยว) Resentment (ความขุ่นเคือง) Hatred (ความเกลียดชัง) Extremism (ความสุดโต่ง) Lawlessness (ความไร้ข้อแม้) Disease (ความเจ็บไข้ได้ป่วย) Joblessness (การว่างงาน) และ Hopelessness (ความสิ้นหวัง) เพื่อเปลี่ยนประเด็นไปสู่ความสามัคคีในการเผชิญหน้าพร้อมทั้งต่อสู้สิ่งต่าง ๆ ข้างต้น ในขณะที่การใช้คำที่มีความหมายในเชิงบวกจะเป็นการสื่อถึงค่านิยมทั่วไปที่ชาวอเมริกันมีเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นตัวตนของตนเอง ได้แก่ Opportunity (โอกาส) Security (ความมั่นคง) Liberty (เสรีภาพ) Dignity (ความภาคภูมิใจ) Respect (ความเคารพ) Honor (เกียรติยศ) และ Truth (ความจริง)

อนึ่ง ผู้วิจัยได้ใช้ฟังก์ชัน Concordance ในโปรแกรม Antconc การหาความถี่ของคำที่ปรากฏในตัวบทว่าพบคำศัพท์ประเภทใดในตัวบทมากที่สุด จากการวิเคราะห์ความถี่ของคำโดยการใช้

ฟังก์ชัน Concordance ในโปรแกรม Antconc ผู้วิจัยจะแบ่งการวิเคราะห์ประเด็น Keywords และ Collocates ที่สำคัญในตัวอย่างต่อไปนี้

ผู้วิจัยเห็นว่าคำนามเฉพาะ “American” มีการปรากฏตัวมากที่สุดโดยมีความถี่คิดเป็น 90 ครั้ง กล่าวได้ว่าเป็นลักษณะจำเพาะ (Collocates) ระหว่างคำนาม + คำนาม ซึ่งในที่นี้คือคำว่า American + story คำนาม + คำบุพบท คำนาม + คำกริยา และคำนาม + คำชี้เฉพาะ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“An American Story of decency and dignity”

“We shall write an American story of hope, not fear.”

“But the American story depends not on any one of us”

“We will write the next chapter in the American story. *It’s* a story...”

จากประเด็นที่ผู้ส่งสารใช้คำว่า “American story” ในตัวอย่าง เนื่องจากผู้ส่งสารต้องการที่จะเน้นย้ำให้เห็นถึงความต้องการที่จะสร้างความสมัคสมานสามัคคีให้เกิดขึ้นในสังคม ทั้งยังชี้ให้เห็นว่าภยันตรายต่าง ๆ ต่อระบอบประชาธิปไตยที่ทรบเป็นผู้ออกไวนั้น ย่อมไม่อาจจัดให้หมดไปได้โดยง่ายและอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการตอกย้ำอีกประการหนึ่งว่าตัวผู้ส่งสารและทุกภาคส่วนต้องร่วมแรงร่วมใจที่จะฝ่าฟันภยันตรายนี้ไปด้วยกันและยังมีหน้าที่ในการนำพาประเทศชาติให้ขับเคลื่อนไปด้วยกันอีกประการหนึ่ง

ในส่วนของคำสรรพนาม ตัวบวชนิยมใช้คำว่า “We” (91 ครั้ง) “Our” (43 ครั้ง) “I” (33 ครั้ง) “Us” (27 ครั้ง) และ “My” (20 ครั้ง) มากที่สุด เนื่องจากผู้ส่งสารต้องการที่จะให้สุนทรพจน์แรกนี้มีความเรียบง่ายและเข้าถึงผู้ฟังซึ่งเป็นชาวอเมริกันทุกกลุ่มตลอดจนผู้ฟังสุนทรพจน์แรกทางช่องทางสื่อต่าง ๆ

สำหรับคำสรรพนามที่ปรากฏในตัวอย่างมากที่สุดคือ “We” โดยพบการใช้กับกริยาช่วย (Modal verbs) “can” “will” เช่น

“With unity we can do great things. Important things. We can right wrongs. We can put people to work in good jobs. We can teach our children in safe schools. We can overcome this deadly virus. We can reward work, rebuild the middle class, and make health care secure for all. We can deliver racial justice. We can make America, once again, the leading force for good in the world.”

“We will need each other. We will need all our strength to persevere through this dark winter. We are entering what may well be the toughest and deadliest period of the virus.”

ผู้วิจัยยังเห็นว่าในตัวอย่างการใช้คำอ้างอิง หรือ Reference Word ในตัวอย่าง เมื่อมีการกล่าวถึงประเด็นหรือสิ่งต่าง ๆ ในตัวอย่างที่ผู้สังสารเห็นว่ามีความสำคัญหรือเพื่เน้นย้ำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในตัวอย่าง เช่น

“So now, on **this** hallowed ground **where** just days ago violence sought to shake the Capitol’s very foundation”

“I know that the force **that** divide us are deep and they are real.”

(Anaphora Reference)

หรือใช้เมื่อมีการอ้างอิงถึงข้อความและมีสิ่งที่จะกล่าวถึงต่อไปข้างหน้า ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“My whole soul is in it. Today, on this January day, my whole soul is in **this...**”

“**So** today, at this time in this place, let’s start afresh, Let’s begin to listen to one another again, hear one another, see one another, show respect to one another.”

(Cataphora Reference)

3.2.8 โครงสร้างประโยค (Sentence Structure)

ตัวอย่างพบการใช้ทั้งประโยคสั้นและประโยคยาว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“This is a great nation”

(ประโยคสั้น)

“We must end this uncivil war that pits red against blue, rural versus urban, conservative versus liberal.”

(ประโยคยาว)

ผู้ส่งสารเชื่อมประโยคเข้าด้วยกันโดยใช้คำเชื่อม (Linking Words) เช่น

“**Yet** hear me clearly: disagreement must not lead to disunion.”

“**So** I ask you, let’s say a silent prayer for those who’ve lost their lives **and** those left behind and for our country, Amen.”

(การเชื่อมคำ)

นอกจากนี้ยังปรากฏการใช้รูปประโยคเอกัตถประโยค (Simple Sentence) อเนกัตถประโยค (Compound Sentence) และสังกรประโยค (Complex Sentence) ในตัวบทมากที่สุด เช่น

“We can **teach** our children in safe schools.”

(เอกัตถประโยค)

“We can reward work **and** rebuild the middle class **and** make health care secure for all.”

(อเนกัตถประโยค)

“I know the forces that divide us are deep, **and** they are real, **but** I also know they are not new.”

(สังกรประโยค)

ในตัวบทยังมีการใช้ระดับความสำคัญของข้อความ (Prominence) โดยปรากฏผ่านการใช้คำและประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“**Here we stand** in the shadow of the Capitol Dome, completed amid the Civil War, when the Union itself was literally hanging in the balance. Yet we endured, we prevailed. **Here we stand** looking out on the great Mall where Dr.King spoke of his dream. **Here we stand...**”

ตัวอย่างข้อความที่ยกมานี้มีระดับความสำคัญในประเด็นของการใช้คำว่า “Here we stand” ติดต่อกันหลายครั้ง เพื่อเน้นย้ำประเด็นต่าง ๆ ของการเหยียดสถานที่สำคัญและเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ที่ปรากฏในตัวบทเพื่อขยายความให้เห็นถึงความสำคัญของการสามัคคีและปรองดองของชนในชาติ และเพื่อใช้ประวัติศาสตร์เป็นดั่งกระจกเงาสะท้อนอดีตเพื่อเป็นบทเรียนถึงความผิดพลาดต่าง ๆ ในอดีต เพื่อย้ำเตือนไม่ให้กลับไปทำผิดพลาดแบบเดิมอีก

ลำดับต่อไป ผู้วิจัยจะกล่าวถึงลักษณะเด่นทั่วไป (markedness) ในตัวบท ซึ่งในตัวบทนี้พบการใช้ลักษณะเด่นทั่วไปทั้งสองรูปแบบตลอดทั้งตัวบท ได้แก่ รูปแบบปกติ (unmarked) และรูปแบบแปลกเด่น (marked) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“**What are** the common objects we as Americans love, that define us as Americans?”

(Unmarkedness)

ประโยคที่ยกมานี้เป็นประโยครูปแบบปกติ ดังสังเกตได้จากการใช้ Wh-element ในประโยคคำถามซึ่งแสดงให้เห็นถึงการตั้งคำถามโดยผู้ส่งสารถึงค่านิยมอเมริกันที่ช่วยให้ค่านิยมของชาวอเมริกันให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

“**In another January, on New Year’s Day in 1863,** Abraham Lincoln signed the Emancipation Proclamation”

(Markedness)

ตัวอย่างประโยครูปแบบแปลกเด่นที่ยกมานี้ สังเกตได้จากการใช้ประโยคบอกเล่าในเชิงสถานการณ์ที่เชื่อมต่อกันโดยใช้เครื่องหมายหัพภาคให้มีความต่อเนื่องไม่ขาดตอน

ผู้วิจัยยังสังเกตว่า ในตัวบทมีการใช้ประโยคย้ายส่วนไปหน้า หรือ Fronting ซึ่งจะใช้เมื่อมีการนำประเด็นสำคัญที่ไม่ว่าจะอยู่ในส่วนใดของประโยคก็ตามขึ้นไปอยู่ข้างหน้า และคงส่วนที่เหลือในประโยคไว้ดังเดิม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“**To all those who supported our campaign,** I’m humbled by the faith you’ve placed in us.”

และยังมีการใช้ประโยคย้ายส่วนไปหน้ากับวลีบุพบทดังตัวอย่างต่อไปนี้

“**To overcome these challenges, to restore the soul and secure the future of America...**”

3.2.9 ลักษณะเหนือหน่วยเสียง (Suprasegmental features)

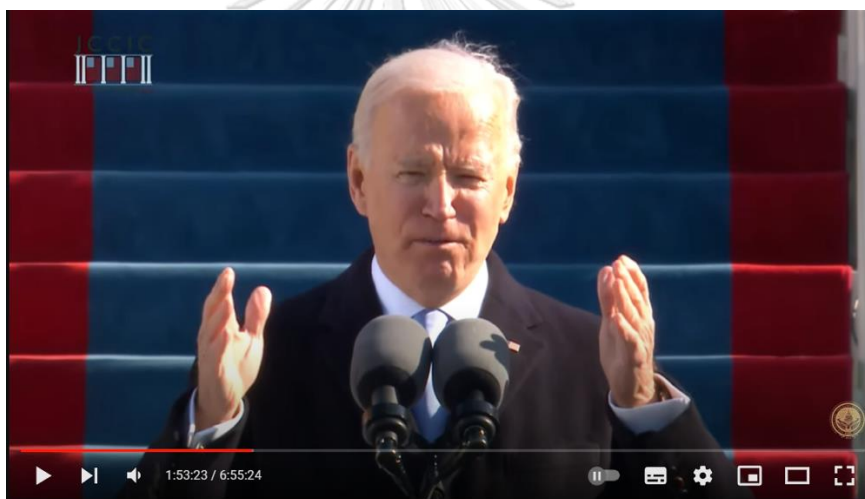
ในตัวอย่างนี้ ผู้ส่งสารจะใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่เมื่อขึ้นแต่ละย่อหน้าใหม่และใช้เครื่องหมายอัฒภาค (“”) ทวิภาค (:) และเครื่องหมายยัติภังค์ (-) ในการขยายความและอธิบายประโยคที่อยู่ข้างหน้า และยังพบการใช้เครื่องหมายจุดไข่ปลา (...) ในการละประโยค ดังตัวอย่างนี้

“Weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning”

“What will our children say...”

“Today we mark the swearing-in of the first women in American history elected to national office – Vice President Kamala Harris.”

และยังมีการปรับเน้นหรือลดเสียง ตลอดจนการลดความเร็วในการพูดลงเมื่อผู้ส่งสารต้องการสื่อเพื่อเน้นย้ำหรือแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาหรือเมื่อเวลาที่ผู้ฟังปรบมือ เช่น

“At this hour, my friends, democracy-has-prevailed.” (Applause)

นาที่ที่ 1:53:23-1:53:24 ผู้ส่งสารเน้นเสียงพร้อมกับใช้มือทั้งสองข้างในประเด็นที่โน้มน้าวใจผู้ฟังให้

คล้อยตามและเรียกเสียงปรบมือจากผู้ฟัง

“A cry for racial justice some four hundred years in the making moves us: the dream of justice for all will be **deferred-no-longer**. (Applause)”

นาทีที่ 1:56:11-1:56:22 ผู้ส่งสารลดความเร็วในการพูดลงเพื่อเน้นย้ำประเด็นสำคัญในตัวบทและเรียกเสียงปรบมือในประเด็นที่มีความสำคัญและสร้างแรงบันดาลใจต่อผู้ฟัง

“Politics doesn’t have to be **a raging fire, destroying everything in its path**. Every disagreement doesn’t have to be **a cause for total war**, and we must reject the culture in which facts themselves are manipulated and even manufactured.”

นาทีที่ 2:00:56-2:01:16 ผู้ส่งสารเน้นเสียงขึ้นและใช้มือพร้อมกันสองข้างเพื่อสร้างความรู้สึกล้ำๆกับการตั้งคำถามและให้ความรู้สึกในเชิงเทศนาสั่งสอน และเชิญชวนให้ผู้ฟังได้ลองคิดทบทวนถึงประเด็นที่ผู้ส่งสารได้กล่าวมาโดยที่ไม่ต้องการคำตอบ

ภาพที่ (23) ภาพที่ (24) ภาพที่ (25) ตัวอย่างภาพการใช้ลักษณะหน่วยเหนือเสียงประกอบการกล่าว
ตัวบท

(ที่มา <https://www.youtube.com/@bideninaugural>)

3.3 การวิเคราะห์บริบททางสังคมและวัฒนธรรม

โจ ไบเดนสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่เพียงสองสัปดาห์หลังจากเหตุการณ์ที่กลุ่มผู้สนับสนุนของทรัมป์เดินขบวนและก่อเหตุจลาจลบุกปิดล้อมอาคารรัฐสภากรุงวอชิงตัน ดีซี เพื่อขัดขวางกระบวนการรับรองผลการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2021 โดยมีสาเหตุจากการที่ทรัมป์ออกมากล่าวหาว่าตนแพ้การเลือกตั้งเนื่องจากมีการโกงการเลือกตั้งเกิดขึ้นและกล่าวปลุกระดมผู้สนับสนุนของตนให้ออกมาขัดขวางการลงมติรับรองผลการเลือกตั้ง ผู้ชุมนุมได้ปิดล้อมและบุกรุกอาคารรัฐสภาและก่อความเสียหายตลอดจนทำลายหรือฉีกสิ่งของต่าง ๆ ในอาคารรัฐสภา ส่งผลให้กระบวนการรับรองผลการเลือกตั้งต้องหยุดชะงักไปหลายชั่วโมง พร้อมทั้งต้องอพยพและคุ้มกันรองประธานาธิบดีไมค์ เพนซ์ (และประธานวุฒิสภาในขณะนั้น) แนนซี เพโลซี ประธานสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น ตลอดจนสมาชิกรัฐสภาไปอยู่ในที่ปลอดภัย จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจรัฐสภา ทหาร และกองกำลังพิทักษ์มาตุภูมิ สามารถควบคุมพื้นที่และควบคุมสถานการณ์เอาไว้ได้และการรับรองผลการเลือกตั้งได้ดำเนินต่อไปด้วยความเรียบร้อยจนเสร็จสิ้น เหตุการณ์ในครั้งนั้นมีผู้เสียชีวิตจำนวน 5 ราย และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารได้รับบาดเจ็บหลายนาย อีกทั้งยังมีการประณามและออกมาแสดงความไม่เห็นด้วยต่อเหตุการณ์นี้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา เช่น จอร์จ ดับเบิลยู บุช บารัค โอบามา และบิล คลินตัน ต่างออกมาประณามเหตุการณ์ความไม่สงบในครั้งนี้อย่างเป็นการกระทำอันเป็นอนาธิปไตย นำอับอายและเสื่อมเสียเกียรติยศต่อประเทศชาติเป็นอย่างยิ่ง ในขณะที่หลังเหตุการณ์จลาจลทรัมป์ได้โพสต์ทวีตเตอร์ขอร้องให้ผู้ชุมนุมแยกย้ายกันกลับบ้านด้วยความสงบและจดจำเหตุการณ์ในวันนี้ แต่ขณะเดียวกันเขาก็ยังโพสต์ในทวีตเตอร์ว่าโดนโกงการเลือกตั้ง จึงส่งผลให้เขาถูกสภาผู้แทนราษฎรยื่นถอดถอนออกจากตำแหน่ง (Impeachment) เป็นครั้งที่ 2 ก่อนหน้าที่จะพ้นจากตำแหน่งเพียงไม่กี่วันและบัญชีทวีตเตอร์ของเขาพลอยถูกปิดไปด้วย จากเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้มีการปิดลาน National Mall หน้าอาคารรัฐสภาและแทนที่ด้วยการปักธงชาติจำนวน 200,000 ผืนแทนจำนวนแขกผู้รับเชิญให้เข้าร่วมพิธีในครั้งนั้น พร้อมทั้งมีการบังคับใช้มาตรการรักษาความปลอดภัยอย่างเข้มงวด เช่น การวางกำลังเจ้าหน้าที่กองกำลังพิทักษ์มาตุภูมิ 25,000 นายเพื่อรักษา

ความปลอดภัย การปิดน่านฟ้าและการจำกัดการสัญจรบริเวณกรุงวอชิงตัน ดีซี การวางรั้วลวดหนาม และเครื่องกีดขวางต่าง ๆ การเปลี่ยนเวลาให้บริการรถไฟในเขตกรุงวอชิงตัน ดีซี การปิดถนนเส้นต่าง ๆ และสะพานบางแห่งในกรุงวอชิงตัน ดีซี นอกเหนือจากการจำกัดจำนวนผู้เข้าร่วมพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19

อีกทั้งโจ ไบเดนเข้ารับตำแหน่งในช่วงที่สหรัฐอเมริกากำลังประสบภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ส่งผลให้เกิดภาวะว่างงานที่ส่งผลให้มีผู้ตกงานมากถึง 22 ล้านคน โดยอัตราการว่างงานในสหรัฐอเมริกา ณ เดือนธันวาคม 2020 อยู่ที่ 6.7% พร้อม ๆ กับยอดผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตเนื่องจากโควิด-19 ในสหรัฐอเมริกาพุ่งสูงขึ้นอีกครั้งก่อนหน้าพิธีเพียงไม่กี่สัปดาห์ ซึ่งมหาวิทยาลัยจอห์นส ฮอปกินส์ประเมินยอดผู้เสียชีวิตจากโควิด-19 ในสหรัฐอเมริกา ณ วันที่ 20 มกราคม 2021 ว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 401,774 ราย ซึ่งเป็นไปได้ว่ายอดผู้เสียชีวิตจากโควิด-19 จะทำสถิติเกินจำนวนผู้เสียชีวิตจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ในอีกไม่ช้า และยังมีการคาดการณ์ด้วยว่าในทุก ๆ 26 วินาทีจะมีชาวอเมริกันเสียชีวิตด้วยโรคโควิด-19 ซึ่งเป็นความท้าทายเป็นอย่างมากที่ไบเดนต้องเผชิญ เมื่อไบเดนเข้ารับตำแหน่ง เขาจึงได้ออกนโยบายรับมือโควิด-19 ต่าง ๆ เช่น การให้เงินสนับสนุนมากถึง 1.9 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ โดยแบ่งเป็นเงินสนับสนุนโครงการฉีดวัคซีนของรัฐ 2 พันล้านเหรียญสหรัฐ พร้อมทั้งยังได้แจกเช็คกระตุ้นเศรษฐกิจ (Stimulus Cheque) มูลค่า 1,400 เหรียญสหรัฐและเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำเป็น 15 เหรียญสหรัฐ ตลอดจนเร่งฉีดวัคซีนให้ได้ถึง 100 ล้านโดสภายใน 100 วันแรกของการเข้ารับตำแหน่งและออกมาตรการบังคับให้ใส่หน้ากากอนามัยในที่สาธารณะต่าง ๆ เช่น สถานที่ราชการ บนเครื่องบิน และบนรถประจำทาง เป็นต้น

อีกทั้งในสหรัฐอเมริกายังเกิดปัญหาการเหยียดสีผิว การเหยียดเชื้อชาติ และการกีดกันผู้อพยพเข้าประเทศมากอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในประวัติศาสตร์ ทั้ง ๆ ที่ในสมัยก่อนเกิดเหตุการณ์ทำนองนี้ขึ้นไม่มากนัก ทว่าเมื่อทรัมป์ได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี เหตุการณ์เหล่านี้ก็กลับเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีคดีทำร้ายร่างกายอันเนื่องมาจากความเกลียดชังทางเชื้อชาติพุ่งสูงขึ้นอย่างไม่เคยมีมาก่อน ดังเช่นที่ทรัมป์เองได้อาศัยอำนาจประธานาธิบดีในการออกคำสั่งสร้างกำแพงกั้นพรมแดนเม็กซิโก-สหรัฐอเมริกา การสร้างท่อส่งน้ำมัน Keystone XL เฟส 4 ผ่านพื้นที่เขตสงวนอินเดียนแดง (Indian Reserve Zone) ในมลรัฐเซาท์ ดาโกตา แม้กระทั่งการใช้ Hate Speech ในการเหยียดหยามผู้ที่มีสีผิวที่แตกต่างและการโพสทวีตเตอร์ในทำนองเหยียดหยามประเทศโลกที่สาม ตลอดจนการกีดกันผู้อพยพและพลเมืองจากประเทศที่นับถือศาสนาอิสลามไม่ให้เข้าประเทศโดยให้

เหตุผลว่าผู้อพยพและพลเมืองของประเทศเหล่านี้เป็นผู้ก่อการร้าย ซึ่งไบเดนได้ลงนามออกคำสั่งให้ยกเลิกการก่อสร้างและยกเลิกการกีดกันการเดินทางเข้าประเทศโดยทันทีที่เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี ตลอดจนอาชญากรรมความเกลียดชังด้านเชื้อชาติ เช่น กรณีของจอร์จ ฟลอยด์ (George Floyd) และบรีอнна เทย์เลอร์ (Breonna Taylor) ที่ถูกตำรวจผิวขาวทำร้ายร่างกายจนเสียชีวิต หรือแม้กระทั่งกรณีการทำร้ายร่างกายชาวอเมริกันเชื้อสายเอเชียที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งหลังจากที่ไวรัสโควิด-19 ระบาดในสหรัฐอเมริกา ซึ่งกรณีนี้ยังมีคนไทยตกเป็นเหยื่ออีกด้วยคือกรณีของคุณวิชาวรัตนภักดิ์ที่ถูกวัยรุ่นผิวสีวิ่งชนขณะกำลังเดินออกกำลังกายจนหกล้มได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตในเวลาต่อมา ที่ส่งผลให้มีการเดินขบวนและมีการก่อตั้งกลุ่มเคลื่อนไหวต่าง ๆ เพื่อเรียกร้องความเคารพ ความเสมอภาค และการปฏิบัติต่อผู้ที่มีสีผิวและเชื้อชาติที่แตกต่างอย่างให้ความเคารพ ตลอดจนการเรียกร้องการปฏิรูปตำรวจ เช่น ขบวนการ Black Lives Matter ขบวนการ Stop AAPI Hate และ Stop Asian Hate เป็นต้น ในขณะที่โจ ไบเดนเองได้ส่งเสริมสิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของผู้ที่มีสีผิวและเชื้อชาติที่แตกต่าง เนื่องจากเขาทราบดีว่าในสหรัฐมีการเหยียดสีผิวและเหยียดเชื้อชาติที่เป็นระบบ ไม่ว่าจะเป็นในเชิงนโยบาย กฎหมาย หรือโครงการต่าง ๆ ก็ดี ดังเช่นการเสนอชื่อ กมลา แฮร์ริส ซึ่งเป็นสตรีผิวสีเชื้อสายแอฟริกันและเชื้อสายเอเชียให้มาเป็นผู้ร่วมหาเสียงซึ่งจะได้ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีหากผู้สมัครประธานาธิบดีชนะการเลือกตั้ง ตลอดจนส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติโดยการออกนโยบายเพื่อหาเสียงสนับสนุนจากคนผิวสีและคนฮิสแปนิก เป็นต้น ส่งผลให้โพลของสำนักข่าว ABC และหนังสือพิมพ์วอชิงตันโพสต์ระบุว่าไบเดนจัดการนโยบายเกี่ยวกับสีผิวและเชื้อชาติได้ดีกว่าทรัมป์ โดยความเชื่อมั่นของไบเดนอยู่ที่ 56% ในขณะที่ทรัมป์ได้คะแนนความเชื่อมั่นไปเพียง 36% เท่านั้น

ในด้านการต่างประเทศ นโยบายอเมริกาต้องมาก่อน (America First Policy) ของทรัมป์ส่งผลให้ชื่อเสียงและความเชื่อมั่นต่อสหรัฐอเมริกาในเวทีโลกถึงจุดตกต่ำที่สุด เนื่องจากทรัมป์นำสหรัฐอเมริกาถอนตัวออกจากความตกลงปารีส (Paris Agreement) โดยให้เหตุผลระหว่างหาเสียงว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นเรื่องโกหกที่จีนแต่งขึ้นเพื่อทำลายเศรษฐกิจสหรัฐ ทั้ง ๆ ที่สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากเป็นอันดับสองของโลก อีกทั้งยังอ้างว่าความตกลงปารีสยังส่งผลให้สหรัฐอเมริกามีคนตกงานถึง 6.5 ล้านคน และต้องสูญเสียจีดีพีไปถึง 3 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ โดยมีผลกระทบต่อการทำงานของภาคอุตสาหกรรมถ่านหินและน้ำมันของสหรัฐด้วย

หลาย ๆ ฝ่ายเชื่อว่าการถอนตัวในครั้งนี้เกิดจากการที่ทรัมป์มีจุดยืนสนับสนุนการใช้พลังงานจากน้ำมัน และถ่านหินนั่นเอง

นอกจากนี้ ทรัมป์ยังได้ประกาศว่าสหรัฐอเมริกาจะถอนตัวออกจากการเป็นสมาชิกองค์การอนามัยโลก เพื่อตอบโต้กับการที่องค์การอนามัยโลกไม่ลงโทษจีนฐานปิดบังหรือไม่แจ้งข้อมูลการพบไวรัสโคโรนา-19 จนเป็นผลให้เกิดการแพร่ระบาดและกลายเป็นวิกฤติการณ์ระดับโลก ในขณะที่นักวิทยาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ต่างออกมาคัดค้านการตัดสินใจของทรัมป์ เนื่องจากการตัดสินใจของเขาส่งผลให้สหรัฐต้องโดดเดี่ยวในเวลาที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุดตลอดจนสูญเสียทั้งอิทธิพลต่อนโยบายการแพทย์และบทบาทบนเวทีโลกไป เพราะสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่ให้เงินสนับสนุนแก่องค์การอนามัยโลกมากที่สุด โดยในช่วงก่อนการระบาดของโควิด-19 สหรัฐอเมริกาให้เงินสนับสนุนแก่องค์การอนามัยโลกเป็นจำนวนมากกว่า 800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งการถอนตัวของสหรัฐย่อมส่งผลให้เม็ดเงินสนับสนุนหายไปเป็นจำนวนมาก และยังทำให้ทั้งสหรัฐและโลกเองไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลทางการแพทย์ระหว่างกันได้ เนื่องจากสหรัฐมีผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์เป็นจำนวนมาก และเป็นผู้พัฒนาวัคซีนโควิด-19 รายใหญ่ ดังนั้นการถอนตัวนี้จึงส่งผลให้ทั้งสองฝ่ายต่างได้รับผลกระทบไม่ต่างกัน

เมื่อไบเดนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา เขาได้นำสหรัฐอเมริกากลับเข้าร่วมในความตกลงปารีสอีกครั้ง เพื่อแก้ปัญหาภาวะโลกร้อนอย่างเร่งด่วนตามที่ได้เคยหาเสียงไว้ ตลอดจนผลักดันนโยบายพลังงานสีเขียวและพลังงานสะอาดต่าง ๆ เพื่อทดแทนการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล นอกจากนี้ยังเป็นการประกาศว่าสหรัฐพร้อมที่จะกลับมาร่วมมือกับนานาชาติในการรับมือกับสภาวะอากาศเปลี่ยนแปลง ปัญหาโลกร้อน และฟื้นฟูบทบาทของสหรัฐอเมริกากบนเวทีโลกใหม่ เพื่อบรรลุเป้าหมายการเปลี่ยนผ่านไปสู่พลังงานสะอาดและลดการปล่อยคาร์บอนจากโรงไฟฟ้าภายในปี 2035 ตลอดจนบรรลุเป้าหมายในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์ในปี 2050 และการกลับเข้าเป็นสมาชิกองค์การอนามัยโลกของสหรัฐอเมริกานั้น ถือว่าเป็นการฟื้นฟูบทบาทของสหรัฐบนเวทีโลกอีกครั้ง โดยการกลับมาให้เงินสนับสนุนเพื่อมีส่วนช่วยในการทำให้งบประมาณขององค์การอนามัยโลกมีความสมดุลมากขึ้น อีกทั้งยังเติมเต็มการเสริมสร้างบริการด้านสาธารณสุขและปกป้องชาวอเมริกันจากโรคโควิด-19 ระบาดใหม่และโรคระบาดอื่น ๆ ในอนาคต ตลอดจนการเข้าถึงข้อมูลทางการแพทย์และเทคนิคต่าง ๆ และความร่วมมือในหลาย ๆ ด้าน เช่น โครงการ COVAX ที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประเทศที่ไม่สามารถเข้าถึงวัคซีนให้เข้าถึงวัคซีนได้ง่ายและเร็วยิ่งขึ้นด้วย เป็นต้น

3.4 การวิเคราะห์วาทศิลป์ที่เกี่ยวข้อง

ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงไว้ในส่วนของการทบทวนวรรณกรรมว่า สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา มักพบการใช้วรรณศิลป์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การใช้โวหารภาพพจน์ การใช้กลวิธีทางภาษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การซ้ำคำ การคู่ขนาน เป็นต้น ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะขอใช้การวิเคราะห์วาทศิลป์ตามทัศนะของโบแอส-เบเออร์มาอธิบายประกอบกับกลวิธีทางภาษาที่เกี่ยวข้องดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.4.1 การใช้วาทศิลป์เพื่อถ่ายทอดภาพในใจ (Using style to translate mind)

ผู้ส่งสารเลือกที่จะใช้ความเป็นจริงในสังคมอเมริกันที่ถึงแม้ว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมาด้วยความเท่าเทียมก็จริง แต่ในสังคมก็ยิ่งเต็มไปด้วยความเป็นจริงที่น่ารังเกียจและรุนแรง เช่น การนำปัญหาสังคมที่เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปในช่วงระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา เช่น การแบ่งแยกทางเชื้อชาติ ชาติภูมินิยม ความกลัว และการทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นภูตผีปีศาจ (Demonization) มาใช้อธิบายประกอบเพื่อสะท้อนให้เห็นภาพและบรรยากาศว่าสิ่งข้างต้นนั้นคือสิ่งที่แบ่งแยกสังคมอเมริกันมาเป็นเวลานาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“Our history has been a constant struggle between the American ideal that we are all created equal and the harsh, ugly reality that racism, nativism, fear, and demonization have long torn us apart.”

3.4.2 โครงสร้างโดดเด่น (Foregrounding)

ในสุนทรพจน์แรกของไบเดนนั้น พบการใช้โครงสร้างโดดเด่นที่ทำให้โครงสร้างของตัวบทมีความเชื่อมโยงและต่อเนื่องกันและยังเป็นการขยายความเพิ่มเติมผ่านการใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ เช่น ยัติภังค์ (-) และทวิภาค (:). ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“A cry for racial justice – some four hundred years in making – moves us: the dream of justice for all will be deferred no longer.”

นอกจากนี้ยังพบการใช้ประโยคความรวมผ่านการใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) เพื่อแสดงให้เห็นคำที่มีความหมายตรงกันข้ามหรือขัดแย้งกันในประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“...we shall write an American story of **hope, not fear; of unity, not division; of light, not darkness**”

และผู้วิจัยพบว่าในต้นบทมีการใช้ลักษณะทางวาทศิลป์ (Rhetorical Devices) ต่าง ๆ หลายรูปแบบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) Rule of Three คือ การกล่าวถ้อยคำที่มีประโยคที่เกี่ยวข้องหรือเชื่อมโยงกันสามครั้ง เช่น

“We’ve learned again that **democracy is precious. Democracy is fragile.** At this hour my friends, **democracy has prevailed.**”

2) Anadiplosis คือ การซ้ำคำที่เกิดขึ้นในคำสุดท้ายหรือคำขึ้นต้นในประโยคถัดไป เช่น
“This is America’s day. This is democracy’s **day.** **A day** of history and hope, of renewal and resolve”

3) Anaphora คือการซ้ำคำในประโยคขึ้นต้น เช่น
“**The cry** for survival comes from planet itself, **a cry** that can’t be more desperate or any more clear”

4) Antithesis หรือ Contrastive pairs คือการกล่าวถึงสิ่งที่มีความหมายตรงข้ามหรือขัดแย้งกัน เช่น

“Together we shall write an American story **of hope, not fear; of unity, not division; of light, not darkness...**”

5) Asyndeton คือการละคำสันธานเชื่อมประโยคแต่ละประโยค เช่น
“And now a rise of **political extremism, white supremacy, domestic terrorism** that we must confront and we will defeat.”

6) Parallelism คือการใช้โครงสร้างคู่ขนานในต้นบท เช่น

“**Here we stand** in the shadow of the Capitol Dome, as was mentioned earlier, complete amid the civil war, when the Union itself was literally hanging in the balance. Yet we endured, we prevailed. **Here we stand** looking out in the great mall where Dr. King spoke of his dream...”

3.4.3 กลวิธีทางวรรณศิลป์ (Literary Devices)

ในต้วบทนี้พบการใช้กลวิธีทางวรรณศิลป์ในรูปแบบดังต่อไปนี้

- 1) อุปมา (Simile) คือการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งให้กลายเป็นอีกสิ่งหนึ่ง

“I know speaking of unity can sound to some **like a foolish fantasy**”

(Simile)

- 2) อุปลักษณ์ (Metaphor) คือการเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งให้เป็นอีกสิ่งหนึ่ง โดยการนำสองสิ่งที่แตกต่างกันแต่มีลักษณะเด่นมาเปรียบเทียบกัน โดยที่สิ่งหนึ่งมีลักษณะชัดกว่า

“...for we have much to do in this **winter of peril** and significant possibilities, **much to repair, much to restore, much to heal, much to build, and much to gain**”

(NATION IS HOUSE Metaphor)

“Through a **crucible for the ages**. America has been tested anew and America has risen to the challenge.”

(Metaphor)

- 3) ปฏิรูปพจน์ หรือ การอ้างถึง (Allusion) คือการกล่าวอ้างอิงถึงหรือพาดพิงถึงเป็นนัย ๆ ทางอ้อม เช่น การกล่าวถึงบุคคล เหตุการณ์สำคัญ นิทาน หรือ วรรณกรรมเรื่องต่าง ๆ จากการวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีบทแรกๆของไบเดน พบว่ามีการใช้ปฏิรูปพจน์ดังนี้

ก) “A cry of racial justice some 400 years in the making moves us. **The dream** of justice for all will be **deferred** no longer.”

คำว่า “Dream deferred” มีที่มาจากบทกวี Harlem ของแลงสตัน ฮิวจ์ส (Langston Hughes) กวีชาวอเมริกันผิวสีที่ประพันธ์ขึ้นในปี 1951 แลงสตัน ฮิวจ์ส เป็นสมาชิกของกลุ่ม Harlem Renaissance ที่มีบทบาทเคลื่อนไหวในด้านศิลปะและวรรณกรรมแอฟริกัน-อเมริกันในช่วงทศวรรษที่ 1920 โดยมีใจความดังนี้

“What happens to **a dream deferred**?

Does it dry up Like a raisin in the sun?

Or fester like a sore – and then run?...”

ข) “Weeping may endure for a night but joy cometh in the morning”

บทเพลงสรรเสริญนี้มาจากพระคัมภีร์ไบเบิล เพลงสดุดี 30 บทที่ 5 (Psalm 30 Chapter 5) บทเพลงในพิธีถวายพระวิหาร ประพันธ์โดยดาวิด โดยดาวิดได้ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าในพิธีถวายพระวิหารเพื่อขอบคุณพระเจ้าที่ทรงช่วยให้หลุดพ้นจากสิ่งอันเป็นทุกข์ต่าง ๆ การที่ผู้ส่งสารกล่าวอ้างถึงบทเพลงสดุดีนี้ ไม่ใช่เพียงเพราะนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิกเท่านั้น หากแต่ต้องการที่จะให้บทเพลงสดุดีนี้เป็นดั่งกำลังใจที่จะนำพาชาวอเมริกันทุกคนให้ก้าวข้ามผ่านช่วงเวลาฤดูหนาวอันแสนมีดมนนี้ หรือ วิกฤติไวรัสโคโรนา-19 ไปด้วยกันให้ได้

ค) “Through civil war, the Great Depression, World War, 9/11, through struggle, sacrifice and setbacks, our **better angels** have always prevailed.”

คำว่า “better angels” ปรากฏครั้งแรกในงานเขียนของวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) เรื่อง Sonnet 144 “The Passionate Pilgrime” ที่เขาประพันธ์ขึ้นในปี 1599 นอกจากนี้ยังปรากฏในนิยายของชาร์ลส์ ดิกเคนส์ (Charles Dickens) เรื่อง Barnaby Rudge ที่ประพันธ์ขึ้นในปี 1841 อีกทั้งยังปรากฏในสุนทรพจน์การเมืองหลายชิ้นในช่วงศตวรรษที่ 18 อีกด้วย

คำว่า “better angels” ยังพบในสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์น เนื่องในโอกาสพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเป็นครั้งแรกในปี 1861 กล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางการเมืองในขณะนั้นที่อยู่ในภาวะสับสนเสี่ยงต่อความแตกแยกเป็นอย่างมาก ซึ่งการที่ไบเดนได้นำคำดังกล่าวของลินคอล์นมาใช้ก็เพื่อย้ำเตือนว่าแม้ว่าประเทศชาติจะยังคงมีความแตกแยก แต่ชาวอเมริกันทุกคนทุกเชื้อชาติทุกผิวสีก็ยังคงมีความรัก ความเอื้ออาทรต่อกันเสมอแม้ว่าจะมีความเห็นทางการเมืองในคนละทิศทางการก็ตาม นอกจากนี้ยังสื่อความหมายได้ถึงถึงการแสดงออกทางความคิดที่ตื่นรู้ สงบนิ่ง และมีคุณธรรม อันจะเป็นปัจจัยหลักต่อการเสริมสร้างการกระทำและความประพฤติที่จับต้องได้และมีเกียรติยศศักดิ์ศรีในบุคคล ๆ หนึ่งหรือประเทศชาติได้อีกด้วย

3.4.4 ความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบกับความหมาย (Iconicity)

ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงในบทที่ 2 ว่า ลักษณะหนึ่งที่แสดงความสอดคล้องกันระหว่างรูปแบบกับความหมายนั้น ได้แก่ กลวิธีทางเสียงที่เรียกว่า “สัทสุนทรีย” หรือ Phonaesthesia/Sound Symbolism ซึ่งเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในเกือบทุกภาษาบนโลกใบนี้ เช่น การใช้คำขึ้นต้นหรือคำลงท้ายที่มีสระเหมือนกัน เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“I know speaking of unity can sound to some like a foolish fantasy these days”

“Through civil war, the Great Depression, World War, 9/11, through struggle, sacrifice and setbacks, our better angels have always prevailed.”

3.5 การวิเคราะห์มโนอุปลักษณ์

ผู้วิจัยได้ไปสืบค้นประเด็นการใช้มโนอุปลักษณ์ในสุนทรพจน์แรกๆของไบเดน ผลการวิเคราะห์พบว่ามโนอุปลักษณ์ที่ใช้ในตัวบท เช่น

- LIFE IS JOURNEY
- UNITY IS A TOOL
- POLITIC IS WAR
- HISTORY IS WAR

(Boussaid, 2022: 4)

ผลการวิเคราะห์พบว่า อุปลักษณ์ LIFE IS JOURNEY ปรากฏในตัวบทบ่อยที่สุด เนื่องจากผู้ส่งสารใช้อุปลักษณ์การเดินทางในการกล่าวถึงเป้าหมายที่ประเทศชาติจะต้องก้าวไป เช่น

“We look ahead in our uniquely American way.”

นอกจากนี้มีมโนอุปลักษณ์ดังกล่าวยังใช้เมื่อกล่าวถึงธรรมชาติของการต่อสู้ทางการเมืองในสหรัฐอเมริกาอีกเช่นกัน เช่น

“Over centuries through storm and strife, in peace and in war, we have come so far. But we still have far to go.”

อีกทั้งยังใช้สื่อสารความจำเป็นเร่งด่วนในการเริ่มต้นการเดินทางทางการเมืองใหม่ เช่น

“We will press forward with speed and urgency.”

“...let us start afresh.”

กล่าวโดยสรุป การใช้มโนอุปลักษณ์นี้สื่อให้เห็นการก้าวไปข้างหน้า และยังสื่อให้เห็นถึงความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวก การพัฒนา และความสำเร็จอีกด้วย

มโนอุปลักษณ์ที่ 2 ที่ปรากฏในตัวบทคือ UNITY IS A TOOL ซึ่งปรากฏหลังจากที่ผู้ส่งสารกล่าวถึงวิกฤติที่ประเทศชาติต้องเผชิญและสื่อให้เห็นว่าความสามัคคีคือเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เช่น

“With unity we can do great things. Important things. We can right wrongs. We can put people to work in good jobs.”

มโนอุปลักษณ์ที่ 3 ที่ปรากฏในตัวบทคือ POLITIC IS WAR และมโนอุปลักษณ์ที่ 4 ที่ปรากฏในตัวบทคือ HISTORY IS WAR กล่าวคือ สงครามคือมโนทัศน์ต้นทางที่พบเห็นได้ทั่วไปในสุนทรพจน์การเมือง มักใช้ในการเปรียบเทียบการต่อสู้ทางวาทะและการต่อสู้แบบตัวต่อตัวเพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะและหลบเลี่ยงความพ่ายแพ้ ซึ่งผู้ส่งสารได้ยกภาพลักษณ์อันไม่พึงประสงค์ในสังคมอเมริกันมาใช้ เช่น

“we must end this uncivil war”

เพื่อสร้างการรับรู้ว่าไบเดนต้องการที่จะส่งเสริมให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายและยึดมั่นในความสามัคคีในช่วงเวลาวิกฤตินี้ ในขณะที่ทรัมป์คือผู้นำพาความแตกแยกและการต่อสู้มาสู่สังคม

ในส่วนของมโนอุปลักษณ์ HISTORY IS WAR นั้น ผู้ส่งสารกล่าวอ้างถึงมโนอุปลักษณ์ THE HISTORY STRUGGLE FOR FREEDOM IS A JOURNEY ของมาร์ติน ลูเทอร์ คิง จูเนียร์ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความโดดเด่นของการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างประชากรอเมริกันผ่านการสาบานตนเข้ารับตำแหน่งรองประธานาธิบดีของแฮร์ริส ผู้เป็นสตรีอเมริกันผิวสีเชื้อสายเอเชียคนแรก และการกล่าวถึงเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ เช่น การเดินขบวนเรียกร้องสิทธิเลือกตั้งของสตรี มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ตัวบทมีความลึกซึ้งยิ่งขึ้นและสร้างอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของประชาชนได้อีกเช่นกัน

“Today, we mark the swearing-in of the first woman in American history elected to national office – Vice President Kamala Harris.”

“Here we stand, where 108 years ago at another inaugural, thousands of protestors tried to block brave women from marching for the right to vote.”

สรุป การวิเคราะห์ตัวบทมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการแปล เนื่องจากมีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยสามารถทำความเข้าใจเนื้อหา ความประสงค์ของผู้ส่งสารที่สื่อออกมาในการถ่ายทอดตัวบท ตลอดจนความรู้ความเข้าใจต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการสื่อความหมายของตัวบทออกมาเพื่อให้ผู้อ่านที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในตัวบทได้เข้าใจในเนื้อหาอย่างถูกต้องและครบถ้วน ดังนั้น หากมีการวิเคราะห์ตัวบทอย่างครบถ้วน เมื่อนั้นก็ย่อมสามารถถ่ายทอดสารไปสู่ผู้รับสารได้ตรงตามเจตนารมณ์ที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ

บทที่ 4

การวางแผนการแปลและการถ่ายทอดบทแปล

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงการวางแผนการแปลตัวบท ปัญหาการแปล และแนวทางการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการแปล ตลอดจนการถ่ายทอดบทแปลออกมาเป็นภาษาไทยและคำอธิบายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1 การวางแผนการแปล

การวางแผนการแปลนั้นจัดว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการแปล เนื่องจากมีส่วนช่วยในการกำหนดทิศทางของตัวบทที่ได้ออกมาว่าควรเป็นเช่นไรและเป็นไปตามจุดประสงค์ของผู้แปลอย่างไร ตัวบทที่จะทำการแปลนั้นเป็นตัวบทประเภทใด ควรใช้การแปลประเภทใด ทั้งนี้ยังมีความแตกต่างของจุดมุ่งหมายไปตามชนิดของการแปลอีกด้วย

4.1.1 การแบ่งประเภทการแปล

นิวมาร์ก (Newmark, 1988: 47-48) ได้แบ่งประเภทการแปลโดยยึดตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

4.1.1.1 การแปลโดยยึดตามภาษาต้นทาง (SL Emphasis)

การแปลประเภทนี้จะให้ความสำคัญกับการเก็บคำและรูปแบบภาษาต้นทางไว้โดยไม่คำนึงถึงภาษาปลายทาง การแปลประเภทนี้แบ่งออกเป็นประเภทย่อยได้สี่ประเภทได้แก่ 1) การแปลแบบคำต่อคำ (Word for Word Translation) 2) การแปลแบบยึดตามอักษร (Literal Translation) 3) การแปลแบบยึดภาษา (Faithful Translation) และ 4) การแปลแบบยึดความหมาย (Semantic Translation) การแปลประเภทนี้เหมาะสมกับการแปลตัวบทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้องค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษา เช่น ไวยากรณ์ รูปประโยค โดยเป็นการศึกษาถึงความแตกต่างขององค์ประกอบต่าง ๆ ข้างต้น และการแปลตัวบทที่ต้องมีให้ความสำคัญกับถ้อยคำเป็นอย่างมาก เช่น ตัวบทประเภทกฎหมาย วรรณกรรม หรือพระคัมภีร์ของแต่ละศาสนา เช่น พระคัมภีร์ไบเบิล เป็นต้น

4.1.1.2 การแปลโดยยึดตามภาษาปลายทาง (TL Emphasis)

การแปลประเภทนี้จะให้ความสำคัญกับการผลิตตัวบทในภาษาปลายทางที่มีความสละสลวยและเป็นธรรมชาติเพื่อการสื่อสารเป็นหลักโดยไม่มีการยึดติดกับต้นฉบับ การแปลประเภทนี้

แบ่งออกได้เป็นประเภทย่อยได้สี่ประเภทได้แก่ 1) การแปลแบบสื่อความหมาย (Communicative Translation) 2) การแปลแบบเก็บความหมาย (Idiomatic Translation) 3) การแปลแบบอิสระ (Free Translation) 4) การแปลแบบดัดแปลง (Adaptation) การแปลประเภทนี้เหมาะสมกับการแปลตัวบทที่เน้นความเข้าใจของผู้อ่านในภาษาปลายทางและความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลของตัวบท เช่น ตัวบทประเภทข่าว ตำราเรียน คู่มือการใช้ต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งตัวบทประเภทเพลงหรือกวีที่ไม่อาจถ่ายทอดความหมายได้โดยตรงเนื่องจากติดเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ฉันทลักษณ์หรือทำนอง เป็นต้น

4.1.2 การเลือกรูปแบบการแปล

นิวมาร์ก (Newmark, 1988: 47-48) ให้ความเห็นว่าการแปลแบบยึดความหมายและการแปลแบบสื่อความหมายคือการแปลที่เหมาะสมที่สุดในการรักษาความครบถ้วนสมบูรณ์ของเนื้อหาในตัวบทไว้ได้โดยที่ไม่ให้ความสำคัญกับตัวบทในภาษาต้นทางหรือภาษาปลายทางมากเกินไป หากแต่การแปลแบบยึดความหมายมีลักษณะเฉพาะประการหนึ่งคือการแปลที่เป็นไปตามความคิดของผู้เขียนหรือผู้ส่งสารโดยยึดต้นฉบับเป็นหลักอีกทั้งยังเก็บความละเอียดอ่อนของความหมายเอาไว้ และยังรักษาการตีความในตัวบท ในขณะที่การแปลแบบสื่อความหมายจะมีลักษณะของการสื่อสารหรือแจ้งเพื่อทราบในตัวบทโดยคำนึงถึงผู้อ่านหรือผู้รับสารในปลายทาง และให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติมากกว่าผู้เขียนหรือผู้ส่งสาร กล่าวคือเป็นการอธิบายขยายความต่อผู้อ่านหรือผู้รับสารให้ดียิ่งขึ้น

เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณาถึงรูปแบบการแปลของนิวมาร์กประกอบการพิจารณาแนวคิดการจำแนกประเภทของตัวบทของไรส์และแวร์เมียร์ที่ว่าตัวบทนี้เป็นตัวบทประเภทปฏิบัติการดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 2 แล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะใช้การแปลโดยยึดตามภาษาปลายทางโดยใช้การแปลแบบสื่อความหมาย เนื่องจากผู้รับสารหรือผู้อ่านฉบับแปลที่เป็นภาษาไทยนั้นมีบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากสังคมอเมริกันซึ่งเป็นผู้ส่งสารอย่างสิ้นเชิง ซึ่งจำเป็นต้องเก็บเนื้อหาและวัจนลีลาทั้งหมดไว้ให้ครบ และเรียบเรียงเนื้อหาและโครงสร้างของตัวบทในบางตอนที่จำเป็นต้องเรียบใหม่และถ่ายทอดบทแปลออกมาเป็นภาษาปลายทางที่มีความสละสลวย มีความงดงามและเป็นธรรมชาติให้ได้มากที่สุด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสืบค้นข่าวจากหนังสือพิมพ์และสำนักข่าวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรกล่าวสุนทรพจน์แรกเนื่องในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีโจ ไบเดน ซึ่งมีหนังสือพิมพ์

และสำนักข่าวบางได้ตัดตอนบางส่วนของสุนทรพจน์แรกของผู้ส่งสารมาลงในเว็บไซต์ข่าวต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ไปค้นคว้ามา ซึ่งผู้วิจัยมีจุดประสงค์ที่จะจำแนกให้เห็นปัญหาต่าง ๆ ที่พบในการถ่ายทอดบทแปลในแต่ละประเด็นรวมถึงความแตกต่างในการแปลในแต่ละประเด็น ดังนี้

คำเรียกขาน (Vocative)

ต้นฉบับ	สำนวนแปลที่ 1	สำนวนแปลที่ 2	สำนวนแปลที่ 3
“And at this hour, my friends, democracy has prevailed”	“และในเวลานี้ (ละ สรรพนาม) ประชาธิปไตยมีชัย” (The Matter)	“และในนาทีนี้ เพื่อน ๆ ทั้งหลาย ประชาธิปไตยได้ชัยชนะแล้ว” (มติชนสุดสัปดาห์)	“และชั่วโมงนี้ มิตรสหาย ทั้งหลาย ประชาธิปไตยได้รับชัยชนะแล้ว” (Voice of America)

จากตัวอย่างข้างต้นเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์และสำนักข่าวที่ผู้วิจัยหยิบยกมาใช้เป็นตัวอย่งนั้นใช้คำเรียกขานที่ต่างกัน เช่น The Matter ละสรรพนามไว้แล้วไม่แปลคำเรียกขานเพื่อความกระชับและเข้าใจง่าย ในขณะที่มติชนสุดสัปดาห์ เลือกใช้คำเรียกขานในระดับกลาง ๆ แต่ไม่มีความเป็นทางการมาก เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกว่ามีความเป็นกันเองอยู่ในตัวบทและสารที่สื่อออกมา หากแต่ใน Voice of America เลือกที่จะใช้คำเรียกขานซึ่งมีความเป็นทางการ โดยใช้คำว่า “มิตรสหาย” เพื่อให้ความรู้สึกของความเป็นพิธีกรรม ความเป็นทางการ และมีความเป็นการเมืองอยู่ในตัวด้วย

วจนลีลา

ต้นฉบับ	สำนวนแปลที่ 1	สำนวนแปลที่ 2	สำนวนแปลที่ 3
“The will of people has been heard and the will of people has been heeded”	“ความต้องการของประชาชนถูกรับฟัง ความตั้งใจของประชาชนได้รับความสนใจ”	“เจตนารมณ์ของประชาชนได้รับการรับฟัง พรารณาของประชาชนได้รับการปฏิบัติตาม”	“เสียงของคนในประเทศได้รับการรับฟัง และความต้องการของพวกเขาที่ได้รับการใส่ใจ” (Voice of America)

	(The Matter)	(มติชนสุดสัปดาห์)	
--	--------------	-------------------	--

จากตัวอย่างที่ยกมานี้ ในต้นฉบับเลือกที่จะใช้โครงสร้างคู่ขนาน (Parallel Construction) ผ่านการซ้ำคำว่า “The will of people has been...” ซึ่งสิ่งที่เปลี่ยนคือการใช้คำกริยาที่ใช้เสียงพยัญชนะต้นเสียงเดียวกันอีกด้วย แสดงให้เห็นถึงอัจฉริยภาพของผู้ร่างภาษาของสุนทรพจน์แรกนี้ อีกทั้งสามสำนวนที่ผู้วิจัยได้ยกมานี้ไม่ได้เก็บการซ้ำคำไว้ โดยมีการเปลี่ยนคำใหม่ ซึ่ง The Matter ใช้คำว่า “ความต้องการ” และ “ความตั้งใจ” ที่แสดงให้เห็นว่า The Matter พยายามที่จะเก็บเสียงไว้ให้ใกล้เคียงกันให้ได้มากที่สุด ในขณะที่สำนวนของมติชนสุดสัปดาห์และ Voice of America ไม่ได้พยายามเก็บกลวิธีทางภาษาไว้ นอกจากนี้ The Matter ยังเลือกใช้ “ถูกรับฟัง” ซึ่งเป็นการใช้ภาษาที่ค่อนข้างใหม่และเป็นภาษาของคนรุ่นใหม่ที่ได้รับอิทธิพลจากการใช้รูปแบบการสร้างประโยคถูกกระทำ (Passive Construction) จากภาษาอังกฤษ เนื่องจากคำว่า “ถูก” ในภาษาไทย มักใช้ในความหมายที่ไม่ดีเป็นหลัก เช่น ถูกตี ถูกใส่ร้าย ถูกสุนัขกัด เป็นต้น ในขณะที่มติชนสุดสัปดาห์และ Voice of America ใช้ระดับวจนลีลาที่ค่อนข้างจะเป็นทางการขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง ทั้งยังให้ความรู้สึกที่เป็นการให้เกียรติแก่ผู้รับสารแต่ยังอยู่บนพื้นฐานที่เข้าใจได้ง่ายอีกด้วย เช่น “ได้รับการรับฟัง” “ได้รับการปฏิบัติตาม” เป็นต้น

การแปลคำศัพท์บางคำ

ต้นฉบับ	สำนวนแปลที่ 1	สำนวนแปลที่ 2	สำนวนแปลที่ 3
“We must face this moment as the United States of America”	“เราต้องเผชิญกับช่วงเวลานี้ในฐานะสหรัฐอเมริกา” (ไทยรัฐออนไลน์)	“และเราต้องพบกับช่วงเวลานี้ของสหรัฐอเมริกา” (The People)	“และเราต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์นี้ในฐานะสหรัฐอเมริกาที่เป็นหนึ่ง” (มติชน)

ในส่วนของการประเมินการแปลคำศัพท์บางคำ ผู้วิจัยสังเกตถึงการตีความสำนวนบางสำนวนในตัวบทที่ ปรากฏในตัวบท เช่น ไทยรัฐออนไลน์ The People และมติชนที่ใช้การแปลตรงตัว เช่น “...and we must meet this moment as the United States of America” ซึ่งมักจะเข้าใจผิดไป

ว่า ความหมายในที่นี้คือ “เราต้องเผชิญกับช่วงเวลานี้ในฐานะสหรัฐอเมริกา/สหรัฐอเมริกาที่เป็นหนึ่ง” ซึ่งเป็นการสื่อความหมายที่ไม่ตรงตามบริบทที่ต้องการสื่อ เนื่องจากผู้ส่งสารเน้นคำว่า “United” เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับสารรับรู้และเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อว่าชาวอเมริกันควรต้องละทิ้งซึ่งความขัดแย้งและหันมาสามัคคีกันเพื่อสร้างประเทศชาติที่มีความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้นต่อไป

การแปลสำนวน

ต้นฉบับ	สำนวนแปลที่ 1	สำนวนแปลที่ 2	สำนวนแปลที่ 3
So now, on this hallowed ground where just days ago violence sought to shake this Capitol’s very foundation	“ณ ที่แห่งนี้เมื่อไม่กี่วันก่อน ความรุนแรงได้พยายามจะสั่นคลอนรากฐานของนครหลวง” (BBC Thai)	“ดังนั้น ณ เวลานี้ เหนือพื้นที่อันศักดิ์สิทธิ์นี้ ที่ซึ่งเพียงไม่กี่วันที่ผ่านมา ถูกความรุนแรงจ้องสั่นคลอนอาคารรัฐสภาแห่งนี้ลึกลงไปถึงฐานราก” (มติชนสุดสัปดาห์)	“ดังนั้นตอนนี้ บนพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ ที่ซึ่งไม่กี่วันก่อนเกิดความรุนแรงพยายามสั่นคลอนรากฐานของอาคารแคปิตอล (รัฐสภา)” (The People)

ในส่วนของการแปลสำนวนนั้น คำว่า “Capitol” ในที่นี้มีความหมายว่า อาคารรัฐสภาสหรัฐอเมริกา ซึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าสำนักข่าวบางสำนักเช่น BBC Thai เลือกที่จะแปลความหมายของคำว่า “Capitol’s very foundation” ออกมาโดยตรงคือ “รากฐานของนครหลวง” ซึ่งเป็นการแปลที่ตรงตัวและไม่ตรงกับความต้องการสื่อ ในขณะที่มติชนสุดสัปดาห์และ The People ยังแปลความหมายออกมาโดยตรงอีกเช่นกัน หากแต่ The People เลือกที่จะใช้การอธิบายเพิ่มเติมโดยการใส่วงเล็บไว้ด้านหลังดังนี้ อาคารแคปิตอล (รัฐสภา) เพื่อให้ผู้อ่านที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเห็นว่าสุนทรพจน์นี้ยังไม่มีมีการแปลทั้งฉบับ หากแต่มีการแปลเพียงบางส่วนเท่านั้น โดยที่ผู้วิจัยจึงมีความตั้งใจผลิตบทแปลสุนทรพจน์แรกโดยสมบูรณ์ทั้งตัวบท ให้ข้อมูล

และบอกเล่าความเป็นไปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมอเมริกันในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมาคนที่ผู้ส่งสาร จะเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี ตลอดจนรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ และเหตุการณ์สำคัญ ทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในตัวบท ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งใจจะให้งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการแปลแบบ ให้ข้อมูลโดยที่ยังคงลักษณะวัจนลีลาและวาทศิลป์ไว้ได้อย่างครบถ้วน

4.2 ปัญหาการแปล

เมื่อผู้วิจัยได้อ่านและทำความเข้าใจตัวบทแล้ว จึงขอสรุปปัญหาที่พบในการแปลโดยแบ่ง ออกเป็นหมวดหมู่ดังต่อไปนี้

- 1) ปัญหาการถ่ายทอดโครงสร้างประโยคในต้นฉบับ
- 2) ปัญหาการเลือกสรรพจนานาม
- 3) ปัญหาการเลือกระดับภาษา
- 4) ปัญหาการแปลวัจนลีลา
- 5) ปัญหาการแปลชื่อเฉพาะ

4.2.1 ปัญหาการถ่ายทอดโครงสร้างประโยคในต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 1

“For without unity, there is no peace, only bitterness and fury; no progress, only exhausting outrage; no nation, only a state of chaos.”

ในตัวบทภาษาต้นทาง พบการละคำ (Ellipsis) หลังจากคำว่า “there is no peace” ซึ่ง ผู้วิจัยเห็นว่าควรที่จะคงลักษณะรูปประโยคเดิมไว้โดยไม่เติมคำเชื่อมแต่ใช้คำที่แสดงเหตุและผลคือ “เมื่อใดและเมื่อนั้น” และคำว่า “ไร้ซึ่ง...มีเพียงแค่ว่า” เพื่อเชื่อมประโยคเข้าด้วยกันให้มีความต่อเนื่อง และไม่ขาดตอน ดังนี้

“หากไร้ซึ่งความสามัคคีเมื่อใด เมื่อนั้นก็ไร้ซึ่งสันติ มีเพียงแค่ความขมขื่น ไร้ซึ่งการพัฒนา มีเพียงแค่ความเกรี้ยวกราดที่ไม่รู้จักจบสิ้น ไร้ซึ่งประเทศชาติ มีเพียงแค่ความวุ่นวาย”

4.2.2 ปัญหาการเลือกสรรพนาม

เนื่องจากตัวบทนี้ผลิตขึ้นในยุคปัจจุบัน และเป็นยุคที่ทุกคนมีความเท่าเทียมกันภายใต้ระบอบประชาธิปไตยไม่ว่าจะอยู่ในชนชั้นใดก็ตามและผู้รับสารทุกคนไม่ได้จำกัดอยู่ในเฉพาะวงการใดวงการหนึ่งเท่านั้น แต่ทุกคนสามารถรับฟังหรือรับชมได้อย่างเท่ากันทั้งหมดโดยไม่มีการแบ่งแยกชนชั้นใด ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดให้ผู้ส่งสารใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตนว่า “ผม” และใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 2 แทนแขกผู้มีเกียรติว่า “ท่าน” เพื่อไม่ให้ตัวบทมีความเป็นทางการมากเกินไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 2

”Chief Justice Roberts, Vice-President Harris, Speaker Pelosi, Leader Schumer, Leader McConnell, Vice President Pence”

การใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 2 แทนแขกผู้มีเกียรติจะทำให้รู้สึกว่ามีสถานะสูงกว่า ซึ่งในที่นี้คือประธานาธิบดีให้ความรู้สึกที่ให้เกียรติแก่แขกผู้มีเกียรติที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมในพิธีนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แปลโดยใช้คำสรรพนาม “ท่าน” ไว้ที่หน้าตำแหน่งต่าง ๆ ของผู้เข้าร่วมพิธีต่าง ๆ ดังนี้

“ท่านประธานศาลสูงสุดโรเบิร์ตส์ ท่านรองประธานาธิบดีแฮร์ริส ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรเพโลซี ท่านผู้นำเสียงข้างมากชูเมออร์ ท่านผู้นำเสียงข้างน้อยแมคคอนแนล ท่านรองประธานาธิบดีเพนซ์”

ในส่วนของ Leader Schumer และ Leader McConnell นั้น เนื่องจาก คำว่า “Leader” ในที่นี้หมายความว่าถึงผู้นำเสียงข้างมากในวุฒิสภา (Leader of Majority) และผู้นำเสียงข้างน้อยในวุฒิสภา (Leader of Minority) ผู้วิจัยจึงสืบค้นคำเรียกตำแหน่งต่าง ๆ ของแขกผู้มีเกียรติที่เข้าร่วมพิธีจากเว็บไซต์ของสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงวอชิงตัน ดีซี แล้วจึงใช้วิธีการแปลตรงตัวเพื่อเก็บความหมายเอาไว้ให้ครบถ้วน

ตัวอย่างที่ 3

“With unity **we** can do great things. Important things. **We** can right wrongs. **We** can put people to work in good jobs. **We** can teach our children in safe schools. **We** can overcome this deadly virus.”

จากตัวอย่างนี้ ผู้วิจัยเลือกที่จะใช้คำสรรพนาม “We” ว่า “เรา” เพื่อที่จะคงเจตนาเดิมของตัวบทในภาษาต้นทางไว้ โดยที่ผู้รับสารเป็นชาวอเมริกันและชาวโลกที่รับชมหรือรับฟังการถ่ายทอดสดทั้งในสถานที่จริงและในยุคนี้คือยุคสมัยแห่งประชาธิปไตยและความเสมอภาค จึงสมควรใช้คำดังกล่าวเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของผู้ส่งสารที่ต้องการจะให้สังคมอเมริกันมีความสมัครสมานสามัคคีและเสมอภาคหลังจากที่เผชิญกับความแตกแยกมาเป็นเวลานาน และในบางส่วนของประโยค ผู้วิจัยเลือกที่จะละสรรพนามไว้ เพื่อไม่ให้อ่านแล้วฟุ่มเฟือยเกินไป ดังตัวอย่างนี้

“หากเรามีความสามัคคี เราก็จะทำการต่าง ๆ ที่ยิ่งใหญ่และมีความสำคัญได้ เราสามารถแก้ไขในสิ่งผิดได้ หางานดี ๆ ให้คนทำได้ สอนลูกหลานของเราในโรงเรียนที่ปลอดภัยได้ เราสามารถเอาชนะไวรัสที่ร้ายกาจนี้ได้”

4.2.3 ปัญหาการเลือกระดับภาษา

เนื่องจากตัวบทนี้เป็นตัวบทที่ผลิตขึ้นในปัจจุบัน จึงสมควรคำนึงถึงการเลือกใช้ระดับภาษาเมื่อคำนึงถึงการใช้วัจนลีลาประกอบในตัวบทแล้ว เห็นได้ว่าตัวบทนี้ใช้วัจนลีลาที่ไม่มีความตายตัว ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ข้อสรุปว่าควรจะใช้วัจนลีลาทางการ (Formal Style) เนื่องจากตรงกับประเภทของตัวบทที่เป็นสุนทรพจน์มากที่สุด

ตัวอย่างที่ 4

“My Fellow Americans, **we** have to be different than this. America has to be better than this. And, I believe America is better than this. Just look around.”

ผู้แปลตัดสินใจเลือกใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 เมื่อกล่าวถึงตัวผู้ส่งสารว่า “ผม” สรรพนามบุรุษที่ 2 “พี่น้องชาวอเมริกันทั้งหลาย” และสรรพนามบุรุษที่ 3 “เรา” เพื่อให้มีความหมายและระดับภาษาที่ตรงตามตัวบทที่ต้องการสื่อ ดังนี้

“พี่น้องชาวอเมริกันทั้งหลาย เราจำต้องแตกต่างจากที่เป็นอยู่ในขณะนี้ อเมริกาจะต้องดีขึ้นยิ่งกว่านี้ และผมเชื่อว่าอเมริกาต้องดียิ่งขึ้นกว่านี้แน่นอน ขอทุกท่านมองไปโดยรอบ”

4.2.4 ปัญหาการแปลวจนลีลา

สิ่งที่ผู้วิจัยคำนึงถึงประการต่อมาคือการคงลักษณะของวจนลีลาและวาทศิลป์ที่ปรากฏในตัวบท หากแต่ว่ามีบางครั้งที่ผู้วิจัยไม่อาจคงรูปแบบวจนลีลาหรือวาทศิลป์ไว้ในตัวบทได้ด้วยเหตุผลบางประการ เช่น ความหมายของคำในภาษาต้นทางและปลายทางมีความแตกต่างกัน เป็นต้น ซึ่งอาจต้องมีการปรับการใช้คำศัพท์หรือใช้วจนลีลารูปแบบอื่น ๆ เป็นการชดเชยเพื่อคงลักษณะของวจนลีลาและรูปแบบวาทศิลป์ในตัวบท อีกทั้งเพื่อให้ตัวบทมีความเป็นธรรมชาติและมีความสละสลวยให้ได้มากที่สุด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5

“This is America’s day, This is democracy’s **day**. A **day** of history and hope. Of renewal and resolve.”

ในตัวอย่างนี้มีการใช้วาทศิลป์ Anadiplosis ซึ่งใช้เมื่อมีการซ้ำคำเกิดขึ้นในคำสุดท้ายหรือคำขึ้นต้นในประโยคถัดไป หากแต่ในประโยคที่สองของตัวบทมีการละคำว่า “A day” ไปเพื่อความกระชับในตัวอย่าง ซึ่งประโยคตัวอย่างที่ยกมานี้สมควรเก็บลักษณะของวจนลีลาไว้ ผู้วิจัยจึงคงรูปแบบการใช้วาทศิลป์นี้ในตัวอย่างด้วยการซ้ำคำว่า “วันแห่ง” สองครั้ง ในตัวอย่างดังนี้

“วันนี้คือวันของอเมริกา วันนี้คือวันแห่งประชาธิปไตย วันแห่งประวัติศาสตร์และความหวัง วันแห่งการเริ่มต้นใหม่และความมุ่งมั่น”

ตัวอย่างที่ 6

“The will of the people has been heard and the will of the people has been heeded.”

ในตัวอย่างนี้มีการใช้วาทศิลป์ Alliteration ซึ่งใช้เมื่อมีคำขึ้นต้นหรือคำลงท้ายที่มีสระเหมือนกัน แต่ผู้วิจัยไม่สามารถสังเกตเห็นลักษณะทางวาทศิลป์นี้ไว้ในตัวอย่างได้เนื่องจากความหมายในภาษาต้นทางและภาษาปลายทางมีความแตกต่างกัน ประกอบกับภาษาใช้ในตัวอย่างต้นฉบับมีความสวยงามมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงถ่ายทอดความหมายในภาษาปลายทางโดยใช้วิธีการแปลแบบชดเชย (Compensation) ซึ่งผู้วิจัยได้ไปค้นหาคำที่มีความหมายใกล้เคียงที่สามารถนำมาใช้เทียบเคียงกันได้ ดังนี้

“เจตจำนงของประชาชนได้รับการรับฟังและเจตจำนงของประชาชนที่ได้รับการใส่ใจแล้ว”

4.2.5 ปัญหาการแปลชื่อเฉพาะ

ผู้วิจัยยังคำนึงถึงประเด็นการถ่ายทอดเสียงชื่อบุคคล-เหตุการณ์สำคัญ-สถานที่ต่าง ๆ ที่ผู้ส่งสารได้หยิบยกสิ่งข้างต้นมาใช้ประกอบการอธิบายเพิ่มเติม ดังนี้

ชื่อบุคคล

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการแปลทับศัพท์เนื่องจากชื่อบุคคลที่ผู้ส่งสารกล่าวถึงส่วนมากแล้วแต่เป็นบุคคลที่รู้จักกันแพร่หลาย ดังนี้

- George Washington จอร์จ วอชิงตัน
- Abraham Lincoln อับราฮัม ลินคอล์น
- President Carter ประธานาธิบดีคาร์เตอร์
- Dr. King ด็อกเตอร์คิง

ชื่อสถานที่

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการถ่ายทอดเสียงตามประกาศราชบัณฑิตยสภา เรื่อง กำหนดชื่อประเทศ ดินแดน เขตการปกครอง และเมืองหลวง ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2565 พร้อมทั้งการถ่ายทอดเสียงและการแปลตรงตัวดังนี้

- Washington D.C. วอชิงตัน ดี.ซี.
- Great Mall เกรท มอลล์
- Potomac โปโตแมค
- Arlington National Cemetery สุสานแห่งชาติอาร์ลิงตัน

ชื่อเหตุการณ์สำคัญ

ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการแปลตรงตัวโดยที่ยังคงความหมายดั้งเดิมในตัวบทต้นฉบับไว้ เนื่องจากหากใช้วิธีการถ่ายเสียงจะทำให้มีความหมายที่ผิดเพี้ยนและไม่ตรงกับที่ต้องการสื่อ ดังนี้

- Civil War สงครามกลางเมืองสหรัฐ
- The Depression ภาวะเศรษฐกิจถดถอยครั้งใหญ่
- World War II สงครามโลกครั้งที่ 2
- 9/11 เหตุการณ์การก่อการร้าย 9/11

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเลือกที่จะแปลปีที่ปรากฏในงานวิจัยนี้โดยใช้ ค.ศ. แทนที่จะใช้ พ.ศ. เนื่องจากในยุคปัจจุบัน เมื่อกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับต่างประเทศจะนิยมใช้ ค.ศ. เป็นหลักอย่างแพร่หลาย จึงสมควรใช้ ค.ศ. แทนที่จะใช้ พ.ศ. เนื่องจากหากใช้ค.ศ. ผู้อ่านจะเข้าใจในง่ายกว่าการใช้ พ.ศ. โดยที่ไม่จำเป็นต้องห้กลับเพื่อเทียบปีให้เป็นปี พ.ศ. อีก

กล่าวโดยสรุป การวางแผนการแปลและการระบุปัญหาที่พบในการแปลนั้น จะมีส่วนช่วยเป็นอย่างมากในการถ่ายทอดบทแปลออกมาเป็นภาษาปลายทางได้เป็นอย่างดี เนื่องจากหากผู้แปลทราบถึงปัญหาที่พบในการแปลแล้ว และพยายามที่จะหาวิธีแก้ปัญหานั้นที่เหมาะสมแล้ว ย่อมจะถ่ายทอดบทแปลออกมาได้ตรงตามเจตนาของผู้ส่งสารและเก็บเนื้อหาตลอดจนใจความสำคัญที่ต้องการสื่อไว้ในตัวบทได้เป็นอย่างดีและครบถ้วน

4.3 ตารางบทแปลและคำอธิบายที่เกี่ยวข้อง

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>Chief Justice Roberts, Vice President Harris, Speaker Pelosi, Leader Schumer, Leader McConnell, Vice President Pence, my distinguished guests and my fellow Americans, This is America's day.</p>	<p>ท่านประธานศาลสูงสุดโรเบิร์ตส์ ท่านรองประธานาธิบดีแฮร์ริส ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรเพโลซี ท่านผู้นำเสียงข้างมากซูเมอร์ ท่านผู้นำเสียงข้างน้อยแมคคอนแนล ท่านรองประธานาธิบดีเพนซ์ แขกผู้มีเกียรติ และพี่น้องชาวอเมริกันทั้งหลาย วันนี้คือวันของอเมริกา</p> 	<p>1. Chief Justice คือ ประธานศาลสูงสุดสหรัฐอเมริกา ผู้ดำรงตำแหน่งนี้คือ จอห์น จี โรเบิร์ตส์ จูเนียร์ (John G. Roberts, Jr.)</p> <p>Vice-President ในที่มีสองคนด้วยกัน คือ รองประธานาธิบดีกมลลา แฮร์ริส (Kamala Harris) ผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา คนปัจจุบัน และ รองประธานาธิบดีไมค์ เพนซ์ (Mike Pence) รองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ในขณะนั้นซึ่งเข้าร่วมพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของผู้ส่งสารในฐานะผู้แทนของโดนัลด์ ทรัมป์ ซึ่งเป็นประธานาธิบดีที่กำลังพ้นจากตำแหน่งซึ่งปฏิเสธที่จะเข้าร่วมในพิธีดังกล่าว</p> <p>Speaker ในที่นี้คือ ประธานสภาผู้แทนราษฎรสหรัฐอเมริกา (Speaker of the House) ผู้ดำรงตำแหน่งในขณะนั้นคือ แนนซี เพโลซี (Nancy Pelosi) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p>

	<p>แคลิฟอร์เนียเขต 11 (ดำรงตำแหน่งระหว่างวันที่ 3 มกราคม 2019-3 มกราคม 2023)</p> <p>Leader ในที่นี้คือผู้นำเสียงข้างมากในวุฒิสภา (Leader of the Majority) ผู้ดำรงตำแหน่งนี้คือ ชาร์ลส์ ชูเมอร์ หรือ ชัค ชูเมอร์ (Charles Schumer/ Chuck Schumer) วุฒิสมาชิกรัฐนิวยอร์ก พรรครีพับลิกัน ซึ่งในขณะนั้นเขายังไม่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำเสียงข้างมากในวุฒิสภา โดยเขาได้ดำรงตำแหน่งนี้เมื่อราฟาเอล วอร์น็อค (Raphael Warnock) และ จอน ออสซอฟ (Jon Ossoff) ได้สถาบันตนเข้ารับตำแหน่งวุฒิสมาชิกมลรัฐจอร์เจียในสัปดาห์ถัดมา (วันที่ 27 มกราคม 2021) และผู้นำเสียงข้างน้อยในวุฒิสภา (Leader of the Minority) ผู้ดำรงตำแหน่งนี้คือ มิตช์ แมคคอนเนล (Mitch McConnell) วุฒิสมาชิกรัฐเคนทักกี พรรครีพับลิกัน ซึ่งแต่เดิมเขาดำรงตำแหน่งเป็นผู้นำเสียงข้างมากในวุฒิสภา โดยหลังจากพิธีสถาบันตนเข้ารับตำแหน่งผ่านไปแล้ว เขาได้ดำรงตำแหน่งผู้นำ</p>
---	---

	 <p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>เสียงข้างน้อยในวุฒิสภาในสัปดาห์ถัดมา (วันที่ 27 มกราคม 2021)</p> <p>ในการแปลตำแหน่งอย่างเป็นทางการของแต่ละคน ผู้วิจัยได้ค้นหาคำเทียบเคียงตำแหน่งในภาษาไทยในเว็บไซต์ของสถานเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงวอชิงตัน ดีซี โดยถ่ายทอดความหมายตามแหล่งข้อมูลที่สืบค้นมาเพื่อไม่ให้ความหมายผิดเพี้ยนไปจากที่ต้องการสื่อ</p> <p>2. ในตัวบทต้นฉบับ ผู้ส่งสารเลือกใช้คำว่า “America’s day” ซึ่งสื่อความได้ว่าทั้งประเทศกำลังเฉลิมฉลองในชัยชนะของผู้ส่งสาร</p>
<p>This is democracy’s day. A day of history and hope. Of renewal and resolve. Through a crucible for the ages America has been tested anew and America has risen to the challenge. Today, we celebrate the triumph not of a candidate, but of a cause, the cause of democracy. The will of the people</p>	<p>วันนี้คือวันแห่งประชาธิปไตย วันแห่งประวัติศาสตร์และความหวัง วันแห่งการเริ่มต้นใหม่และความมุ่งมั่น อเมริกาได้ผ่านการทดสอบที่หนักหน่วงของยุคสมัยอีกครั้ง และอเมริกาได้ลุกขึ้นเผชิญความท้าทาย วันนี้ เราได้เฉลิมฉลองชัยชนะของผู้สมัครเลือกตั้ง หากแต่เป็นชัยชนะของอุดมการณ์ นั่นคืออุดมการณ์ประชาธิปไตย เจตจำนงของประชาชนได้รับการรับฟัง เจตจำนงของประชาชนที่ได้รับการใส่ใจแล้ว</p>	<p>3. ในตัวบทต้นฉบับ ปรากฏในการใช้คำว่า “democracy’s day. A day of history and hope” คงรูปแบบการใช้วาทศิลป์ Anadiplosis ด้วยการซ้ำคำว่า “วัน” สองครั้ง</p> <p>4. ในตัวบทมีการละคำ (Ellipsis) “The day...”</p> <p>ข้างหน้าคำว่า “Of renewal and resolve” ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะเสริมคำว่า “วันแห่ง” เพื่อให้ประโยคมีความต่อเนื่องไม่ขาดตอน</p>

<p>has been heard and the will of the people has been heeded.</p>	<div data-bbox="539 757 1054 1464" data-label="Image"> </div> <p>5. คำว่า “Crucible” ในที่นี้คือผู้ส่งสารกล่าวอ้างถึงละครเวทีเรื่อง “The Crucible” ผลงานการประพันธ์ของอาร์เทอร์ มิลเลอร์ (Arthur Miller) นักเขียนบทละครชาวอเมริกัน ซึ่งเป็นเรื่องราวอิงประวัติศาสตร์กล่าวถึงเหตุการณ์การล่าแม่มดในเมืองเซเลม (Salem) อาณานิคมแมสซาชูเซตส์ เบย์ระหว่างปี 1692-1693 ซึ่งเป็นอุปโลกน์เปรียบเทียบและเพื่อต่อต้านการดำเนินคดีผู้ที่ต้องสงสัยว่าเป็นคอมมิวนิสต์แบบหว่านแหของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาอันเป็นส่วนหนึ่งของลัทธิแม็คคาร์ธีย์ (McCarthyism) ในช่วงกลางศตวรรษที่ 20</p> <p>6. “Has been heard”, “Has been heeded” เป็นรูปประโยคถูกกระทำ (Passive Voice) ดังนั้นจึงใช้คำว่า “ได้รับการรับฟัง” และ “ได้รับการใส่ใจแล้ว” โดยคงลักษณะทางวาทศิลป์ Repetition ไว้ในตัวท ผ่านการใช้คำว่า “ได้รับ” ซ้ำกัน 2 ครั้ง</p>
---	---

		
<p>ต้นฉบับ</p> <p>We have learned again that democracy is precious. Democracy is fragile. And at this hour, my friends, democracy has prevailed.</p>	<p>บทแปล</p> <p>เราได้เรียนรู้อีกครั้งว่าประชาธิปไตยเป็นสิ่งล้ำค่า ประชาธิปไตยนี้เป็นสิ่งที่เปราะบาง และพี่น้องทั้งหลาย ในช่วงเวลานี้ ประชาธิปไตยได้มีชัยแล้ว</p>	<p>คำอธิบายการแปล</p> <p>7. ในตัวบทต้นฉบับพบการใช้คำว่า “democracy is precious. Democracy is fragile...democracy has prevailed.” จึงคงลักษณะวาทศิลป์ Rule of Three ไว้ โดยการซ้ำคำว่า “ประชาธิปไตย” สามครั้ง</p>

		<p>8. เลือกใช้คำว่า “พี่น้องทั้งหลาย ในโมงยามนี้” เพื่อเก็บวีรณิลาตามต้นฉบับไว้และมีลักษณะภาษาที่เป็นวรรณศิลป์ และให้ความคล้ายคลึงกับในภาษาไทย ดังที่นายกรัฐมนตรีนิยมใช้คำว่า “พี่น้องชาวไทยที่รัก”</p>
<p>So now, on this hallowed ground where just days ago violence sought to shake this Capitol’s very foundation, we come together as one nation, under God, indivisible, to carry out the peaceful transfer of power as we have for more than two centuries.</p>	<p>ด้วยเหตุนี้ บนผืนดินอันศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่กี่วันที่ผ่านมาที่ความรุนแรงได้พยายามสั่นคลอนรากฐานระบอบการปกครอง เราจึงมารวมตัวกันในฐานะประเทศชาติที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวภายใต้พระเจ้าเป็นเจ้าและแบ่งแยกมิได้ เพื่อการส่งมอบอำนาจอย่างสันติตั้งที่ได้เคยทำมากว่าสองศตวรรษ</p>	<p>9. Capitol (n.) มีความหมายว่า the building in which the U.S. Congress meets at Washington (Merriam-Webster) แปล “Capitol’s very foundation” ว่า “รากฐานระบอบการปกครอง” โดยอาศัยการตีความจากรีบทของ “Capitol” ที่มีความหมายว่ารัฐสภาประกอบการพิจารณาบริบทของคำว่า “foundation” ซึ่งมีความหมายว่า “รากฐาน” ประกอบการวิเคราะห์สถานการณ์ของเหตุการณ์ที่ผู้สนับสนุนทรัมป์เปิดล้อมและบุกเข้าไปในรัฐสภาที่มีจุดมุ่งหมายที่จะขัดขวางการลงมติรับรองผลการเลือกตั้งที่แตกต่างอะไรจากการสั่นคลอนและบิดเบือนกลไกของระบอบประชาธิปไตยเพียงเพื่อสนองความ</p>

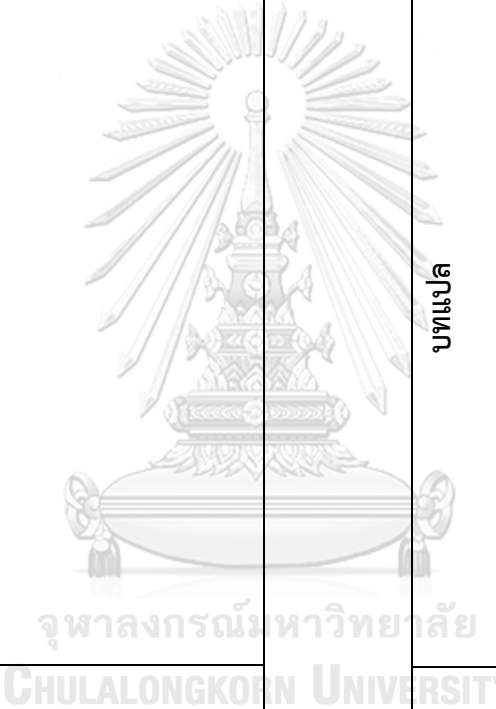
	<p>เรามองไปข้างหน้าเยี่ยงวิธอเมริกันอันเป็นเอกลักษณ์ของเรา คือ กระตือรือร้น กล้าหาญ มองโลกในแง่ดี และตั้งเป้าหมายว่าจะเป็นประเทศอย่างไรที่เราจะทำได้และควรจะต้องเป็น</p>	<p>ต้องการและอัตตาของทรัมป์ที่อยากเอาชนะคู่แข่งและอยากดำรงตำแหน่งอีกรวาระหนึ่งเท่านั้น โดยที่ผู้สื่อสารไม่อาจที่จะกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสองสัปดาห์ก่อน โดยได้ประกาศว่าประชาธิปไตยได้มีชัยชนะ และยังคงแสดงเจตนาารมณ์ที่จะก้าวไปต่อ หลังจากนี้ “ความสามัคคี” จะเป็นหัวข้อหลักของสุนทรพจน์แรก</p>
<p>We look ahead in our uniquely American way – restless, bold, optimistic – and set our sights on the nation we know we can be and we must be.</p>	<p>เรามองไปข้างหน้าเยี่ยงวิธอเมริกันอันเป็นเอกลักษณ์ของเรา คือ กระตือรือร้น กล้าหาญ มองโลกในแง่ดี และตั้งเป้าหมายว่าจะเป็นประเทศอย่างไรที่เราจะทำได้และควรจะต้องเป็น</p>	<p>10. เปลี่ยนเครื่องหมายยัติภังค์เป็นคำว่า “คือ” เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีการใช้เครื่องหมายนี้ เพื่อการขยายความ ในภาษาอังกฤษจะใช้เครื่องหมายยัติภังค์เมื่อมีการขยายความหลัก ซึ่งในกรณีนี้เป็นการใช้เครื่องหมายแบบคู่ ซึ่งเป็นการใช้ในลักษณะเดียวกันกับการใช้เครื่องหมายเดี่ยวและเครื่องหมายอยู่ประกาศคู่คร่อมข้อความ</p> <p>11. Set your sights on something (idiom) มีความหมายว่า to decide on a goal that you want to achieve or something you</p>

		want to have (Cambridge Dictionaries) แปลสำนวนนี้ว่า “ตั้งเป้าหมาย” เพื่อให้ ความหมายมีความสละสลวย
<p>ต้นฉบับ</p> <p>I thank my predecessors of both parties for their presence here. I thank them from the bottom of my heart. You know the resilience of our Constitution and the strength of our nation. As does President Carter, who I spoke to last night but who cannot be with us today, but whom we salute for his lifetime of service.</p>	<p>บทแปล</p> <p>ผมขอขอบคุณอดีตประธานาธิบดีและอดีตรองประธานาธิบดีจากทั้งสองพรรคที่ได้เดินทางมาร่วมในพิธีนี้ ผมขอขอบคุณจากเบื้องลึกของหัวใจ ทุกท่านยอมทราบได้ถึงความยืดหยุ่นของรัฐธรรมนูญและความแข็งแกร่งของเรา เช่นเดียวกับประธานาธิบดีคาร์เตอร์ ซึ่งผมคุยด้วยเมื่อคืน แต่ท่านไม่อาจเดินทางมาร่วมพิธีในวันนี้ได้ ซึ่งเราต่างก็สดุดีให้กับการใช้ประเทศชาติที่ผ่านมามาตลอดชีวิตของท่าน</p>	<p>คำอธิบายการแปล</p> <p>12. “Resilience” (น.) มีความหมายว่า (1) the ability to be happy, successful, etc. again after something difficult or bad has happened (2) the ability of a substance to return to its usual shape after being bent, stretched, or pressed (Cambridge Dictionaries) เลือกใช้ความหมายที่สองว่า “ความยืดหยุ่น” เนื่องจากตรงกับบริบทที่ต้องการสื่อมากกว่า ซึ่งในบริบทนี้ผู้ส่งสารกล่าวถึงคุณสมบัติของรัฐธรรมนูญที่เป็นส่วนหนึ่งของความแข็งแกร่งของอเมริกา</p> <p>13. คงลักษณะวาทศิลป์ Repetition ไว้ ดังที่ปรากฏผ่านการใช้คำว่า “I thank” ในตัวบท</p>

	<p>ผมเพิ่งได้กล่าวคำสาบานตนอันศักดิ์สิทธิ์เช่นในอดีต ประธานาธิบดีแต่ละท่านได้เคยกล่าวมา โดยบุคคลแรกที่ได้กล่าวคำสาบานตนดังกล่าวคือ จอร์จ วอชิงตัน แต่เรื่องราวของพวกเขาเหล่านี้คนชนไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้ใดผู้หนึ่ง ไม่ได้ขึ้นอยู่กับบางคน หากแต่ขึ้นอยู่กับพวกเราทุกคนผู้เป็น “พวกเราเหล่าประชาชน” ผู้แสวงหาความเป็นสหภาพที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p>	<p>ต้นฉบับ โดยการใช้คำว่า “ผมขอขอบคุณ”</p>
<p>I have just taken the sacred oath each of these patriots took — an oath first sworn by George Washington. But the American story depends not on any one of us, not on some of us, but on all of us. On “We the People” who seek a more perfect Union.</p>		<p>14. คงลักษณะวาทศิลป์ Rule of Three ไว้ ดังที่ปรากฏในการใช้คำว่า “on” ในตัวบท ต้นฉบับ โดยการใช้คำว่า “ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ” สาม ครั้ง</p> <p>15. “We the People who seek a more perfect Union” เป็นส่วนหนึ่งของอารัมภกถา (Preamble) ที่ปรากฏใน รัฐธรรมนูญ สหรัฐอเมริกา ซึ่งผู้ส่งสารหยิบยกมาใช้เพื่อเน้นย้ำถึงการสร้างประเทศชาติที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวไว้คงอยู่ตลอดไป</p>

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>This is a great nation and we are a good people. Over the centuries through storm and strife, in peace and in war, we have come so far. But we still have far to go. We will press forward with speed and urgency, for we have much to do in this winter of peril and possibility. Much to repair. Much to restore. Much to heal. Much to build. And much to gain.</p>	<p>ชาติของเราเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่ และเราต่างเป็นพลเมืองที่ดี ตลอดหลายศตวรรษท่ามกลางความไม่สงบและความขัดแย้ง ท่ามกลางสันติภาพและสงคราม เราได้ก้าวมาไกลมากแล้ว แต่เรายังคงต้องไปด้วยกันอีกไกล เราจะก้าวไปด้วยความรวดเร็ว และเร่งรีบ เนื่องจากเรามีหลายสิ่งที่จะต้องทำในฤดูหนาวแห่งอันตรายและโอกาส มีหลายสิ่งที่จะต้องซ่อมแซม หลายสิ่งที่ต้องฟื้นฟู หลายสิ่งที่ต้องเยียวยา หลายสิ่งที่ต้องสร้าง และหลายสิ่งที่ต้องทำให้ได้มากยิ่งขึ้น</p>	<p>16. “Storm and Strife” ผู้ส่งสารใช้คำนี้ในเชิงสัญลักษณ์ที่หมายถึงความแปรปรวนและความขัดแย้ง และใช้วาทศิลป์ Alliteration ที่ใช้คำขึ้นต้นหรือลงท้ายที่มีสระเหมือนกัน เพื่อสื่อถึงสังคมอเมริกันที่มีการต่อสู้กันทั้งทางด้านความคิดที่แตกต่างกันและมีความมุ่งมั่นมาเป็นเวลานาน นับแต่ก่อตั้งประเทศ</p> <p>17. แปล “speed” และ “urgency” เป็น “รวดเร็ว” และ “เร่งรีบ” โดยใช้การเล่นคำตัวอักษร “รู” ในภาษาไทย</p> <p>18. คำว่า “Winter of peril” ผู้ส่งสารหมายความว่าวิกฤติไวรัสโควิด-19 ที่กำลังแพร่ระบาดอย่างหนักในสหรัฐอเมริกาที่คร่าชีวิตชาวอเมริกันไป 400,000 ราย ณ เดือนมกราคม ปี 2021 และ ยังหมายถึงการเมืองอันยุ่งเหยิงซึ่ง</p>

 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>เกิดจากเหตุการณ์บุกปิดล้อมอาคารรัฐสภาของกลุ่มผู้สนับสนุนของทรัมป์เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2022 เพียง 2 อาทิตย์ก่อนหน้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งซึ่งไม่อาจจะเรียกได้ว่าเป็นการส่งมอบอำนาจอย่างสงบ ในขณะที่ “Winter of possibility” คือการที่ผู้ส่งสารพยายามที่จะผลักดันการฉีควัวคินให้ได้ครบ 100 ล้านโศสภายใน 100 วันแรกของการทำงานตำแหน่งและการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐกิจต่อชาวอเมริกัน เช่น การให้เงินสนับสนุนมากถึง 1.9 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ และลงนามยกเลิกคำสั่งต่าง ๆ ของทรัมป์ ตลอดจนเสนอร่างแผนการเข้าเมืองไปยังรัฐสภาเพื่อให้ความช่วยเหลือและให้สัญชาติแก่พลเมืองที่อาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกาอย่างผิดกฎหมาย การที่ผู้ส่งสารกล่าวถึงคำว่า “Winter of possibility” เพื่อแสดงออกถึงการมองโลกในแง่ดีที่ผู้ส่งสารยึดถือและปฏิบัติมาตลอดช่วงเวลาที่อยู่ในวงการการเมือง</p> <p>18. “Much to repair. Much to restore.”</p>
---	---

	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>Much to heal. Much to build. And much to gain” มีการใช้อุปมาภิพจน์ THE NATION IS HOUSE ในตัวบท ดั้งนั้นจึงแปล “หลายสิ่ง” 5 ครั้งตามต้นฉบับ และเลือกใช้ศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับภารกิจสร้างเพื่อรักษาจังหวะและความต่อเนื่อง ตลอดจนเก็บความหมายในตัวบทให้ครบถ้วน</p>
<p>ต้นฉบับ</p>	<p>บทแปล</p>	<p>คำอธิบายการแปล</p>

<p>Few periods in our nation’s history have been more challenging or difficult than the one we’re in now. A once-in-a-century virus silently stalks the country. It’s taken as many lives in one year as America lost in all of World War II. Millions of jobs have been lost. Hundreds of thousands of businesses closed. A cry for racial justice some 400 years in the making moves us. The dream of justice for all will be deferred no longer.</p>	<p>ในประวัติศาสตร์ชาติของเราไม่มีครั้งใดครั้งที่มีความท้าทายหรือยากลำบากมากกว่าช่วงเวลาของเราในปัจจุบันนี้ ไวรัสที่อุบัติขึ้นหนึ่งครั้งในรอบศตวรรษได้ย่างกรายเข้ามาในประเทศเราอย่างเงียบเชียบในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาได้คร่าชีวิตผู้คนไปเท่ากับที่อเมริกาสูญเสียทหารไปในสงครามโลกครั้งที่ 2 ทั้งยังส่งผลให้เราสูญเสียงานไปหลายล้านตำแหน่ง ธุรกิจหลายแห่งต้องปิดตัวลง นอกจากนี้ เสียชีวิตหรือเพื่อความเท่าเทียมทางเชื้อชาติอันยาวนานตลอดเวลา 400 ปีของการสร้างชาติเป็นสิ่งที่ไม่คู่กัน เราพวกเรากำลังมีความยุติธรรมสำหรับทุกคนจะเป็นจริงโดยมีค่าใช้จ่ายอีกต่อไป</p>	<p>19. คง วิกิตตีเวิร์ส “ที่เกิดขึ้นหนึ่งครั้งในรอบศตวรรษ” ไว้ตามต้นฉบับเพื่อรักษาสมดุลภาพในตัวบทไว้</p> <p>20. ผู้ส่งสารเทียบยกคำว่า “as America lost in all of World War II” มาเปรียบเทียบกับจำนวนทหารสหรัฐที่เสียชีวิตจากการรบในสงครามโลกครั้งที่ 2 อยู่ที่ 405,399 นาย โดยไม่รวมพลเรือน (ยอดจากการระดมกิจการทหารผ่านศึกสหรัฐ) ในขณะที่มาหาวิทยาลัย Johns Hopkins ประเมินยอดผู้เสียชีวิตจากโควิด-19 ในสหรัฐ ณ วันที่ 21 มกราคม 2021 อยู่ที่ 405,500 ราย</p> <p>21. “A dream” ในที่นี้คือถ้อยคำกล่าวถึง (Allusion) ในบทกวีชื่อ “Harlem” ประพันธ์โดย Langston Hughes กวีชาวอเมริกันผิวสีซึ่ง Lorraine Hansberry นักประพันธ์บทละครชาว</p>
---	---	---

<p>อเมริกันผิวสียังได้นำไปอ้างถึงในบทละครเรื่อง Raisin in the sun ที่กล่าวถึงชีวิตของชาวอเมริกันผิวสีในนครชิคาโกช่วงยุคแห่งการแบ่งแยกผิวสี (Racial Segregation) ดังนี้</p> <p>“What happens to a dream deferred? Does it dry up like a Raisin in the sun? Or fester like a sore...” นอกจากนี้ยังเป็นการอ้างถึง American Dream ที่เป็นค่านิยมที่เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเกิดในฐานะใด สีผิวใด ล้วนแล้วแต่มีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ หากยึดมั่นในความมีเกียรติ</p> <p>ทุ่มเททำงาน ซื่อสัตย์ต่อครอบครัว และความเชื่อมั่นในระบบการค้าเสรีโดยทางอ้อมด้วย</p>	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>
--	---	---------------------------------

	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>
	<p>บทแปล</p>	<p>ต้นฉบับ</p>
		<p>คำอธิบายการแปล</p>

<p>A cry for survival comes from the planet itself. A cry that can't be any more desperate or any more clear. And now, a rise in political extremism, white supremacy, domestic terrorism that we must confront and we will defeat.</p>	<p>เสียงเรียกร้องเพื่อความอยู่รอดของโลกใบนี้ เสียงเรียกร้องที่มี อาจจะสิ้นหวังหรือชัดเจนมากไปกว่านี้ และบัดนี้ การผงาดขึ้น ของลัทธิการเมืองสุดโต่ง ลัทธิเชิดชูผิวขาว การก่อการร้าย ภายในประเทศคือสิ่งที่พวกเราต้องเผชิญหน้าและเอาชนะให้ได้</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ALONGKORN UNIVERSITY</p>	<p>22. ในตัวบทต้นฉบับปรากฏในการใช้คำว่า “A cry” 3 ครั้ง จึงคงลักษณะวาทศิลป์ Rule of Three ไว้ ในตัวบทโดยการใช้คำว่า “เสียงเรียกร้อง” สามครั้ง</p> <p>23. แปล “a rise in political extremism, white supremacy, domestic terrorism” ว่า “การผงาดขึ้นของลัทธิการเมืองสุดโต่ง ลัทธิเชิดชูผิวขาว การก่อการร้ายภายในประเทศ” เพื่อคงลักษณะทางวาทศิลป์ Asyntedon ที่จะลดค่าสถานะในการเชื่อมประโยคเมื่อมีการใช้ วาทศิลป์ดังกล่าว อีกทั้งผู้ส่งสารยังสื่อให้เห็นว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ต้องจดจำไว้ หากแต่พร้อมไปกลับปฏิเสธหรือไม่เคยยอมรับว่ามีอยู่จริง</p>
---	--	---

<p>To overcome these challenges – to restore the soul and to secure the future of America – requires more than words. It requires that most elusive of things in a democracy: Unity.</p> <p>Unity.</p>	<p>ในการที่จะเอาชนะความท้าทายเหล่านี้ เพื่อฟื้นฟูจิตวิญญาณ และสร้างอนาคตที่มั่นคงให้แก่อเมริกา จำเป็นต้องอาศัย มากกว่าคำพูด ต้องอาศัยสิ่งที่เข้าใจได้ยากภายใต้ระบอบ ประชาธิปไตย นั่นคือ ความสามัคคี</p> <p>ความสามัคคี</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>RN UNIVERSITY</p>	<p>24. Elusive (adj.) มีความหมายว่า 1) tending to elude: such as tending to evade grasp or pursuit 2) hard to comprehend or define 3) hard to isolate or identify (Merriam-Webster) เลิกใช้ความหมายที่ 1 เนื่องจากตรงตามบริบทที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อว่า ความสามัคคีคือสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นได้ยากภายใต้ระบบประชาธิปไตย และยอมเป็นเรื่องยากในการเกลี้ยกล่อมให้พรรคเดโมแครตที่ไม่พอใจในสิ่งที่ทรัมป์น่าจะทำได้ตลอดระยะเวลา 4 ปีที่ดำรงตำแหน่ง เช่นเดียวกับการเกลี้ยกล่อมให้พรรครีพับลิกันที่ไม่พอใจที่ทรัมป์แพ้ในการเลือกตั้งให้มาเข้าร่วมเป็นทีมเดียวกันเพื่อบริหารประเทศ</p>
--	---	---

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>In another January in Washington, on New Year's Day 1863, Abraham Lincoln signed the Emancipation Proclamation. When he put pen to paper, the President said, "If my name ever goes down into history it will be for this act and my whole soul is in it."</p>	<p>เมื่อเดือนมกราคมเช่นกันแต่ในอดีต ณ กรุงวอชิงตัน ดีซี ในวันที่ขึ้นปีใหม่ของปี 1863 อับราฮัม ลินคอล์นได้ลงนามประกาศเด็กทาส ท่านประธานาธิบดีได้กล่าวขณะจรดปากกาลงบนกระดาษว่า “หากชื่อของข้าพเจ้าจะเป็นที่จดจำในหน้าประวัติศาสตร์ ก็ย่อมเกิดจากการกระทำนี้และข้าพเจ้าได้ทุ่มเททั้งชีวิตจิตใจให้กับการกระทำดังกล่าว”</p> 	<p>25. Emancipation Declaration คือ แถลงการณ์ปลดปล่อยทาสที่ลงนามโดยประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์นในวันที่ขึ้นปีใหม่ของปี 1863 โดยมีใจความสำคัญคือการปลดปล่อยทาสผิวสีที่อยู่ในรัฐทางใต้หรือเขตยึดครองของฝ่ายสหพันธรัฐ (Union) ให้เป็นอิสระ ซึ่งแถลงการณ์นี้เป็นจุดเปลี่ยนของสงครามกลางเมืองสหรัฐที่ดำเนินมาได้ 3 ปี ด้วยการเปิดโอกาสให้อดีตทาสผิวสีสามารถสมัครเข้าร่วมรบกับฝ่ายเหนือได้</p>

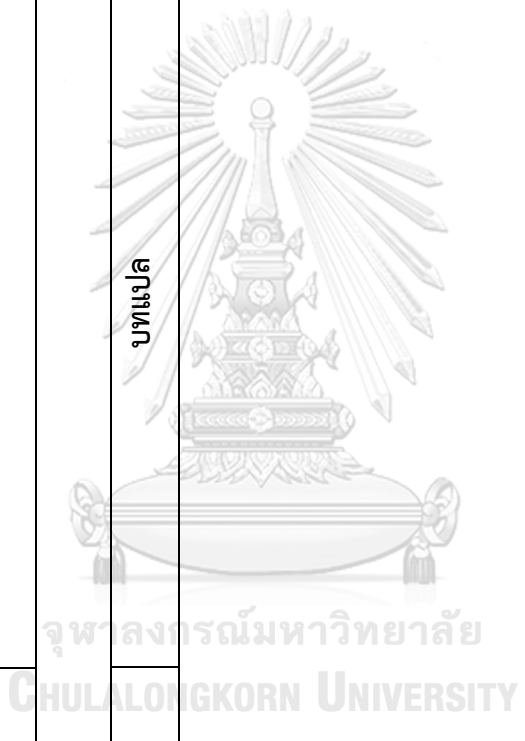
<p>My whole soul is in it. Today, on this January day, my whole soul is in this: Bringing America together. Uniting our people. And uniting our nation. I ask every American to join me in this cause.</p>	<p>จิตวิญญาณทั้งหมดของข้าพเจ้าอยู่ในสิ่งนี้ ในวันนี้ ในวันนี้ของเดือนมกราคมในยุคปัจจุบัน จิตวิญญาณทั้งหมดของผมนั่งอยู่ที่อยู่ในสิ่งนี้ นั่นคือการนำชาติของเราให้มารวมกันเป็นหนึ่งเดียว โดยหลอมรวมประชาชนและหลอมรวมชาติของเรา ผมขอเชิญชวนพี่น้องชาวอเมริกันทุกคนมาร่วมมือกับผมในอุดมการณ์นี้</p>	<p>26. แปลคำว่า “Bringing America together. Uniting our people” โดยแบ่งประโยคออกเป็น “การหลอมรวมชาติของเราให้เป็นหนึ่งเดียว โดยหลอมรวมประชาชน” เพื่อให้ประโยคมีจังหวะและมีความต่อเนื่อง อีกประการหนึ่งที่ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า “หลอมรวม” เนื่องจากผู้ส่งสารต้องการที่จะรวมประเทศชาติและประชาชนให้เป็นหนึ่งเดียวกันโดยไม่มีการแบ่งแยกอีกต่อไป โดยคำนึงถึงความงดงามทางภาษาในตัวบทประกอบ การที่ผู้ส่งสารหยิบยกเหตุการณ์นี้มากล่าวในสุนทรพจน์แรก เพื่อเป็นการกล่าวกับผู้ส่งสารไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ด้วยตนเอง แต่ชาวอเมริกันทุกคนต้องช่วยผู้ส่งสาร ซึ่งมีองค์ประกอบของสุนทรพจน์แรก ของประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดีที่ว่า “ask</p>
<p>HUALONGKORN UNIVERSITY</p>	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>มีจังหวะและมีความต่อเนื่อง อีกประการหนึ่งที่ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า “หลอมรวม” เนื่องจากผู้ส่งสารต้องการที่จะรวมประเทศชาติและประชาชนให้เป็นหนึ่งเดียวกันโดยไม่มีการแบ่งแยกอีกต่อไป โดยคำนึงถึงความงดงามทางภาษาในตัวบทประกอบ การที่ผู้ส่งสารหยิบยกเหตุการณ์นี้มากล่าวในสุนทรพจน์แรก เพื่อเป็นการกล่าวกับผู้ส่งสารไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ด้วยตนเอง แต่ชาวอเมริกันทุกคนต้องช่วยผู้ส่งสาร ซึ่งมีองค์ประกอบของสุนทรพจน์แรก ของประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดีที่ว่า “ask</p>

<p>what you can do for your country” อยู่ใน สุนทรพจน์ด้วย</p>		
---	--	--

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
Uniting to fight the common foes we face: Anger, resentment, hatred. Extremism, lawlessness, violence. Disease, joblessness, hopelessness.	ขอบจมาร่วมต่อสู้กับศัตรูที่พวกเรามีร่วมกันคือความโกรธแค้นริษยา ความขุ่นเคือง ความเกลียดชัง ความสุดโต่ง ความไร้ข้อแม้ ความรุนแรง โรคภัยไข้เจ็บ การว่างงาน ความสิ้นหวัง 	27. “Lawlessness” (น.) มีความหมายว่า behavior that is illegal or not controlled by laws (Cambridge Dictionaries) หากแปลเป็น “ความผิดกฎหมาย” จะทำให้ไม่ตรงกับบริบทที่ต้องการสื่อ ดังนั้นจึงเลือกความหมายว่า “ความไร้ข้อแม้” โดยคำนึงถึงความงามทางภาษาในตัวบท
With unity we can do great things. Important things. We can right wrongs. We can put people to work in good jobs. We can teach our children in safe schools. We can overcome this deadly virus. We can reward work, rebuild the middle class, and make health care	หากเรามีความสามัคคี เราก็จะทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยิ่งใหญ่และมี ความสำคัญได้ เราสามารถแก้ไขสิ่งผิดได้ ทางานดี ๆ ให้คนทำได้ สอนลูกหลานของเราในโรงเรียนที่ปลอดภัยได้ เราสามารถเอาชนะไวรัสที่ร้ายกาจนี้ได้ เราจะสามารถตอบแทนผู้ที่ทำงาน ก่อสร้างชุมชนที่ปลอดภัยได้ และทำให้การสาธารณสุขมีความมั่นคงสำหรับทุกคนได้ เราทำให้ความยุติธรรมทางเชื้อชาติเกิดขึ้นได้ และเราสามารถทำให้ชาติของเรากลับมาเป็นกำลัง	28. คำว่า “put people to work in good jobs” ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการแปลแบบปรับเปลี่ยนมุมมอง (Modulation) ซึ่งเป็นการสร้างภาษาฉบับแปลขึ้นใหม่โดยที่ยังคงความหมายที่ต้นฉบับต้องการสื่อไว้ จึงแปลเป็น “ทางานดี ๆ ให้คนทำได้” เพื่อให้ภาษาปลายทางเข้าใจง่ายขึ้น 29. ในตัวบทต้นฉบับมีการใช้คำว่า “We

<p>secure for all. We can deliver racial justice. We can make America, once again, the leading force for good in the world.</p>	<p>สำคัญให้เกิดความตึงต้ามบนโลกใบนี้ได้อีกครั้ง</p>	<p>can...” ซ้ำหลายครั้ง ตั้งนั้นผู้วิจัยจึงใช้การเล่นคำ “เรา...ได้” ซ้ำตามต้นฉบับเพื่อคงสมดุลภาพในตัวบท โดยที่บางส่วนละการใช้คำสรรพนามไว้ เพื่อให้คำพูดดูเพื่อยามากเกินไป</p>
---	---	---

<p>ต้นฉบับ</p>	<p>บทแปล</p>	<p>คำอธิบายการแปล</p>
-----------------------	---------------------	------------------------------

<p>I know speaking of unity can sound to some like a foolish fantasy these days. I know the forces that divide us are deep and they are real. But I also know they are not new. Our history has been a constant struggle between the American ideal that we are all created equal and the harsh, ugly reality that racism, nativism, fear, and demonization have long torn us apart. The battle is perennial. Victory is never assured.</p>	<p>ผมทราบดีว่าการพูดถึงความสามัคคีในทุกวันนี้ สำหรับบางคน อาจฟังดูเป็นเรื่องไร้สาระ และผมก็ทราบดีว่าพลังที่ทำให้เราแตกแยกมีความรุนแรงและยังเป็นความจริง แต่ผมก็ยังทราบดีว่าไม่ใช่สิ่งใหม่ ประวัติศาสตร์ของเราสะท้อนให้เห็นถึงการต่อสู้อย่างต่อเนื่องระหว่างอุดมคติอเมริกันที่ว่าเราล้วนมีความเท่าเทียมกันกับความจริงที่โหดร้ายและน่ารังเกียจที่ว่าลัทธิเหยียดเชื้อชาติ ลัทธิต่อต้านผู้อพยพ ความกลัว และการสร้างภาพลักษณ์ให้ฝ่ายตรงข้ามเป็นปีศาจคือสิ่งที่ทำให้เราแตกแยกมาเป็นเวลานาน ซึ่งการต่อสู้กับสิ่งเหล่านี้ยังคงดำเนินมาอย่างยาวนานโดยไม่เคยเหนื่อยใจว่าได้รับชัยชนะ</p>	<p>30. “Deep” (adj.) ในที่นี้หมายถึง Very intense or extreme (Oxford Dictionaries) ผู้สังสารต้องการสื่อว่าความแตกแยกในสังคมอเมริกันที่ดำเนินมาเป็นเวลานานนั้นเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ หลายนประการ เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ความเชื่อทางการเมือง เป็นต้น</p> <p>31. “Harsh” (adj.) ในที่นี้หมายถึง cruel or severe (Oxford Dictionaries) เลือกความหมายรอง เนื่องจากสื่อถึงสภาพความจริงที่โหดร้ายและรังเกียจในสังคมอเมริกันที่ผู้สังสารเหยียดมากกล่าวถึง ซึ่งผู้สังสารได้ยืนยันว่าสิ่งนี้คือความจริงของอุดมคติอเมริกันที่มีความซับซ้อน หากแต่ผู้สังสารยังได้โต้แย้งว่าสิ่งนี้คือสิ่งที่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อชาวอเมริกันหันมาร่วมแรงร่วมใจกันเดินไปสู่ความเป็นสหภาพที่สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น</p> <p>32. “Nativism” (n.) มีความหมายว่า the political idea that people were born in a country are more important than</p>
---	--	---

<p>immigrants (Cambridge Dictionary) เมื่อผู้วิจัยได้ลองค้นหาความหมายแล้วปรากฏว่าคำที่มีความหมายที่ใกล้เคียงที่สุดคือ “ลัทธิชาตินิยม” ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า หากใช้คำนี้จะทำให้มีความรู้สึกเชิงบวก ประกอบกับแนวคิดนี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของอุดมการณ์การเมืองชาวจัด (Far-right) ผู้ส่งสารน่าจะหมายความว่า การกีดกันและการต่อต้านผู้อพยพเข้าเมืองในช่วงที่ผ่านมามีเป็นประธานาธิบดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกีดกันผู้อพยพเข้าเมืองจากประเทศมุสลิม ประเทศในภูมิภาคอเมริกากลาง และประเทศในภูมิภาคลาตินอเมริกา ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดคำใหม่มาใช้แทนคือคำว่า “ลัทธิต่อต้านผู้อพยพ” โดยคำนึงถึงบริบทและเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นในช่วงนั้นประกอบ</p>	<p>33. พบการใช้อุปสรรคสงครามผ่านการใช้คำว่า “constant struggle” “the battle” “victory” ผู้วิจัยจึงแปลโดยคงอุปสรรคนี้ไว้เช่นเดิม โดยเลือกใช้คำว่า “การต่อสู้อย่าง</p>
 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	
<p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	

<p>ต่อเนื่อง” “การต่อสู้” “ชัยชนะ” เนื่องจากการใช้คำดังกล่าวสามารถสื่อถึงการต่อสู้ทางความคิดที่ไม่มีการใช้อาวุธแต่ก็มีอาณาภาพเพียงพอก็จะทำลายล้างอีกฝ่ายได้เป็นอย่างดี</p>	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>
--	---	---------------------------------

<p>คำอธิบายการแปล</p>	<p>บทแปล</p>	<p>ต้นฉบับ</p>
-----------------------	--------------	----------------

<p>Through the Civil War, the Great Depression, World War, 9/11, through struggle, sacrifice and setbacks, our “better angels” have always prevailed. In each of these moments, enough of us came together to carry all of us forward. And we can do so now.</p>	<p>เราก้าวผ่านช่วงสงครามกลางเมือง วิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ สงครามโลก เหตุการณ์ 9/11 ภายใต้การต่อสู้ การเสียสละ หรืออุปสรรคต่าง ๆ ในเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งหมดเหล่านี้ “คุณธรรม” ได้มีชัยตลอดมา ในช่วงเวลาทั้งหลายเหล่านี้ เราต่างมาร่วมผลักดันเราทุกคนให้ก้าวไปข้างหน้า และพวกเราก็ทำได้แล้ว</p>	<p>34. อุปลักษณ์ “Better angels” พบการใช้ครั้งแรกในบทละครเรื่อง Othello และ Sonnet 144 ของวิลเลียม เชกสเปียร์ และคำ ๆ นี้ยังปรากฏอยู่ในช่วงท้ายของสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีอับราฮัม ลินคอล์นในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งครั้งแรกในปี 1861 ดังนี้ “...all over this broad land, will yet swell the chorus of the union, when again touched, as surely they will be, by the better angels of our nature” อุปลักษณ์นี้ต้องการสื่อว่าทั้งชาวอเมริกันทางเหนือและใต้ในส่วนแล้วแต่มีความดีงามและคุณธรรม ตลอดจนถึงขณะเชิงบวกในจิตใจตนที่คอยต่อสู้กับความชั่วร้ายอยู่เสมอ ซึ่งการที่อับราฮัม ลินคอล์นเลือกใช้อุปลักษณ์นี้เพื่อต้องการสื่อถึงความนึกคิดที่ตนรู้ สงบนสุข และเปลี่ยนแปลงไปด้วยคุณธรรม อันจะเป็นวิธีการที่ดีและมีเกียรติในการสร้างการประพฤติปฏิบัติที่ดีของบุคคล ๆ หนึ่งและสังคมประเทศชาติ ในขณะที่คำตรงข้ามคือ “Worse</p>
--	--	--

วิทยาลัย

KORN UNIVERSITY

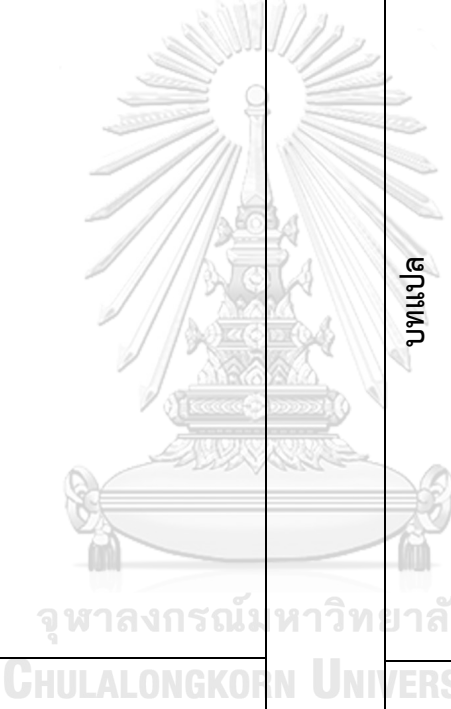
	<p>Angel” สื่อถึงความตั้งใจแคร์ราย ความกลัว และความเกลียดชัง ในสุนทรพจน์แรกของผู้ส่งสารได้หยิบยกอุปถัมภ์นี้มากล่าวอ้างว่า ชาวโลกบางคนมีภาพในใจว่าสหรัฐอเมริกาเป็นดั่งนักบุญและวีรบุรุษ ในขณะที่ในประเทศอื่นที่อยู่ชั่วคราวข้ามเป็นผู้ร้ายเหมือนดั่งที่ปรากฏในภาพยนตร์ฮอลลีวูดหลายเรื่อง ซึ่งชาร์เตอร์ส-แบล็ก (Charteris-Black, 2011) อ้างถึงใน Bousssaid, 2022) กล่าวว่า การใช้อุปถัมภ์แบบยึดติด (Entrenched Metaphor) จะเป็นการสร้างภาพจำในทัศนคติ ซึ่งเป็นการปลุกปั่นในรูปแบบโฆษณาชวนเชื่อของอุดมการณ์ได้อุดมการณ์หนึ่ง ดั่งนี้ผู้วิจัยจึงแปลเป็น “คุณธรรม” เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารต้องการที่ไม่เพียงแต่ดึงดูดความสนใจของชาวอเมริกัน แต่ยังเป็นการโน้มน้าวใจชาวโลกให้เข้าใจว่า สหรัฐอเมริกาจะยังคงเป็นประเทศแห่งความดีงามอย่างที่เคยเป็นมาและจะเป็นเช่นนั้นเสมอตลอดไป</p>
---	--

<p>History, faith and reason show the way, the way of unity. We can see each other not as adversaries but as neighbors. We can treat each other with dignity and respect. We can join forces, stop the shouting and lower the temperature, for without unity, there is no peace, only bitterness and fury; no progress, only exhausting outrage; no nation, only a state of chaos.</p>	<p>ประวัติศาสตร์ ความศรัทธา และเหตุผล ได้แสดงให้เห็นถึงวิถีทาง วิถีทางแห่งความสามัคคี โดยที่เราสามารถมองผู้อื่นไม่ใช่ศัตรู แต่เป็นมิตร เราสามารถปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเคารพและให้เกียรติ เราสามารถรวมพลังกัน หยุดการตำหนิกันและลดความร้อนแรงลง เพราะหากไร้ซึ่งความสามัคคีเมื่อใด เมื่อนั้นก็ไร้ซึ่งสันติ มีเพียงความขมขื่นและโกรธแค้น ไร้ซึ่งการพัฒนา มีเพียงความเกรี้ยวกราดที่นำหน้าเพียงหน้า ไร้ซึ่งประเทศชาติ มีเพียงภาวะความวุ่นวาย</p> 	<p>35. shouting ในที่นี้มีความหมายว่า to express strong emotions, such as anger, fear, or excitement; or to express strong opinions, in a loud voice (Oxford Languages) ซึ่งผู้สื่อสารหมายความถึงเหตุการณ์ที่ผู้สนับสนุนของตนและתרםบ้ปะโกนตำทอกันไปมาในหลาย ๆ สถานที่ตลอดการหาเสียง โต้ตัวที่ หรือแม้กระทั่งระหว่งการันบคแชน ซึ่งบางสถานที่ผู้สนับสนุนของทั้งสองฝ่ายถึงขั้นใช้ความรุนแรง ผู้วิจัยจึงแปล “stop the shouting” เป็น “หยุดการตำทอ” และ “lower the temperature” ว่า “ลดความร้อนแรง” เพื่อสื่อถึงการเรียกร้องให้ทุกฝ่ายยอมรับความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายและหันหน้ามาคุยกันแทนที่จะใช้กำลัง</p> <p>36. ตัวบทต้นฉบับใช้คำว่า “We can” ติดต่อกันหลายครั้ง ผู้วิจัยจึงใช้คำว่า “เราสามารถ...” เพื่อรักษาลักษณะของตัวบทในภาษาปลายทางไว้ให้เหมือนกับภาษาต้นทาง</p>
--	---	--

<p>37. ตัวอย่างต้นฉบับใช้คำว่า “there is no...” และ “no...” ผู้วิจัยเห็นว่าควรแปลว่า “ไร้ซึ่ง” เพื่อให้วลีวลิตีความเมเป็นทางการและมีความเป็นวรรณศิลป์มากขึ้น</p>	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	
--	--	--

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>This is our historic moment of crisis and challenge, unity is the path forward, and we must meet this moment as the United States of America. If we do that, I guarantee you will not fail. We have never, ever, ever, failed in America when we've acted together.</p>	<p>เวลานี้คือโมเมนต์สำคัญแห่งวิกฤติและความท้าทาย ความสามัคคีคือเส้นทางแห่งการก้าวไปข้างหน้า และเราต้องเผชิญหน้ากับโมเมนต์นี้ในฐานะอเมริกาที่เป็นเอกภาพ หากเราทำเช่นนั้น ผมขอรับประกันว่า คุณจะไม่มีวันล้มเหลว ชาวเราจะไม่มีการผิดพลาดทั้งกับประเทศชาติของเรา เมื่อเรารวมกันเป็นหนึ่งเดียว</p> 	<p>38. แปล “United States of America” เป็น “อเมริกาที่เป็นเอกภาพ” โดยไม่แปลตรงตัว เนื่องจากหากแปลเป็น “สหรัฐอเมริกา” ย่อมไม่ตรงกับความหมายที่ต้องการสื่อ</p> <p>39. เนื่องจากในตัวอย่างใช้คำว่า “never ever ever” ดังนั้นผู้วิจัยจึงแปลใหม่ให้มีความกระชับขึ้นโดยรวบรวมประโยคใหม่เป็นคำว่า “เราจะไม่มีวัน” เนื่องจากหากแปลเป็นภาษาไทยโดยที่ยังคงลักษณะทางวงจลลาเดิมไว้จะทำให้ใช้คำดูฟุ่มเฟือยมากเกินไป</p>
<p>So today, at this time in this place, let's start afresh, let's begin to listen to one another again, hear one another, see one another, show respect to one another. Politics need not be a raging fire destroying everything in its path. Every disagreement doesn't have to be a cause for total war. And, we must</p>	<p>และในวันนี้ เวลานี้ ณ สถานที่นี้ ขอให้เราร่วมกันเริ่มต้นใหม่ ขอเราจงรับฟังกันอีกครั้ง เปิดใจแก่กัน รับรู้กันและกัน ให้ความเคารพแก่กัน การเมืองไม่จำเป็นต้องเป็นเพลิงผลาญทำลายทุกสิ่งที่อยู่ข้างหน้า ความเห็นต่างทุกประการไม่ควรจะตั้งเป็นน้ำผึ้งหยดเดียวอันนำไปสู่สงครามเบ็ดเสร็จ และเราจำเป็นต้องปฏิเสธวัฒนธรรมที่เชื่อเท็จจริงนั้นถูกแต่ดั้งเดิมหรือแม้กระทั่งมีการยกเมฆขึ้นมา</p>	<p>40. ในต้นฉบับพบการใช้คำว่า “another” ซ้ำกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้คำลงท้ายว่า “กัน” เพื่อคงลักษณะทางวาทศิลป์ในเรื่องการซ้ำคำ (Repetition) เอาไว้</p> <p>41. ในต้นฉบับใช้ “Raging fire” ดังนั้นผู้วิจัยได้เลือกใช้สำนวน “เพลิงผลาญทำลาย” เพื่อ</p>

<p>reject a culture in which facts themselves are manipulated and even manufactured.</p>	<div style="text-align: center;"> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p> </div> <p>ให้อัจฉริยธรรมมีความเรียบง่ายมากขึ้น</p> <p>42. ในต้นฉบับใช้คำว่า “cause of total war” ผู้วิจัยเห็นว่าเพื่อทำให้ความหมายมีความสมบูรณ์และเข้าใจได้มากขึ้น จึงเพิ่มสำนวน “น้ำผึ้งหยดเดียว” เพิ่มเข้าไปเพื่อขยายความคำว่า “สงครามเบ็ดเสร็จ” เนื่องจากความแตกต่างทางการเมืองในสหรัฐตลอดช่วงยุคที่ทรัมป์เป็นประธานาธิบดีนั้นไม่ต่างจากการสู้รบในสงคราม ซึ่งส่วนมากเกิดขึ้นจากกลุ่มลัทธิลัทธิสังคมนิยมและกลุ่มการเมืองขวาจัด ซึ่งในการชุมนุมบางที่ มักจะมีผู้ชุมนุมพกพาอาวุธปืนและอาวุธสงครามมาร่วมในการชุมนุมและมีการก่อความรุนแรง เช่น การทำร้ายร่างกายหรือการตำหนิติเตียนที่ความคิดเห็นที่แตกต่าง</p> <p>43. แปล “manufactured” โดยใช้สำนวนว่า</p>
--	--

		<p>“ยกเมฆ” ที่นั่งหากล่าวว่า “เสกสรรปั้นแต่ง” จะทำให้มีภาพลักษณ์ในเชิงบวกมากเกินไปและยอมไม่ตรงกับเจตนาที่ตัวบทต้องการสื่อ ผู้ส่งสารได้ชี้ให้เห็นในประเด็นนี้ว่าสิ่งนี้คืออุปสรรคในการสร้างความสามัคคี อันเนื่องมาจากคำโกหกและข่าวปลอมต่าง ๆ ที่พร้อมปสร่างขึ้นตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี</p>
	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>	
<p>ต้นฉบับ</p> <p>My fellow Americans, we have to be different than this. America has to be better than this. And, I believe America is better than this. Just look around.</p>	<p>บทแปล</p> <p>พี่น้องชาวอเมริกันทั้งหลาย เราจำต้องแตกต่างจากที่เป็นอยู่ในขณะนี้ อเมริกาจะต้องดีขึ้นยิ่งกว่านี้ และผมเชื่อว่าอเมริกาต้องดีขึ้นกว่านี้แน่นอน ขอเพียงทุกท่านมองไปโดยรอบ</p>	<p>คำอธิบายการแปล</p>

<p>Here we stand, in the shadow of a Capitol dome that was completed amid the Civil War, when the Union itself hung in the balance. Yet we endured and we prevailed. Here we stand looking out to the great Mall where Dr. King spoke of his dream.</p>	<p>ณ ที่ซึ่งเรายืนอยู่นี้ ภายใต้เงาของยอดโดมของอาคารรัฐสภาที่สร้างเสร็จในช่วงสงครามกลางเมือง อันเป็นช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่ของเรายู่ในช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่ออันล่อแหลม แต่พวกเราก็คอดทนและเอาชนะมาได้ ณ ที่ซึ่งเรายืนอยู่นี้ที่ทอดยาวออกไปยังเกรท มอลล์ที่ดร. คิงกล่าวถึงความฝันของเขา</p> <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p> <p>ANGKORN UNIVERSITY</p>	<p>44. ในตัวบทต้นฉบับใช้คำว่า “Here we stand” ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้คำว่า “ณ ที่ซึ่งเรายืนอยู่แห่งนี้” เพื่อคงลักษณะทางวาทศิลป์ Anaphora ไว้</p> <p>45. “Hung in the balance” (Phrase) to be in a precarious state or condition (Collins) แปลลึนนี้เป็น “ช่วงเวลาหัวเลี้ยวหัวต่ออันล่อแหลมยิ่ง” เนื่องจากสหรัฐอเมริกาในขณะนั้นอยู่ในช่วงสงครามกลางเมือง โดยรัฐทางใต้ซึ่งเป็นรัฐค้ำทาสได้ประกาศแยกตัวออกไปตั้งเป็นประเทศใหม่เพื่อเป็นการตอบโต้กับการที่อับราฮัม ลินคอล์นชนะการเลือกตั้งจึงส่งผลให้ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาติอยู่ในภาวะล่อแหลมและเป็นอันตรายเป็นอย่างมาก ซึ่งลินคอล์นเองได้เคยกล่าวไว้ใน House divided speech ว่า “A house divided against itself cannot stand” หรือ “บ้านที่แตกแยกย่อมมีมาจากอยู่ได้” โดยมีใจความสำคัญว่าเขาไม่อยากจะเห็นประเทศต้องล่มสลายไปอันเนื่องมาจากความแตก</p>
---	---	---

	<p>สามัคคี ทากแต่เขาคาดหวังว่าประเทศจะกลับมาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อีกครั้ง</p> <p>46. Great Mall คือลานกว้างใจกลางกรุงวอชิงตัน ดีซี ที่มีอาณาบริเวณทอดยาวจากอาคารรัฐสภาไปจนจรดแม่น้ำโปโตแมก และเป็นสถานที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ และที่ทำการของสถาบันสมิธโซเนียน ตลอดจนหอศิลป์ อนุสรณ์สถาน ประติมากรรม และอนุสาวรีย์ต่าง ๆ ตลอดจนที่ทำการรัฐบาลของแต่ละกระทรวง เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยเลือกที่จะแปลโดยการทับศัพท์เพื่อความหมายเดิมไว้โดยไม่ผิดเพี้ยน</p> <p>Dr. King คือ มาร์ติน ลูเธอร์ คิง จูเนียร์ ศาสตราจารย์ในศาสนาคริสต์นิกายแบปติสต์ และนักธรรมศาสตร์เรียกร้องสิทธิพลเมืองและความเสมอภาคให้แก่ชาวอเมริกันผิวสีซึ่งเขาได้กล่าวสุนทรพจน์ “I have a dream” ณ สถานที่แห่งนี้เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 1963</p>
ต้นฉบับ	บทแปล
คำอธิบายการแปล	

<p>Here we stand, where 108 years ago at another inaugural, thousands of protestors tried to block brave women from marching for the right to vote, and today we marked the swearing in of the first women in American history elected to national office – Vice President Kamala Harris. Don't tell me things can't change</p>	<p>ณ ที่ซึ่งเราเฝ้าอยู่ที่นี่ที่พิธีสาบานตนเมื่อ 108 ปีก่อนมีผู้ประท้วงหลายพันคนได้พยายามที่จะขัดขวางเหล่าสตรีผู้กล้าหาญจากการเดินขบวนเพื่อเรียกร้องสิทธิเลือกตั้ง และวันนี้ยังเป็นวันสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของสตรีคนแรก ๆ ในหน้าประวัติศาสตร์อเมริกันที่ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งสำคัญของเราชาติ คือ ทำนรองประธานาธิบดีกมลลา แฮร์ริส ของจงอย่าบอกผมเลยว่าสิ่งต่าง ๆ มีอาจเปลี่ยนแปลงได้</p> 	<p>47. เหตุการณ์ Woman Suffrage Movement ที่กล่าวถึงในที่นี่คือเหตุการณ์เรียกร้องสิทธิเลือกตั้งแก่สตรี นำโดย พอล อลิซ (Paul Alice) และลูซี เบิร์นส (Lucy Burns) นักเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิเลือกตั้งแก่สตรีชาวอเมริกันที่มีขึ้นเพียง 1 วันก่อนหน้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีดูว์โรว์ วิลสันที่กรุงวอชิงตัน ดีซี มีผู้เข้าร่วมเดินขบวนมากกว่า 5,000 คน จากทั่วประเทศ</p>
---	--	--

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
---------	-------	----------------

<p>Here we stand across the Potomac from Arlington National Cemetery, where heroes who gave the last full measure of devotion rest in eternal peace. And here we stand, just days after a riotous mob thought they could use violence to silence the will of the people, to stop the work of our democracy, and to drive us from this sacred ground. That did not happen.</p>	<p>ณ ที่ซึ่งเรายืนอยู่ตรงข้ามแม่น้ำโปโตแมคที่ทอดยาวมาจากสุสานแห่งชาติอาร์ลิงตันนี้ อันเป็นสถานที่ที่วีรบุรุษผู้เสียสละและอุทิศตนนอนทอดร่างหลับใหลชั่วนิรันดร์ และ ณ ที่ซึ่งเรายืนอยู่ที่นี่เมื่อไม่กี่วันก่อนมีกลุ่มผู้ก่อจลาจลคิดว่าจะใช้ความรุนแรงเพื่อสยบเจตจำนงของเรา ประชาชน เพื่อหยุดยั้งผลงานของประชาธิปไตยของเรา และเพื่อสกัดกั้นเราออกจากผืนดินอันศักดิ์สิทธิ์นี้ ซึ่งมิได้เกิดขึ้น</p>	<p>48. “last full measure of devotion” คือ ส่วนหนึ่งจากสุนทรพจน์ Gettysburg Address ของอับราฮัม ลินคอล์นที่เกตติสเบิร์ก (Gettysburg) มลรัฐเพนซิลเวเนีย เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน 1863 สำนวนนี้มีจุดประสงค์เพื่อยกย่องเชิดชูทหารและพลเรือนผู้เสียสละชีวิตและอุทิศตนเพื่อประเทศชาติว่าการสละชีพเพื่อชาตินี้ ย่อมไม่เป็นการสละชีพที่สูญเปล่า แต่เพื่อเป็นบทเรียนแก่ลูกหลานเพื่อให้ทำผิดพลาดแบบในอดีตอีกต่อไป</p>
<p>It will never happen. Not today. Not tomorrow. Not ever.</p>	<p>และจะไม่มีการเกิดขึ้น ไม่ว่าวันนี้ ไม่ว่าพรุ่งนี้ ไม่ว่าเมื่อใดก็ตาม</p>	<p>49. “Silence” มีความหมายว่า prohibit or prevent from speaking (Oxford Languages) แปล “Silence” ว่า “สยบ” แทนที่จะใช้คำว่า “ปิดปาก” เพื่อความสละสลวยและไม่มีคำความหมายที่ตรงตัวมากเกินไป โดยคำนึงถึงความงามของทางภาษา ประกอบ ซึ่งผู้ส่งสารแสดงออกถึงการไม่ยอมรับต่อการก่อจลาจลเมื่อ 2 สัปดาห์ก่อน พร้อมทั้งกล่าวถึงเหตุการณ์จลาจลที่ถูกควบคุมได้ว่าเป็น</p>

ชัยชนะของประเทศชาติ

46. ในตัวบทฉบับปรากฏการใช้คำว่า “to” ซ้ำกันสามครั้ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงคงวาทิลป์ Rule of Three ในตัวบท โดยการใช้คำว่า “เพื่อ” 3 ครั้งตามตัวบทต้นฉบับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
---------	-------	----------------

<p>To all those who supported our campaign I am humbled by the faith you have placed in us. To all those who did not support us, let me say this: Hear me out as we move forward. Take a measure of me and my heart. And if you still disagree, so be it. That's democracy. That's America. The right to dissent peaceably, within the guardrails of our Republic, is perhaps our nation's greatest strength. Yet hear me clearly: Disagreement must not lead to disunion. And I pledge this to you: I will be a President for all Americans. I will fight as hard for those who did not support me as for those who did.</p>	<p>สำหรับผู้ที่สนับสนุนที่เลือกพรรคของเรา ผมรู้สึกเป็นเกียรติเป็นอย่างยิ่งที่ท่านมีความศรัทธาต่อเรา และสำหรับผู้ที่ไม่ได้เลือกเรา ขอให้ผมได้กล่าวคำนี้ ขอให้ท่านรับฟังผมในขณะนี้เรากำลังไปข้างหน้าครับ และเข้าใจผม หากพวกท่านยังคงเห็นต่าง ก็จงเป็นเช่นนั้น นั่นคือประชาธิปไตย คืออเมริกา สิทธิที่จะเห็นต่าง อย่างสันติและอยู่ภายในขอบเขตของสาธารณรัฐแห่งนี้ น่าจะเป็นความแข็งแกร่งอันสุดยอดของชาติเรา แต่อย่างไรเสีย โปรดฟังผมให้ชัดว่า ความเห็นต่างจะต้องไม่นำไปสู่การแตกความสามัคคี และผมขอให้สัญญาต่อท่านทั้งหลายว่า ผมจะเป็นประธานาธิบดีของชาวอเมริกันทุกคน ผมจะต่อสู้เพื่อผู้ที่ไม่ได้เลือกผมให้มากกว่าเพื่อเช่นเดียวกับผู้ที่เลือกผม</p>	<p>50. “Take a measure” (idiom) มีความหมายว่า to have or get a good understanding about what is needed to defeat or deal with (someone one is competing against) (Merriam-Webster) หากแปลเป็นคำว่า “ประเมิน” จะส่งผลให้ความหมายมีความตรงตัวเกินไปและตรงกับบริบทที่ต้องการสื่อ จึงแปลสำนวนนี้เป็นคำว่า “รับรู้” พร้อมกันนั้น ผู้สื่อสารได้ขอโอกาสจากคู่แข่งทางการเมือง ซึ่งเป็นการเรียกร้องให้คู่แข่งทางการเมืองให้ความสนใจต่อสุนทรพจน์แรกได้ดียิ่งขึ้น</p> <p>51. “Guardrail (n.) มีความหมายว่า (American English) a strong fence at the side of a road or in the middle of an expressway, intended to reduce the risk of serious accidents”/Crash-barrier (British English) (Oxford Languages) เนื่องจากในภาษาไทยใช้คำศัพท์นี้โดยการแปลทับศัพท์ว่า “การดเรลด” หรือหากใช้คำว่า “ราว</p>
---	---	---

กันตก” จะทำให้ไม่ตรงกับบริบทที่ต้องการสื่อ จึง
หาคำที่มีความหมายใกล้เคียงมาใช้แทนคือคำว่า
“จอบเขต”

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
---------	-------	----------------

<p>Many centuries ago, Saint Augustine, a saint of my church, wrote that a people was a multitude defined by the common objects of their love. What are the common objects we love that define us as Americans? I think I know. Opportunity. Security. Liberty. Dignity. Respect. Honor. And, yes, the truth.</p> <p>Recent weeks and months have taught us a painful lesson. There is truth and there are lies. Lies told for power and for profit.</p>	<p>หลายศตวรรษที่ผ่านมา นักบุญเซนต์ออกัสตินผู้เป็นนักบุญในศาสนาของผมน่าชื่นชมไว้ว่า ชนกลุ่มหนึ่งคือคนหมู่มากที่มีความรักในสิ่งเดียวกัน แล้วสิ่งใดเล่าคือค่านิยมที่เรารักที่ให้คำจำกัดความในฐานะอเมริกันชน ผมคิดว่าผมรู้ สิ่งนั้นคือ โอกาส ความมั่นคง เสรีภาพ ความภาคภูมิใจ ความเคารพ เกียรติยศ และแน่นอน ความจริง</p> <p>ช่วงเวลาไม่กี่สัปดาห์และไม่กี่เดือนที่ผ่านมาได้มอบบทเรียนอันแสนเจ็บปวดต่อพวกเราทุกคนที่ว่า ในโลกนี้มีความจริงและมีเรื่องโกหก เป็นคำโกหกเพื่ออำนาจและผลประโยชน์</p>	<p>52. เนื่องจากผู้ส่งสารนับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก “a saint of my church” ในที่นี้คือนักบุญองค์อุปถัมภ์ที่จะมีการกำหนดเมื่อรับศีลล้างบาป หรือ บัพติศมา ซึ่งนักบุญองค์อุปถัมภ์ของผู้ส่งสารน่าจะเป็นักบุญยอแซฟ หรือ Saint Joseph</p> <p>53. เพิ่มคำว่า “เล่า” ต่อท้ายคำว่า “สิ่งใด” เพื่อให้วัจจนลีลาดูมีระดับที่เป็กันเองมากขึ้นและแสดงออกถึงลักษณะของการตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ</p>
--	--	--

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
---------	-------	----------------

<p>And each of us has a duty and responsibility, as citizens, as Americans, and especially as leaders – leaders who have pledged to honor our Constitution and protect our nation — to defend the truth and to defeat the lies. I understand that many Americans view the future with some fear and trepidation. I understand they worry about their jobs, about taking care of their families, about what comes next. I get it. But the answer is not to turn inward, to retreat into competing factions, distrusting those who don't look like you do, or worship the way you do, or don't get their news from the same sources you do.</p>	<p>และแน่นอนว่าเราแต่ละคนย่อมมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะพลเมือง ในฐานะอเมริกันชน และโดยเฉพาะในฐานะผู้นำ ผู้ซึ่งให้คำสัตย์สาบานว่าจะเชิดชูรัฐธรรมนูญและปกป้องประเทศชาติ เพื่อปกป้องความจริงและเอาชนะความไม่ปดมตเท็จ</p> <p>ผมเข้าใจดีว่าพี่น้องชาวอเมริกันจำนวนมากมองอนาคตด้วยความกังวลและความกังวลอยู่บ้าง ผมเข้าใจว่าพวกเขาเหล่านั้นกังวลถึงอาชีพการงาน การเลี้ยงดูครอบครัว และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ผมเข้าใจดี แต่คำตอบของสิ่งนี้มิใช่การนึกถึงแต่ตนเอง การแบ่งฝักแบ่งฝ่าย การหวาดระแวงผู้มีเชื้อชาติที่แตกต่าง หรือ ศาสนาที่แตกต่าง หรือรับข่าวสารคนละแหล่งจากที่ที่มารับ</p>	<p>54. “to turn inward” (adv.) มีความหมายว่า to one own’s interests or problems (Cambridge Dictionary) ผู้วิจัยเลือกที่จะแปลว่า “นึกถึงแต่ตนเอง” เนื่องจากหากแปลตรงตัวเป็นคำว่า “หันเข้าหาตัวเอง” จะส่งผลให้ความหมายผิดเพี้ยนไปจากที่ต้องการสื่อ</p> <p>5 5. “who don’t look like you do, or worship the way you do, or don’t get their news from same sources you do” ผู้วิจัยเลือกที่จะแปลเป็น “การหวาดระแวงผู้มีเชื้อชาติที่แตกต่างหรือศาสนาที่แตกต่าง” เนื่องจากเป็นการแปลในรูปแบบ Modulation ที่มีลักษณะเปลี่ยนจากสิ่งทีรูปรวมไปเป็นสิ่งที่ เป็นนามธรรม</p>
---	---	--

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
---------	-------	----------------

<p>We must end this uncivil war that pits red against blue, rural versus urban, conservative versus liberal. We can do this if we open our souls instead of hardening our hearts. If we show a little tolerance and humility. If we're willing to stand in the other person's shoes just for a moment. Because here is the thing about life: There is no accounting for what fate will deal you. There are some days when we need a hand. There are other days when we're called on to lend one. That is how we must be with one another. And, if we are this way, our country will be stronger, more prosperous, more ready for the future.</p>	<p>เราต้องยุติการต่อสู้ที่ไร้อารยะนี้ที่ทำให้พรรครีพับลิกันมาสู้กับพรรคเดโมแครต ทำให้สังคมชนบทมาสู้กับสังคมเมือง ทำให้ฝ่ายอนุรักษ์นิยมมาสู้กับฝ่ายเสรีนิยม เราทำได้หากเราเปิดใจ แทนที่จะปล่อยให้หัวใจของเราตายด้านไว้ซึ่งความรู้สึกลึก หากเรารู้จักอดทนและถ่อมตนเพียงเล็กน้อย หากเรามีความพยายามเอาใจเขามาใส่ใจเราเพียงครึ่งหนึ่ง เพราะว่ามันคือสิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับชีวิต คือไม่อาจอธิบายได้ว่าโชคชะตาของเราจะเป็นเช่นไร คนเราอาจมีบางวันที่ต้องการความช่วยเหลือ หรืออาจมีวันที่ต้องยื่นมือให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น สิ่งนี้คือสิ่งที่เราต้องกระทำต่อผู้อื่น หากเราทำเช่นนี้ ชาติของเราจะยอมแข็งแกรงขึ้น เจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น และมีความพร้อมในการก้าวต่อไปในอนาคตมากยิ่งขึ้น</p>	<p>56. ผู้ส่งสารใช้คำว่า “Uncivil War” เพื่อเล่นคำกับคำว่า “Civil War” คำ ๆ นี้มีที่มาจาก “Uncivilized” ซึ่งหากแปลเป็น “สงครามที่ไม่ใช่สงครามกลางเมือง” ย่อมทำให้ความหมายดูตรงเกินไป ผู้วิจัยจึงใช้คำว่า “การต่อสู้ที่ไร้อารยะ” โดยคำนึงถึงการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย</p> <p>57. สำหรับ “Red against blue” ผู้วิจัยจึงแปลว่า “พรรครีพับลิกันมาสู้กับพรรคเดโมแครต” เนื่องจากฝ่ายสีแดงหมายถึงพรรครีพับลิกันและฝ่ายสีน้ำเงินหมายถึงพรรคเดโมแครต เพื่อให้ผู้อ่านที่ไม่ได้ติดตามหรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองสหรัฐฯ เข้าใจง่ายขึ้น</p> <p>58. “Stand in the other person’s shoes (idiom) หมายถึง To see or understand things from someone else’s position or perspective; to emphasize with someone” ตรงกับสำนวนไทยว่า “เอาใจเขามาใส่ใจเรา”</p> <p>59. แปล “Because here is the thing about</p>
--	--	---

<p>life”โดยใช้จินตนาการที่ให้ความรู้สึกของโหวตารเชิง เทคนาสั่งสอนว่า “เพราะว่านี่คือสิ่งที่สำคัญ เกี่ยวกับชีวิต คือ...” ทั้งนี้ ความเชื่อของผู้สื่อสาร ที่มีต่อโชคชะตาและการให้ความช่วยเหลือต่อผู้อื่นนั้น สะท้อนออกมาให้เห็นผ่านเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ ประกันสุขภาพ และการให้ความช่วยเหลือต่อชาวอเมริกันที่ได้รับผลกระทบจาก โควิด-19 ซึ่งการให้ความช่วยเหลือนี้ยังแผ่ไป ถึงผู้ที่ไม่ได้ลงคะแนนให้ผู้สื่อสารด้วย กล่าวคือ เป็นการหวนคืนกลับไปสู่ชนบทนิยมเดิม ๆ และเป็นการถอยห่างจากพฤติกรรมที่ทรัมป์ทำ ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี นั่นคือการ ให้ความช่วยเหลือเฉพาะผู้ที่ลงคะแนนและรัฐที่ ลงคะแนนเลือกเขานั่นเอง</p>	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>	<p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>
---	---	---------------------------------

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
---------	-------	----------------

<p>My fellow Americans, in the work ahead of us, we will need each other. We will need all our strength to persevere through this dark winter. We are entering what may well be the toughest and deadliest period of the virus. We must set aside the politics and finally face this pandemic as one nation. I promise you this: as the Bible says weeping may endure for a night but joy cometh in the morning. We will get through this, together. The world is watching today. So here is my message to those beyond our borders: America has been tested and we have come out stronger for it.</p>	<p>พี่น้องร่วมชาติอเมริกันทั้งหลาย กิจกรรมเราอยู่ข้างหน้าเรา จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกัน เราต้องอาศัยพลังกำลังทั้งหมดเพื่ออดทนผ่านฤดูหนาวที่แสนมีดมนั้นไปด้วยกัน เรากำลังก้าวเข้าสู่ช่วงที่อาจกล่าวได้ว่า เป็นช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดและน่าสะพรึงกลัวที่สุดของไวรัส เราต้องวางมือจากการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายและหันมาเผชิญหน้ากับโรคระบาดนี้ในฐานะประเทศชาติที่เป็นอันหนึ่งอันเดียว ผมขอสัญญาต่อท่านทั้งหลายดังนี้ พระคัมภีร์ไบเบิลได้กล่าวไว้ว่า การร้องไห้อาจจะอยู่ยงอยู่สักคืนหนึ่ง แต่ความซึ้นบานจะมาในเวลาเช้า เราจะก้าวผ่านไปด้วยกัน ขณะนี้โลกกำลังจับตามองอยู่ ดังนั้นผมขอกล่าวต่อชาวโลกทุกคนว่า อเมริกาได้ผ่านการทดสอบและเราแข็งแกร่งขึ้นมากว่าเดิมแล้ว</p>	<p>60. ผู้ส่งสารได้กล่าวอ้างถึง “Weeping may endure for a night but joy cometh in the morning” มาจากพระคัมภีร์ไบเบิล เพลงสดุดี 30 บทที่ 5 (Psalm 30 Chapter 5) บทเพลงในพิธีถวายพระวิหาร ประพันธ์โดยดาวิด ซึ่งผู้วิจัยได้สืบค้นความหมายในภาษาไทย “การร้องไห้อาจจะอยู่ยงอยู่สักคืนหนึ่ง แต่ความซึ้นบานจะมาในเวลาเช้า” มาจากพระคัมภีร์ไบเบิลคิงเจมส์ ฉบับภาษาไทย ซึ่งภาษาที่ใช้ในพระคัมภีร์จะมีความเป็นวรรณศิลป์สูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่อาจแปลออกมาโดยตรงได้ จึงต้องไปค้นหาความหมายจากแหล่งที่มาที่สืบค้นได้</p> <p>61. “Dark Winter” ในที่นี้คือการใช้ผู้ส่งสารได้หยิบยกประเด็นเรื่องความล้มเหลวในการรับมือและการจัดการวิกฤติการแพร่ระบาดของโควิด-19 ของทรัมป์ขึ้นมาโจมตีในการได้ว่าที่รอบสุดท้ายระหว่างการแข่งขันการหาเสียงเลือกตั้ง โดยเปรียบเทียบว่าจำนวนผู้เสียชีวิตจากโควิด-19 ในสหรัฐในขณะนั้นที่มีจำนวนมากถึงราว ๆ</p>
--	--	--

<p>200,000 รายไม่ต่างอะไรจากเหตุหนาวที่มีมดมน และเต็มไปด้วยภัยอันตราย ซึ่งทรัพย์สินก็เคยติดเชื้อจนต้องเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลอีกด้วย</p> <p>62. แพล “those beyond our borders” ว่า “ชาวโลกทุกคน” เพื่อชี้ชัดว่าประเด็นดังกล่าวว่า ผู้ส่งสารได้กล่าวถึงชาวโลกคือผู้รับสารในส่วนนี้ ว่าอเมริกาพร้อมแล้วที่จะกลับมามีส่วนร่วมกับประชาคมโลกอีกครั้งหลังจากที่โดดเดี่ยวตนเองไปและมีท่าทีที่เย็นชาต่อประเทศพันธมิตรในยุคที่ทรัพย์สินดำรงตำแหน่ง และในบรูไนยังเห็นได้ว่าผู้ส่งสารยังได้วิจารณ์ทรัพย์สินแบบผู้ตื่นเรื่องของการดำเนินนโยบายต่างประเทศที่ผิดพลาดที่ส่งผลให้ระเบียโลกที่อเมริกาเป็นผู้ริเริ่มไว้ถูกทำลายตลอดจนทำลายมิตรประเทศของตนด้วย</p> <p>นโยบาย America First เช่น การถอนตัวออกจากข้อตกลงปารีสเรื่องการแก้ปัญหาภาวะโลกร้อน การถอนตัวจากการเป็นสมาชิกองค์การอนามัยโลก การประกาศสงครามการค้ากับจีน ตลอดจนการทำสงครามการค้ากับมิตรประเทศ</p>	 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย</p>
	<p>CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>

อีกทั้งยังสะท้อนผ่านการเหยียดเชื้อชาติ การกีดกันผู้อพยพและชาวมุสลิม และการสร้างกำแพงกั้นระหว่างพรมแดนเม็กซิโกและสหรัฐอเมริกาของทรัมป์ เป็นต้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
---------	-------	----------------

<p>We will repair our alliances and engage with the world once again. Not to meet yesterday's challenges, but today's and tomorrow's. We will lead not merely by the example of our power but by the power of our example. We will be a strong and trusted partner for peace, progress, and security. We have been through so much in this nation. And, in my first act as President, I would like to ask you to join me in a moment of silent prayer to remember all those we lost this past year to the pandemic. To those 400,000 fellow Americans – mothers and fathers, husbands and wives, sons and daughters, friends, neighbors, and co-workers.</p>	<p>เราจะฟื้นฟูความร่วมมือและกลับมามีส่วนร่วมกับประชาคมโลกอีกครั้ง มีใจเพื่อเผชิญหน้ากับความท้าทายในอดีต แต่เป็นความท้าทายในปัจจุบันและอนาคต เราจะไม่เพียงแต่เป็นผู้นำโดยเป็นแบบอย่างของอำนาจที่เด็ดด้วยอำนาจของแบบอย่างที่ดีของเรา เราจะเป็นมิตรที่แข็งแกร่งและเชื่อใจได้ในการสร้างสันติภาพ ความก้าวหน้า และความมั่นคง ประเทศนี้เราผ่านอะไรมาด้วยกันมาก และสิ่งแรกที่ผมจะทำในฐานะประธานาธิบดีคือขอเชิญชวนท่านทั้งหลายสวดภาวนาร่วมกับผมเพื่อรำลึกถึงผู้เสียชีวิตจากโรคระบาดทุกคนในปีที่ผ่านมาเพื่อรำลึกถึงพี่น้องชาวอเมริกันทั้ง 400,000 ชีวิต ผู้เป็นมารดาบิดา สามีภรรยา บุตรธิดา มิตรสหาย เพื่อนบ้านและผู้ร่วมงาน</p> 	<p>63. “...not merely by the example of our power but by the power of our example” ผู้ส่งสารใช้การเล่นคำในประโยคดังกล่าว ผู้วิจัยจึงพยายามแปลโดยเก็บความหมายให้มีความใกล้เคียงกับภาษาต้นทางให้ได้มากที่สุดโดยการใช้คำว่า “แบบอย่างของอำนาจ” และ “อำนาจของแบบอย่าง” ในประเด็นนี้ ผู้ส่งสารได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินนโยบายต่างประเทศใหม่จากช่วงเวลาของผู้ส่งสารดำรงตำแหน่งวุฒิสมาชิกและรองประธานาธิบดีในสมัยโอบามา โดยผู้ส่งสารมีเป้าหมายที่จะยกเลิกนโยบาย America first ที่ทำให้สหรัฐอเมริกาออกจากการเป็นภาคีสมาชิกสนธิสัญญาและมีท่าทีที่หมิ่นเหม่งต่อประเทศพันธมิตร ตลอดจนการปฏิบัติต่อประเทศอื่นด้วยท่าทีข่มขู่ของทรัมป์</p> <p>64. ใช้คำว่า “ผ่านอะไรมาด้วยกันมาก” เพื่อให้วัจนลีลาดูมีความเป็นกันเองและมีลักษณะที่คล้ายกับการพูดคุยอย่างสนิทสนม</p>
--	--	--

65. Silent Prayer คือการสวดภาวนาต่อพระเจ้าโดยไม่มีการเปล่งเสียงออกมา ถือว่าเป็นการฝึกจิตประเภทหนึ่งที่ไม่ใช้การทำสมาธิ หากแต่เป็นการภาวนาถึงพระเจ้าในใจเพื่อรำลึกถึงพระกรุณา ความรัก ความเมตตา และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ซึ่งการสวดภาวนารูปแบบนี้ยังได้มีการนำมาใช้ในการสงบนิ่งเพื่อรำลึกถึงผู้เสียชีวิต (Moment of Silence) เพื่อไว้อาลัยและแสดงความเคารพต่อผู้เสียชีวิต นอกเหนือจากการยื่นสงบนิ่งหรือการแสดงความรักในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งนี้ ก่อนพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่ง ผู้ส่งสารและรองประธานาธิบดีแฮริสได้จัดพิธีรำลึกในคืนก่อนหน้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งอีกด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>We will honor them by becoming the people and nation we know we can and should be. Let us say a silent prayer for those who lost their lives, for those they left behind, and for our country. Amen.</p>	<p>พวกเราจะเชิดชูพวกเขาเหล่านั้นด้วยการเป็นประชาชนและประเทศชาติในแบบที่เราารู้ว่าเราเป็นได้และควรจะเป็น มาร่วมกันภาวนาให้แก่ผู้เสียชีวิต แก่ผู้ที่พวกเขาเหล่านั้นทิ้งไว้เบื้องหลัง และประเทศชาติของเรา อาเมน</p>	<p>66. ใช้คำว่า “มาร่วมกันภาวนา” เพื่อให้วัจนลีลา มีลักษณะของการกล่าวเชิญชวนและเป็นการโยกย้ายที่ชาวคริสต์นิยมใช้เมื่อจะกล่าวเชิญชวนให้ภาวนา</p>

พาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SAKON NAKHON UNIVERSITY

<p>Folks, This is a time of testing. We face an attack on democracy and on truth. A raging virus. Growing inequity. The sting of systemic racism. A climate in crisis. America's role in the world. Any one of these would be enough to challenge us in profound ways. But the fact is we face them all at once, presenting this nation with the gravest of responsibilities.</p>	<p>พี่น้องทั้งหลาย เวลาที่คือเวลาแห่งบททดสอบ เรากำลังเผชิญหน้ากับการทำร้ายระบอบประชาธิปไตยและความไม่เป็นจริง เชื่อไวรัสที่รุนแรง ความไม่เท่าเทียมที่เพิ่มขึ้น การเหยียดเชื้อชาติที่เป็นระบบอันแสนเจ็บปวด วิกฤติสภาพอากาศ บทบาทของอเมริกาในเวทีโลก ปัญหาที่กล่าวมานั้นแค่เพียงข้อเดียวก็เพียงพอแล้วที่จะท้าทายพวกเราอย่างลึกซึ้ง แต่ในความเป็นจริงเรากำลังเผชิญปัญหาเหล่านี้พร้อมกันในคราวเดียวทำให้ประเทศชาติต้องแบกรับภาระหน้าที่อันหนักหนาสภาพที่สุด</p>	<p>67. “Folks” (n.) มีความหมายว่า people in general (Oxford languages) ซึ่งในภาษาไทย “ไม่มีคำเทียบเคียง ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้คำว่า “พี่น้องทั้งหลาย” เพื่อให้ความรู้สึกเป็นกันเอง</p> <p>68. “Systemic Racism” คือระบบ หรือ โครงสร้างใด ๆ ก็ตามที่มีกระบวนการหรือ ขั้นตอนที่ส่งผลให้ชาวอเมริกันผิวสีตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ การเหยียดเชื้อชาติที่เป็นระบบส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำในตัวของชีวิตความสำเร็จในหลายปัจจัย เช่น ความมั่งคั่ง ระบบยุติธรรม อาญา การว่างงาน การเคหะ บริการสุขภาพ การเมืองและการศึกษา เป็นต้น อีกทั้งยัง ชัดขวางหรือสร้างความยากลำบากต่อชาวอเมริกันผิวสีในการมีส่วนร่วมทั้งในสังคมและเศรษฐกิจ เช่น ความไม่มั่นคงของการเคหะ ช่องว่างความมั่งคั่งระหว่างเชื้อชาติ ตลอดจน การเมืองและการศึกษา เป็นต้น</p>
---	--	--

<p>ต้นฉบับ</p>	<p>บทแปล</p>	<p>คำอธิบายการแปล</p>
----------------	--------------	-----------------------

<p>Now we must step up. All of us. It is a time for boldness, for there is so much to do. And, this is certain. We will be judged, you and I, for how we resolve the cascading crises of our era. Will we rise to the occasion? Will we master this rare and difficult hour? Will we meet our obligations and pass along a new and better world for our children? I believe we must and I believe we will. And when we do, we will write the next chapter in the American story.</p> <p>It's a story that might sound something like a song that means a lot to me. It's called "American Anthem" and there is one verse stands out for me:</p>	<p>บัดนี้ถึงเวลาที่เรานึกคนต้องก้าวไปข้างหน้า ถึงเวลาที่เป็นช่วงเวลาแห่งความกล้าหาญ เนื่องจากมีสิ่งที่ต้องทำมากมาย และแน่นอนว่า เรา ทั้งท่านและผมจะถูกตัดสินว่าแก้ปัญหาวิกฤติต่าง ๆ อันสลับซับซ้อนของยุคเรานี้ได้หรือไม่อย่างไร เราจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ด้วยดีหรือไม่ เราจะจัดการช่วงเวลาที่เกิดขึ้นไม่บ่อยและยากลำบากนี้ไปได้หรือไม่ เราจะบรรลุภาระหน้าที่ของเราและสังคมของโลกใบใหม่ที่ดีกว่าเดิมให้กับลูกหลานของเราได้หรือไม่ ผมเชื่อว่าพวกเรากำลังทำและทำได้นั่นเอง และเมื่อเราลงมือทำ เราจะเป็นผู้เขียนเรื่องราวบทใหม่ของอเมริกันชน</p> <p>เป็นเรื่องราวที่ฟังดูคล้ายกับเพลงที่มีความหมายต่อผมมากคือ เพลงชื่อ "American Anthem" มีเนื้อเพลงอยู่ตอนหนึ่งที่ผม รู้สึกว่าโดดเด่นและประทับใจ</p>	<p>69. "Rise to the occasion" (idiom) มีความหมายว่า perform very well in response to a special situation or event (Oxford Languages) แปล Rise to the occasion ว่า แก้ปัญหาเหล่านี้ได้ด้วยดี เนื่องจากปัญหาที่สลับซับซ้อนนั้นไม่ได้มีเพียงปัญหาเดียว หากแต่มีหลายปัญหา</p> <p>70. "Rare" (adj) มีความหมายว่า 1) not common or frequent; very unusual 2) (meat) not cooked for very long and still red inside 3) the air at the mountain, which contains less oxygen, making it harder to breathe (Cambridge Dictionaries)</p> <p>ผู้วิจัยเลือกใช้ความหมายแรกโดยแปลว่า "ไม่บ่อย" โดยคำนึงถึงความกระชับของประโยคและการสื่อความหมายที่ถูกต้องและครบถ้วนตามบริบท</p>
---	--	---

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
<p>“The work and prayers of centuries have brought us to this day What shall be our legacy? What will our children say?... Let me know in my heart When my days are through America America I gave my best to you.”</p>	<p>“งานและคำอธิษฐานแห่งยุคพวกเรามาถึงวันนี้ ของขวัญคือสิ่ง ใด ลูกหลานจะกล่าวหาเราอย่างไร...ขอให้รู้จากใจ เมื่อวันที่ฉัน ฉันผ่านไป อเมริกา อเมริกา ฉันมอบสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อเธอ”</p> 	<p>71. เพลง American Anthem คือเพลงประกอบสารคดี The War กำกับโดย เคน เบิร์นส์ ประพันธ์เนื้อร้องโดย จิม เฮียร์ ชีบร็องโดย โนราห์ โจนส์ ผู้ส่งสารเลือกนำท่อนหนึ่งของเพลงนี้มาใช้ เพื่อให้เข้ากับจุดประสงค์ของสุนทรพจน์แรกที่เสริมสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้แปลเนื้อเพลงดังกล่าวโดยใช้รูปแบบการแปลแบบกลอนเปล่าให้คำที่เลือกใช้ในตอนท้ายคล้องจองกันและเนื้อเพลงมีความกระชับ แต่ยังคงเก็บความหมายไว้ครบถ้วน</p>

<p>Let us add our own work and prayers to the unfolding story of our nation. If we do this then when our days are through our children and our children's children will say of us they gave their best. They did their duty. They healed a broken land.</p>	<p>ขอเราจงทำงานและสวดอธิษฐานลงในเรื่องราวที่เผยโฉมของชาติเรา หากเราทำเช่นนี้เมื่อวันคืนของเราได้สิ้นสุดลง ลูกหลานของเราจะเด็กกล่าวถึงเราได้พยายามที่จะทำสิ่งที่ดีที่สุดแล้ว ได้ทำหน้าที่ของตนและได้เยียวยาแผ่นดินที่แตกสลาย</p>	<p>72. “Broken” (adj.) มีความหมายว่า violently separated into parts (Merriam-Webster) ดังนั้นจึงใช้คำแปลว่า “แตกสลาย” เพราะในบริบทนี้ ผู้ส่งสารกล่าวถึงการที่ถูกหลานได้กล่าวถึงคนรุ่นก่อนซึ่งในที่นี้คือคนรุ่นผู้ส่งสารได้สมานแผ่นดินที่แตกสลายให้กลับเป็นหนึ่งเดียวกันอีกครั้ง</p>
---	---	---

<p>ต้นฉบับ</p>	<p>บทแปล</p>	<p>คำอธิบายการแปล</p>
----------------	--------------	-----------------------

<p>My fellow Americans, I close today where I began, with a sacred oath. Before God and all of you I give you my word. I will always level with you. I will defend the Constitution. I will defend our democracy. I will defend America. I will give my all in your service thinking not of power, but of possibilities. Not of personal interest, but of the public good.</p> <p>And together, we shall write an American story of hope, not fear. Of unity, not division. Of light, not darkness. An American story of decency and dignity. Of love and of healing. Of greatness and of goodness.</p>	<p>พี่น้องชาวอเมริกันทั้งหลาย ผมขอจบสุนทรพจน์ด้วยสิ่งที่ผมได้กล่าวไว้ตอนต้น คือคำปฏิญาณอันศักดิ์สิทธิ์ ผมขอสัญญาต่อพระเจ้าและต่อท่านทั้งหลาย ผมจะพูดแต่ความจริงเสมอ ผมจะพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ผมจะปกป้องประเทศชาติ ผมจะทุ่มเททำงานเพื่อท่านโดยมีค่านึงถึงอำนาจแต่ค่านึงถึงความเป็นไปได้ มีใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนแต่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม</p> <p>และแน่นอนว่า พวกเราจะร่วมกันเขียนเรื่องราวของอเมริกาที่เปี่ยมด้วยความหวังมีใช้ความกล้า เปี่ยมด้วยความสามัคคีมีใช้ความแตกแยก เปี่ยมด้วยความโชติช่วงมิใช่ความมืดมน เป็นเรื่องราวของอเมริกาที่เปี่ยมด้วยความสุภาพและเกียรติยศ เปี่ยมด้วยความรักและการเยียวยารักษา เปี่ยมด้วยความยิ่งใหญ่และความดีงาม</p>	<p>73. “Level with” (Phrasal Verb) มีความหมายว่า to speak honestly to (someone) especially when it maybe unpleasant (Cambridge Dictionary) หากแปลเป็น “เคียงข้าง” จะทำให้ความหมายไม่ตรงกับที่ต้องการสื่อ จึงควรแปลว่า “พูดแต่ความจริง” เพื่อให้ตรงตามบริบทที่ต้องการสื่อ ซึ่งการจบประโยคนี้เป็นการแสดงออกให้เห็นว่า “ความซื่อสัตย์” คือสิ่งที่ผู้ส่งสารยึดถือมาตลอดนั่นเอง</p> <p>74. “Give something all” (idiom) มีความหมายว่า to do or give as much as one can to achieve something, to support a cause, etc. (Merriam-Webster) ดังนั้นจึงแปลเป็น “ทุ่มเททำงาน” เนื่องจากผู้ส่งสารได้ให้สัญญาต่อผู้รับสารว่าจะทุ่มเททำงานเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน เนื่องจากสื่อความถึงเจตนาของผู้ส่งสารได้ดีที่สุด</p>
---	--	---

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
---------	-------	----------------

<p>May this be the story that guides us. The story that inspires us. The story that tells ages yet to come that we answered the call of history. We met the moment. That democracy and hope, truth and justice, did not die on our watch but thrived. That our America secured liberty at home and stood once again as a beacon to the world. That is what we owe our forebearers, one another, and generations to follow.</p>	<p>ขอให้เป็นเรื่องราวที่นำทางเรา เรื่องราวที่เป็นแรงบันดาลใจของเรา เรื่องราวที่บอกเล่าแก่ลูกหลานในอนาคตได้ว่าเราได้งานรับคำเรียกร้องแห่งยุคสมัย ได้ตอบรับความท้าทายเรื่องราวที่ว่าประชาธิปไตยและความหวัง ความจริงและความยุติธรรมนั้น มิได้ตายจากพวกเขาไปต่อหน้าต่อตาแต่ยังคงเจริญงอกงามต่อไป เรื่องราวที่ว่าชาติของเรานั้นจะมีเสรีภาพภายในที่มั่นคงและยืนหยัดเป็นแสงสว่างให้แก่โลกใบนี้อีกครั้ง นี่คือนสิ่งที่พวกเราเป็นหนี้ต่อบรรพชน ต่อกันและกัน และต่อคนรุ่นหลังที่จะตามมา</p> 	<p>75. ในตัวบทต้นฉบับพบการใช้คำว่า “Story” ซ้ำกัน จึงคงลักษณะวาทศิลป์การซ้ำคำ (Repetition) ไว้ในตัวบทโดยการใช้คำว่า “เรื่องราว” ตามด้วยบทต้นฉบับ</p> <p>76. ในตัวบทต้นฉบับพบการใช้คำว่า “that” ซ้ำกัน 3 ครั้ง จึงคงลักษณะวาทศิลป์ Rule of Three ไว้ในตัวบทโดยการใช้คำว่า “นั่น” ตามด้วยบทต้นฉบับ</p> <p>77. “Meet the moment” (Phrase) มีความหมายว่า do what is needed given the present circumstances; rise to the occasion (Collins Dictionary) แปลว่า “ตอบรับความท้าทาย” เพื่อให้ตรงตามบริบทที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “Rise to the occasion” ดังที่ผู้วิจัยได้อธิบายไปข้างต้น</p>
--	--	---

ต้นฉบับ	บทแปล	คำอธิบายการแปล
---------	-------	----------------

<p>So, with purpose and resolve we turn to the tasks of our time. Sustained by faith. Driven by conviction. And, devoted to one another and to this country we love with all our hearts.</p> <p>May God bless America and may God protect our troops.</p> <p>Thank you, America.</p>	<p>ดังนั้น ด้วยความมุ่งมั่นหมายและตั้งใจแน่วแน่ เราหันไปเผชิญกับภารกิจในยุคของเราด้วยความศรัทธา ซบเคือนด้วยความเชื่อมั่น และอุทิศตนเพื่อผู้อื่นและเพื่อประเทศชาติที่เรารักที่สุดหัวใจ</p> <p>ขอพระผู้เป็นเจ้าโปรดอวยพรแก่อเมริกาและของทรงคุ้มครองเหล่าทหารของพวกเราด้วยเทอญ</p> <p>ขอบคุณ อเมริกา</p>	
--	---	---

บทที่ 5

บทสรุป

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะทบทวนวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยที่ผู้วิจัยเลือกใช้ จากนั้นจะรายงานผลการวิจัยและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์และสามารถนำไปต่อยอดให้กับงานวิจัยในสาขาที่เกี่ยวข้องในอนาคตต่อไป

5.1 ทบทวนวัตถุประสงค์

สุนทรพจน์แรกในโอกาสพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีโจ ไบเดน เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2021 เป็นหนึ่งในสุนทรพจน์แรกในพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาคนใหม่ที่ใช้ภาษา วจนลีลา ลีลา ตลอดจนการใช้โวหารและวาทศิลป์ต่าง ๆ ได้อย่างสวยงามและทรงพลังมากที่สุดครั้งหนึ่ง เนื่องจากสุนทรพจน์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นภาพที่แท้จริงของสภาพสังคมอเมริกันที่แตกแยกมาเป็นเวลานานอันเนื่องจากปัญหาและปัจจัยต่าง ๆ เช่น วิกฤติการเมืองสุดโต่ง ปัญหาการเหยียดสีผิวและเหยียดเชื้อชาติ รวมถึงบทบาทของอเมริกาในเวทีโลกที่ตกต่ำที่สุดอย่างไม่เคยมีมาก่อน พร้อมทั้งการเรียกร้องให้ประชาชนอเมริกันหันหน้ามาด้วยความสมัครสมานสามัคคีและละทิ้งซึ่งความขัดแย้งเพื่อหันมาร่วมกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนฝ่าฟันวิกฤติการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ไปด้วยกัน

สารนิพนธ์เล่มนี้มีวัตถุประสงค์ทั้งสิ้น 4 ประการ ได้แก่ ประการที่ 1 คือการหาแนวทางการแปลสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดน ประการที่ 2 คือ การศึกษาแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสโตอาน นอร์ดที่จะสามารถนำมาใช้กับการแปลตัวบทประเภทสุนทรพจน์ ประการที่ 3 คือ การศึกษาเรื่องวจนลีลาที่ปรากฏในสุนทรพจน์ต้นฉบับและศึกษาวจนลีลาที่จะนำมาใช้ในตัวบทภาษาปลายทาง และประการที่ 4 คือการแปลตัวบทสุนทรพจน์แรกจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

5.2 ทบทวนสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการแปลตัวบทสุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจ ไบเดนไว้ว่า ผู้วิจัยจะใช้การศึกษาแนวทางการถ่ายทอดวจนลีลาของตัวบทต้นฉบับสู่ตัวบทฉบับแปลโดยที่ยังคงสื่อความหมายและเนื้อหาไว้ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ โดยต้องอาศัยทฤษฎีการแปลแบบสื่อความหมาย (Communicative Translation) ของปีเตอร์ นิวมาร์กและแนวคิดการแปลวจนลีลาของจิน โบแอส-เบเออร์มาใช้ประกอบการนำบทความวิจัยและบทความวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสุนทรพจน์แรกมา

สังเคราะห์จะสามารถถ่ายทอดตัวบทสุนทรพจน์แรกที่คงรูปแบบวัจนลีลาและวาทศิลป์ไว้ได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์

ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะศึกษาเรื่องการถ่ายทอดวัจนลีลา โวหารและลักษณะทางวาทศิลป์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในตัวบทให้มีความคล้ายคลึงกับตัวบทต้นฉบับให้ได้มากที่สุดหรือหากถ่ายทอดให้มีความใกล้เคียงกับที่ปรากฏในตัวบทต้นฉบับไม่ได้ จะต้องหาวิธีการในการถ่ายทอดวัจนลีลา โวหารและลักษณะทางวาทศิลป์วิธีอื่น ๆ ที่พอจะนำมาใช้เทียบเคียงกันได้ เพื่อแปลตัวบทสุนทรพจน์แรกออกมาโดยที่ยังคงความหมาย การใช้คำศัพท์ ตลอดจนคงวัจนลีลา โวหาร และลักษณะทางวาทศิลป์ต่าง ๆ โดยอาศัยแนวทางการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตืออานเน นอร์ด แนวคิดการจำแนกประเภทตัวบทของไรส์และแฟร์เมียร์ การวิเคราะห์โครงสร้างอรรถภาค (Move Analysis) การวิเคราะห์วัจนลีลาตามแนวทางของจิ้น โบแอส-เบเออร์ การใช้ลักษณะทางวาทศิลป์ต่าง ๆ ตลอดจนแนวทางการแปลยึดภาษาปลายทาง (TL- Emphasis) โดยการใช้การแปลแบบสื่อความหมาย (Communicative Translation) ของปีเตอร์ นิวมาร์ก เนื่องจากผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะให้ตัวบทมีการใช้ภาษาที่สละสลวย เก็บความหมายและวัจนลีลาตลอดจนวาทศิลป์ที่ใช้ในตัวบทให้ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ มีอรรถรสและใกล้เคียงกับตัวบทต้นฉบับไว้ให้ได้มากที่สุด

5.3 รายงานและอภิปรายผลการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแผนและทบทวนวรรณกรรมแล้ว ในลำดับต่อมาผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิเคราะห์และทำความเข้าใจตัวบทต้นฉบับโดยใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ตัวบทของคริสตืออานเน นอร์ด โดยการค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและอาศัยความรู้ความเข้าใจในด้านประวัติศาสตร์และเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยมีอยู่ ตลอดจนการวิเคราะห์โครงสร้างอรรถภาค การวิเคราะห์วัจนลีลาตามแนวทางของจิ้น โบแอส-เบเออร์ วาทวิทยาและวัจนลีลาศาสตร์ และการถ่ายทอดกลวิธีทางวรรณศิลป์ที่เกี่ยวข้องเป็นเกณฑ์หลักในการเลือกวิธีการแปล

อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้แปลลงมือแปลตามที่ได้วางแผนไว้ ผู้วิจัยพบว่ามีปัญหาบางประการในการแปลตัวบทที่ไม่สามารถเก็บโครงสร้างของประโยคในภาษาต้นทางไว้ได้ทั้งหมด เนื่องจากภาษาต้นทางและภาษาปลายทางมีลักษณะโครงสร้างทางภาษาที่แตกต่างกัน การคงลักษณะทางวัจนลีลาและ

กลวิธีทางวรรณศิลป์ที่เกี่ยวข้องไว้ในตัวบท ตลอดจนการถ่ายเสียงชื่อบุคคล สถานที่ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้แปลจึงได้เลือกวิธีการแปลแบบสื่อความหมาย (Communicative Translation) ของปีเตอร์ นิวมาร์ค เนื่องจากเป็นการแปลที่ตรงประเภทกับตัวบทสุนทรพจน์มากที่สุด พร้อมทั้งแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการแปลโดยเชื่อมคำและแปลแบบชดเชยโดยใช้วลีลีลาในรูปแบบอื่นมาเสริมในส่วนที่ไม่สามารถคงลักษณะของวลีลีลาเดิมไว้ได้ ตลอดจนถ่ายทอดเสียงโดยตรงหรือการแปลตรงตัวเพื่อไม่ให้ความหมายผิดเพี้ยน ซึ่งมีส่วนช่วยให้สำนวนแปลมีความสละสลวย เป็นธรรมชาติ ใกล้เคียงกับตัวบทต้นฉบับมากที่สุด นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเห็นว่า การแปลแบบครบความ (Semantic Translation) ตามยังสามารถนำมาใช้ในการแปลตัวบทประเภทสุนทรพจน์ได้อีกด้วย เนื่องจากในตัวบทนี้ไม่ค่อยมีปัจจัยที่ต้องดัดแปลงให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยที่ค่อนข้างแตกต่างจากวัฒนธรรมต้นทาง ซึ่ง นิวมาร์ค (Newmark, 1988:46) กล่าวว่าการใช้วิธีการแปลแบบครบความจะช่วยรักษารูปแบบวลีลีลาดั้งเดิม ตลอดจนวัฒนธรรมของภาษาต้นทาง เพื่อให้ผู้อ่านในภาษาปลายทางสามารถรับรู้โลกทัศน์ได้ในระดับเดียวกับผู้อ่านในภาษาต้นทางได้อีกเช่นกัน

นอกจากนี้ ปัญหาหลัก ๆ ที่พบคือ การแปลสิ่งที่มีการกล่าวถึง หรือ Allusion ต่าง ๆ ในตัวบท เช่น คำว่า “better angels” “winter of peril” “winter of possibilities” เป็นต้น ซึ่งต้องอาศัยการค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ เช่น การค้นคว้าจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องหรือจากงานวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้วเพิ่มเติม หรืออาศัยคำแนะนำจากผู้รู้ที่เกี่ยวข้องในวงการเพื่อความเข้าใจเพิ่มเติมเพื่อให้การถ่ายทอดสุนทรพจน์แรกสามารถเก็บลักษณะทางภาษาต่าง ๆ และรายละเอียดทางประวัติศาสตร์และสิ่งที่มีการอ้างถึงต่าง ๆ ไว้ในตัวบทให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์มากที่สุด

กล่าวโดยสรุป ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามที่ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ ทฤษฎีต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้สามารถตอบโจทย์และมีหลักการแปลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งบทแปล นั่นคือ บทสุนทรพจน์ที่เก็บลักษณะของวลีลีลาไว้ได้อย่างครบถ้วน มีการใช้เครื่องมือทางวรรณศิลป์และวาทศิลป์ต่าง ๆ ที่ตรงตามความหมายที่ต้องการจะสื่อ ตลอดจนรักษารายละเอียดบุคคล สถานที่ และเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ที่ครบถ้วนสมบูรณ์ รวมทั้งบอกเล่าถึงอุดมการณ์และอุดมคติของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาที่เข้ารับตำแหน่งใหม่ในฐานะบันทึกเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ เหตุการณ์หนึ่งของสหรัฐอเมริกาและของโลกได้อีกทางหนึ่ง

5.4 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยเห็นว่าประเด็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมในตัวของสมมุติภาพ การแปลสิ่งที่มีกรกล่าวถึงต่าง ๆ (Allusion) วิวัฒนาการของอุปลักษณ์ในตัวบท การคงลักษณะวาทศิลป์และกลวิธีทางภาษาในตัวบทที่ปรากฏเป็นจำนวนมาก และการแปลแบบทดแทนในส่วนที่ไม่สามารถคงลักษณะทางวัฒนธรรมหรือลักษณะทางวาทศิลป์และกลวิธีทางภาษาในตัวบทไว้ได้ว่าจะแปลหรือไม่อย่างไร ตลอดจนการแปลวัฒนธรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงของระดับภาษาในตัวบทแล้วแต่เป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาและต่อยอดให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต ไม่เพียงแต่เฉพาะสุนทรพจน์การเมืองรูปแบบต่าง ๆ เท่านั้น ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะมีการนำไปศึกษาเพิ่มเติมกับตัวบทสุนทรพจน์ประเภทอื่น ตลอดจนตัวบทที่เกี่ยวข้องกับการพูดในที่สาธารณะอื่น ๆ เช่น โอวาท คำปราศรัย หรือปาฐกถา เป็นต้น เพื่อศึกษาหาวิธีการแก้ไขปัญหาและการขยายการแปลที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจคล้ายกับหรือแตกต่างจากที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ ณ ที่นี้ ให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อไป นอกจากนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการแปลสุนทรพจน์แรกหรือสุนทรพจน์เนื่องในโอกาสต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ เช่น จีน ที่มีการใช้ภาษาในรูปแบบที่เป็นทางการและมีการนำสุภาษิตต่าง ๆ มาใช้ในตัวบท ซึ่งผู้รับสารชาวไทยอยากที่จะทำความเข้าใจเนื่องจากบริบททางวัฒนธรรมที่ต่างกัน เพื่อหาวิธีการถ่ายทอดสำนวนนั้น ๆ เป็นสำนวนเทียบเคียงกับสุภาษิตไทยได้ หรือแม้กระทั่งการแปลแบบตีความโดยใช้ทฤษฎีอะเพรเชิซ (Appraisal Theory) เพื่อศึกษาระบบความหมายในวาระระดับบุคคลในสุนทรพจน์แต่ละยุคสมัยได้อีกด้วย

นอกจากนี้ประเด็นเรื่องภาษาสุนทรพจน์แบบอเมริกันและแบบไทย ยังเป็นประเด็นที่น่าสนใจและศึกษาค้นคว้าต่อไปในอนาคตด้วย เนื่องจากภาษาสุนทรพจน์การเมืองแบบอเมริกันและแบบไทยมีประเด็นที่แตกต่างกัน เช่น เรื่องการใช้คำศัพท์พื้น ๆ การใช้ภาษาที่เรียบง่ายและสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนการแสดงความรู้สึกนึกคิดทั้งเชิงบวกและเชิงลบที่ชัดเจนและมีความแตกต่างที่สังเกตเห็นได้ชัดเจนระหว่างทั้งพรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกัน เนื่องจากอุดมการณ์ทางการเมืองที่แตกต่างกันของทั้งสองพรรคระหว่าง เสรีนิยมและอนุรักษนิยม เช่น พรรครีพับลิกันกล่าวถึงรัฐบาลโดยใช้คำเรียกโดยตรงว่า “Government” ในขณะที่พรรคเดโมแครตกล่าวถึงรัฐบาลโดยการสร้างคำใหม่ว่า “Washington” ซึ่งให้ความหมายในวงกว้างว่ากรุงวอชิงตัน ดีซี เป็นสัญลักษณ์ของการเมืองอเมริกัน

ตลอดจนกลวิธีการใช้ภาษาที่เน้นการสร้างคำใหม่ขึ้นมา เช่น พรรครีพับลิกันกล่าวถึงการปฏิรูปภาษี โดยใช้คำว่า “Tax Reform” ในขณะที่พรรคเดโมแครตใช้คำว่า “Tax Simplification” หรือการใช้คำศัพท์ที่มีระดับ เช่น พรรครีพับลิกันกล่าวถึงการค้าระหว่างประเทศว่า “Foreign Trade” ในขณะที่พรรคเดโมแครตใช้คำว่า “International Trade” กลวิธีการชักจูงหรือโน้มน้าวใจ การสร้างความจริง และการสร้างความถูกต้องชอบธรรมให้กับอีกฝ่าย เช่น กระบวนการสร้างปีศาจทางการเมือง (Demonization) ความถูกต้องทางการเมือง (Political Correctness) หรือแม้กระทั่งความเชื่อทางการเมืองบางประการ เช่น กระแสเชิดชูความหลากหลายทางเพศและสีผิว (Vogue) เป็นต้น ตลอดจนการสื่อถึงอุดมการณ์และการสร้างความหมายประชาธิปไตยและความเท่าเทียมที่แตกต่างไปตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมอเมริกันและไทย เช่น อุดมการณ์ประชาธิปไตยตะวันตก อุดมการณ์ประชาธิปไตยไทย อุดมการณ์ประชาธิปไตยแบบทุนนิยม และอุดมการณ์เผด็จการในประชาธิปไตย เป็นต้น

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสิ่งที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงทั้งหมดในสารนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาการแปลตัวบทประเภทสุนทรพจน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสุนทรพจน์การเมือง หรือผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับวาทศิลป์เพื่อนำไปศึกษาและต่อยอดให้มีความกว้างขวางและเจาะลึกมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาหรือทำงานเกี่ยวข้องในสาขารัฐศาสตร์ ด้านการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้อีกด้วย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เฉลิมรัตน์ สุโนภักดิ์. (2557). การสื่อสารข่าวบนเว็บไซต์สภากาชาดไทย [รายงานการค้นคว้าอิสระ
ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.].
- ชัชวดี ศรลัมพ์. (2548). อุปลักษณะตามแนวคิดของทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชาน. วารสารศิลปศาสตร์ คณะ
ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 5 (1), 1-16.
- ปณิธีร์ ปทุมวัฒน์. (2559). วุฒิสภาของสหรัฐอเมริกา ตอนที่ 2 บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับ
วุฒิสภา. วารสารจตุรนิติ, 13(1), 145-155.
- ปภัสรา ชัยวงศ์, & เมตตา วิวัฒน์นุกุล. (2561). แนวโน้มการศึกษาวาทวิทยาในยุคโลกาภิวัตน์:
สถานภาพการเรียนการสอนทางวาทวิทยาในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทย. วารสาร
นิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 36 (3), 88.
- เพชร บัวเพ็ชร. (2541). วาทวิทยา. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต.
- พิมพ์ผกา ไชยโชค, & สาวิตรี คทวนิช. (2562). การศึกษาวัจจนกรรมในเพลงประท้วง (Protest Songs)
ยอดนิยมตลอดกาล (A Study of Speech Acts on the Best Protests Songs of All
Time). *MFU Connexion: Journal of Humanities and Social Sciences*, 8 (2), 128-
130.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2565). ประกาศสำนักงานราชบัณฑิตยสภา เรื่อง กำหนดชื่อประเทศ ดินแดน เขต
การปกครอง และเมืองหลวง ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2565
http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2565/E/205/T_0013.PDF
- ลักษณะ สดเวทิน. (2536). หลักการพูด. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วรรณณา แสงอร่ามเรือง. (2563). ทฤษฎีและหลักการแปล. โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษร
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรวิวรรณ กลัดเข็ม. (2552). การแปลสุนทรพจน์ของ *Winston Churchill* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย].
- สำนักราชบัณฑิตยสภา. (2554). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 สุนทรพจน์.
<https://dictionary.orst.go.th>
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). ภาษาศาสตร์สังคม. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ ปักษาสุข. (2559). มโนอุปลักษณะเกี่ยวกับเรื่องบุญในภาษาไทย : กรณีศึกษากลุ่มสาธารณะในเฟซบุ๊ก (Conceptual Metaphor about Punna in Thai : A Case Study of Public Facebook Group) [รายงานการประชุม]. การประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 6. ,

ภาษาอังกฤษ

Anthony, L. (2022). *Antconc*. In (Version 4011) Waseda University.

<https://www.laurenceanthony.net/software.html>

Boase-Beier, J. (2020). *Translation and Style* (2nd ed.). Routledge.

Boussaid, Y. (2022). Metaphor-Based Analysis of Joe Biden's and George Washington's Inaugural speeches. *International Journal of English Linguistics*, 12(1).

Burton, G. (2007). *Rhetorical questions!* .

<https://web.archive.org/web/20071026092912/http://rhetoric.byu.edu/figures/R/rhetorical%20questions.htm>

Charteris-Black , J. (2005). *Politicians & Rhetoric*. Palgrave-Macmillan.

Chen, H., & Zhang, X. (2020). Application of Reiss's Text Typology in Translation – A Case Analysis of Franklin D. Roosevelt's fourth inaugural. *East African Scholars Journal of Education, Humanities and Literature*, 3(2), 34-37.

Fowler, H. (1996). *Modern English usage*. Oxford University Press.

Fraser, B. (2010). *Hedging in political discourse*. In U Okulska & P. Cap, *Perspectives on politics and discourse*. John Benjamins.

Gabrielsen, J. C., T. (2010). *The power of speech* (1 ed.). Hans Reitzels Forlag.

Grundy, P. (2008). *Doing Pragmatics*. Routledge.

Gutt, E. A. (2000). *Translation and Relevance: Cognition and Context*. St. Jerome Publishing.

Jimenez , V. L. (2017). *Trabajo de Fin de Grado «Discourse Analysis »* [Universidad de Cadiz].

Körner R., R. Overbeck J, & A., S. (2020). How the Linguistic Styles of Donald Trump and Joe Biden Reflect Different Forms of Power. *Journal of Language and Social Psychology*, 41(6), 631-762.

Kovecses, Z. (2010). *Metaphor: A practical introduction*. Oxford University Press.

Krishnan I.A., & al, e. (2020). "Using rhetorical approach of ethos, pathos and logos by Malaysian engineering students in persuasive email writings". *Malaysian Journal of Social Sciences and Humanities*, 5(4), 19-33.

Lakoff, G. (1993). *The Contemporary Theory of Metaphor*. In A. Ortony (Ed.), *Metaphor*

and thought Cambridge University Press.

Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors We Live by*. The University of Chicago Press.

Lakoff, G., & Johnson, M. (2003). *Metaphors We Live by*. Chicago Press.

Liu, F. (2012). Genre Analysis of American Presidential Inaugural Speech. *Theory and Practice in Language Studies*, 2(11). <https://doi.org/10.4304/tpls.2.11.2407-2411>

Mshvenieradze, T. (2013). Logos Ethos and Pathos in Political Discourse. *Theory and Practice in Language Studies*, 3(11), 1939-1945.
<https://doi.org/https://doi.org/10.4304/tpls.3.11>

Murthy, L. M., & Ghosal, M. (2014). A study of Aristotle's rhetoric. *Research journal of English language and literature (RJELAI)*, 2(4), 249-255.

Newmark, P. (1988). *A textbook of translation*. Prentice Hall International.

Nord, C. (2005). *Text Analysis in Translation: Theory, Methodology and Didactic Application of a model for Translation-Oriented Text Analysis*. Rodopi.

Nurkhamidah, N., Fahira, R. Z., & Ningtyas, A. R. (2021). Rhetorical Analysis of Joe's Biden Inauguration Address. *JL3T (Journal of Linguistics, Literature and Language Teaching)*, 7(2). <https://doi.org/https://doi.org/10.32505/jl3t.v7i2.3371>

Phelps, G. A. (1993). *George Washington and American Constitutionalism*. University Press of Kansas.

Reiss, K., & Vermeer, H. J. (1984). *Towards a General Theory of Translational Action: Skopos Theory explained*. Niemeyer.

Searle, J. R. (1969). *Speech acts: An essay in the philosophy of language*. Cambridge University Press.

Searle, J. R. (1979). *Expression and meaning: Study in theory of speech acts*. Cambridge University Press.

Supan, K., & Snoden, S. N. (2012). A Comparative Study of Genre Analysis in Inaugural Addresses Delivered by Barack Obama and George Washington. วารสารมนุษยศาสตร์ วิชาการ *Humanities Journal* 19(2), 145-165.

Tan, Y. (2022). A Study of the Inaugural Address of John F. Kennedy from the Perspective of Appraisal Theory. *Theory and Practice in Language Studies*, 12(1), 117-122. <https://doi.org/https://doi.org/10.17507/tpls.1201.14>

Teng, Y. (2015). An Analysis of Pragmatic Functions of Hedging in American Presidential

Inaugural Address. *Theory and Practice in Language Studies*, 5(8), 1688-1694.

<https://doi.org/https://doi.org/10.17507/tpls.0508.20>

The Guardian. (2021). *Biden's win marks the end of Trump's war on democracy and truth*. Retrieved June 8 from [https://www.theguardian.com/us-](https://www.theguardian.com/us-news/2020/nov/07/joe-biden-win-political-norms-turmoil-trump)

[news/2020/nov/07/joe-biden-win-political-norms-turmoil-trump](https://www.theguardian.com/us-news/2020/nov/07/joe-biden-win-political-norms-turmoil-trump)

Witcover, J. (2010). *Joe Biden: A Life of Trial and Redemption*. William Morrow.

Xue, J., Mao, Z., & Li, N. (2013). Conceptual Metaphor in American Presidential Inaugural Addresses. *Theory and Practice in Language Studies*, 3(4), 678-673.

<https://doi.org/https://doi.org/10.4304/tpls.3.4.678-683>

Yalçinkaya O. D. (2022). Conceptual Metaphors in Trump's Inaugural Address. *Asya Studies Academic Social Studies*, 6(19). <https://doi.org/https://doi.org/10.31455/asya.1032720>

เว็บไซต์

เจริญขวัญ แพรกทอง บลาฮาสิกี้. (2563, 17 พฤศจิกายน). เม้ามอยประธานาธิบดีคนที่ 46. แนวหน้า <https://www.naewna.com/columnonline/45946>

เจริญขวัญ แพรกทอง บลาฮาสิกี้. (2564, 9 กุมภาพันธ์). เมื่อคนไทยกลายเป็นเหยื่อคดีในอเมริกา. แนวหน้า <https://www.naewna.com/columnonline/46777>

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงวอชิงตัน ดีซี. (2566, เมษายน 30). การเมือง [Online] <https://thaiembdc.org/th/การเมือง>

Bible.com. (2023). เพลงสดุดี. [Online] Retrieved February 15 from <https://www.bible.com/th/bible/175/PSA.30.5.KJV>

Biden Inaugural Committee. (2021). *The Inauguration of Joe Biden and Kamala Harris Jan. 20th, 2021*. [Video] Youtube. https://www.youtube.com/watch?v=C-qYgs_yOXA

Britannica. (2022a). Great Depression. [Online] Retrieved July 22, 2022, from <https://www.britannica.com/summary/Great-Depression-Key-Facts>

Britannica. (2022b). January 6 U.S. Capitol Attack. [Online] Retrieved August 15, 2022, from <https://www.britannica.com/event/January-6-U-S-Capitol-attack>

Britannica. (2022c). Joe Biden [Online]. Retrieved July 12, 2022, from <https://www.britannica.com/biography/Joe-Biden>

- Britannica. (2022). St. Augustine. [Online] Retrieved July 23, 2022, from <https://www.britannica.com/summary/Great-Depression-Key-Facts>
- CNN. (2021a). *Biden conjures hope and bears pain for a grieving nation*.
<https://edition.cnn.com/2021/01/20/politics/biden-inauguration-day-analysis/index.html>
- CNN. (2021b). *Biden’s Inauguration day speech, annotated*.
<https://edition.cnn.com/interactive/2021/01/politics/biden-inauguration-speech-annotated/>
- Expert A.I. (2021). *President Biden’s Inaugural Address: A Linguistic Analysis*. Retrieved June 8 from <https://www.expert.ai/blog/president-biden-inaugural-address-a-linguistic-analysis>.
- Fallows, J. (2021). Why Biden’s inaugural Address Succeeded [Online] Retrieved October 25, 2022, from <https://www.theatlantic.com/ideas/archive/2021/01/why-bidens-inaugural-address-succeeded/617779/>
- Forbes. (2021). *President Biden’s Inauguration Speech: How A “Plain Joe” Gave A Speech For The Ages*. Retrieved June 8 from <https://www.forbes.com/sites/eliandur/2021/01/22/president-bidens-inauguration-speech-how-a-plain-joe-gave-a-speech-for-the-ages/?sh=3d605d276ed1>
- Medium. (2021). *Did you Catch Them? 6 Allusions in Biden’s Inaugural Address*.
<https://medium.com/the-shadow/did-you-catch-them-6-allusions-in-bidens-inaugural-address-b9ed5ec5ce92>
- The Washington Post. (2021). *Refusing to accept the results of a presidential election triggered the civil war*.
<https://www.washingtonpost.com/outlook/2020/10/02/refusing-accept-results-presidential-election-triggered-civil-war/>
- White House. (2022a). Joe Biden [Online]. . Retrieved July 12, 2022, from <https://www.whitehouse.gov/administration/president-biden/>
- White House. (2022b). The Legislative Branch [Online]. . Retrieved November 15, 2022, from <https://www.whitehouse.gov/about-the-white-house/our-government/the-legislative-branch/>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สุนทรพจน์แรกของประธานาธิบดีโจเซฟ โรบินเนตต์ ไบเดน จูเนียร์ หรือ โจ ไบเดน
วันที่ 20 มกราคม 2021 ณ อาคารรัฐสภา กรุงวอชิงตัน ดีซี

Chief Justice Roberts, Vice President Harris, Speaker Pelosi, Leader Schumer, Leader McConnell, Vice President Pence, distinguished guests, and my fellow Americans. This is America's day. This is democracy's day. A day of history and hope. Of renewal and resolve. Through a crucible for the ages America has been tested anew and America has risen to the challenge. Today, we celebrate the triumph not of a candidate, but of a cause, the cause of democracy. The will of the people has been heard and the will of the people has been heeded.

We have learned again that democracy is precious. Democracy is fragile. And at this hour, my friends, democracy has prevailed. So now, on this hallowed ground where just days ago violence sought to shake this Capitol's very foundation, we come together as one nation, under God, indivisible, to carry out the peaceful transfer of power as we have for more than two centuries.

We look ahead in our uniquely American way – restless, bold, optimistic – and set our sights on the nation we know we can be and we must be. I thank my predecessors of both parties for their presence here. I thank them from the bottom of my heart. You know the resilience of our Constitution and the strength of our nation. As does President Carter, who I spoke to last night but who cannot be with us today, but whom we salute for his lifetime of service.

I have just taken the sacred oath each of these patriots took — an oath first sworn by George Washington. But the American story depends not on any one of us, not on some of us, but on all of us. On “We the People” who seek a more perfect Union.

This is a great nation and we are a good people. Over the centuries through storm and strife, in peace and in war, we have come so far. But we still have far to

go. We will press forward with speed and urgency, for we have much to do in this winter of peril and possibility. Much to repair. Much to restore. Much to heal. Much to build. And much to gain.

Few periods in our nation's history have been more challenging or difficult than the one we're in now. A once-in-a-century virus silently stalks the country. It's taken as many lives in one year as America lost in all of World War II. Millions of jobs have been lost. Hundreds of thousands of businesses closed. A cry for racial justice some 400 years in the making moves us. The dream of justice for all will be deferred no longer. A cry for survival comes from the planet itself. A cry that can't be any more desperate or any more clear. And now, a rise in political extremism, white supremacy, domestic terrorism that we must confront and we will defeat. To overcome these challenges – to restore the soul and to secure the future of America – requires more than words. It requires that most elusive of things in a democracy: Unity. Unity.

In another January in Washington, on New Year's Day 1863, Abraham Lincoln signed the Emancipation Proclamation. When he put pen to paper, the President said, "If my name ever goes down into history it will be for this act and my whole soul is in it." My whole soul is in it. Today, on this January day, my whole soul is in this: Bringing America together. Uniting our people. And uniting our nation. I ask every American to join me in this cause.

Uniting to fight the common foes we face: Anger, resentment, hatred. Extremism, lawlessness, violence. Disease, joblessness, hopelessness. With unity we can do great things. Important things. We can right wrongs. We can put people to work in good jobs. We can teach our children in safe schools. We can overcome this deadly virus. We can reward work, rebuild the middle class, and make health care secure for all. We can deliver racial justice. We can make America, once again, the leading force for good in the world.

I know speaking of unity can sound to some like a foolish fantasy. I know the forces that divide us are deep and they are real. But I also know they are not new. Our history has been a constant struggle between the American ideal that we are all created equal and the harsh, ugly reality that racism, nativism, fear, and demonization have long torn us apart. The battle is perennial. Victory is never assured. Through the Civil War, the Great Depression, World War, 9/11, through struggle, sacrifice, and setbacks, our “better angels” have always prevailed. In each of these moments, enough of us came together to carry all of us forward. And, we can do so now. History, faith, and reason show the way, the way of unity. We can see each other not as adversaries but as neighbors. We can treat each other with dignity and respect. We can join forces, stop the shouting, and lower the temperature. For without unity, there is no peace, only bitterness and fury. No progress, only exhausting outrage. No nation, only a state of chaos. This is our historic moment of crisis and challenge, and unity is the path forward. And, we must meet this moment as the United States of America. If we do that, I guarantee you, we will not fail. We have never, ever, ever failed in America when we have acted together.

And so today, at this time and in this place, let us start afresh. All of us. Let us listen to one another. Hear one another. See one another. Show respect to one another. Politics need not be a raging fire destroying everything in its path. Every disagreement doesn't have to be a cause for total war. And, we must reject a culture in which facts themselves are manipulated and even manufactured. My fellow Americans, we have to be different than this. America has to be better than this. And, I believe America is better than this. Just look around.

Here we stand, in the shadow of a Capitol dome that was completed amid the Civil War, when the Union itself hung in the balance. Yet we endured and we prevailed. Here we stand looking out to the great Mall where Dr. King spoke of his dream. Here we stand, where 108 years ago at another inaugural, thousands of protestors tried to block brave women from marching for the right to vote. Today, we mark the swearing-in of the first woman in American history elected to national

office – Vice President Kamala Harris. Don't tell me things can't change. Here we stand across the Potomac from Arlington National Cemetery, where heroes who gave the last full measure of devotion rest in eternal peace. And here we stand, just days after a riotous mob thought they could use violence to silence the will of the people, to stop the work of our democracy, and to drive us from this sacred ground. That did not happen. It will never happen. Not today. Not tomorrow. Not ever.

To all those who supported our campaign I am humbled by the faith you have placed in us. To all those who did not support us, let me say this: Hear me out as we move forward. Take a measure of me and my heart. And if you still disagree, so be it. That's democracy. That's America. The right to dissent peaceably, within the guardrails of our Republic, is perhaps our nation's greatest strength. Yet hear me clearly: Disagreement must not lead to disunion. And I pledge this to you: I will be a President for all Americans. I will fight as hard for those who did not support me as for those who did.

Many centuries ago, Saint Augustine, a saint of my church, wrote that a people was a multitude defined by the common objects of their love. What are the common objects we love that define us as Americans? I think I know. Opportunity. Security. Liberty. Dignity. Respect. Honor. And, yes, the truth.

Recent weeks and months have taught us a painful lesson. There is truth and there are lies. Lies told for power and for profit. And each of us has a duty and responsibility, as citizens, as Americans, and especially as leaders – leaders who have pledged to honor our Constitution and protect our nation — to defend the truth and to defeat the lies.

I understand that many Americans view the future with some fear and trepidation. I understand they worry about their jobs, about taking care of their families, about what comes next. I get it. But the answer is not to turn inward, to retreat into competing factions, distrusting those who don't look like you do, or

worship the way you do, or don't get their news from the same sources you do. We must end this uncivil war that pits red against blue, rural versus urban, conservative versus liberal.

We can do this if we open our souls instead of hardening our hearts. If we show a little tolerance and humility. If we're willing to stand in the other person's shoes just for a moment. Because here is the thing about life: There is no accounting for what fate will deal you. There are some days when we need a hand. There are other days when we're called on to lend one. That is how we must be with one another. And, if we are this way, our country will be stronger, more prosperous, more ready for the future.

My fellow Americans, in the work ahead of us, we will need each other. We will need all our strength to persevere through this dark winter. We are entering what may well be the toughest and deadliest period of the virus. We must set aside the politics and finally face this pandemic as one nation. I promise you this: as the Bible says weeping may endure for a night but joy cometh in the morning. We will get through this, together. The world is watching today. So here is my message to those beyond our borders: America has been tested and we have come out stronger for it. We will repair our alliances and engage with the world once again. Not to meet yesterday's challenges, but today's and tomorrow's. We will lead not merely by the example of our power but by the power of our example.

We will be a strong and trusted partner for peace, progress, and security. We have been through so much in this nation. And, in my first act as President, I would like to ask you to join me in a moment of silent prayer to remember all those we lost this past year to the pandemic. To those 400,000 fellow Americans – mothers and fathers, husbands and wives, sons and daughters, friends, neighbors, and co-workers. We will honor them by becoming the people and nation we know we can and should be. Let us say a silent prayer for those who lost their lives, for those they left behind, and for our country. Amen.

Folks, this is a time of testing. We face an attack on democracy and on truth. A raging virus. Growing inequity. The sting of systemic racism. A climate in crisis. America's role in the world. Any one of these would be enough to challenge us in profound ways. But the fact is we face them all at once, presenting this nation with the gravest of responsibilities. Now we must step up. All of us. It is a time for boldness, for there is so much to do. And, this is certain. We will be judged, you and I, for how we resolve the cascading crises of our era.

Will we rise to the occasion? Will we master this rare and difficult hour? Will we meet our obligations and pass along a new and better world for our children? I believe we must and I believe we will. And when we do, we will write the next chapter in the American story. It's a story that might sound something like a song that means a lot to me. It's called "American Anthem" and there is one verse stands out for me:

"The work and prayers of centuries have brought us to this day
What shall be our legacy?

What will our children say? ... Let me know in my heart
When my days are through
America America I gave my best to you."

Let us add our own work and prayers to the unfolding story of our nation. If we do this then when our days are through our children and our children's children will say of us they gave their best. They did their duty. They healed a broken land.

My fellow Americans, I close today where I began, with a sacred oath. Before God and all of you I give you my word. I will always level with you. I will defend the Constitution. I will defend our democracy. I will defend America. I will give my all in your service thinking not of power, but of possibilities. Not of personal interest, but of the public good.

And together, we shall write an American story of hope, not fear. Of unity, not division. Of light, not darkness. An American story of decency and dignity. Of love and of healing. Of greatness and of goodness. May this be the story that guides us. The story that inspires us. The story that tells ages yet to come that we answered the call of history. We met the moment. That democracy and hope, truth and justice, did not die on our watch but thrived. That our America secured liberty at home and stood once again as a beacon to the world. That is what we owe our forebearers, one another, and generations to follow.

So, with purpose and resolve we turn to the tasks of our time. Sustained by faith. Driven by conviction. And, devoted to one another and to this country we love with all our hearts.

May God bless America and may God protect our troops. Thank you, America.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ธีร์ สุวรรณะชญ
วัน เดือน ปี เกิด	15 มิถุนายน 2536
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิตจีนศึกษา (หลักสูตรนานาชาติ) เกียรตินิยม อันดับ 2 วิทยาลัยนานาชาติปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี การศึกษา 2557 ปริญญาโท คณะอักษรศาสตร์ สาขาการแปลและการล่าม ภาควิชาการแปล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2565
ที่อยู่ปัจจุบัน	151/107 ซอย 3/3 หมู่บ้านชัยพฤกษ์บางแวก ถนนบางแวก แขวงบางไผ่ เขตบางแค กรุงเทพมหานคร 10160